

NOČNÍ POLIBEK

Překlad - Rubbya
Korekce - Dorianna, Wianka

The New York Times bestselling author

SHERRILYN
KENYON

KISS OF
THE NIGHT

 A DARK-HUNTER® NOVEL

NOČNÍ POLIBEK

By

Sherrilyn Kenyon

Noční polibek

Trylos

Atlantida

Vymyšlená. Mystická. Zlatá. Záhadná. Vznešená a kouzelná.

Jsou mezi námi takoví, kteří by dosvědčili, že taková nikdy nebyla. Ale jsou tady taky takoví, kteří si myslí, že jsou v bezpečí v novém moderním světě plném technologie a zbraní. V bezpečí před starodávným zlem. Dokonce věří, že zaklínači, bojovníci a draci jsou dávno mrtví. Pevně se drží vědeckých poznatků a logiky v domněnku, že je ochrání. No, nikdy nebudou v bezpečí, dokud odmítají vidět to, co mají přímo před očima.

Protože všechny mýty a legendy v sobě mají zakořeněnou pravdu a někdy nás pravda nemůže osvobodit. Někdy nás jenom víc svazuje.

Ale přijď k nám a poslouchej můj příběh. Příběh o minulosti nejdokonalejšího ráje, jaký kdy byl na zemi.

Aegan, byl kdysi hrdou krajinou, která měla nejvyspělejší rasu.

Objevila se v dávných mlhách v době prvního boha Archona. Atlantida dostala jméno po Archonově nejstarší sestře, Atlantii. Její jméno znamenalo "vznešeně krásná". Archon vytvořil

ostrov za pomoci strýce, boha oceánu Ydora a sestry Edy - země. Zem věnoval své manželce Apollymi aby mohli zaplnit kontinent svými božskými potomky, kde by měli dostatek prostoru na růst a vyvádění.

Apollymi plakala radostí a její slzy zaplavily kraj a udělaly z Atlantidy město ve městě. Dva ostrovy, dvojčata, obklopovalo pět vodních kanálů.

Tady porodí své nesmrtelné děti.

Dřív se však zjistilo, že velká Ničitelka Apollymi, je neplodná. Na Archonovu žádost, Ydor promluvil s Edou a společně zalidnili ostrovy novou rasou Atlanťanů. Měli Apollymininu raněnému srdci přinést radost.

Zabralo to.

Čestně oddáni své božské královně byli Atlanťané nadřazeni všem ostatním rasám. Dělalí Apollymi radost a vytvořili na Ničitelčiných rtech úsměv. Mírumilovní, přesně jako jejich bohové, nepoznal Atlantský lid válku. Ani bídu. Využívali své psychické dary a kouzla, aby žili v harmonii a přírodní rovnováze. Uvítali každého cizince, který se objevil na jejich břehu a podělili se s ním o dary uzdravení a blahobytu.

Čas ale plynul a ostatní panteony a lidi se proti nim stavěli, Atlanťané byli nuceni o svůj domov bojovat. Aby atlantští bohové ochránili svůj lid, vstoupili do otevřeného konfliktu s řeckým panteonem. Řeky pokládali za děti bojující o

Noční polibek

ovládnutí věcí, které nechápali. Atlanťané se s nimi snažili jednat, tak jak rodič jedná s malým dítětem. Upřímně. Klidně.

Řekové, ale jejich prastaré moudrosti nenaslouchali. Zeus s Poseidonem a spolu s ostatními, žárlili na bohatství a pokoj Atlanťanů.

Z nich všech si ale na bájný ostrov dělal největší nároky Apollón.

Lstivý, nemilosrdný Apollón podstoupil první kroky, aby byla Atlantida odebraná starému božstvu. Na rozdíl od svého otce a strýce věděl, že Řekové nikdy neporazí Atlanťany v přímém boji. Dalo se toho docílit jen tím, že si vyspělou civilizaci podrobí.

Tak když Zeus vykázal Apollónovu rasu, Apollity, z rodného Řecka, Apollón posbíral své děti a poslal je po moři ke břehům Atlantidy.

Atlanťanům byla silně duševní, bohům rovnající se rasa zavržená Řeky sympatická. Na Apollity se dívali jako na bratrance a přijali je pod podmínkou, že se budou řídit atlantským zákonem a nebudou vyvolávat roztržky.

Navenek Apollité dělali, jak jim bylo přikázáno. Přinášeli oběti atlantským bohům, ale nepřerušili vztahy se svým otcem Apollónem. Každý rok mezi sebou vybrali nejhezčí pannu a poslali ji na Delfi jako dar za Apollónovu milost a nový domov, na kterém se jednou stanou bohy. V roku 10 500 před Kristem, byla na Delfi poslána krásná šlechtična

Clieto. Apollón se do ní okamžitě zamiloval a zplodil s ní patero dvojčat.

Právě ve svých milých dětech viděl naplnění svého osudu. Zanedlouho ho dovedou až k trůnu Atlantidy.

Poslal svoji milenkou s dětmi zpět na ostrov, kde se přiženili do královské atlantské rodiny. Spojení jeho dětí s původní větví Atlanťanů znamenalo sloučení dvou ras s ještě silnějším potomstvím. Postará, se aby zůstala pokrevní linie, a tím se přenesla lojalita a moc Atlanťanů na něho.

S Atlantidou a se svými dětmi měl plány. Díky nim, Apollón bude vládnout celému světu a sesadí z trůnu svého otce, tak jako se zbavil jeho otec svého předchůdce Krona.

Říkalo se, že sám Apollón každý rok navštěvoval královnu každé nové generace a zplodil s ní Atlantského dědice. Po narození každého syna šel Apollón k prorokům zjistit, jestli tento syn bude ten, co porazí Atlantské bohy.

Jejich odpověď byla vždy ne.

Bylo tomu tak až do roku 9548 před Kristem.

Podle zvyku navštívil Apollón královnu, které před rokem umřel manžel. Sestoupil k ní jako přízrak a počala s ním syna, snící ve spánku o mrtvém manželci.

V tom roku se naplnil i osud Atlantských bohů. Bohyně Apollymi otěhotněla s Archonem. Po všech těch storočích touhy po vlastním dítěti, se Ničitelce

Noční polibek

splnil sen. Říká se, že toho dne Atlantida rozkvetla a byla tak úrodná jak nikdy předtím. Bohyně radostně slavila a oznámila dobré zprávy ostatním bohům.

Když se o jejím početí dozvěděly Sudičky, podívaly se na Apollymi a Archona a vyhlásily, že jejich nenarozený syn přivede na zem zkázu a smrt.

Jedna po druhé, všechny tři sudičky vyřkly svůj ortel.

"Svět, který známe, zanikne."

"Osud každého z nás bude v jeho rukou."

"Bude bůh a každý jeho vrtoch bude nejvyšším zákonem."

Vyděšený Archon přikázal manželce, aby syna hned po narození zabila.

Apollymi odmítla. Příliš se načekala, aby se dívala na smrt jejího nevinného syna, jen kvůli řečem Sudiček. Za pomoci sestry, porodila syna předčasně a poslala ho mezi smrtelníky. Archónovi podhodila dítě z kamene.

" Už mám dost tvojí nevěry a lží, Archone. Odedneška je moje srdce zatvrzené. Tohle dítě z kamene je jediné, co po mě budeš mít."

Rozzuřený Archon ji uvěznil v Kalosis, dolním světě mezi zemí a světem bohů. " Tu zůstaneš až do smrti tvého syna."

A tak se Atlantští bohové obrátili na Apollymininu sestru a chtěli odpovědi.

"Narodí se v den, kdy měsíc pohltí slunce a Atlantida se bude koupat v temnotě. Jeho královská matka bude strachem z jeho narození ronit slzy."

Bohové šli za atlantskou královnou, která měla zanedlouho porodit. Tak jak se předpovědělo, nastalo zatmění slunce. Když přišel na svět její syn, Archon se dožadoval jeho zabití. Královna plakala a prosila o pomoc u Apollóna. Její milenec určitě nedopustí, aby mu starší bohové zabili syna. Ale Apollón na její prosby nereagoval a tak matka se bezmocně dívala, jak před jejíma očima zabili novorozeného syna. Královna ale nevěděla, že řekli Apollónovi, co se stane a že to nebyl jeho syn, ale jiné dítě, které vyměnil v jejím lůně za svého syna.

Sestra Artemis mu pomohla vzít dítě na Delfi. Chlapec vyrůstal u Apollónových kněží.

Roky plynuly a Apollón se už ke královně nevrátil, aby jí zplodil dědice. Její nenávist k němu jen narůstala. Opovrhovala řeckými bohy, kteří se neobtěžovali jí nahradit dítě, o které přišla.

O dvacet jedna let po oběti jejího jediného dítěte, se královna dozvěděla o Apollónovu druhém dítěti.

Narodilo se Řecké princezně, která přišla k bohu jako oběť ve víře, že se bůh postaví za Řeky, kteří byli ve válce s Atlanťany.

Hned, když se tu zprávu královna dozvěděla, do hloubi srdce se jí jako jed vlévala trpkost, až ji celou pohltila. Povolala své kněžky a zeptala se, kde se nachází dědic jejího impéria.

Noční polibek

"Dědic atlantského trůnu se nachází v domě Anclov." V tom stejném domě, kde se narodil Apollónův syn.

Královna zakřičela a věděla, že Apollón zradil své vlastní děti. Byly zapomenuty a on zatím stvořil novou rasu.

Povolala svoji osobní stráž. Královna je vyslala do Řecka a přikázala, aby matku i s dítětem zabili. Nedovolí, aby si někdo z nich sedl na její drahocenný trůn.

"Ujistěte se, že je roztrháte tak, aby si Řekové mysleli, že to udělala divoká zvěř. Nechci, aby se jejich podezření otočilo na nás."

No, tak jak při všech aktech vykonaných z pomsty, i tento byl odhalen.

Apollón měl zlomené srdce, a proto nepřemýšlel, když proklínal svou vlastní rasu. "Mor na všechny, co se narodili Apollitům. Sežerete si, co jste si toho dne zaseli. Nikdo z vás nikdy nepřežije věk mojí milované Ryssy. V den vašich dvacátých sedmých narozenin budete bolestně rozfoukáni na prach. Když jste konali jako zvířata, sami se jimi stanete. Budete se živit krví svého vlastního druhu. A už nikdy víc nebudete moci kráčet v mém světě. Nechci vás vidět na slunci a tak si budete pamatovat, co vaše zrada znamenala."

Až po vyslovení kletby si Apollón vzpomněl na syna v Delfi. Syna, kterého hloupě odsoudil s ostatními. Jednou vyslovená slova se nedala vzít zpět.

Kromě toho si sám zasel sémě své vlastní záhuby. V den synovy svatby s jeho nejvyšší kněžkou, přesunul Apollón na syna všechno, co v životě měl.

" Ve svých rukou máš moji budoucnost. Tvoje krev je i moje a jen s tebou a tvými dětmi budu žít i já."

S těmi zavazujícími slovy se známkou hněvu Apollón proklel svou existenci. Se zánikem pokrevní linie, zemře Apollón a s ním zanikne slunce. Takže vidíte, že Apollón není jen bůh. Je to slunce a v rukou drží rovnováhu vesmíru. V den Apollónovy smrti zemře i země a všechno, co na ní přebývá.

Dnes se píše rok 2003 a zůstalo už jen jedno Apollitské dítě, kterému v žilách koluje krev dávného boha...

Noční polibek

Kapitola 1.

Únor, 2003

St. Paul, Minnesota.

"Ach, zlato, máme zde hlavního hřebce. Na třech hodinách. "

Cassandra Peters se zasmála toužebné poznámce Michelle Averyové a otočila se k přeplněnému baru, kde před podiem, kde hrála kapela Twisted Hearts zahlédla průměrně vyhlížejícího muže s tmavými vlasy.

Cassandra ohlušená hudbou upila svůj Long Island Iced Tea a chvíli muže studovala. "To je mlékař," rozhodla po důkladném zhlédnutí jeho "předností", zahrnujících jeho vzhled, auto a oblečení.

Michelle zavrtěla hlavou. "Ne, madam, on je Sušenka."

Cassandra se usmála nad jejich systémem hodnocení, který závisel na tom, kvůli čemu bychom muže nevyhodili z postele. Mlékař byl atraktivní muž neobvyklým způsobem, který by ženě do postele vždy přinesl sklenici mléka. Sušenka byl o krok lepší a Koláčník byl prostě bůh. Ale nejlepší mužskou hodností byl Cukrový

koblížek. Nejen, že byl Cukrový koblížek strašně lákavý a tak neustále pokoušel ženskou dietní mysl, ale on přímo prosil ženy, aby se do něj zakously.

Dosud se ani jedna z nich nesetkala ani s jedním Cukrovým koblížkem. Stále tu ale byla naděje.

Michelle poplácala Brendu a Kat po ramenou a nenápadně ukázala na muže, kterého hodnotila.

"Koláčník?"

Kat zavrtěla hlavou. "Sušenka."

"Rozhodně sušenka," potvrdila Brenda.

"Ach, co ty víš? Máš pořád nějakého přítele," řekla Michelle Brendě, když kapela dohrála a dala si přestávku. "Bože, ti kluci jsou ale tvrdými kritiky."

Cassandra se podívala na toho chlápka, který mluvil s kamarádem a pil pivo. Srdce se jí z něho nerozbušilo, ale pak něco takového prožila jen u hrstky mužů. Byl trošku jednodušší, měl příjemné způsoby a měl hezký a přátelský úsměv. Nemohla prostě pochopit, co se Michelle na něm líbí.

"Proč ti vlastně záleží na tom, co si o něm myslíme?"

Zeptala se Michelle. "Pokud se ti líbí, tak běž za ním a představ se."

Michelle se zhrozila. "To bych nedokázala."

"A proč ne?" Zeptala se Cassandra.

"Co když si i mě pomyslí, že jsem tlustá a ošklivá?"

Cassandra obrátila oči v sloup. Michelle byla velmi štíhlá brunetka, která měla daleko od ošklivosti.

"Život je krátký, Michelle. Až příliš. Nikdy nevíš, jestli to není zrovna ten muž tvých snů, ale pokud

Noční polibek

zůstaneš tady a budeš nad ním jenom slintat, tak se to nikdy nedozvíš. "

"Bože," vydechla Michelle. "Jak já ti závidím ten tvůj žij-dneškem postoj. Ale já fakt nemohu. "

Cassandra ji popadla za ruku a začala ji táhnout davem až tomu muži.

Zaklepala mu na rameno.

Lekl se a otočil.

Oči se mu rozšířily, když vzhlédl a uviděl Cassandru. Měla sto osmdesát centimetrů a byla tak trochu hříčkou přírody. K jeho cti se nezdál být uražený, i když byla o dobré dva centimetry vyšší. Podíval na Michelle, která měla normálních sto šedesát.

"Ahoj," pozdravila ho Cassandra a on se znova podíval na ni. "Děláme tu takový krátký průzkum. Jsi ženatý?"

Zamračil se. "Ne."

"Máš někoho?"

Nechápavě se podíval na kamaráda. "Ne."

"Jsi gay?"

Padla mu čelist. "Co prosím?"

"Cassandro!" Zasyčela Michelle.

Ani jednoho si nevšímal a jen stiskla Michelle ruku, když ucítila, že se snaží utéct. "Takže máš rád ženy, ano?"

"Ano," řekl uraženě.

"To je moc dobře, protože moje kamarádka Michelle si myslí, že jsi mimořádně roztomilý a ráda by tě poznala." Postrčila Michelle mezi ně. "Michelle,

tohle je..."

Usmál se, když se setkal Michelliným ohromeným pohledem. "Tom Cody."

"To je Tom Cody." Opakovala Cassandra. "Tome, tohle je Michelle."

"Ahoj," pozdravil ji a podal jí ruku.

Podle toho jak se Michelle tvářila, bylo Cassandře hned jasné, že neví, jestli ji má uškrtnit nebo její poděkovat.

"Ahoj," pozdravila ho Michelle a potřásla mu rukou.

Po ujištění, že se k sobě hodí a že ji nekousne hned na prvním rande, je Cassandra nechala a zamířila zpět k Brendě a Kat, které na ni nevěřičně zíraly, s otevřenou pusou.

"Nemůžu uvěřit tomu, že jsi to fakt udělala."

Zahlásila Kat, jakmile se k nim Cassandra vrátila.

"Za tohle tě později určitě zabije."

Brenda se vyděsila. "Pokud něco takového uděláš mně, tak já tě rozhodně zabiju."

Kat přehodila Brendě ruku přes rameno.

"Nadávat si na ni můžeš, jak chceš, zlato, ale zabít ji, ti nedovolím."

Brenda se zasmála Katinu komentáři, protože nepochopila, že Kat mluví od srdce. Byla totiž Cassandřinou tělesnou strážkyní dobrých pět let. Což bylo něco, protože většina bodyguardů, které měla Cassanra vydržela nejvíce osm měsíců. Buď zemřeli, nebo od ní utekli v momentě, kdy zjistili,

Noční polibek

kdo ve skutečnosti je. Ani nekřesťanské peníze, které jim platil její otec, jim nestálo za to riziko.

Ale Kat byla jiná. Byla houževnatá a drzá, než kdokoli s kým se kdy Cassandra setkala. Nemluvě o skutečnosti, že Kat byla jediná žena, která byla vyšší než ona.

Metr devadesát tři a přesto byla překvapivě krásná. Kamkoliv vešla, nastalo ticho. Její blond vlasy sahaly pod ramena a oči měla zelenější než cokoliv skutečného.

"Víte," řekla Brenda, když pozorovala Toma a Michelle, jak si povídají a smějí se. "Dala bych cokoliv, jen abych měla tu vaši sebedůvěru. Pochybujete někdy o sobě?"

"Celou dobu," odpověděla jí Cassandra popravdě.

"Nikdy to ale nedáš najevo."

To jen proto, že na rozdíl od jejích kamarádek, Cassandra má jen velmi malou šanci na to, že tu bude za osm měsíců. Nemůže si dovolit podléhat strachu, nebo žít plachý život. Její motto bylo, chytni oběma rukama to, co chceš a utíkej za tím.

A ona utíkala celý svůj život. Utíkala před těmi, co by ji zabili při první příležitosti, kterou by se jim naskytla.

Ale ze všeho nejvíc utíkala před svým osudem, s nadějí, že nějakým způsobem odvrátí nevyhnutelné.

Od šesti let cestuje po světě, ale není ani o krok blíž k odhalení pravdy o jejím dědictví.

Přesto každý den, za svítání vstávala s nadějí. S nadějí, že najde někoho, kdo jí řekne, že její život neskočí na její dvacáté sedmé narozeniny. S nadějí, že na světě bude moci zůstat déle než několik měsíců, nebo dokonce dnů.

"Jaj!" Brenda se vytřeštěnýma očima dívala ke vchodu. "Myslím, že jsem právě našla Koláčníky. A dámy, jsou až tři. "

Cassandra se se smíchem otočila ke dveřím a u vchodu do baru uviděla tři neuvěřitelně sexy muže. Všichni měli přes metr osmdesát, nazlátlou kůži a vlasy a byli až smrtelně krásní.

Smích jí okamžitě umřel na rtech a po těle jí projelo hrozné chvění. Byl to pocit, který znala až moc dobře.

A přesně tento pocit jí vehnal hrůzu do srdce. V drahých svetrech, džínách a lyžařských bundách, skenovali bar, jako predátoři. Nic netušící lidé, neměli vůbec ponětí o tom, do jakého velkého nebezpečí se právě dostali.

Nikdo z nich.

Ach, dobrý Bože...

"Hele Cass," řekla Brenda. "Představ mě někomu z nich."

Oh, drahý Bože...

"Hej, Cass," šťouchla do ní Brenda. "Pojď mě představit těmto."

Cassandra zavrtěla hlavou a pohlédla na Kat, aby ji varovala. Snažila se dostat Brendu od mužů a jejich

Noční polibek

temných, hladových pohledů. "To je špatná banda, Bren. Moc špatná."

Jedna z dobrých vlastností polovičního Apollita, je schopnost rozpoznat mezi ostatními svůj druh. A jak se prodírali davem, tak její chvějící se vnitřnosti jí napovídaly, že tohle nejsou jen tak obyčejní Apolliti.

Byli to démoni - prokleté plemeno Apollitů, které se rozhodlo prodloužit svůj krátký život tím, že zabíjejí lidi a kradou jejich duše.

Jejich jedinečné, silné charisma a hlad po duších jim sršel z každého póru.

Hledali si svou oběť.

Cassandra se snažila potlačit paniku. Musí najít nějaký způsob, jak se odtud dostat, než se k ní dostanou moc blízko a zjistí, kdo opravdu je.

Sáhla si do kabelky, kde měla schovanou malou pistoli a rozhlížela se, kudy utéct.

"Pojď zadním východem," ozvala se Kat a začala ji táhnout k zadní části klubu.

"Co se děje?" zeptala se zmatená Brenda.

Najednou se nejvyšší démon zastavil a otočil se přímo k nim.

Jeho ocelové oči se zúžily na Cassandru s intenzivním zájmem, až začala cítit, jak se jí snaží proniknout do mysli. Hned ho zablokovala, ale to už bylo pozdě.

Za ramena popadl svoje přátele a kývl směrem k nim.

Sakra. Sakra. Je v prdeli.

Doslova.

V přeplněném prostoru na ně nemohla začít střílet ona, ani Kat. Ruční granáty zůstaly v autě a dýky odpočívaly pod sedadlem.

"Nyní přišel ten vhodný čas, abys mě ujistila, že máš u sebe své sai, Kat."

"Nada. Máš kamy? "

"No jasně," řekla ironicky a pomyslela na své zbraně, které vypadaly jako malá ruční kosa.

"Strčila jsem si je do podprsenky, než jsem odešla z domova."

Ucítila, jak jí Kat strčila do ruky něco studeného. Podívala se dolů a uviděla zavřený uchiwa vějíř. Byl z oceli a na jedné hraně byl stejně ostrý jako nebezpečný nůž Ginsu. Složený měřil jen jedenáct centimetrů a vypadal jako neškodný japonský vějíř, ale v rukou Cassandry a Kat byl smrtelný.

Cassandra pevně sevřela vějíř a Kat jí dál vedla k únikovému východu. Prodírala se davem ven, od démonů, a pryč od Brendy, dřív než by ji svou přítomností ohrozila.

Zaklela nad svou výškou, když si uvědomila, že neexistuje žádný způsob, jak se skrýt. Žádná možnost jak se skrýt před jejich pohledy, když o mnoho převyšovaly všechny v davu.

Kat prudce zastavila. Zlatovlasý muž jim odřízl cestu k úniku.

Noční polibek

A o dvě sekundy se v baru rozpoutalo čiré peklo, protože v baru nebyli jen tři démoni.

Byl jich tam přinejmenším tucet.

Kat odstrčila Cassandru směrem ke dveřím a odkopla démona do křičícího davu.

Cassandra rozvinula svůj vějíř, když se jí do cesty postavil démon s loveckým nožem. Jeho čepel zachytila mezi lamely, vykroutila mu nůž z rukou a bodla ho jím do hrudi.

Okamžitě se rozpadl.

"Za to zaplatíš, ty děvko," zavrčel jeden z démonů a vrhl se na ni.

Několik mužů jí přiskočilo na pomoc, ale démoni si s nimi rychle poradili, zatímco zbytek davu se řítí k východu.

Čtyři démoni obklopili Kat.

Cassandra se k ní snažila dostat a pomoci jí v boji, ale jeden z démonů ji astrální ranou odhodil až k protější zedí.

Kat přistála s hromovým úderem do stěny a s žuchnutím spadla na podlahu. Cassandra jí chtěla pomoci, ale nejlíp jí pomůže tím, když vyláká demony ven, co nejdál od přítelkyně.

Otočila se s tím, že se dá na útěk, ale přímo za ní stáli další dva.

Náraz do jejich těl ji vytrhl z pozornosti a tak jí démon vytrhl z rukou vějíř i nůž.

Rukama ji chytil za ramena, aby jí zabránil v pádu.

Vysoký a krásný blondýn byl plný neobyčejné sexuální aury, která k němu táhla veškerou ženskou

pozornost. Díky této esenci se démonům snadno daří lapit lidi do svých pastí.

"Chystáte se někam, princezno?" Popadl ji za zápěstí a zablokoval ji pokus o získání zpět svých zbraní.

Cassandra chtěla promluvit, ale jeho hluboké, temné oči ji držely zcela v zajetí. Cítila, jak jeho moc vniká do její mysli a otupuje její sílu k útěku.

Ostatní se k němu přidali.

Klidně se na ni podíval svýma fascinujícíma očima ten, co ji držel za zápěstí.

"Hodná holka," řekl nejvyšší démon a svým chladným prstem ji pohladil po tváři. "Když jsem dnes vyšel na lov ani mě nenapadlo, že se setkám s dědičkou."

Hlavou se znechuceně vyhnula jeho doteku. "Má smrt vás nezachrání," odsekla. "Je to jen mýtus."

Ten co ji držel, se otočil ke svému vůdci.

Hlavní démon se zasmál. "A nejsme my všichni jen mýtem? Zeptej se jakéhokoliv člověka v tomto baru, jestli upíři existují a co myslíš, že ti na to řeknou?" Jazykem projel po dlouhých špičácích a d'ábelsky ji nespouštěl z očí. "A teď, pokud s námi půjdeš ven, buď tak zemřeš jen ty, nebo si uděláme hostinu na tvých přátelích."

Skočil svým predátorským pohledem na Michelle, která byla naštěstí dostatečně daleko a cele zaujatá Tomem, ani si nebyla vědoma boje na druhé straně baru. "Ta bruneta je hodně silná. Její duše by nám

Noční polibek

měla vydržet nejméně šest měsíců. A pak blondýnka..."

Jeho pohled bleskl k místu, kde ležela Kat, obklopena lidmi, kteří se vůbec nestarali o její zranění. Vůbec nebylo pochyb o tom, že démon použil svoji moc a lidem zatemnil mysl.

"No," pokračoval zlověstně. "Malá svačinka nikomu neublíží."

Popadl ji za ruku a ve stejnou chvíli ji druhý démon pustil zápěstí.

Neochotná jít potichu na porážku, si Cassandra vzpomněla na přísný a intenzivní trénink. Spadla do náruče démona za ní a do nártu mu dupla podpatkem.

Zaklel.

Udeřila pěstí démona před sebou, pak se vrhla na další dva a zamířila ke dveřím.

S nelidskou rychlostí ji v polovině předběhl nejvyšší démon. S krutým úsměvem na rtech, ji zlomyslně zastavil.

Vykopla nohou, ale dal si pozor, aby ho nezranila.

"Nedělej to," jeho hluboký hlas byl okouzlující a plný smrtícího příslibu, když neposlechne.

Několik lidí se k nim otočilo, ale stačil jeden pohled na démona a už utíkali pryč.

Není nikdo, kdo by jí pomohl.

Nikdo, kdo by se odvážil.

Ale takhle to neskončí... Ona se jen tak nevzdá.

Než stačila zaútočit znovu, přední dveře se rozlétly a dovnitř zavlál chladivý vzduch.

Démon otočil hlavu ke dveřím, jakoby vycítil, že přišlo ještě větší zlo než on sám.

Oči se mu v panice rozšířily.

Cassandra se taky otočila a to co spatřila, ji přikovalo tak, že od toho stvoření nemohla odtrhnout zrak.

Ve vchodu vířil sních okolo muže, který byl nejméně metr devadesát dva vysoký.

Na rozdíl od většiny lidí, kteří sem chodili, měl při mínus deseti stupních, jen dlouhý kožený kabát, který se mu vlnil ve větru. Na sobě měl drahý, černý svetr, motorkářské boty a pár těsných, černých kožených kalhot, kterého obepínaly jeho štíhlé, pevné tělo, které bylo příslibem divého sexu.

Choval se sebejistě a smrtelně, jako muž, který nezná sobě rovného. Jako muž, který si troufá na svět, a nemá z ničeho strach.

Jeho chůze byla chůze predátora.

Až jí z toho stydla krev v žilách.

Nebýt toho, že neměl zlaté vlasy, tak by ho lehce považovala za démona. Tento muž byl ale něco úplně jiného.

Černé vlasy mu spadaly na ramena a obklopovaly mu tvář tak dokonale tvarovanou, až se jí z toho srdce rozbušilo. Jeho oči byly studené. Ocelové. A jeho výraz byl stoický a lhostejný.

Ten muž byl každým coulem koláčník, a to s ním ani nemusela spát, aby to věděla.

Noční polibek

Nevšímal si davu a jako naváděcí maják, si svým smrtícím pohledem prohlížel jednoho démona po druhém. Temný pohled se mu zastavil na tom, který stál u ní.

Pomalý, ďábelský úsměv se mu rozlil po jeho krásné tváři a odhalil tak svoje špičáky.

Zamířil přímo k nim.

Démon zaklel a Cassandru si hodil před sebe.

Cassandra bojovala proti jeho sevření, dokud démon nevytáhl s kapsy zbraň a namířil na její hlavu.

V davu vypukla panika a lidé se s křikem pokoušeli utéct.

Další démon si stoupl k jeho boku, jakoby do bitevní pozice.

Nově příchozí se zlověstně zasmál a světlo v jeho očích jí napovědělo, jak moc se těší na boj.

Probodával je pohledem.

"To nebylo moc chytré, brát si rukojmí," zaburácel svým hlubokým, sametovým hlasem se silným přízvukem. "Zvlášť když sami víte, že vás tak jako tak zabiju."

V tom okamžiku, Cassandra pochopila, kdo je ten nově příchozí.

Byl to Temný lovec - nesmrtelný bojovník, který tráví svou věčnost lovem démonů, kteří se živí lidskými dušemi. Byli ochránci lidstva a ztělesněním satana pro její lid."

Za celý svůj život už o nich slyšela mnoho zrudností, ale vždy je připisovala jen k dalším legendám.

Ale ta bytost před ní, rozhodně nebyla výplodem její fantazie. On byl skutečný a působil stejně smrtícím způsobem, jak o tom vyprávěly příběhy.

"Jdi mi z cesty, Temný lovče," ozval se démon, "nebo ji zabiju."

Jeho hrozba se minula účinkem, protože Temný lovec jen zavrtěl hlavou, jako rodič, který káže svému zlobivému dítěti. "Víte, dneska jste neměli vylejzat z těch svých děr. Dneska totiž dávají novou epizodu Buffy."

Temný lovec se odmlčel a podrážděně si povzdechl. "Máte vůbec představu, jak mě nasralo, že jsem musel vylézt do toho mrazu, abych vás zabil, když jsem mohl pěkně sedět doma, jíst teplé toasty a sledovat Sarah Michelle Gellerovou, jak ostatním nakopává zadky v přiléhavém tričku?"

Démon se otrásl a pevně sevřel Cassandru. "Chyťte ho!"

Démoni na něj vrhli jako jeden muž. Temný lovec prvního chytil za krk a jedním plynulým pohybem, démona hodil na zeď a držel ho za krk.

Démon zakřučel.

"Co jsi. Dítě?" Zeptal se ho Temný lovec. "Ježíši, jestli chcete zabíjet lidi, alespoň se naučte umírat důstojně."

Noční polibek

Druhý démon se mu hodil na záda. Temný lovec se otočil, ze špičky boty mu vyskočila čepel a zabořila se do středu démonovy hrudi.

Démon se okamžitě změnil v prach.

Démon v sevření Temného lovce, vycenil zuby, pokusil se ho kousnout a kopnout. Ale Temný lovec ho hodil na třetího démona.

Oba se svalili a přistáli na zemi.

Temný lovec zavrtěl hlavou, když dva démoni klopýtali jeden přes druhého, a snažili se postavit na nohy.

Zaútočilo jich víc najednou a on se jimi probojovával s lehkostí, která byla strašná a zároveň morbidně krásná.

"No tak, kde jste se to učili bojovat?" Zeptal se, když zabil další dva. "V dívčí škole?" Ušklíbl se na démona s opovržením. "Moje sestra dokázala dát větší ránu než vy, a to jí byly jen tři. Sakra, když se už chcete být démony, alespoň si udělejte několik bojových lekcí, abyste z mé nudné práce, udělali něco trochu zajímavějšího." Unaveně si povzdechl a podíval ke stropu. "Kde jsou Spathští démoni, když je člověk potřebuje?"

Zatímco nedával Temný lovec pozor, démon, který ji držel, vzal zbraň z jejího spánku a čtyřikrát na něj vystřelil.

Temný lovec se k nim pomalu otočil.

Se zuřivostí patrné na jeho tváři se mračil na démona, který ho postřelil. "To v sobě nemáš kousku cti? Ani špetku vychování? Žádný

zatracený mozek? Mě kulkami nezabiješ. Jen mě
řádně nasereš."

Podíval se krvácející rány a nadzvedl kabát. Přes
dírký v kůži prošel paprsek světla. Zaklel. "A právě
jste mi zničili můj zatraceně oblíbený kabát."

Zavrčel na něj. "Za to zemřeš."

Aniž by se Cassandra stačila pohnout, Temný lovec
mrštil rukou jejich směrem. Tenké, černé lano se mu
rozvinulo z ruky a omotalo se démonovi kolem
zápěstí.

Rychleji, než stačila zamrkat, Temný lovec zkrátil
vzdálenost mezi nimi, trhl démonovým zápěstím a
zkroutil ho za záda.

Cassandra klopýtla od démona a přitiskla se na
rozbítý jukebox.

Temný lovec démona stále držel za paži, druhou
rukou ho popadl za hrdlo a zvedl ho nad zem.

Elegantním obloukem ho hodil na stůl, až se pod
jeho dopadem rozbily sklenice, zbraň mu vypadla a
s kovovým bouchnutím dopadla na dřevěnou
podlahu.

"Copak tě tvoje matka nenaučila, že jediný způsob
jak mě zabít, je roztrháním na kusy?" zeptal se ho.

"Měl sis raději přinést sekačku na křoví a ne pistoli."

Zamračil se na démona, který se úporně snažil
vysvobodit. "Teď se podíváme na duše, které jsi
ukradl." Z holínky vytáhl skládací nůž, roztáhl
čepel a zabořil ji démonovi do hrudi.

Noční polibek

Démon se okamžitě rozpadl a nic už po něm nezůstalo.

Poslední dva utíkali ke dveřím.

Neměli šanci dostat se moc daleko. Temný lovec zpod kabátu vytáhl pár vrhacích nožů a se smrtelnou přesností je hodil do hrudí zabijáků.

Démoni explodovali a nože popadaly na zem.

Až s neuvěřitelným klidem Temný lovec zamířil ke dveřím. Zastavil se, jen aby si posbíral nože. A pak odešel stejně rychle, jako přišel.

Cassandra lapala po dechu a lidé v panice utíkali z úkrytů. Naštěstí se postavila i Kat a klopýtala směrem k ní.

Všichni její přátelé byli v pořádku.

"Jsi v pořádku?"

"Viděla jsi, co udělal?"

"Myslela jsem si, že už jsi mrtvá!"

"Díky bohu, že jsi stále naživu!"

"Co po tobě chtěli?"

"Kdo byli ti muži?"

"Co se s nimi stalo?"

Sotva zaslechla hlasy, které ji přicházely k jejím uším, nedokázala odpovědět ani na jednu otázku. Cassandra stále musela myslet na Temného lovce, který ji přišel zachránit. Proč se obtěžoval s její záchranou?

Musela o něm zjistit víc...

Než si to stačila rozmyslet, rozeběhla se za ním, hledaje muže, který neměl být skutečný.

Venku se ozývaly sirény a stále sílily.

Temný lovec byl v polovině ulice, když ho doběhla a zastavila.

Tvářil se netečně, když se na ni podíval s těma svýma, hlubokýma a tmavýma očima. Jeho oči byly tak černé, že nebyly vůbec vidět jeho zorničky. Větreem vybičované vlasy vlály kolem rysů jeho tváře a oblak jeho dechu se mísil s jejím.

Mrzlo a z jeho blízkosti jí bylo takové teplo, že chlad ani nevnímala.

"Jak to vysvětlíme policii?" Zeptala se. "Určitě tě budou hledat."

Hořký úsměv se objevil na jeho rtech. "Za pět minut si mě žádný člověk z baru nebude pamatovat."

Jeho slova ji překvapila. Tohle pravidlo platilo na všechny Temné lovce? "I já zapomenu?"

Přikývl.

"V tom případě ti děkuji za záchranu mého života."

Wulf se zarazil. Bylo to poprvé, když mu někdo poděkoval za práci Temného lovce.

Hleděl na těžké jahodově zlaté lokny, které jí neposlušně lemovaly oválnou tvář. Dlouhé vlasy měla na zádech spletené do copu. A její Oříškovo-zelené oči byly naplněné úžasnou vitalitou a něhou.

Ačkoli nebyla velkou krasavicí, její rysy měly v sobě kouzlo, které ho lákalo svou přitažlivostí.

Noční polibek

Proti své vůli natáhl ruku a dotkl se její tváře, těsně pod uchem. Její citlivá kůže byla měkčí než samet a příjemně hrála na prstech.

Bylo to tak dávno, co se naposledy dotýkal nějaké ženy.

Tak dlouho, co žádnou neochutnal.

Než se stačil zastavit, sklonil se a zajal její pootevřené rty svými.

Wulf zavrčel nad její chutí a tělo mu celé ožilo. Ještě nikdy neochutnal nic sladšího. Nikdy necítil opojnější vůni, než tu její, plnou čistoty a růží.

Jazyk se jí roztančil s tím jeho, rukama se ho chytila za ramena a tiskla ho k sobě blíž. Ztvrdl při pomyslení, jaké jemné by bylo její tělo i na jiných místech.

V tu chvíli ji chtěl s takovou naléhavostí, až ho to ohromilo. Takovou zoufalou touhu nepocítil již dlouho, velmi, velmi dlouho.

Cassandre vířily smysly při nečekaném dotyku jeho úst. Neznala nic, co by bylo podobné jeho mocnému, hladovému polibku.

Tělo mu vonělo po santalovém dřevě a chutnal pivem a divokou, nezkrotnou mužností.

Barbar. To bylo to jediné slovo, které na něj padlo.

Silně ji objímal a mistrovsky plnil její ústa.

Nebyl nebezpečný pouze pro demony. Byl smrtelný i pro ženské smysly. Srdce jí bušilo jako zvon a tělo celé hořelo. Cítila šílenou potřebu, pocítit jeho sílu v sobě.

Zoufale ho políbila.

Vzal jí tvář do dlaní a rty jí dráždil zuby. Svými špičkami. Náhle prohloubil jejich polibek, rukou jí sklouzl na záda a přitiskl ji na své štíhlé, mužné boky tak, aby cítila jak tvrdý a připravený pro ni je. Cítila ho celou svou bytostí. Všechny hormony se jí vzbouřily.

Toužila po něm s divokostí, která ji děsila. V životě nezažila takovou prudkou, sexuální touhu, zvláště ne k cizinci.

Měla by ho od sebe odstrčit.

Místo toho ho objala kolem jeho tvrdých, širokých ramen a pevně ho držela. Dělal, co mohla, aby nesáhla dolů, nerozepnula mu kalhoty a nezavedla jej přímo na místo, které tepalo touhou po něm.

Dokonce část jí ani nevadilo, že stojí na ulici. Chce ho právě tady. Právě teď. Bez ohledu na to, kdo, nebo co je uvidí. Tahle její nová neprobádaná stránka jí vystrašila.

Wulf bojoval s naléhavostí, které se domáhalo přitisknout ji k cihlové zdi vedle nich a ovinout si kolem pasu její dlouhé nohy... aby jí mohl vyhrnout její hříšně krátkou sukni a nořit se hluboko do jejího těla, pokud by nevykřikovala v sladkém uvolnění jeho jméno.

Svatí bohové, tolik ji toužil mít.

Kdyby jen mohl...

Neochotně se vymanil z jejího objetí. Palcem jí přejel po oteklých rtech a jen myslel na to, jaké by to asi bylo, kdyby ji měl svíjející pod sebou.

Noční polibek

Nejhorší bylo, to vědomí toho, že si ji může vzít.
Její touhu již ochutnal. Ale jakmile od ní odejde,
nebude mít na něj žádnou vzpomínku.

Žádnou vzpomínku na jeho dotek. Polibek.

Na jeho jméno...

Její tělo by mu jen poskytlo na pár minut úlevu.

Nijak by to nezmírnilo tu osamělost v jeho srdci,
která toužila po někom, kdo by si ho pamatoval.

"Sbohem, miláčku," zašeptal a lehce ji pohladil po
tváři dřív, než se otočil.

Její polibek si bude pamatovat navěky.

Ona si na něj ani nevzpomene...

Cassandra se nemohla ani pohnout a jen
pozorovala, jak od ní Temný lovec odchází.

Jakmile zmizel do noci, úplně zapomněla, že
někdy existoval.

"Jak jsem se sem dostala?" Zeptala se a objala se
kolem ramen.

S cvakajícími zuby utíkala zpátky do baru.

Kapitola 2.

Wulf byl myšlenkami stále u té neznámé ženy, když zaparkoval svého tmavo-zeleného Forda Expedition do pětimístné garáže. Zamračil se při pohledu na červeného Hummera, který byl zaparkovaný u protější zdi a vypnul motor.

Co u všech čertů dělá Chris doma? Dnes v noci si měl užívat se svou přítelkyní.

Wulf to šel dovnitř zjistit.

Chrise našel v obývacím pokoji, jak dává dohromady obrovské...něco. Mělo to kovovou konstrukci a příslušenství, které dohromady připomínalo špatně navrženého robota.

Chrisovy vlnité černé vlasy mu vpředu trčely, jakoby se v nich opakovaně prohraboval. Všude byly různé součástky a papíry byly rozházené po celé místnosti.

Wulf jen sledoval, jak Chris dlouho bojuje s kovovým rámem, který se pokoušel vtlačit do základové desky.

Jak Chris pracoval, jeden z rámců upadl a uhodil ho do hlavy. Zaklel a pustil rám.

Wulf se zasmál. "Zase si sledoval QVC?"

Chris si zrovna třel zátylek, když kopl do základové desky. "Přestaň si ze mě utahovat, Wulfe."

Noční polibek

"Chlapče," řekl Wulf přísně. "Dávej si pozor na tón svého hlasu."

"Jo, jo, jo, tímhle mě fakt moc vyděsíš," reagoval na to Chris podrážděně. "Skoro jsem se počůral do kalhot z tvé děsivé, hrůzu nahánějící přítomnosti. Vidíš jak se před tebou třesu? Och, ach, óóó."

Wulf zavrtěl hlavou nad svým pobočníkem. Ten chlapec nemá vůči němu žádný respekt. "Já věděl, že jsem tě měl nechat v lese, abys tam jako dítě umřel."

Chris si odfrkl. "Oou, ošklivý Vikingský humor. Docela mě překvapuje, že mě můj otec, hned po narození, neukázal tobě, aby sis mě prohlédl. Určitě by ti nedovolili vzít si sebou bodláčí. Co doktore?"

Wulf se na něj na chvíli zamračil, i když si byl hned vědom toho, že to na něj nijak nepůsobí. Byla to prostě jen síla zvyku. "Jen proto, že jsi poslední mého rodu, tak to neznamená, že si na mě můžeš vyskakovat."

"Jo, jasně, taky tě mám rád, obře." Chris se vrátil ke svému projektu.

Wulf si svlékl kabát a přehodil si ho přes opěradlo svého křesla. "Přísahám, že ti zruším přípojku na kabelovku, pokud s tímhle nepřestaneš. Minulý týden to byla posilovací věž a veslovací trenažér. Včera ta věc na tvarování a dneska tohle. Už jsi viděl tu veteš, co máme v podkroví? Vypadá to tam jako v bazaru."

"To je ale něco jiného."

Wulf obrátil oči v sloup. Tohle už slyšel tolikrát.
"A co to k čertu, vlastně je?"

Chris nepřestával montovat jedno rameno. "Je to sluneční lampa. Myslel jsem, že už máš dost té své bledé tváře."

Wulf se na něj suše podíval. Jeho matka byla galka a tak o něm nikdo nemohl říci, že by byl bledý, tedy s ohledem na skutečnost, že na denní světlo nevyšel více než tisíc let. "Christophere, já jsem Viking a v Minnessotě jsme právě v půlce zimy. Na nedostatek hloubkového opálení jsem si zvykl už v severských zemích. Proč si myslíš, že jsme útočili na Evropu?"

"No, protože byla blízko?"

"Ne, protože jsme chtěli rozmrznout."

Chris do něho strčil rukou. "Jen počkej, za tohle mi budeš děkovat, tedy až to dodělám."

Wulf překročil několik věcí na zemi. "Proč si vůbec tímhle lámeš hlavu? Myslel jsem, že máš dneska rande."

"Měl jsem, ale po dvaceti minutách se se mnou Pam rozešla."

"Proč?"

Chris se odmlčel, a vysílal k němu nenávistný a zasmušilý pohled. "Myslí si, že jsem drogový dealer."

Wulf byl zcela ohromený tím nečekaným prohlášením. Chris neměl ani metr osmdesát, byl hubený jako lunt, ale měl upřímnou a čestnou tvář.

Noční polibek

Nejvíce "ilegální" věcí, kterou ten chlapec spáchal, bylo, že prošel kolem Armády spásy a Santovi nedal žádné peníze.

"Jak na to přišla?" zeptal se Wulf.

"Tak se na to podívejme. Jsem jednadvacetiletý kluk a jezdím v na zakázku pancířem obrněném Hummeru v hodnotě čtvrt miliónu dolarů, který má neprůstřelný pneumatiky a okna. Žiji v opuštěném, obrovském domě, daleko od Minnessoty, podle všech úplně sám, kromě dvou bodyguardů, který mě pronásledují na každém kroku. Na rande mi od tebe přijdou aspoň tři, nebo čtyři smsky, abych do toho konečně skočil a zplodil ti dědice. A nakonec Pan viděla, jak jsem pro tebe vyzvedl pár super hraček od dealera zbraní."

"Ty zbraně nebyly nabroušené, nebo ano?" přerušil ho Wulf. Chris nikdy nesměl nosit ostré zbraně. Mohl by si tak uříznout životě důležitou část těla, nebo tak něco.

Chris si povzdechl a ignoroval otázku, která přerušila jeho tirádu. "Snažil jsem se jí vysvětlit, že jsem bohatý a nezávislý, a rád sbírám meče a nože, ale neskočila mi na to." Propíchl Wulfa ledovým pohledem. "Víš, jsou chvíle, kdy mě tahle práce řádně sere. Pomyslel si na to někdy?"

Wulf hodil jeho špatnou náladu za sebe. Chris byl na něj našťavaný permanentně. Od okamžiku chlapečova narození, byl Chris poslední přežívající člen jeho rodiny. Proto byl Wulf k němu velmi

tolerantní. "Tak si prodej Hummera, kup si Dodge a přestěhuj se do přívěsu."

"Jo, jasně, že jo. Pamatuješ si, co se stalo vloni, když jsem prodal Hummera a koupil si Alfa Romeo? Spálil jsi ho a koupil mi nového Hummera. Jo a ještě jsi mi hrozil, že mě do pokoje zavřeš se šlapkou, jestli ještě někdy udělám něco takového. A k těm výhodám... Už ses někdy obtěžoval rozhlédnout se kolem sebe? Máme vyhřívaný krytý bazén, domácí kino s prostorovým zvukem, dvě kuchařky, tři služky, kluka co se stará o bazén, nemluvě o všech těch zábavných hračkách. Nejsem hlupák, abych opouštěl Disneyland. Je to tak dobrá stránka naší dohody. K čertu, jestli už mám snášet tvoji přítomnost, tak nebudu žít v nějakém karavanu. A jak tě znám, stejně bys mi před dveře postavil ozbrojenou bandu strážců, která by dávala pozor, abych si nezlomil nehet."

"Tak máš padáka."

"Polib mi."

"Ty nejsi můj typ."

Chris mu hodil na hlavu francouzák.

Wulf klíč chytil a pustil ho na zem. "Nikdy se mi nepodaří oženit tě, že jo?"

"Sakra Wulfe. Vždyť jsem sotva dospělej. Mám ještě spoustu času, abych měl děti, které si tě budou pamatovat, jasný? Ty vole, vždyť jsi horší než můj otec. Povinnost, povinnost a zase povinnost."

"Víš, že tvůj otec měl jen..."

Noční polibek

"Osmnáct, když se oženil s mou matkou. Ano, Wulfe, já to moc dobře vím. Můžeš mi to říkat jen třikrát nebo čtyřikrát za hodinu."

Wulf ho ignoroval a začal nahlas přemýšlet. "Přisahám, že jsi jediný muž, kterého znám, kterému chybí kopa dospívajících hormonů. Něco s tebou není v pořádku, chlapče."

"Já tady nebudu poslouchat tvoje psychologické analýzy," odsekl Chris. "Na mě není nic špatného, nebo na mých schopnostech. Jen nejsem nějaký jelen v říji. Ženu chci nejdříve poznat, než se přede mnou svlékne."

Wulf nad tím zavrtěl hlavou. "S tebou je něco vážně v nepořádku."

Chris mu začal nadávat ve staré norštině.

Wulf ignoroval jeho vulgární výrazy. "Možná bychom mohli zkusit něco jiného. Možná bychom si mohli pořídit spermobanku."

Chris hluboce zavrčel a rychle změnil téma. "A co se dneska stalo? Vypadáš našťavaněji víc, než když jsi odcházel. Dostal ses do křížku s jedním z Panterů? Tak co se stalo v jejich klubu?"

Wulf zavrčel, když pomyslel na Katagariánskou smečku, která vlastnila klub, kde byl dnes v noci. Zavolali mu jako prvnímu, když jejich zvěd zahlédl skupinu neznámých démonů, kteří byli ve městě na lovu. Byla to stejná skupina, která Panterům již několik měsíců dělala problémy.

Inferno bylo jedno z mnoha útočišť po celém světě, kde se mohli scházet Temní lovci, Zvěrolovci

a Apolliti, beze strachu že by je tam mohli napadnout nepřátelé. K čertu, vždyť ty šelmy dokonce tolerovaly démony, na tak dlouho, dokud se nekrmili v prostorách nebo na sebe nevztahovali nežádoucí pozornost.

I přesto, že Zvěrolovci byli více než schopní zabíjet démony, jejich pravidlem bylo, držet si odstup. Koneckonců byli to bratřenci Apollitů a Démonů a tak od konfliktů dávali ruce pryč. A hlavně kvůli tomu nedokázali tolerovat Temné lovce. Dokázali s nimi spolupracovat, ale jinak si drželi odstup.

Jakmile Dante zjistil, že mu do klubu míří Démoni, tak okamžitě volal Wulfovi.

Ale jak Chris naznačil, jakmile Temný lovec zůstal s Panterou moc dlouho, tak nebyli moc přátelští.

Složil ze sebe zbraně a uložil je do skříně na protější zdi. "Ne," odpověděl na Chrisovu otázku. "Panteři jsou v pohodě. Jen jsem myslel, že Démoni dají do boje trochu víc."

"Promiň," soucítil s ním Chris.

"Jo, já se taky omlouvám."

Chris se odmlčel a podle jeho výrazu Wulf odhadl, že chlapec má už dost hádání a snaží se mu zvednout náladu. "Chtěl by sis zatrénovat?"

Wulf zamkl skříň se zbraněmi. "Proč se obtěžovat? Dobrý boj jsem neměl už dobrých sto let." Znechucený tou skutečností si promnul oči,

Noční polibek

které byly velmi citlivé na jasné světlo. "Myslím, že na chvíli půjdu nadávat Talonovi."

"Jo jasně. Hele počkej ještě!"

Wulf se zastavil a podíval se zpět na Chrise.

"Než půjdeš, řekni *"barbecue"*."

Wulf zasténal na známých Chrisovým pokusem. Byl to vtíp, kterým ho Chris dráždil, když byl ještě malé dítě. Protože se Wulf stále nezbavil svého staronorského přízvuku, při kterém nedokáže říct určitá slova, jako například *"barbecue"*.

"Nejsi vtipný, regrut. A já nejsem Švéd."

"Jo jasně, C'moc, udělej švédské šéfkuchařské pazvuky."

Wulf zavrčel. "Nikdy jsem ti neměl dovolit dívat se na *The Muppets*." Přesněji řečeno, neměl nikdy předstírat, že je švédský šéfkuchař, když byl Chris ještě dítětem. Jen mu dal ještě víc důvodů k tomu, aby si z něho utahoval.

Ale pořád byli rodina, alespoň se Chris pokoušel, aby se cítil lépe. Ne že by to nějak fungovalo.

Chris uraženě vydechl. "Fajn, ty vetchý, starý, bručounský Vikingu. Mimochodem, chce se s tebou setkat moje máma. Zase."

Wulf zasténal. "Můžeš mi dát ještě pár dní?"

"Můžu to zkusit, ale znáš ji."

Ano, on ji znal opravdu moc dobře. Chrisovu matku znal více než třicet let.

Bohužel ona ho neznala vůbec. Stejně jako všichni, kdo nejsou jeho krve, zapomněla na něho, pět minut potom, co od ní odešel.

"No dobře," vzdal se Wulf. "Přiveď ji tedy zítra večer."

Wulf zamířil ke schodům, které vedly k jeho pokojům ve sklepení domu. Jako většina Temných lovců, volil raději spát tam, kde nebyla možnost setkání se sluncem. Byla to jedna z mála věcí, která dokázala zničit jejich nesmrtelná těla.

Otevřel dveře a vůbec se neobtěžoval rozsvítit světlo, protože Chris mu už na stole zapálil malou svíčku. Oči Temného lovce byly navrženy tak, že nepotřebovaly žádné světlo. Viděly lépe ve tmě než lidé můžou vidět za denního světla.

Sundal si svetr a jemně si ohmatal čtyři střelná zranění na jeho boku. Byly to čisté průstřely a tak se již kůže začala hojit.

Rány pálily, ale nijak ho to nezabije a za pár dní tam nebude mít nic jiného, než čtyři malé jizvy.

Sundal si i černé tričko, utřel do něj krev z boku a šel si do koupelny umýt a obvázat rány.

Jakmile byl čistý a oblečený v modrých džínsech a bílém tričku, zapnul si stereo a pustil si píseň *My Oh My* od Slade. Popadl bezdrátový telefon a na počítači se přihlásil k Dark-Hunter.com, aby zaznamenal svůj poslední boj.

Callabrax velmi rád, každý měsíc zaznamenával úmrtí démonů. Tento Sparťanský bojovník měl zvláštní teorii o tom, že démonské útoky nějak souvisejí s cykly měsíce.

Noční polibek

Wulf si ale osobně myslel, že Sparťan jen neví jak zabít čas. Ale to ostatně všichni. Byli nesmrtelní a každý musel něco dělat, aby se nezbláznil.

Wulf seděl ve tmě a poslouchal text písně, která právě hrála.

Věřím, že je žena, moje ó jen moje. Všichni potřebujeme někoho s kým si povídat, i já, ó i já...

Proti vůli mu text evokoval představy o jeho starém domě a ženě s vlasy bílými jak sníh, a očima modrýma jak moře.

Arnhild.

Nevěděl, proč si na ni vzpomněl po tolika staletích.

Zhluboka se nadechl a přemýšlel, co by stalo, kdyby zůstal na farmě u svého otce a oženil se s ní. Každý to od něj očekával.

Arnhild to od něj očekávala.

Ale Wulf odmítl. Bylo mu sedmnáct a toužil po jiném životě. Nechtěl být prostým farmářem platícího daně. Toužil po dobrodružství a po bojích.

Po slávě.

Po nebezpečí.

Možná kdyby Arnhild miloval, tak by ho jeho láska udržela doma.

A kdyby zůstal...

Unudil by se k smrti, nebo by mu přeskočilo.

To byl problém i dnešního večera. Potřeboval nějaké vzrušení. Něco, co mu rozproudí krev.

Něco jako horoucí, sexy jahodovou blondýnku, kterou nechal stát na ulici...

Na rozdíl od Chrise, on neměl problém vysvléci se před cizí ženou donaha.

Nebo alespoň neměl. A je jasné, že právě jeho ochota být nahý s neznámou ženou ho dovedla do jeho současného stavu, takže možná Chris měl trochu rozumu v hlavě.

V touze rozptýlit své dráždivé myšlenky, Wulf vytočil Talonovo číslo a ovladačem si přepnul píseň na *Immigrant* od Led Zeppelin.

Talon mu zvedl telefon ve stejnou chvíli, kdy se přihlásil na soukromý chat Temných lovců.

"Hele, děvčátko," ozval se jízlivě Wulf, nasadil si sluchátko s mikrofonom, aby mohl psát a mluvit najednou. "Dneska jsem dostal tvoje tričko s nápisem "Špinavá práce, za špinavě lacinou mzdu." Nejsi vůbec vtipný a já nejsem laciný. Dostávám balík peněz za to, co dělám."

Talon se mu posmíval. "Děvčátko? Radši brzdi nebo budu muset za tebou přijet a nakopat ti tu tvou vikingskou prdel."

"Takhle hrozba by mohla mít nějakou váhu, kdybych nevěděl, jak moc nesnášíš zimu."

Talon se nahlas zasmál.

"Tak jak jsi na tom dnes večer?" zeptal se ho Wulf.

"Metr devadesát pět."

Wulf zasténal. "Víš, ten mizerný vtip se nezlepší, když ho pořád opakuješ."

Noční polibek

"Jo, já vím. Ale já žiju jen proto, abych tě mohl srát."

"Tak to se ti daří moc dobře. Bral jsi lekce od Chrise?" Wulf slyšel, jak si Talon překryl telefon rukou a objednával si černou kávu a bagetky.

"Takže ty už jsi venku?" zeptal se Talona, když servírka odešla.

"To víš. Dneska je Mardi Gras a město démony jen přetéká."

"Kecáš. Právě jsem tě slyšel objednávat kávu. Zase jsi zdrhl, co?"

"Drž hubu, Vikingu."

Wulf zavrtěl hlavou. "Ty opravdu potřebuješ nějakého pobočníka."

"Jo, máš pravdu. Tohle ti budu připomínat vždy, když budeš nadávat na Chrise a na tu jeho nevymáchanou hubu."

Wulf se opřel o opěradlo křesla, jak si četl komentáře od jeho kolegů temných lovců. Bylo příjemné vědět, že nebyl jediný, jehož mysl se nudila mezi úkoly. Od té doby, co temní lovci nemohou být fyzicky spolu tak, aby si nevysávali své síly, jsou internet a telefon jedinou cestou jak si mohou předávat informace a zůstat bez dotyku. Technologie je pro ně dar z nebes.

"Člověče" řekl Wulf. "Zdá se mi to, nebo jsou noci stále delší?"

"Některé jsou delší než ostatní." Talonova židle během telefonátu zavržala. Nebylo pochyb o tom,

že se Kelt opřel o stůl v takovém rozsahu, aby mohla nějaká žena projít kolem jeho stolu.

"Tak, proč jsi tak pokleslý?"

"Jsem neklidný."

"Uklidni se v posteli s nějakou ženskou."

Odfekl si nad Talonovou zásobou - na všechno odpovědí. Horší je, že ví, že Kelt opravdu věřil, že je sex všelék. Jakmile se jeho myšlenky stočily nazpět k ženě z klubu, Wulf si nebyl tak jistý, že by to nefungovalo. Alespoň pro dnešní noc. Naneštěstí noc s ženou, která si na něj potom nebude pamatovat, ho neuklidňuje. Už dlouhý čas.

"To není problém," řekl Wulf při čtení zprávy.

"Jsem bolavý na dobrý boj. Myslím, sakra, neměli by se démoni více bránit? Jeden z těch co jsem měl dnes v noci, se na mne jen položil. A jeden z nich dokonce zakňučel, když jsem ho zabíjel."

"Hej, měl bys být rád, že jsi je dostal dříve ty, než oni tebe."

Snad... Ale Wulf byl Viking a ti se dívají na věci jinak než Keltové.

"Ty víš, Talone, zabítí duší sajících démonů bez dobrého boje, je jako sex bez přede hry. Totální ztráta času a úplně neuspokojující."

"Mluvíš jako pravý Nor. To, co potřebuješ, bratře, je medovina a sál plný sloužících děvčat, které Vikingy připraví na boj na jejich cestě skrz Valhallu."

Noční polibek

To je pravda. Wulfovi chyběli Spathi démoni. Byla to válečnická třída démonů, která dělá zábavnější tuhle válku. Dobře, podle jeho myšlení minimálně.

"Jeden z těch, co jsem dnes našel, nevěděl nic o bojování," řekl Wulf, tříc si svůj ret. "A já jsem nemocný z celého "moje zbraň vyřeší všechny problémy" mentality."

"Zase tě postřelili?" zeptal se Talon

"Čtyřikrát. Já přísahám... Přál bych si dostat démona, jako byl Desiderius. Rád bych zažil pro jednou dobrý a pořádně špinavý boj."

"Pozor na to, co si přeješ, aby se ti to nesplnilo."

"Jo, já vím." Svým způsobem si Talon neumí představit jak moc. "Ale sakra. Pro jednou, nemohli by přestat utíkat a naučit se bojovat jako jejich předci? Stýská se mi po tom, kdy to tak bývalo."

Chvilí bylo ticho po tom, když skončil, zatímco Talon vypouštěl pomalu uznalý povzdech. Wolf zatřásl svoji hlavou. Určitě byla nedaleko žena.

"Řeknu ti, co mi nejvíc chybí, jsou to Talpínky."

Wolf se zamračil. Tenhle termín nikdy dřív neslyšel. "Kdo to je?"

"Je pravdou, že byly před tvými časy. Dávno v lepší části temných věků, jsme měli k užívání klan Squirelek, jejich jediným účelem bylo uspokojování našich tělesných potřeb."

Bylo pěkné vědět, že jeho nejlepší přítel měl takové vzpomínky a Wulf by zaplatil majlant, za

setkání s ženou, která mohla vykolejit Kelta z jeho pozemské cesty.

"Chlape, ty byly úžasné," ukončil to Talon.

"Věděly, co jsme a byly více než šťastné s námi v posteli. Představ si, Squiresky byly trénované, jak tě potěšit."

"Co se s nimi stalo?"

"Okolo stovky a několika let před tvým narozením, udělal temný lovec chybu a zamiloval se do jeho Talpínky. Bohužel pro nás, neprošla Artemidiným testem. Artemis byla tak rozzlobená, že vystoupila a vyhnala od nás Talpínky a stanovila překrásné pravidlo, že s nimi můžeš spát jen jednou. Po dalším průšvihy na to přišel Acheron s pravidlem - nikdy se nedotýkat svého pobočníka. Jak jsem řekl, nežil jsi předtím a nemohl zkusit najít a prožít jednu noc a zůstat v sedmém století Británie."

Wulf si odfrkl. "To nikdy nebyl můj problém."

"Jo, já vím. To ti závidím. Zatímco zbytek z nás se musí stáhnout zpět od našich lásek, abychom nevyzradily svou existenci, ty se můžeš odvázat beze strachu."

"Věř mi, Talone, to není to, co by se mělo vychvalovat. Žiješ sám svojí volbou. Nemáš žádnou představu jak moc je frustrující, když si nic nepamatují pět minut po tom, co byly s tebou?"

Noční polibek

To byla jedna z věcí, která obtěžovala Wolfa na jeho existenci. Byl nesmrtelný. Bohatství, na které si jen vzpomenete.

Ale pokud Christopher zemře bez dětí, nebude člověka naživu, který by si na něj pamatoval. To byla myšlenka k vystřízlivění.

Wolf si povzdechl, "Christophova matka přišla tento týden třikrát, aby se setkala s osobou, pro kterou syn pracuje. Znáš ji... co? Třicet let? A nezapomeňme na dobu před šestnácti lety, když jsem přišel domů a zavolala na mě, policii protože si myslela, že jsem se vloupal do svého vlastního domu. "

"Promiň, malý bráško," řekl Talon upřímně. "Máš nás a svého pobočníka, který si tě pamatuje."

"Jo, já vím. Děkuji moderní technologii. Jinak bych se zbláznil." Odmlčel se na chvíli.

"No, změníme téma, víš, koho Artemis přesídlila do New Orleans, aby vzal Kyrianovo místo?"

"Slyšel jsem, že Valeriuse," řekl Wulf s nevírou. "Co tím Artemis zamýšlí?"

"To netuším"

"Kyrián to ví?" optal se Wulf.

"Pro zřejmý důvod se Acheron rozhodl mu to neříkat, že vnuk a věrný obraz muže, kterým byl ukřižován a zničil jeho rodinu, je ve městě a přímo o ulici od jeho domu. Bohužel jsem si jistý, že to zjistí dříve či později."

Wulf zavrtěl hlavou. Předpokládal, co by to pro něj mohlo být ještě horší. Alespoň neměl Kyrianovy či Valeriusovy problémy.

"Chlape, člověk nebo ne, Kyrian ho bude chtít zabít, jestli mu někdy zkříží cestu - no a to není zrovna to, s čím bychom si měli v tomhle období zahánět nudu"

"Povídej mi o tom," souhlasil Talon.

"Takže, kdo má službu na Mardi Gras v letošním roce?" zeptal se Wulf.

"Přivedou Zareka."

Wulf zanađával při zmínce o temném lovcí z Fairbanks na Aljašce. Pověsti přetékaly o ex-otrokovi, který byl obviněn, že kdysi zničil samotnou obec včetně lidí, které měl chránit.

"Nerozumím, proč chce Acheron, aby byl přivezen z Aljašky.

"No, já vím, že přichází, protože ho tu chce Artemis. Vypadá to, že máme tento týden psycho shledání... Ó počkej, to je Mardi Gras."

Wulf se opět zasmál.

Slyšel Talona šťastně si povzdechnout.

"Přišlo kafe?" optal se Wulf.

"O, jo."

Wulf se usmíval. Přál si, aby mohl mít radost z něčeho tak jednoduchého jako šálek kávy.

Ale sotva mu to přišlo na mysl, uslyšel vrčení Talona, "Ach, člověče."

"Cože?"

Noční polibek

"Zatracené Fabiho varování." Talon vyplivl slova opovržlivě.

Wulf vyklenul obočí, jak se zamyslel nad Talonovými vlastními blond vlasy. "Hej, ty nejsi příliš daleko od značky další blondýnka".

"Kousni mě, Vikingu. Víš, kdybych byl negativní člověk, zazlobil bych vážně právě teď. "

"Zníš jako bych tě naštvál."

"Ne, to není , že by jsi mne naštvál. To je tu tak trochu zmatek. Kromě toho bys měl vidět ty chlapy." Spustil Talon keltským přízvukem, který míval při konverzaci s démony. Zvyšoval svůj hlas do nepřirozené úrovně.

"Hej, Gorgeousi Gorgi, myslím, že cítím temného lovce."

"Ale ne, do hajzlu," řekl, snižujíc svůj hlas o dvě oktávy.

"Nedělej to vole. Tady není temný lovec."

Talon se navrátil k jeho lži. "No, já nevím..."

"Počkej," řekl Talon, znovu hlubokým hlasem, "cítím turisty. Turisty s velkou... silnou duší."

"Neměl by jsi přestat?" Řekl směřící se Wulf.

"Mluvím o skvrnách," řekl Talon, užívající temnými lovci tento hanlivý termín pro démony.

To pocházelo z podivných černých označení, které mají všichni démoni rozvinuté na prsou, když se změnili z jednoduchých Apollitů na lidské vrahy. "Sakra, všechno, co jsem chtěl bylo pít kafe a jedna malá bagetka." Slyšel Talona zasyčet. Než jeho přítel

začal diskutovat nahlas. "Kafe... démoni... kafe...démoni... kafe..."

"Myslím, že v tomhle případě démoni vyhráli."

"Jo, ale na úkor kávy."

Wulf kliknul s jazykem, ale Talon samozřejmě nechce, aby ho Acheron opekl za neschopnost chránit lidi.

"Já vím," řekl a znechuceně vydechl. "Jdu to ukončit. Promluvíme si později."

"Zatím." Wulf zavěsil a vypnul počítač. Podíval se na hodiny. Ještě nebylo před půlnocí. Sakra.

Bylo právě po půlnoci, když se Cassandra, Kat a Brenda vrátily na jejich ubytovnu na koleji. Brendu zanechaly před jejím pokojem a vydaly se na společný pokoj. Od té doby, co opustily Inferno, měla Cassandra hrozný pocit v pozadí své mysli, jako by něco nebylo tak jak má být.

Promítala si celý večer znovu svojí myslí, než se chystala jít do postele. Řídila auto do klubu s jejími kamarádkami, z Micheliny třídy a trávila noc posloucháním Twisted Gearts a hrou.

Nic neobvyklého se nedělo, dokud Michelle nepotkala Toma.

Tak, proč se cítí tak...tak... hrozně.

Neklidně.

To nedává smysl.

Protřela si své obočí, vzala svojí knihu Středověké literatury a začala se prokousávat nejlepší verzí anglického Beowulfa.

Noční polibek

Dr. Mitchell miloval trapně graduované studenty, kteří se připravovali na hodinu, tak se Cassandra neukáže, aniž by si něco přečetla.

Bez ohledu na to, jak nudné to může být.

Tak se prožvýkávala a prožvýkávala. Viděla Vikingy v jejich lodích.

Podějte mi někdo Cliffovy poznámky...(asi text písničky) Ani její malá písnička nemohla oživit její zájem.

Přesto, když si četla staré anglické slovo, pořád si představovala vysokého, tmavovlasého bojovníka s černýma očima a plnými, teplými rty. Muž neuvěřitelné rychlosti a hbitosti.

Zavřela oči, představila si ho stojícího v zimě, nosícího dlouhý černý kožený kabát a dívala se na jeho tvář, která byla...

Pustošivá.

Zkusila si ji představit jasněji, ale odpařila se a zůstala jen bolavá touha po neznámém muži.

"Co je v tomhle světě se mnou špatně?"

Otevřela oči a pokračovala ve čtení.

Wulf zamknul dveře jeho pokoje a šel spát velmi časně - právě po čtvrté. Chris už vyspával několik hodin. Nic nebylo v televizi a on se nudil hraním online počítačových her proti dalším temným lovcům.

To, že dnes natrefil na démony, byla náhoda. Povzdechl si. Během zimních měsíců měli ve zvyku se stěhovat do jižnějších krajin. Démoni nebyli horlivými fanoušky studeného počasí.

Nenáviděli, když museli "rozbalovat" jejich jídla a zjistili, že je extrémně náročný útok na lidi, když jsou zabalení ve vrstvách kabátů a svetřů.

Věci se ožívují na jaře, po tání, ale do té doby jsou noci dlouhé a bitev není mnoho a nejsou tak moc často. Možná, pokud bude mít dobrý denní spánek, mohl by se cítit lépe na zítřejší večer.

Ale už brzy se cítil Wulf ospalý a začaly jím proudit sny. Viděl opět klub a cítil opět rty neznámé dívky. Cítil její ruce na něm, jak ho ona svírala...

Jaké by to bylo, kdyby si ho žena pamatovala? Jen jednou?

Pohltila ho zvláštní, vířící mlha a další věc, věděl, že byl v neznámém posteli.

Wulf zašklebil nad velikostí postele, což byla jen velikost obyčejné postele a tak musel ohnout nohy, aby mu nevisely přes její okraj.

Zamračil se a rozhlížel se kolem temným pokojem. Bílé pusté stěny byly zakryté uměleckými plakáty. Taková instituční kvalita. Byl tu stůl postavený před oknem a šuplíková skříň, televize a stereo a lávová lampa v rohu, odlévající hrůzostrašné stíny na zdi.

Uvědomil si, že není v posteli sám. Někdo vedle něj ležel. Wulf studoval ženu, která byla oblečená v prudérní růžové flanelové košili, která zakrývala její tělo, jak ležela k němu zády.

Noční polibek

Sklonil se nad ní a pozoroval její zvlněné jahodově blonděné vlasy, které nosila spletené. Usmál se, když si uvědomil, že je to ta žena z klubu. Miloval tenhle sen...

Ale ne tak moc, jako se mu líbila její vyrovnaná tvář. A na rozdíl od démonů, mu nevadilo "rozbalovat" jeho jídlo.

Jeho tělo se okamžitě vzrušilo, otočil ji na záda a začal jí rozepínat šaty.

Kapitola 3

Cassandřiny oči se zatřepetaly a otevřely, jak cítila horké a silné ruce rozepínat a stahovat její košilku. Překvapená zírala na temného lovce, který zachránil její život v klubu.

Jeho půlnoční oči byly hladové vášní, jak se tak na ni dolů díval.

"To jsi ty," vydechla s hlavou nejasnou z jejího snění.

Usmál se a zdálo se, že ho její slova potěšila. "Ty si mne pamatuješ?"

"Samozřejmě. Jak bych mohla zapomenout na to, jak jsi mne políbil?"

Jeho úsměv se uličnický rozšířil, když rozhrnul její fáty a přešel svojí rukou po její opálené kůži. Zasténala nad teplem jeho paží na svém těle. Proti její vůli, procházela touha skrz její prsa, která se chvěla pod jeho dotykem.

Mozoly na jeho hrubých prstech lehce škádlily její bradavky. To způsobilo, že její žaludek dělal kotrmelce. Rozbušily se jí útroby, a jak vlhla mezi nohami, chtěla si vzít více z jeho pevnosti do svého těla.

Uvědomila si, že její zachránce Viking, je úplně nahý v její posteli. Dobře, možná ne úplně. Měl na sobě stříbrný náhrdelník s Thorovým kladivem a krucifixem.

Dobře, to bylo to, co tlačilo. Náhrdelník zářil na jeho snědé kůži. Tlumené světlo hladilo, každý záhyb jeho nádherného těla. Jeho ramena byla široká a velmi svalnatá, jeho hrudník byl perfektně mužně vypracovaný.

A jeho zadní

Byla to jedna velká legenda!

Jeho hrudník a nohy lehce pokrývaly tmavé chloupky. Jeho silná, lehce vousatá brada lákala ženu, aby ji olízla a cestou dolů aby sklonila hlavu a pokračovala dál po jeho krku.

Ale to, co ji fascinovalo nejvíc, bylo jeho složité norské tetování, které krylo jeho pravé rameno a končilo velice propracovanou skupinou obklopující jeho rameno. To bylo překrásné. A to ještě nedržela jeho... v rukách. Byl nádherný a jeho ústa tak plná.

"Co to děláš?" zeptala se ho, když se vydal na pouť jazykem napříč jejími prsy.

"Chystám se s tebou milovat."

Noční polibek

Kdyby nespala, tak by ji jeho slova vyděsila. Ale všechny její myšlenky, strach se rozptýlily, když vzal její prsa do rukou.

Zasyčela radostí a očekáváním.

Něžně masíroval a mnul mozolnatýma rukama napjaté bradavky, dokud nezačala prosit, aby jí políbil. Prosit ho, aby jí ukojil.

"Tak jemná," zašeptal proti jejím rtům.

Cassandra si povzdechla. Její tělo jen hořelo se zarážející intenzitou, když putovala pažemi po jeho širokých nahých ramenech. Nikdy se necítila tak, jako s ním. Dobře formovaná a perfektní, vlnící se pod jeho silou a mocí. Chtěla ho cítit mnohem víc.

Posunul své ruce pryč a natáhl se po jejím copu. Sledovala, jak studuje její vlasy a uvolňuje je.

"Proč nosíš vlasy takhle?" zeptal se zastřeným hlubokým hlasem.

"Kudrnatí se pokud je takhle nenosím."

Jeho oči vyšlehly plamenem, jako by si myslel, že její cop je nějaká ohavnost. "Nemám to rád. Tvoje vlasy jsou tak krásné."

Putoval svýma rukama skrz její volné vlny a jeho pohled se okamžitě změnil. Jemně. Prohraboval její vlasy, dokud je nerozkryl a neodhalil její řadra.

Cítila jeho dech proti své kůži, zatímco ji škádlil jejími kudrnami a svým dotykem.

"Teď," řekl s trochu norským akcentem. "Tak krásnou ženu jsem nikdy neviděl."

Její tělo se roztavilo, Cassandra nemohla dělat nic, jen sledovala, jak on sleduje ji.

Byl tak úžasný. Osvalený. V barbarském způsobu v ženách vypouštěl jejich primitivní potřeby.

Bylo jasné, že je to nebezpečný muž. Elementární. Těžký. Neústupný.

"Jaké je tvé jméno?" zeptala se, když sklonil svoji hlavu, aby ji okusoval krk.

Jeho fousatá tvář ji zježila kůži, což jí způsobilo mrazení po celém těle, když ji ochutnával.

"Wulf."

Zachvěla se, když si uvědomila, co je zdrojem její půlnoční fantazie. "Jako Beowulf?"

Usmál se hladově a jemně ukázal své dlouhé špičáky. "Momentálně jsem spíše Grendel.

Přicházím jenom proto, abych tě v noci sežral."

Znovu se zachvěla, když jedním dlouhým tahem olízl spodní část jejích nader.

Tento muž moc dobře věděl jak potěšit ženu. A ještě lepší bylo, že nespěchal být uvnitř a ukončit to, ale raději věnoval čas jí.

Pokud o tom pochybovala předtím, samo ji to řeklo, že je to jen sen!

Wulf putoval jazykem po její jemné kůži a pochutnával si na jejích vzdeších, když degustoval sladko-slané tělo. Miloval to teplo, uklidňující pocit a vůni této ženy.

Byla úžasná.

Neměl takový sen po celé století. Bylo to tak reálné, že by to ani nepoznal. Byl to jen výplod jeho

Noční polibek

hladové fantazie. Dokonce tak, že se ho dotýkala a to takovým způsobem, jaký nikdy nepoznal. A voněla dobře... jako svěží růže a síla.

Žensky. Jemně.

Lákavé sousto, které čekalo, až okusí její vzorek. Nebo ještě lépe, pohlítí.

Stáhl se zpět k jejím vlasům, které mu připomínaly barvu slunečních paprsků.

Zaujaly ho ohnivé zlaté prameny. Zaujalo ho, jak se kroutí kolem jeho prstů a tahají za okraj jeho kamenného srdce. "Máš tak nádherné vlasy."

"Tak jako ty," řekla a prohrábla od tváře jeho vlasy.

Jak putovala přes jeho křivku čelisti, poškrábala ho nehty na vousech. Bože, jak dlouho je to od té doby, kdy měl naposledy ženu.

Tři, čtyři měsíce?

Tři, čtyři dekády?

Bylo těžké udržet si přehled o čase, když byl protažen do nekonečna. Všechno co věděl bylo, že už je to dávno, kdy měl ve snu ženu, jako byla tahle.

Vzhledem k tomu, že si ho žádná žena nepamatovala, odmítal si je brát do postele.

Moc dobře věděl, jaké je to mít sex a když nemají představu, co se stalo s ním.

Tak ležel tady uvažující nad tím jak moc je to reálné a jak moc je to sen. Takže chodil za ženami a platil za jejich služby a to jediné, když už byl jeho půst neúnosný.

Ale tahle si pamatovala jeho polibek. Pamatovala si jeho.

To mu rozbušilo srdce. Miloval tenhle sen, kdyby mohl, zůstal by v něm navždy.

"Jaké je tvoje jméno, děvče?"

"Cassandra."

Cítil pod svými rty, kterými jí líbal na hrdlo, jak zaduněla odpověď. Zachvěla se na jeho reakci, když jí pohladil hrdlo jazykem.

Miloval ji. Miloval zvuk, co vydávala vracející mu jeho laskání. Byla rozpálená, horlivě hladila jeho nahá záda a zastavila svou ruku nad značkou na levém rameni.

"Co je to?" zeptala se zvědavě.

"To mají všichni temní lovci?"

"Ano."

"Jak hrozné..."

Wulf nechtěl už více flanelovou bariéru. Chtěl z ní vidět víc.

Zvedl lem šatů. "To by se mělo spálit."

Zamračila se. "Proč?"

"Protože mne to drží od tebe."

S jedním škusnutím ji to přetáhl přes hlavu.

Její oči se na okamžik rozšířily, než ztmavly její vlastní vášní.

"Takhle je to lepší," zašeptal, hodující pohledem na jejích napjatých nadrech, úzkém pasu a nejlepším na všem jahodově- blondatých kudrlinách na křížovatce jejich stehén.

Noční polibek

Putoval svoji rukou mezi jejími prsy, dolů přes žaludek a okolo jejich boků. Cassandra se natáhla rukou po jeho velkolepé hrudi, užívající si zvlněného terénu jeho svalstva. Cítila se úžasně. Jeho tělo se vlnilo s každým pohybem.

Jeho smrtící síla byla nepopíratelná, přesto byla jemná, jako kdyby byl zkrocený lev v její posteli.

Nemohla uvěřit něže v jeho dovedných a horkých dotecích.

Jeho tmavé, proměnlivé rysy jí pohlcovaly do hloubky a jeho oči oplývaly inteligencí jako by znal celý svět kolem něj.

Přála si zkrotit tohle divoké zvíře a krmit ho ze svých rukou.

S touhle myšlenkou se Cassandra sehnula a vztáhla ruku mezi jejich těla a vzala jeho penis do dlaně. Zavrčel hluboko v hrdle a políbil ji skoro k bezvědomí.

Jako nějaký uhlazený, osvalený predátor zajal její ústa, spalující ji v jejich polibku.

"Ano," zalapal po dechu, když ho zakryla rukama. Jeho dech se zadrhával a díval se na ní tak hladově, že se začala chvět očekáváním.

"Dotýkej se mne Cassandro," zašeptal, zakrývajíc její ruce svými.

Sledovala, jak zavřel své oči a ukázal jí, jak má dlaně nazdvihovat. Cassandra si skousla ret, jak cítila jeho pohyby mezi svými prsty.

Byl to obrovský muž. Rozložitý, silný a energický.

Jeho čelisti ztuhly v ocel, a když otevřel oči spaloval jí horkým pohledem. Věděla, že čas hry skončil.

Jako nespoutaný predátor ji otočil na záda a oddělil její stehna koleny.

Sklonil své dlouhé, štíhlé tělo k ní, jak slíbil, ji úplně celou pohlcoval.

Cassandra zalapala po dechu jak jeho ruce a rty hledaly každý centimetr jejího těla se vši intenzitou. A když zabořil své ruce mezi její nohy, třásla se po celém těle.

Jeho dlouhé prsty ji hladily a nořily se hluboko do ní, škádli ji, dokud z toho zcela nezeslábla.

"Jsi tak vlhká," zavrčel, když se z ní stahoval nazpět.

Cassandra se chvěla a roztahovala nohy ještě více.

"Podívej se na mne," nařídil. "Chci vidět tvoji rozkoš, když si tě vezmu."

Podívala se na něj.

Ve chvíli, kdy se jejich pohledy uzamkly, vstoupil hluboko do ní.

Zasténala potěšením. Byl tak tvrdý a silný, cítila se překrásně, když znovu svými tahy putoval proti jejím bokům.

Wulf se nadzdvihl tak, aby mohl sledovat její tvář, zatímco si dával na čas s milováním a vychutnával si její horké vlhké tělo pod ním. Skousl

Noční polibek

si ret, když putovala svýma rukama dolů po jeho páteři, a dráždila ho nehty na zádech.

Zavrčel v odpověď, toužící po její divokosti. Její vášni.

Položila mu znovu ruce na dolní část jeho zad a nutila ho k rychlejšímu tempu.

Tuhle povinnost splní víc než ochotně. Zvedla k němu boky a on se zasmál.

Chtěla mít kontrolu a on měl dnes náladu jí tak nechat. Otočil se s ní tak, aby se jejich těla nerozpojila.

Vydechla, když se na něj podívala dolů.

"Řid' mě, elsking (dán.miláčku)." vydechl

Její oči ztmavly a zdivočely, naklonila se dopředu a její vlasy se spustily dolů přes jeho hrud', jak sklouzla po celé jeho délce tak, že byl ještě na okraji zajetí jejího těla a poté jej vtáhla nazpět až po jeho kořen.

Třásl se z toho pocitu.

Vzal její prsa a jemně je tiskl, zatímco držela kontrolu nad jejich potěšením.

Cassandra nemohla uvěřit tomu, co cítí pod sebou.

Už je to tak dlouho od té doby, co měla muže, ale nikdy neměla žádného, jako byl tenhle.

Někoho, kdo byl tak přirozeně mužný, silný a divoký.

Nevěděla nic kromě toho, že se z něj lidé její matky třesou hrůzou. Ale on ochránil její život.

Musí to být její potlačená sexualita, která jej povolala do snu. Její potřeba mít kontakt s někým než zemře.

To jí nejvíc trápilo. Kvůli prokletí rodiny její matky a taky strach z příchodu dalších Apollitů. Jako před tím její matka, byla nucena žít ve světě lidí jako jedna z nich.

Nikdy nebyla jednou z nich. Nikdy úplně.

Vše co chtěla, bylo být přijata. Aby jí našel někdo, kdo by porozuměl její minulosti a nemyslel si nic šíleného, kdyby mu pověděla o prokletí svého rodu.

Nyní má svého temného lovce. Takové monstrum, které kráčí nocí. Alespoň pro dnešní noc.

Vděčná za to, se položila na něj a utišovala jeho tělo svým.

Wulf vzal její obličej do dlaní a sledoval, jak zažívá výšiny jejího potěšení. Přetočil se s ní a převzal opět kontrolu.

Vrazil hluboko do ní a její tělo se stáhlo okolo něj. Zalapala po dechu a přerušujíc jeho pohyby, vydechujíc jako by zpívala.

Zasmál se. Dokud neucítil, jak jeho tělo explodovalo.

Cassandra obtočila své tělo kolem něj, když cítila jeho vyvrcholení. Pak se na ní uvolnil.

Jeho váha na ní byla tak příjemná. Tak překrásná.

Noční polibek

"To bylo neuvěřitelné," řekl a zvedl hlavu, aby se na ní usmál, zatímco spolu zůstávali stále intimně spojeni.

"Děkuji." Vrátila mu úsměv.

Právě, když se natahovala k jeho tváři, uslyšela cvaknutí budíku.

Cassandra se s trhnutím probudila.

Její srdce stále bušilo, když se natáhla po vypínači budíku. A teprve pak si uvědomila, že její vlasy nejsou svázané a její šaty leží zmačkané na podlaze.

Wulf se probudil a vystartoval. Jeho srdce bušilo, podíval se na hodiny. Bylo právě po šesté a díky činnosti nahoře mohl říci, že už je ráno.

Zamračil se a rozhlédl se kolem ve tmě. Nic nebylo neobvyklé. Ale ten sen... Zdál se tak skutečný.

Otočil se na druhou stranu a svíral svůj polštář v náručí.

"Sakra psychické síly," zavrčel.

Nikdy mu nedaly pokoj. A nyní ho mučilo, když si uvědomil, co nemá.

Jak usínal, mohl by přísahat, že ucítil slabou vůni růží a prášek na jeho kůži.

"Ahoj, Cass," Kat přivítala Cassandru u snídani.

Cassandra nereagovala. Znovu a znovu vzpomínala na Wulfa. Cítila jeho ruce na svém těle.

Kdyby to nevěděla lépe, mohla by přísahat, že je stále s ní.

Ale nevěděla, kdo je její milenec ze snu. Proč ji pronásledoval.

To bylo tak zvláštní.

"Je ti dobře?" ptala se Kat.

"Jo, jen jsem špatně spala v noci."

Kat si sedla proti Cassandře. "Vypadáš, jako kdybys měla horečku, ale nemáš."

No doopravdy hořela, ale ne od nemoci. Byla tu část jí samotné, která nechtěla nic jiného než jít spát, najít tajemného muže a dokončit s ním milování v dnešním volnu.

Kat jí podávala cornflaky.

Mimochodem, Michel volala a říkala mi, abych ti poděkovala, žeš jí seznámila v noci s Tomem. Pozval ji dnes do Inferna a ptala se, jestli půjdeme s ní.

Cassandra sebou trhla, když ji Katina slova vyvolala vzpomínky z její paměti.

Všechno, co se událo v Infernu minulou noc. Viděla démony. Vzpomněla si na hrůzu, co zažila. Ale hlavně, vzpomněla si na Wulfa.

Ne něžného milence z noci, ale na tmavého, děsivého muže, který před ní zabil démony.

"Ó můj bože." Nadechla se a vzpomněla si na všechny detaily.

"V pěti minutách si nikdo nebude pamatovat, že mne viděl." Jeho slova zněla její myslí.

Ale ona si ho pamatovala.

Dobře pamatovala.

Noční polibek

Jak se ocitl u ní doma?

Ne. Cassandra se uklidnila, když si vzpomněla, jak ji opustil. A její návrat ke kamarádkům do klubu.

Šla si lehnout sama.

Ale probudila se nahá. Její tělo bylo vlhké a nasycené...

"Cassí, začínám se bát."

Cassandra se nadechla a snažila se vše setřást. Byl to sen. To to bylo. Nic jiného.

Ale jednání s nadpřirozenem, jako jsou démoni a temní lovci nikdy nedává smysl.

"Je mi dobře, jen nejsem připravená na ráno do školy. Myslím, že potřebujeme udělat nějaký výzkum a udělat úkol."

Kat se podívala více vyděšeně než před chvílí. "Jsi si jistá? Nejsi to ty, nemít něco do školy."

"Jo," řekla s vynuceným úsměvem. "Právě jdu k počítači se podívat jestli najdu něco o temných lovcích."

Kat vyklenula obočí. "Proč?"

Za celou tu dobu, co Cass pronásledovali matčini lidé, řekla pravdu pouze dvěma strážcům.

První zemřel, když bylo Cass třináct a v boji, aby ji ochránil.

Druhý byla Kat, která vzala pravdu lehčeji než předchozí ochránce.

Kat se na ní podívala a zamrkala, pak řekla: "Skvěle. Můžu je zabít a nedostat se do věznice?"

Od té doby co Cass netajila nic před Kat, znala její přítelkyně mnoho o Apollitech a jejich příbuzných jako Cassandra. Těch, co věděli, nebylo moc.

Apolliti mají nepříjemný zvyk, nenechat nikoho, kdo ví, že existují naživu.

Je to úleva najít někoho, kdo si nemyslí, že má halucinace, nebo je duševně chorá.

Pak, ale v průběhu let viděla Kat několik démonů a Apollitů, kteří přicházeli a znali o ní pravdu.

Během několika měsíců, kdy se Cassandra blížila ke konci svého života, démoní útoky ustaly a její život se zdá normální. Ale Cassandra nebyla hloupá, aby si myslela, že je v bezpečí. Nikdy nebude v bezpečí, ne dokud nezemře.

"Myslím si, že jsme potkali temného lovce včera v noci."

Kat se zamračila. "Kdy?"

Cassandra váhala má-li ji to říct. Některé detaily stále věděla jen útržkovitě a nechtěla Kate zbytečně děsit.

"Viděla jsem ho v davu."

"Jak víš, že to byl temný lovec? Neříkala jsi, že jsou bájní?"

"Doopravdy nevím. Mohl to být nějaký podivný muž s tmavými vlasy a tesáky, ale jestli mám pravdu a on je ve městě, chci vědět, protože on by byl schopný mi říct, zdali, a jak umřu během osmi měsíců."

Noční polibek

"Dobře, řekla jsi důvod. Ale víš, že by to mohl být jeden z falešných upírů v Infernu." Kat šla do jejího pokoje zapnout laptop a vzala ho do kuchyně, zatímco Cass dojídala.

Když skončila, Cassandra zadala adresu Katoteros.com. To je onlinová komunita, kterou našla před rokem a díky které Apoliti mohou komunikovat mezi sebou.

Pro veřejnost, to vypadalo jako stránka řecké historie, ale byla zde speciální hesla a chráněná místa.

Nebylo tu nic o temných lovcích. Tak ona a Kat strávili nějaký čas tak, že se zkoušely dostat do chráněných oblastí a něco objevit, ale bylo to zabezpečené snad více, jak vládní stránky.

Co to mohlo být za nadpřirozené bytosti, když nechtěli, aby někdo o nich něco věděl?

Jasně, chápe, že potřebují utajení. Stále tu byla hlavní osina v jejím zadku, na kterou potřebovala znát odpověď.

Otevřela nejbližší odkaz, který nacházela v pomocníku "Zeptej se Oracle". Cass na to klikla a napsala jednoduchý email. "Jsou temní lovci reální?"

Potom čekala na odpověď. Bylo to jako by vůbec neexistovali.

Než vypnula počítač, přišla od Oraclu dvouslová odpověď.

"Jsi ty?"

"Možná jsou to legendy," řekla zase Kate.

"Možná," ale legendy nelíbají ženu, jako Wulf líbal ji a nenajdou způsob jak se takovýmhle způsobem vloudit do jejích snů.

O dvě hodiny později se Cassandra rozhodla využít své poslední možnosti... její otec.

Kat ji odvezla do otcovy kanceláře dole ve městě v St. Paul.

Celkem vzato, ranní doprava nebyla tak hrozná a Kat jenom jednou málem způsobila infarkt, když jela svým typickým způsobem jízdy.

Bez ohledu na denní čas, nebo dopravní stav řídila Kat vždy stejně. Tak jako by je pronásledovali démoni.

Kate bleskurychle zaparkovala, vzala vizitku z parkovacího automatu, cestou otočila auto a zaparkovala na nejlepší místo.

"Opravdu, Kate, řídíš jako bys hrála videohru."

"Jo, jo. Chceš vidět můj paprskomet, mám ho pod kapotou, a pokud se mi nepřítel neuhne z cesty, použiju ho."

Cassandra se zasmála, i když ji napadlo, že něco by tam Kate rozhodně schované mohla mít.

Zнала svoji kamarádku, bylo to možné.

Brzy po tom, co zaparkovaly a vstoupily do budovy, přitahovaly velkou pozornost.

Ale to ony vždycky. Ne každý den mohli lidi vidět dvě ženy šest stop vysoké.

Noční polibek

Nemluvě o tom, že Kat byla tak nápadně krásná, že by ji musela Cassandra uříznout hlavu aby zapadla někde v Hollywoodu.

Protože by Cass byl bezhlavý ochránce k ničemu, musela tolerovat ženu, která by mohla stát modelem v LA Models.

Hlídači je ve dveřích pozdravili a s kývnutím je pozvali dovnitř.

Cassandřin otec byl nechvalně známý Jefferson T. Peters, majitel Peters, Briggs, and Smith Pharmaceuticals, nejrozšířenější světové společnosti pro výrobu léčiv.

Kolem procházela kupa lidí, která je žárlivě pozorovala.

Věděli, že je jedinou dědičkou svého otce. Kdyby tak věděli...

"Dobrý den, slečno Petersonová," pozdravila je sekretářka, když konečně dorazily do dvacátého druhého patra. "Můžu rušit tátu?"

Cassandra se usmála na extrémně atraktivní, hubenou ženu, tak sladkou, že jí vždycky dodávala pocit, že by měla něco shodit a pročesat si vlasy kartáčem.

Tina byla jedna z těch, úzkostlivě oblékaných lidí, na kterých nemohla být ani molekula chybně.

Oblečená do bezvadného Ralph Lauren kostýmku, byla Tina totálním opakem Cassandry, která byla oblečená do univerzitního svetýrku a riflí.

"Je sám?"

Tina přikývla.

"Jdu dovnitř a překvapím ho."

"Určitě to udělej, vím, že bude rád, když tě uvidí."

Nechala Tinu pracovat a Kate čekat na křesle vedle Tinina stolu a vstoupila do otcovy tajemné workoholické domény.

Moderna v designu jeho kanceláře působila "chladně", jak cítila, ale její otec byl všechno jen ne chladný muž.

Miloval její matku s vášní a od hodiny Cassandřina narození ji miloval se vším všudy.

Její otec byl mimořádně pohledný muž s tmavými, kaštanovými vlasy, ve kterých prokvétalo stříbro.

Na padesát devět byl zcela fit a upravený a taky vzhledem tak na čtyřicet.

Přestože musela vyrůstat daleko od něj, kvůli strachu z Apollitů a démonů, nikdy nebyl daleko a to i když byla na konci světa. Telefonoval i během letu na cestách.

Za ta léta se párkrát objevil nečekaně na prahu dveří s dárky a objetím - někdy uprostřed noci. Někdy uprostřed dne.

Jako děti, ona a její sestry se sázeli, kdy ho opět uvidí.

U žádné z nich nikdy neopomněl na narozeniny.

Cassandra milovala tohoto muže jako nikoho dalšího na světě a děsí se toho, co se stane, pokud

Noční polibek

za osm měsíců zemře jako ostatní Apolliti. Tolikrát viděla, jak se trápil, když smutnil nad smrtí a pohřbem jejich matky a čtyř starších sester.

Každá smrt trhala jeho srdce stejně tak, jako bomba roztrhala auto, ve kterém seděla její matka a dvě sestry.

Bude se schopen vyrovnat s další ránou, jako je tahle?

Vytlačila děsivou myšlenku a postavila se před jeho ocelově-skleněný stolek. Telefonoval, ale během minuty zavěsil a podíval se od papírů na ni.

Jeho tvář se okamžitě rozjasnila, vstal a objal ji, pak se odtáhl a zamračil.

"Co se děje, dítě? Neměla bys být ve třídě?"

Pohládla ho po jeho ruce a ukázala mu, aby si opět sedl za stůl a rozvalila se na židli naproti.

"Pravděpodobně."

"Tak proč jsi tady? Nelíbí se mi, že meškáš proto, abys mne viděla."

Zasmála se, když si vybavila předchozí Katiny pocity. Asi by potřebovala změnit své návyky. V její pozici, předvídatelné chování byla nebezpečná odpovědnost. "Chci s tebou mluvit."

"O čem?"

"O temných lovcích."

Zbledl, začalo ji zajímat, jak moc o nich ví a co byl ochotný přiznat.

Někdy měl přehnanou tendenci ji chránit, včetně obstarání bodyguardů.

"Proč o nich chceš vědět?" zeptal se opatrně.

"Protože mne v noci napadli démoni a temný lovec mi zachránil život."

Vystřelil na nohy a běžel k ní. "Nejsi zraněná?"

"Ne, tati," rychle ho ujistila, když kontroloval jestli se jí nic nestalo.

"Prostě se bojím."

Odtáhl se a se zamračením ji uchopil za ruce.

"Dobře, poslouvej. Stáhneme tě ze školy, dobře?"

"Tati," řekla pevně. "Zbývá mi rok k ukončení studia."

I když možná nebude žít za osm měsícům, ale je možnost, že by mohla.

Dokud může, bude žít svůj život normálně, jak si slíbila.

Viděla zděšení v jeho tváři. "Tohle není debata, Cass. Slíbil jsem tvojí matce, že tě udržím v bezpečí od apollitů a udělám to. Nedovolím jim, aby tě zabili."

Zaťala zuby, když si uvědomila, že k čemu se zapřísahal je svaté, tak jako s touhle firmou.

To, že zdělila dědictví po matce, věděla až příliš dobře.

V minulosti to byl její předchůdce, který způsobil prokletí Apollitů.

Ze žárlivosti poslal její pra-pra-pra - něco vojáky, aby zavraždil syna milenky Apolla.

Jako odvetu vykázal řecký bůh slunce všechny Apollity ze své přízně.

Noční polibek

Protože královna Apollite nařídila jejím mužům, aby zabítí matky a dítěte vypadalo jako útok zvířete, Apollo dal Apollitům vlastnosti zvířat - dlouhé špičáky, rychlost, sílu, oči dravce.

Aby přežili, byli nuceni pít krev ostatních.

Vyhnal je z denního světla, aby se na ně nikdy nemusel dívat.

Ale největší rána byla, že mohli žít pouze do dvaceti sedmi let, ten samý věk jako jeho milenka, když byla zabita Apollity.

Den svých dvacátých sedmých narozenin stráví Apollit velmi pomalu, pomalým, bolestivým rozkladem. Tak hrozný konec, že většina Apollitů den před narozeninami spáchala sebevraždu.

Jedinou možností bylo, když Apollit zabil člověka a nasál jeho duši do sebe. Neexistovala jiná možnost, jak prodloužit svůj život. Ale v minutě se stali démoni, byli i nepřáteli Bohů.

A byli to temní lovci, kteří byli vyzváni, aby je zabíjeli a osvobodili lidské duše před jejich zánikem během uvěznění.

V osmi krátkých měsících, Cassandre bude dvacet sedm.

To bylo něco, co ji děsilo.

Byla částečně člověk, proto mohla chodit na denním světle, ale musela zůstat zakrytá a ne na dlouho, jinak se popálila.

Dlouhé špičáky ji v dětství zkrátil zubař, a když byla anemická, pomohla ji transfúze ob dva měsíce.

Měla štěstí. Většina napůl Apollitů, polovičních lidí s kterými se setkala, v průběhu let se více stahovala k dědictví apollitů.

Všichni umřeli ve dvaceti sedmi.

Všichni z nich.

Cassandra vždy doufala, že je natolik člověkem, aby přečkala své narozeniny.

Nakonec, neznala nikoho, kdo by tušil o jejím stavu více než ona sama.

Cassandra nechtěla umřít.

Ne teď, když chtěla tak moc žít. Chtěla toho tolik dalšího udělat. Mít manžela, rodinu.

Všechno od všeho, budoucnost.

"Možná tenhle temný lovec ví něco o mojí namíchané krvi, možná by..."

"Tvoje matka podléhala panice, jen když jejich jméno slyšela." Řekl a pohladil ji po tváři.

"Vím velmi málo o apollitech, ale vím, že všichni nenávidí temné lovce. Tvoje matka jim říkala ďáblové, bezduší zabijáci, kteří nerozmýšlí."

"Nejsou zabijáci, tati."

"Tvoje matka tvrdila, že jsou."

Dobře, to byla pravda. Její matka trávila hodiny varováním jí a jejich sester před třemi hrozbami? Temní lovci, démoni a apolliti.

"Matka nikdy žádného nepotkala. Všechno, co věděla, jí řekli rodiče a s nikým dalším se nesetkala. Třeba, mi temný lovec může pomoci, abych žila déle!"

Noční polibek

Chytil ji pevněji za ruce. "Co když ho poslali, aby tě zabil, tak jako démoni a apolliti tvoji matku. Víš, co říká mýtus. Žijí proto, aby tě zabili."

Co když je to jinak. "Co když to není pravda. Co když mohou žít všichni apolliti normálně? Třeba bych nemusela zemřít."

Jeho tvář zrudla vzteky. Jeho pohled ji pálil a ruce si svíral pevně.

"Cassadro Eleine Petersová, nikdy to od tebe nechci znovu slyšet. Rozumíš mi?"

Cass pokývala hlavou, zkroušená, že mu rozehnala krevní tlak a taky proto, že to nebylo to, co chtěla. "Já vím, tati, jsem našťvaná."

Políbil ji na čelo. "Já vím, dítě, já vím."

Viděla jeho utrpení ve tváři, když vstal a opět si sedl do křesla.

Neřekl, co si oba mysleli. Kdysi dávno, byla skupina vědců pověřena najít lék, pro bezmocné osoby potrestané rozhněvaným starodávným bohem.

Možná měl pravdu, že byl Wulf nebezpečný a v jiných věcech.

Věděla, že jsou temní lovci pověřeni zabíjením démonů, ale nevěděla, jak se staví k apollitům.

Matka ji řekla, aby nevěřila nikomu. Především ne těm, kteří zabíjeli její lid.

Ale pak, pomohl by temný lovec, když jsou apolliti zapřísáhlí nepřátelé?

"Byla to hloupá myšlenka, nebo ne?"

"Ne, Cassie," řekl otec jemně. "Bylo to hloupé všechno. Nechci tě vidět zraněnou."

Vstala, šla ho obejmout a políbit. "Jdu do třídy a zapomenout na vše."

"Pořád si myslíš, že by jsi neměla odejít. Jestliže tě démoni viděli, mohl by někdo další vědět, kde jsi."

"Věř mi tati, nevědí. Nikdo neví, že jsem tu, kde žiju. Vůbec."

Slovo viselo nevyřčené mezi nimi. Viděla, jak se otcovy rty chvějí, když myslel na to, jak se její čas zkracuje.

"Nezajdeme dnes na večeři?" zeptal se otec.

"Odejdu z práce brzo a..."

"Něco jsem slíbila Michelle. Zajdeme zítra?"

Přikývl a přitiskl ji k sobě tak silně, že sebou trhla od tlaku kolem pasu. "Buď opatrná."

"Budu."

Podívala se na jeho tvář, která říkala, jak ji nechce nechat jít a nikdy jí opustit.

"Miluju tě, Cassandro."

"Já vím, já tebe taky miluju, tati." Poslala mu nucený úsměv a opustila ho.

Během cesty z tátovy kanceláře a z budovy vzpomínala Cassandra na její sny o Wulfovi a na jeho paže, které se jí dotýkaly.

Kate se zařadila za ní a byla zticha, to jí dávalo prostor, který zrovna teď potřebovala. To byla jedna z věcí, kterou na ni měla ráda.

Noční polibek

Někdy to vypadalo jako by spolu byly psychicky propojené.

"Potřebuju Starbucks," řekla Cassandra Kat přes rameno. "A co ty?"

"Vždy hraju. Dej mi nějaké fazole nebo smrt." Jak šla dolů ulicí ke kavárně, začala Cassandra přemýšlet více o temných lovcích.

Od té doby, co ji matka zastrašovala mýty, se nikdy nepídila po jejich pátrání při studiu starověkého Řecka. Už v dětství trávila čas zkoumáním matčiny historie a starodávných legend.

Vůbec si nemohla vzpomenout, že by našla nějakou zmínku o temných lovcích, které do její mysli matka zasadila jako nereálné strašlivé zrůdy. Možná něco přehlédla.

"Hej, Cassandro!"

Přestala bloumat a zadívala se na jednoho z kluků ze školy, který na ní mával, když se blížila ke Starbuckstu. Byl o několik centimetrů menší než ona, což bylo roztomilé takovým chlapeckým způsobem. Měl krátké černé vlasy, které se mu kudrnatily a přátelské modré oči.

Něco na něm ji připomínalo Opie Taylora z šou Andyho Griffitha a tak napůl očekávala, že ji osloví, "paní."

"Chris Eriksson," zašeptala ji Kat za uchem.

"Dík," řekla Cassandra nízkým tónem, obdivující Katinu paměť na jména, paměť mnohem lepší než je

ta její. Obličej si pamatovala, ale jména jí často vypadla.

Zastavila se před ním.

"Ahoj, Chrisi," řekla, usmívající se na něj. Byl opravdu hezký a vždy se snažil pomáhat těm, kteří to potřebovali.

"Co tě sem přivádí?"

Okamžitě se podíval tak nějak nepříjemně. "No ... já ... jsem si byl vzít něco pro někoho."

Kat se se zájmem podívala na ni. "Zní to pochybně. Doufám, že to není nezákonné."

Hodně zrudl. "No, není to nelegální, spíš tak nějak osobní."

Z nějakého důvodu by Cassandra raději slyšela ilegální. Počkala chvíli nebo dvě chvíle a koukla na něj, jak se tvářil dost trapně.

Chris byl vysokoškolák z její třídy staré angličtiny. Moc nemluvil. S ní mluvil hlavně, aby ji pomohl, když něčemu nerozuměla. Chris byl profesorův mazlíček a měl nejlepší hodnocení z testů.

Každý ve třídě ho chtěl pověsit za jeho křivky.

"Ty děláš dnes úkol pro naši třídu, že?" zeptal se na konec.

Kývla hlavou.

"To je velkolepé, co? Opravdu vzrušující věc." A tvářil se jako, že to něco doopravdy znamená.

Noční polibek

"Jako kdybych měla zuby umrtvené Novokainem," řekla, snažící se tvářit vesele a nadšeně.

Nerozuměl tomu.

Jeho rysy povadly. "Promiň, zas to dělám."
Nervózně si pomačkal ucho a sklopil zrak k zemi.

"Raději půjdu. Musím ještě něco udělat."

Když odcházel, zavolala na něj, "hej, Chrisi?"

Zastavil se a podíval na ni.

"Chráněný dětský syndrom?"

"Prosím?"

"Taky jsi chráněné dítě, nebo ne?"

Poškrábal se na bradě. "Jak to víš?"

"Věř mi, máš klasické znaky. Mám to taky a mám intenzivní terapii po několik let. Naučila jsem se je schovávat a žiju téměř normálně."

Zasmál se. "Dala bys mi jméno tvého cvokaře?"

Usmála se, "jistě."

Cassandra naklonila hlavu ke kavárně. "Máš čas a připojíš se k nám na kafe?"

Vypadal, jako by mu právě dala klíče od Ford Knox. "Jasně, díky."

S Kate vedly za sebou Chrise, který se tvářil jak štěně, jehož majitel se právě vrátil domů.

Když si vzali své pití, šli si sednout pryč od okna ze světla, které ji mohlo popálit.

"Proč jsi volila Starou angličtinu?" zeptal se mezitím, co se Kate omluvila a šla na záchod.

"Nevypadáš na typ dobrovolníka, který si vybral tenhle druh trestu."

"Vždy jsem se zajímala od staré... věci." Řekla raději vhodnější termín.

Bylo těžké vysvětlit, že zkoumala staré legendy a kouzla, doufajíc, že si prodlouží život. "A co ty? Vypadáš, že jsi doma někde v počítačové učebně."

Pokrčil rameny. "Tenhle semestr jsem chtěl, aby byl lehký. Tímhle jen profrčím."

"No jo, ale proč sis vybral zrovna starou angličtinu? V jaký rodině žiješ?"

"No jen je to jazyk, kterým normálně doma mluvíme."

"Nekecej!" řekla nevěřicně. "Kdo na světě by dnes takhle mluvil?"

"My to ano, opravdu."

Řekl něco, čemu fakt nerozuměla.

"Chceš mne urazit?"

"Ne, opravdu." Řekl vážně. "Nikdy bych neudělal něco takového."

Usmála se a jako opožděnou reakci se podívala na jeho otevřenou tašku. Byl tam hnědý plánovač a rozbalený sáček. Plánovač držela vínová páska se zajímavým znakem.

Na odznaku byl kulatý obrázek s dvěma překříženými meči, přes které byly iniciály D.H. (T.L.).

Jak zvláštní byl dnešní den, když uvažovala nad jiným významem D.H.

Možná to bylo znamení ...

Noční polibek

"D.H.?" zeptala se na znak, když se ho dotkla. Srdce se jí zastavilo, když uviděla slova Dark-Hunter.com vyrytá pod ním.

"Hms." Chris se podíval na její ruce. "Oh ...Oh!" řekl, tvářící se znova nervózně. Vzal ho od ní a vložil do tašky, kterou zavřel.

"No to je jen něco, co jsem kdysi hrál."

Proč je z toho tak napjatý. Je mu to tak nepříjemné?

"Jsi si jistý, že to není něco ilegálního, Chri?"

"Jo, věř mi. Kdyby to bylo nelegální tak by mi nakopali zadek a dostal bych zaracha."

Cassandra si nebyla jistá, jestli si to Kat spojila. Dark-Hunter.com...

Ona se je nesnažila hledat s pomlčkou mezi slovy. Teď měla adresu, kterou mohla zkusit.

Mluvili několik minut o škole a třídě, pak se rozešli a dokončili ranní pochůzky a po hodině staré angličtiny se vrátila do areálu před další.

Mohla vynechat jednu třídu dnes, ale dvě...

Ne. Cassandra byla pedant.

Netrvalo dlouho, co čekala v lavici, než přišel její profesor a zatím si kolem ostatní spolužáci povídali.

Kate čekala dole v hale v malé čekárně a četla si novelu od Kinley MacGregor.

Zatímco Cassandra čekala na profesora, otevřela její Palm Pilot a rozhodla se surfovat na internetu. Navolila Dark-Hunter.com.

Čekala, až se stránka načte.

Minuta uběhla a ona zalapala po dechu.

Oh, tak tohle vypadalo dobře...

Noční polibek

Kapitola 4

Chris si povzdechl, jak se blížil k třídě staré angličtiny. Byl to typický den, který člověka nasaje a vyhodí. Jeho život mohl být velkolepý. Měl všechny peníze na světě. Každý luxus, na který si jen vzpomněl.

Nebylo by nic na planetě, co by si nemohl vysnit a na co by se nemohl zeptat.

Dokonce na jeho jednadvacáté narozeniny loni v létě doletěl Wulf pro Britney Spears, aby mu zaspívala.

Jediný problém byl, že účastníky tvořil on, bodyguardi a Wulf, který kolem pobíhal a hlídal, aby ho nikdo nezranil a netrápil.

Nemluvě o tom, že ho snad na tři milionkrát nutil, aby se šel projít s Britney. Nebo jí udělal nabídku - kterou ona odmítla s velkým smíchem, který mu stále zní v uších.

Všechno, co Chris chtěl, byl normální život. Víc než to, chtěl svobodu.

To byly jediné dvě věci, které nemohl mít.

Wulf by ho nechal jít, ale jen pokud by byl sledován a označený. Jedinkrát, kdy Chris letěl, bylo pod dohledem Acherona, hlavy všech temných lovců. Přišel, vzal ho sebou a dohlížel na něj během té doby. Každý člen Squireské rady věděl, že Chris byl posledním pokrevním odkazem jeho bratra.

Takový byl ochraňován horlivěji než národní poklad.

Cítil se jako ohrožený druh, přál si najít nějaké místo, kde by si nepřipadal jako úplný blázen.

To je nemožné. Není úniku od jeho osudu.

Není úniku, který by měl...

Je poslední dědic.

Bez Chrise a jeho dětí zůstane Wulf sám pro nepřítele, protože člověk bez Wulfovy krve si jej nemůže pamatovat.

Jediný problém s hledáním matky tohohle druhu je, že žádná nechce být dobrovolníkem.

Ještě stále mu znělo v uších odmítnutí Belindy před deseti minutami.

"Jít s tebou? Pro-sím. Zavolej mi, až vyrosteš a naučíš se oblékat."

Skřípal zuby a snažil se nemyslet na její krutá slova.

Měl své nejlepší khaki kalhoty a námořnický svetr. Ale věděl, že nebyl uhlazený a cool.

Měl sociální označení idiot.

Průměrná tvář chlapce a sebedůvěra šneka.

Bože, jak byl patetický.

Chris se zastavil ve dveřích jeho třídy a sledoval dva muže z Teti Squires dohlížejších na něj v "diskrétní" vzdálenosti.

V jejich pětatřiceti, oba byli šest stop vysocí s tmavými vlasy.

Noční polibek

Pověřila je rada Squires, aby na něj dohlíželi, dokud si nebudou jistí, že zplodí děti a Wulf bude šťastný.

Ne, že by něco velkolepého hrozilo během denního světla.

Jen ve vzácných případech, lidé sloužící Apollitům mohli zaútočit, ale útoky byly v těchto dnech velmi vzácné.

V noci Chris nemohl opouštět majetek, pokud nešel na rande. Které se zdálo nemožné po tom, co s ním šla jen jedna jediná.

Povzdechl si, když si představil, jak se snaží najít někoho jiného, kdo by šel s ním.

Proč by, když by musela projít vyšetřením krve a fyzické zdatnosti?

Zaúpěl pod fousy.

Zatímco Chris seděl ve třídě, stáli Thetis na stanovištích na chodbě, což dělalo z Chrise ještě většího podivína, než byla jeho osamělá povaha.

A kdo by mu mohl vyčítat jeho osamělost. Když vyrůstal v domě, kde nesměl běhat, aby se nezranil. Kdyby se nachladil, Rada by ihned povolala specialisty z Myoiské kliniky, aby o něj pečovali.

Mohl si hrát jen s několika dětmi Squirelských rodin, kteří měli nařízeno, že se jej nesmí nikdy dotýkat nebo ho rozzlobit, jinak se Wulf rozzlobí na ně.

Tak jeho "přátelé" mohli jen přijít, sedět a sledovat televizi s ním.

Málokdy mluvili ze strachu z toho, že mu způsobí potíže a neodvážili se přinést dárek, natož s ním sdílet něco takového jako je hranolka.

Vše muselo být důkladně prohledáno a vyčištěno, teprve potom si s nimi mohl hrát. Vždyť jeden jediný zárodek a může se stát sterilní, nebo nedej bože, může zemřít.

Břemeno civilizace bylo v něm, nebo lépe břemeno Wulfovy linie bylo v něm.

Jediným opravdovým přítelem byl Nick Gautier, se kterým se potkal online před několika lety.

Byl nový, aby pochopil Chrisův zlatý stav, Nick se k němu choval jako k člověku a Cajun souhlasí s tím, že Chrisův život vážně spočívá v nasávání výhod, které s tím přicházejí.

Peklo, jediný důvod proč ho Wulf pustil na vysokou školu, místo aby docházeli profesori domů, byla možnost, že by si mohl najít ženský protějšek, vhodný k početí. Wulf byl radostí bez sebe z představy, jak ho bude každou noc vyslýchat, zda se setkal s novou ženou.

Přesněji řečeno, čeho u ní dosáhl?

Znovu si povzdechl, Chris vstoupil do místnosti a držel své oči nízko, aby unikl zlobným pohledům a úšklebkům ostatních spolužáků.

Nenáviděli ho, protože byl mazlíčkem Dr. Mitchellse, nenáviděli ho, protože patřil k privilegiovaným. Byl na to zvyklý.

Noční polibek

Sedl si na prázdnou židli v zadním rohu a vytáhl jeho notebook a text.

"Ahoj, Chrise."

Uslyšel přátelský ženský hlas.

Vzhlédl a uviděl Cassandřin rozzářený úsměv.

Totálně ohromenému mu trvalo snad minutu, než zareagoval. "Ahoj." Odpověděl nepřesvědčivě.

Nenáviděl se za tak zatracenou hloupost.

Nickovi by pravděpodobně zobala z ruky.

Sedla si vedle něj.

Zpotil se. Vyschlo mu v hrdle, snažil se ignorovat jemnou vůni růží, která se kolem něj vznášela. Vždy voněla neodolatelně.

Cassandra otevřela její knihu úkolů a podívala se na Chrise. Díval se více nervózně než v kavárně.

Sklonila svůj pohled v naději, že opět uvidí štítek. Marně.

"Tak Chrise," řekla jemně a naklonila se k němu blíže. "Zajímalo by mne, jestli bychom spolu mohli studovat později."

Zbledl a vypadal jako by do něj uhodil blesk.

"Studovat? Se mnou?"

"Jasně. Řekl jsi, že tohle umíš dobře a ráda bych měla z testu A. Co myslíš?"

Promnul si nervózně krk - asi zlozvyk, všimla jsem si, že to dělá to často.

"Jsi si jistá, že chceš mne, abych studoval s tebou?"

"Ano."

Usmál se rozpačitě, ale odmítl se na ni podívat přímo. "Jistě, myslím, že to bude v pořádku."

Cassandra se posadila nazpět se spokojeným úsměvem, jak přicházel Dr. Mitchell a nařídil, aby byli všichni zticha.

Strávila hodiny na Dark-Hunter.com webu celou minulou hodinu a část i jiných.

Na první pohled to vypadalo, že jde o určitou skupinu hráčů po síti, anebo jako stránka o knihách.

Ale měla spoustu sekcí, které měly ochranné heslo.

Tajné znaky a oblast, kam se obtížně snažila dostat. Bylo tu hodně věcí, které ji připomínaly síť Apollitů.

Ne, to nebyla skupina hráčů. Narazila na skutečné temné lovce. Věděla to.

Byli starodávnou velkou hádankou v moderním světě. Žijící mýtus, o kterém nikdo neví.

Ale ona ví, že tu jsou. A ona se je chystá najít skrz jejich společnost a najít odpovědi i v případě, že ji zabijí.

Sedět ve třídě zatímco učitel hučel o Hrothgarovi a Shildu bylo to nejtěžší v jejím životě. Brzy po skončení hodiny se sbalila a čekala na Chrise.

Když stála blízko u dveří, sledovala dva muže oblečené do černého, kteří ji okamžitě obklopili a prohlíželi.

Chris vydal znechucený zvuk.

Noční polibek

Cassandra se zasmála za sebe. "Ti tu jsou s tebou?"

"Opravdu bych si přál říct ne."

Blahosklonně jej poklepala na paži.

Trhla bradou a kývla směrem ke Kate sedící na chodbě. "Já mám taky."

Usmál se. "Díky bohu, nejsem v tom sám."

"Hmm, neboj se. Úplně ti rozumím."

Úleva v jeho tváři byla skoro hmatatelná. "Tak kdy chceš začít s učením?"

"Co třeba teď?"

"Dobře, kde?"

Bylo jen jedno místo, kam umírala Cassandra touhou dostat se. Doufala, že se více dozví o muži, se kterým se setkala v noci. "U tebe doma?"

Jeho nervozita byla zpátky, přičemž potvrdil její podezření. "Nevím, jestli je to dobrý nápad."

"Proč?"

"Právě... to je právě... já, um, Prostě myslím, že to není dobrý nápad, jasně?"

Už neví kudy kam. Cass zavrhla své podráždění. Bude se muset opatrně dostat přes jeho obranu. Ale i ona musela skrývat vlastní tajemství.

"Dobře, vyber místo."

"Knihovna?"

Naježila se. "Necítím se tam pohodlně. Vždy mám strach, že mluvím moc hlasitě. Nevrátíme se zpět do mého bytu?"

Na její nabídku vypadal naprosto ohromeně.

"Opravdu?"

"Jistě, obvykle nekoušu nebo tak."

Zasmál se "Jo, já taky ne." Udělal dva kroky od nich a obrátil se na dva muže.

"Chystáme se jít k ní domů, ok? Co kdyby jste si kluci dali koblihy nebo tak?"

Neposlouchali ho ani v nejmenším.

Kate se rozesmála.

Cassandra je vedla ke studentskému parkovišti a dala Chrisovi popis, jak se dostane do jejího bytu.

"Uvidíme se tam?"

Kývnul hlavou a vydal se na cestu k červenému Hummrovi.

Cassandra uháněla k šedému Mercedesu, kde už na místě řidiče čekala Kate.

Mířily domů, zatímco Cassandra doufala, že na Chrise nebude muset čekat dlouho, nebo si to nerozmyslí.

Ne, dokud měla šanci prohledat jeho batoh.

Trvalo jí to dvě hodiny studia a nudění se u Beowulfa a konvice kávy než ji nechal Chris samotnou s jeho batohem, zatímco šel do koupelny.

Kate šla už dávno do svého pokoje prohlašující, že mrtvý jazyk a Chrisovo nadšení jí způsobuje migrénu.

Jakmile Chris zmizel, šla Cassandra hledat.

Naštěstí, netrvalo dlouho najít to, co hledala...

Našla diář na stejném místě v jeho batohu, kde ho viděla dříve. Byl vytvořen z ručně zdobených kůží s podivným znakem na přední straně - dvojitý

Noční polibek

luk a šíp, který byl nakloněn s šipkou ukazující doprava.

Právě takové viděla ve snu na Wulfově rameni...

Přejela rukou po hnědé kůži, pak jej otevřela, aby zjistila, že vše bylo napsáno v runách.

Jazyk byl podobný staré angličtině, ale nemohla to přecíst.

Stará norština, možná?

"Co to děláš?"

Vyskočila nad Chrisovou ostrou otázkou.

Zdržela se několik sekund a přemýšlela, co mu má říci aby nebyla ještě více podezřelá.

"Ty jsi jeden z těch hráčů, nebo ne?"

Jeho modré oči se zúžily a ostře si ji prohlédly. "O čem to mluvíš?"

„Já ... um, šla jsem do sítě nazvané Dark-Hunter a našla jsem základní část o knižní sérii a hře. Protože jsem viděla tvou knihu dříve, byla jsem zvědavá, jestli tu máš nějaké členy, co hrají."

Poznala, že přemýšlel, co říká její tvář, jestli má vůbec něco říkat.

"Jo, můj kámoš Nick to tam má pod palcem a hraje na síti." Řekl po dlouhé pauze. "Je tam hodně zajímavých hráčů."

"Viděla jsem to, máš jméno něco jako Hellion nebo Rogue?"

Přešel dopředu a vzal si svůj plánovač. "Ne, jsem tam jako Chris."

"Aha, a co je v uzavřených sekcích?"

"Nic," řekl hodně rychle. "Tam chodí někteří z nás BS uživatelů."

"Tak proč je to privátní?"

"Prostě to tak je." Shrábl knihy z jejich rukou a schoval je do tašky. "Podívej, musím jít. Hodně štěstí u testu."

Cassandra ho chtěla zastavit a zeptat se na více otázek, ale bylo bolestivě jasné, že nemá v úmyslu ji cokoliv více o nich říci.

"Děkuji ti Chrisi. Oceňuji pomoc."

Kývl hlavou a dal se rychle na ústup.

Osamocená Cassandra si sedla v kuchyni na židli, přemýšlela jak postupovat dál.

Přemýšlela, jak se dostat nenápadně ke Chrisovi domů, ale to nebyl dobrý nápad.

Je jasné, že by ji chytili jeho osobní strážci a to i při Kátině řízení.

Šla si pro počítač, který zapnula.

Dobře, stránka byla navržena tak, aby temní lovci představovali postavy z knihy, nebo hry.

Většina lidí to akceptuje, ale co kdyby se zkusila podívat z jiného úhlu. Tak jakoby nic nebylo falešné.

Během času, který strávila ukrýváním se, se naučila jednu věc. Největší tma je pod lampou.

Lidé často neviděli to, co měli přímo před nosem.

A i kdyby to viděli, přišli na způsob, jak si to vysvětlit.

Noční polibek

Mohli si říci, že to byla jen fantazie nebo mladistvý žert.

Nepochybovala, že temní lovci přemýšleli stejně. Ve všem v moderním světě, kde každý znal upíry a démony skrze hollywoodské mýty, neměli potřebu se schovávat.

Většinou by je lidi považovali za excentriky.

Studovala jejich stránky a poté se zaměřila na individuální profily lovců.

Zaujal ji jediný kontakt, který se jmenoval Wulf Tryggvason, jehož pobočníkem byl jmenován Chris Eriksson.

Pravděpodobně byl Wulf vikingský válečník, který byl proklet...

Cassandra zkopírovala jméno a pak hledala Nillstrom - v Starých norských legendách a historiích.

"Bingo," zašeptala, když povyskočilo několik záznamů.

Narodil se z křesťanské matky za Galie a skandinávského otce. Wulf Tryggvason byl proslulý dobrodruh a nájezdník z poloviny osmého století, jehož smrt nebyla zaznamenána. Lépe řečeno, bylo uvedeno, že zmizel den poté, co vyhrál bitvu proti Mercianským válečníkům, kteří se ho pokoušeli zabít. Věřilo se, že byl zabit jedním z pomstychtivých synů vojevůdce.

Cassandra uslyšela, jak se otevírají její dveře do ložnice. Vzhledla a uviděla Kate ve dveřích.

"Máš čas?" zeptala se Kate.

"Právě něco vyhledávám."

"Ah," koukla ji Kate přes rameno, "Wulf Tryggvason, pirát, bojovník. Bojovník, který bojoval po cestě napříč Evropou, jeho loajalita patřila jen jeho meči a jeho bratru Erikovi... zajímavé. Myslíš, že to byl ten chlap v Infernu?"

"Možná, už jsi o něm někdy slyšela?"

"Ne, nic. Nechceš se zeptat Jimiho. Ten ví všechno o historii Vikingů."

Cassandra se rozmýšlela jen chvíli. Katin přítel patřil do Společnosti Kreativního Anachromatismu a studoval vikingskou kulturu.

Ale nebyla to Wulfova minulost, která ji zajímala. Byla to přítomnost, co mohlo být a jeho dnešní adresa.

"To je fajn."

"Jsi si jistá?"

"Jasně."

Kat pokývla hlavou. "Dobrá, právě jsem dočetla knihu. Nechceš přinést něco k pití?"

"Cassandra se na ní usmála. "Sodovka bude úžasná."

Kate zmizela a vrátila se během několika minut se Sprite, Cassandra jí poděkovala a začala pracovat, když ji Kate opustila.

Cassandra poklidně popíjela během surfování. O hodinu později si uvědomila, že nemůže oči udržet déle otevřené.

Noční polibek

Zívla a zkontrolovala čas. Bylo teprve pět třicet, dokonce byla unavená natolik, že nemohla udržet svá víčka vůbec otevřená.

Zavřela počítač a lehla si do postele, aby si na chvíli zdřímla.

Usnula, jakmile se dotkla hlavou polštáře. Většinou se jí během odpoledního spánku nezdávají sny.

Dnešek je úplně odlišný.

Dnes začaly sny hned, jak zavřela oči.

Jak zvláštní...

Nejpodivnější je, že fantazie člověka obvykle nepřivede k něčemu, o čem už snil.

Namísto normálních snů nebo hororu, tohle bylo klidné. Jemné a cítila teplé bezpečí.

Byla oblečená do jemných tmavě zelených šatů, připadající si jako středověká lady.

Zamračila se, když si přejela po šatech a cítila, jak jsou měkčí než kamzík.

Stála sama v kamenné chalupě, kde plápolal oheň a stranou stál dřevěný stůl. Vítr vyl u oken, která byla zakryta dřevěnými zákrytkami, které rachotily tak hlasitě, jak foukal venku vítr.

Uslyšela dveře za zády.

Cassandra se otočila a sledovala, jak je Wulf otevírá ramenem. Srdce se jí zastavilo, když viděla jeho oblečení tvořené drátěnou košilí. Jeho masivní paže vykukovaly holé z okovaného torza, které zakrývala kožená vesta se severskými

vyobrazeními. Vyobrazení se shodovalo s jeho tetováním na pravém rameni.

Jeho kónická helma mu zakrývala hlavu a ještě více kovu zakrývalo obličej a téměř ji zatemňovali. Ale vždy by věděla o intenzivních, hřejivých Wulfových očích, které tam jsou.

V jedné ruce držel malou bitevní sekyru, opřenou o jeho rameno. Díval se primitivně a divoce.

Tenhle svět měl jen jednoho takového. Takového, kterého se bál každý.

Jeho tmavé oči putovaly místností a pak se zastavily na ní.

Dívala se, jak se mu postupně rozšiřuje úsměv a ukazuje své tesáky.

"Cassandro, moje lásco," pozdravil teplým a okouzlujícím úsměvem. "Co tu děláš?"

"Nemám ponětí," odpověděla upřímně. "Nejsem si ani jistá, kde jsem."

Smál se hlubokým dunivým zvukem, zavřel dveře a opřel se o ně. "Jsi v mém domě, villkat.

Alespoň v tom, co kdysi bývalo mým domovem."

Rozhlédla se kolem po tomhle spartánském místě, který byl zařízený stolem, židlemi a dvěma širšími postelemi.

"Podivné, myslela jsem si, že Wulf Tryggvason má lepší místo, kterému může říkat - moje."

Položil sekeru dolů vedle stolu, sundal si helmu a opřel o ni sekeru.

Noční polibek

Cassandru uzemnila mužská krása chlapa před ní. Prosákoval syrovým, sexuálním apealem a nikdo se mu nemohl rovnat.

"Ve srovnání s malou farmičkou, kde jsem vyrůstal je to zámek, moje paní."

"Opravdu?"

Pokýval hlavou, když si ji přitáhl k sobě. Jeho oči ji spalovaly bolestí a potřebou být s ní.

Věděla přesně, co chce, a byla víc než ochotná mu to dát.

"Můj otec byl jeden z válečnických nájezdníků, který učinil slib chudoby, než jsem se narodil." řekl Wulf.

Jeho prohlášení ji překvapilo. "Co ho přimělo to udělat?"

Jeho sevření zesílilo. Slabost všech mužů, bojím se... že to byla láska. Moje matka byla křesťanský otrok, který mu byl dán po jednom nájezdu. Omámila ho a udělala z válečníka zkroceného, poslušného zemědělce, který odmítl zvednout meč. Protože by urazil svého nově nalezeného Boha.

Slyšela emoce v jeho hlase.

Opovržení cítil každý, kdo chtěl změnit mír za válku.

"Ty jsi nesouhlasil s jeho volbou?"

"Ano, proč by dobrý muž nemohl chránit sebe a ty, co miluje?" Jeho oči ztmavly. Chvěl se v nich vztek. "Když přišli do naší vesnice nájezdníci, řekli mi, že nechal ruce volně, ať si dělají, co chtějí a nakonec ho zabili. Kdo přežil, ho zesměšňoval za zbabělost. Ten, před kterým se nepřátelé trásli

hrůzou už při vyslovení jeho jména, umíral jako tele na porážce. Nikdy jsem nemohl pochopit, jak mohl jen stát a čekat na smrtící úder."

Natáhla své prsty k jeho hladkému čelu, aby mu odebrala jeho bolest. Ale nebyla to nenávist nebo blahosklonnost, co slyšela v jeho hlase. Byla to vina. "Je mi to líto."

"Jako mě," obrátil se k ní v očích bouři. "Nebyl jsem tam, když umíral, vzal jsem svého bratra sebou také. Nebyl nikdo, kdo by ho chránil v naší nepřítomnosti."

"Kde jste byli?"

Sklopil zrak k zemi, jak v něm vřelo sebeobviňování. Chtěl změnit tu chvíli, stejně jako si přála změnit chvíli, kdy démoni zabili její matku a sestru.

"Rok před tím jsem odešel vyhledat válku a bohatství." Pustil ji a porozhlédl se po svém skromném domě. "Poté, co se zpráva o jeho smrti donesla ke mně, přišlo mi bohatství už nedůležité. Zůstala jen vina, měl jsem tam být s ním."

Dotkla se jeho nahé paže. "Musel jsi mít velmi rád svého otce."

Unaveně vydechl. "Někdy. Někdy jsem ho nenáviděl. Nenáviděl jsem ho za to, jakým mužem se stal a kým mohl být. Můj děd byl respektovaný vůdce, a my jsme žili jako žebráci. Posmívali se nám a plivali na nás naši vlastní příbuzní."

Noční polibek

Matka se navíc pyšnila tím, že trpíme z boží vůle. Že budeme lepší jak jiní, ale já jí to nevěřil.

A ještě více mne rozzlobilo jak je otec slepě oddaný její víře.

Neustále jsme spolu bojovali. Chtěl, abych šel v jeho stopách, nechal se zneužívat a mlčel."

Muka v jeho očích se jí dotýkala mnohem více než jemnost jeho ruky na své.

"On chtěl něco, já něco jiného. Ale nemohl jsem nastavovat druhou tvář. To nebyla nikdy moje povaha neodpovídat na urážku s urážkou. Na ránu ránou."

Otočil se na ní a podíval se s úšklebkem. "Proč jsem ti tohle říkal?"

Cassandra o tom přemýšlela jen chvíli. "To bude tím snem. Pravděpodobně je to v tvé mysli." To je asi důvod proč si nemůže ve snu nic vysnit ona.

Je pravda, že sen byl starší a nechápala, proč ji podvědomí vtáhlo sem.

Proč byla vtáhnuta do fantazie tohoto temného lovce...?

Kývl hlavou. "Ano není pochyb. Dělán Christopherovi to, co dělali kdysi mě. Měl bych ho pustit a nechat ho žít svým životem, který není v rozporu s jeho volbou."

"Proč bys nemohl?"

"Upřímně?"

Usmála se. "Raději upřímnost než lež."

Lehce se zasmál a pak se jeho tvář opět napjala.
"Nechci ztratit i jeho." Jeho hlas zněl tak hluboce až
jí svíral srdce. "Přesto vím, že nemám jinou možnost
než ho ztratit."

"Proč?"

"Každý umírá moje paní. Přinejmenším v oblasti
smrtných. Já přežívám, zatímco kolem umírají
znovu a znovu." Zvedl k ní pohled. Trápení v jeho
tváři jí bralo dech.

"Máš nějakou představu, jaké to je mít blízkého v
náručí a vidět jak umírá?"

Cassandra si přesně vybavila, jak její matka se
sestrou zemřely. Chtěla po explozi odejít s nimi, ale
její bodyguard jí držel pryč, zatímco ona vyla
smutkem nad jejich ztrátou. "Je pozdě Casie,
abychom jim pomohli, musíme utéct."

Její duše křičela ten den. Někdy křičela i teď, nad
nespravedlností života.

"Ano vím," povzdechla si. "Taky jsem viděla
blízke umírat. Opustili mne a mého tátu."

Jeho pohled ztvrdl. "Představ si, když to během
století musíš zažít tisíckrát. Představ si, jak sleduješ
narození, život a jejich smrt zatímco pečuješ o nově
začínající generaci. Pořád sleduju, jak členové mé
rodiny umírají, a vidím, jak Erik umírá znovu. A
Chris..." trhl sebou, jako by zmínka o Chrisovi
způsobovala bolest. "Je to můj bratr v nové formě se
stejnou tváří."

Noční polibek

Jeden koutek se mu zvedl jakoby v pobavení. "Stejně temperamentní. Všechny z rodiny jsem ztratil a jeho smrt bude nejtěžší, myslím."

Viděla zranitelnost v jeho očích a to ji ovlivňovalo natolik, že vnímala tohoto muže tak lidského. "Je ještě mladý. Celý život má před sebou."

"Snad... ale můj bratr měl jenom dvacet čtyři, když ho zabil nepřítel. Nikdy nezapomenu výraz tváře jeho syna Bironulfa, který viděl, jak jeho otec padl v bitvě. Nemohl jsem myslet na nic jiného než na jeho ochranu."

"Samozřejmě, že ano."

"Přísahal jsem, že Bironulf nikdy nezemře jako jeho otec. Celý jeho život jsem ho ochraňoval a on zemřel jako starý muž ve spánku. V míru." Odmlčel se na chvíli.

"Myslím, že jsem nakonec více po mé matce než po otci. Norové věří, že bychom měli zemřít mladí, abychom mohli odejít do Valhaly. Ale tak jako moje matka jsem chtěl lepší osud pro ty, které miluju. Je škoda, že jsem její pocity pochopil zdlouhu."

Wulf zkroutil hlavou, jak vyháněl tyhle myšlenky. Zamračil se na ní.

"Nemohu uvěřit, že přemýšlím o takovýchto věcech, zatímco je tak krásná žena se mnou."

Už vážně stárnu, když raději mluvím, než jednám," řekl a smál se. "Dost morbidních věcí."

Silně si ji k sobě přitáhl. "Proč teď plýtváme časem, když jej můžeme strávit mnohem produktivněji?"

"Produktivněji, jak?"

Jeho úsměv byl bezbožný, žhavý a ničil ji. "Myslím si, že by můj jazyk mohl dělat užitečnější věci? Co říkáš?"

Jeho prohlášení jí vzpříčilo slova v hrdle, když jí pak začal jemně okusovat ucho. Jeho horký dech ji spaloval na krku a způsoboval třesavku.

"O, ano," vydechla. "Myslím, že je mnohem lepší způsob uplatnění."

Smál se, zatímco rozvazoval zadní část jejich šatů. Pomalu, svůdně je stáhl z ramen a nechal spadnout na podlahu. Látka smyslně sklouzávala z jejího těla, hladíc její tělo a přenechávající ho chladnému vzduchu.

Stála před ním nahá, neschopná potlačit hluboký třes. Bylo to zvláštní stát před ním vystavená na odiv, zatímco on na sobě měl stále své brnění. A v tmavých očích mu žhnuly plameny.

Wulf se díval na nevýslovně krásnou ženu před ním. Byla ještě nádhernější než v minulém snu. Něžně přejížděl rukama přes její hrud' a smyslně dráždil dlaní bradavky.

Připomínala mu Sagu, Norskou bohyni poezie. Elegantní, rafinovanou, jemnou.

Věci, které odmítal jako smrtelník a nyní je jimi okouzlen.

Noční polibek

Pořád netušil, proč se svěřil jí. Nebyl to on, mluvit takto volně a přesto ho tak lákala.

Ale nechtěl se s ní milovat tady. Ne v minulosti jeho vzpomínek a pocitů viny, které ho držely. Zasloužila si něco lepšího.

Zavřel oči a vytvořil představu své moderní ložnice. Jen předělal několik maličkostí.

Cassandra zalapala po dechu, když se odtáhla a rozhlédla se kolem sebe. Zdi kolem byly reflexně černé s bílým lemováním s výjimkou zdi po její pravici, která byla tvořena dvěma patry oken.

Otevřená okna byla orámována průsvitnými bílými záclonami, které se třepotaly ve větru, vířící světlo svíček kolem nich. Tančící po pokoji. Svíčky kolem nich zářily jako hvězdy.

Uprostřed pokoje byla velká postel na vyvýšeném pódiu.

Byla zakrytá černým hedvábným povlečením. Postel byla vyrobena ze zdobného kování, které bylo sloučeno v jeden složitý spoj mezi čtyřmi sloupky. Kolem bylo více průsvitného materiálu, který vlál ve větru.

Wulf byl už nahý. Zvedl ji do náručí a odnesl ji do velké, příjemné postele.

Cassandra si povzdechla, když cítila jemnou matraci pod ní, kterou prohýbala její a Wulfova váha.

Bylo to, jako kdyby byla vtlačena do oblak.

Podívala se a usmála, když viděla zrcadlo umístěné nad postelí a viděla, že za zády svírá stonek růže.

Stěny zářily, jak se odrážely v zrcadle.

"Čí fantazie je tohle?" zeptala se, když Wulf vytáhl růži a jemně jí přejížděl kolem jejich bradavek přes hrudník.

"Naše, blomster." řekl Wulf, když oddělil její nohy a lehl si svým tělem mezi ně.

Sténala z bohatého pocitu, jak měla tolik jeho svěží síly nad sebou. Mužné chloupky jeho těla ji dráždily a působili jí rozkoš.

Pohyboval se na ni vlnivým tempem, jako nějaké zakázané zvíře, které ji konzumovalo.

Cassandra ho sledovala, jak se pohybuje v zrcadle nad ní.

Jak je zvláštní, že ho ona stvořila ve svých snech.

Vždy byla tak opatrná ve svém životě. Tak opatrná, že se jí nikdo nesměl dotknout. Tak si vytvořila vysněného muže ve svém podvědomí a nedovolila si nikoho ve svém reálném životě.

Protože měla jistý rozsudek smrti, nechtěla, aby ji někdo miloval a pečoval o ni.

Nechtěla mít děti, které by truchlily. Děti, které by zůstaly samy, ve strachu. Loveni.

Poslední, co chtěla, bylo odejít od někoho, jako je Wulf smutnicí nad její smrtí.

Noční polibek

Někoho, kdo by sledoval umírat její dítě, které zemře v plném puku mládí kvůli kletbě, se kterou nemělo nic společného.

Ale v jejích snech, byla svobodná a mohla jej milovat svým tělem. Neměla z toho strach. Žádné sliby, žádné zlomené srdce.

Jen oni a jeden úžasný moment.

Wulf zasténal hluboko v hrdle, když okusoval její bok. Zasyčela a chytla ho za hlavu. Nechal se jejími jemnými dotyky ve vlasech uklidňovat.

Tak dlouho se snažil oprostít od snů z jeho minulosti. Neustále hledal toho, kdo ho trikem vehnal do věčného života. Nikdy nechtěl být temným lovcem. Nikdy nepřísahal vyměnit svou duši za služby s Artemis.

Wulf hledal něco, co ho uklidní nad smrtí jeho bratra.

Hledal něžné tělo, aby mohl zapomenout na chvíli, kdy Erik odešel do bitvy z jejich vlasti.

Morginne byla perfektní odpovědí. Toužila po něm, tak jako on po ní. Ale ráno po noci s temnou lovkyní se všechno změnilo. Nějak při jejich pohlavním styku, nebo potom, udělala obchod s jeho duší. Už nebyl víc smrtelný a probudil se do zcela nového života.

A zlomyslně proklet Morginnou si ho nesmrtelného nikdo nepamatoval. Tak unikla ze služby Artemis a mohla strávit věčnost s norským bohem Loki.

Její odlučovací kletba byla tou nejkrutější ránou ze všech a nechápal ji dodnes.

Ani jeho synovec Bironulf, ho později nepoznal.

Wulf byl úplně ztracený, dokud nebyl přijat pod Acherona Parthenopaeuse.

Acheron, hlava temných lovců, mu řekl, že nikdo nemůže zrušit Morginino prokletí, ale on je může změnit. Tak, že si dědicové jeho krve budou pamatovat Wulfa.

Kromě toho, Altan'an dal Wulfovi psychické síly a vysvětlil mu jak žít jako nesmrtelný a takové věci jako je nesnášenlivost světla.

Tak dlouho jako Artemis držela Wulfovou novou duši, tak dlouho ji musel sloužit.

Artemis neměla nikdy v úmyslu ho nechat jít. Ne, že by se opravdu zlobil.

Nesmrtelnost to je dar.

A žena pod ním je určitě jeden z nich. Putoval svýma rukama po jejich stehnech a poslouchal, jak dýchá. Chutnala ženou s příměsí soli. Voněla po síle a růžích.

Její chuť a vůně ho dovedla na úroveň, kde nikdy nebyl. Poprvé za celá staletí cítil k ženě vlastnické právo.

Chtěl se spojit v jedno.

Viking v něm řval moci žít. V jeho lidském životě by o ní mohl pečovat a zabít každého, kdo by se ji od něj pokusil odtrhnout.

Noční polibek

Po všech těch stoletích nebyl stále civilizovaný. Bral si, co chtěl. Vždycky.

Cassandra vyjekla ve chvíli, kdy si ji vzal ústy. Její tělo syčelo touhou po něm. Prohnula se v zádech a dívala se na jejich odraz v zrcadle.

Nikdy neviděla nic erotičtějšího než Wulfa, jak jí škádlí a jeho svaly se vlní. Mohla vidět každý palec jeho snědého nahého, těla zatímco ji dával potěšení. A on měl božské tělo.

Chtěla se ho dotýkat.

Pohybujíc svýma nohama kolem jeho těla, ho jemně hladila podél jeho penisu.

Zavrčel v odpověď. "Máš velmi talentované nožky, villkatt."

"Bude to ještě lepší, až se budu pohybovat s tebou," řekla a její hlas utichal, jak přemýšlela nad tím, že se cítí jako červená Karkulka, kterou pojídá velký zlý Wulf.

Jeho smích ji potěšil. Zabořila ruce do jeho jemných vlasů a nechala ho, ať si s ní dělá, co chce. Jeho jazyk byl tou nejneuvěřitelnější věcí, nikdy nepoznala něco takového, to jak kroužil po ní, lízal, škádlil, ochutnával.

Právě když si myslela, že nemůže být nic úžasnějšího, vstoupil do ní dvěma prsty. Cassandra přišla okamžitě.

Stále pokračoval a hladil ji, dokud nebyla v jednom ohni a slabá z blaženosti.

"Mmm," vydechl, vzdalující se od ní. "Myslím, že moje kotě má hlad."

"Hladové," řekla a natáhla se po jeho těle, aby ho mohla oslavovat, jako on oslavoval to její.

Spalovala ho svými rty, kterými putovala po jeho krku a okusovala každou část těla, jak byla zoufalá hladovou touhou po něm.

Co bylo na tomhle chlapovi, že jí zdivočel k takovéto vášni? Byl velkolepý. Horký. Sexy.

Nikdy nepoznala někoho takového.

Wulf nemohl vydržet její dotyk. Šílel. Jeho potřeba mu způsobovala až závratě.

Už neschopný odolávat více, ji otočil na bok a naplnil ji.

Cassandra křičela z nečekaného potěšení, které ji polapilo. Ležící úplně na boku, neměla nikdy muže v této poloze. Wulf byl tak hluboko až by přísahala, že ho cítí v děloze.

Sledovala ho v zrcadle, jak do ní vnikal znovu a znovu, hlouběji a hlouběji, až křičela potěšením.

Sílu a moc, kterou z něj cítila, nikdy dříve nepoznala. Každý silný tah ji oslaboval a bral jí dech.

Opět to na ni přišlo dříve než na něj.

Wulf se otočil na záda a lehl si vedle ní.

Jeho srdce bušilo ze zuřivosti jejich vášně. Ale jeho tělo stále nebylo naplněno. Sáhl po ní, přitáhl si ji na hrud', aby cítil každý centimetr jejího těla.

"Ty jsi velkolepá, villkat."

Tiskla se svou tváří na jeho hrudník. "Ty nejsi o nic horší, villwulfe."

Noční polibek

Usmál se, jak ho pohládila. Opravdu miloval tuhle ženu a její vtip.

Cassandra ležela v klidu na Wulfově rameni. Poprvé v životě se cítila úplně v bezpečí.

Jako by se jí nic, nebo nikdo nemohl dotknout. Nikdy se necítila tímto způsobem. Ani jako dítě. Vyrůstala se strachem z někoho neznámého, který ji zaklepe na dveře.

Každý cizinec byl v podezření. V noci to mohl být démon nebo Apollite jdoucí po ní.

Během dne to může být Doulos.

Ale něco jí říkalo, že by Wulf nedovolil, aby ji cokoliv ohrožovalo.

"Cassandro?"

Zaslechla znělý ženský hlas pronikající do jejího snu.

Znovu se to stalo, znovu byla vytržena z jejich snů, které nacházela jenom při spánku ve své posteli.

Klepání pokračovalo.

"Cass? Jsi v pořádku."

Rozpoznala hlas Michell. Byla to snaha probudit jí natolik, aby se posadila na posteli.

Byla znovu nahá.

Zamračila se, Podívala se na oblečení ve zmuchlaných haldách. Co znamenalo tohle? Že by něco dělala během spánku?

"Jsem tady, Chell," řekla a oblékla si svůj červený župan.

Otevřela dveře a našla svoji kamarádku Kate na druhé straně.

"Jsi OK?" ptala se Michelle.

Zazívala a promnula si oči. "Je mi fajn. Jenom jsem si zdřímla."

Ale ve skutečnosti jí fajn nebylo. Cítila se mnohem víc jako nějaký narkoleptik.

"Kolik je hodin?"

"Osm třicet, miláčku," Kat dodala.

Michelle těkala pohledem mezi nimi. "Říkala jsi, že bys šla do Inferna se mnou, ale jestli se na to necítíš..."

Cassandra slyšela zklamání v Michellině hlase.

"Ne, ne, to je fajn. Jen se obleču a razíme."

Michell se rozzářila.

Kate se na ni podezřívavě dívala. "Jsi si jistá, že se na to cítíš?"

"Je mi fajn, opravdu. Nespala jsem včera v noci dobře a potřebovala jsem si zdřímnout."

Kate vydala hrubý zvuk. "To je proto, že jste s Chrisem četli toho Beowulfa. Vysál z tebe všechnu energii. Beowulf... upír... to samé."

Ted' už to bylo moc blízko, aby to bylo Cassandře příjemné.

Zasmála se nervózně. "Jo, budu venku v několika minutách."

Cassandra si s přemýšlením prohlížela své popadané oblečení.

Co se tady dělo?

Noční polibek

Byl Beowulf reálný jako upír?

Možná...

Kartáčováním se snažila vymazat všechny myšlenky pryč, oblečení dala na praní a převlékla se do riflí a tmavě modrého svetru.

Jak se připravovala k odchodu, proběhlo přes ní podivné mravenčení. Něco se dnes stane, cítila to. Neměla matčiny psychické síly, ale věděla, cítila, že něco dobrého nebo špatného se stane.

Bohužel, nemohla říct, co z toho to bude, dokud se to nestane.

Ale zcela jistě ví, že to bude dnes.

Kapitola 5

"Vítejte v *Kalosis*," řekl Stryker polohlasem, a použil atlantský výraz pro peklo. Sledoval vůdce démonské armády, která byla připravená k útoku na jeho rozkaz.

Po jedenáct tisíci letech on, syn Atlantské ničitelky, je vedl.

Dosazení jí jako vojsko a trénování Strykerem, byli tito démoni elitními zabijáky. Vlastní rod je nazýval Spathi démoni. To je termín, který je bastardizován oběma - jak Apollity, tak temnými lovci, kteří nerozumí kdo to Spathi jsou.

Místo toho aplikovali tenhle název pro všechny demony, kteří s nimi bojovali. Ale nebyla to pravda. Pravdou bylo že Spathi byli něco úplně jiného.

Nebyli to děti Apolla. Byli to jeho nepřátelé a nepřátelé temných lovců a lidí.

Spathi již dávno opustili Řecké a Apollitské dědictví.

Byli minulostí Atlantů a byli na to hrdí.

Bez vědomí temných lovců a lidí jich tu bylo na tisíce. Tisíce, všichni byli starší než patetiční lidé, Apolliti, nebo temní lovci, o čemž oni mohou jenom snít.

Zatímco nižší démoni žili v úkrytu na zemi, Spathé užívali cesty, kterými mohli vstupovat do lidského reálného světa.

Jejich domov existoval v jiné dimenzi. V Kalosu, kde bydlela sama Ničitelka v trestu odnětí svobody a kde se o smrtícím Apollónově světle nevědělo nic. Oni byli vojáci.

Její dcery a synové.

Jen málo z nich mohlo cestovat časem - to byl dar Ničitelky, který neměl každý. Tak jako její syn Stryker, který mohl, ale rozhodl se zůstat na matčině straně.

Noční polibek

Až nyní po jedenácti tisíciletích...

Celou tu dobu plánoval dnešní noc. Poté, co jeho otec Apollón proklel je, opustil Srykera a jeho děti, aby zemřeli strašlivou smrtí, Stryker přijal dobrovolně matčinu vůli.

Byla to Apollimi, která mu ukázala tuto cestu. Byla to ona, která ho naučila jak pojmout duše lidí do svého těla, aby mohl přežít, když jeho otec stanovil pouhých dvacet sedm let života.

"Ty jsi jeden z vyvolených," řekla mu. "Bojuj se mnou a svět bude patřit opět Atlantským bohům."

Od toho dne, pečovali o rekruty nové armády. Tři desítky generálů, kteří odpočívali kolem něj na banketu v sále, byli ti nejlepší bojovníci kolem něj. Čekali na zprávu od jejich špióna, kdy se objeví chybějící dědička. Ta byla mimo jejich dosah po všechny ty dny.

Ale nyní, jakmile slunce zapadne, bude na dosah.

Už nikdy neunikne a vytrhnou jí srdce z těla.

A to byla hýčkaná Strykerova myšlenka.

Dveře haly se otevřely a z tmavého venku přišel poslední žijící Strykerův syn Urian.

Oblečen v černém jako jeho otec, měl Urian dlouhé blonděaté vlasy, které byly stáhnuté černou stužkou. Jeho syn byl hezčí než ti ostatní, avšak všichni z jejich rasy byli krásní.

Urianovy modré oči zaplály, když šel s pýchou a grácií smrtícího predátora.

Když poprvé ke Strykerovi přišel jeho syn, bylo divné, že je otec ve stejném věku se synem, ale na druhé straně, přece jen to byl otec a syn.

Více než to, byli to spojenci.

A Stryker mohl zabít každého, kdo ohrožoval jeho děti.

"Nějaké zpráva?" zeptal se syna.

"Ještě ne. Lovec řekl, že ztratil její vůni, ale vrací se pro ni znovu."

Stryker zakroutil hlavou. Byl to jejich spy-lovec, který přinesl zprávu z minulé noci o boji démonů v baru a jejich smrti.

Normálně by se o takový boj nezajímal, ale lovec jim řekl, že zde byla jejich oběť- dědička.

Stryker kvůli ní prohledával celou zemi. Před pěti lety, v Belgii, většinu z nich zabil, ale jejich bodyguard je ochránil a ji odvedl.

Od té doby ji hledal.

S nikým si nepovídala, s žádnými lidmi. Ukázalo se, že je stejně šikovní jako její matka.

Tak spolu hráli hru.

Dnes, hra skončí.

Mezi hlídkou sloužící v St. Paul měl i lovce, který ho ujistil, že ji s jistotou dopadnou dnes v noci.

Poplácal svého syna po zádech. "Chci nás minimálně dvacet. Nebude šance, aby nám unikla."

"Svolám Illuminaty."

Stryker kývl na souhlas. Illuminati byli tvoření jím a jeho synem, tak jako dalšími třiceti, kteří byli

Noční polibek

bodyguardi Ničitelky. Každý z nich byl spojen krvavou přísahou jejich matce za to, že ji osvobodí, aby mohla matka opět vládnout.

Až ten den nastane, bude princeznou světa. Vše bude patřit jen jí.

Ten den dnes přichází.

Wulf netušil, proč mířil do Inferna zrovna dnes večer, ale cítil uvnitř něco, co ho k tomu vedlo.

Měl podezření, že to byla potřeba cítit se blíže té ženě, kterou chytil do svých snů.

Vždy, když mohl vidět její krásný úsměv, cítil její tělo vycházející vstříc svému.

Nebo ještě lépe, její chuť.

Ty myšlenky ho mučily. Otevřel své pocity a potřeby, které byly uzavřeny staletí, aniž by se ohlédl.

Kdo to potřebuje? Přesto tu nebylo nic, co by chtěl vidět víc než ji.

To přece nedává smysl.

Šance potkat ji tu dnes v noci, na stejném místě, to bylo téměř nemožné.

Přesto šel. Nemohl si pomoci. Bylo to, jakoby nad sebou neměl kontrolu, ale byl řízen nějakou neviditelnou silou.

Když zaparkoval auto, šel klidnou ulicí, jako temný fantom v chladné mrazivé noci.

Vítr foukal a bičoval kolem něj, kousající jeho vystavenou kůži.

Byla to noc podobná té, kdy byl přijat do služeb Artemis. Tenkrát byl taky na cestě, ale povaha úkolu byla jiná.

Nebo ne?

*Jsi putující duší, která hledá klid, který neexistuje.
Budeš ztracený, dokud nepochopíš naší podstatu.*

*Nikdy se neschováme před tím, čím jsme. Jediná
naděje je, když osud přijmeme.*

Dodnes úplně nerozuměl proroctví, které mu předala věštkyně, v té noci kdy ji vyhledal, aby mu vysvětlila jak Morginne s Lokim zaměnili jejich duše.

Možná na to nebylo reálné vysvětlení. Po tom všem, objevil se v divném světě, který je nepochopitelný.

Wulf vstoupil do Inferna. Pomalovaného černou uvnitř i zvenku a s duhovými plameny namalovanými tak dobře, že zářily děsivě pod tlumenými světly klubu.

Klub vlastní Dante Pontis, potkal ho ve dveřích, kde byli dva další "muži", kteří dohlíželi a kontrolovali ID. Katagariánští panterí v lidské formě byli ironicky oblečení jako upíři.

Ale tyhle Dantovy nápady byly legrační, proto i takový název klubu.

Dante byl oblečen do černých kožených kalhot a motorkářských bot s oranžově-červenými plameny a černého básnické košile.

Noční polibek

Panter nechal svoji košili rozvázanou, kolem krku měl stočený obojek a k tomu hedvábné krajky spadané na hrudi. Jeho dlouhý černý kožený kabát měl vzezření z devatenáctého století, ale Wulf věděl, že to je kopie - jedna z výhod být nesmrtelný je, že si pamatoval módu během let.

Dantovy dlouhé černé vlasy volně splývaly na jeho ramena. "Wulfe," řekl, ukazující své tesáky, o kterých Wulf věděl, že nejsou pravé.

Panter má výrazné špičáky jen ve své zvířecí podobě. Wulf naklonil hlavu a podíval se. "Co to sakra je?"

Dante se široce usmál a ukázal zuby. "Ženy to milují. Říkal jsem si, že bych ti nabídnul jednu ze setu, ale ty už jsi přišel patřičně vybaven."

Wulf se zasmál. "Já dovnitř nejdu."

"Ale prosím tě."

Přesto, že bylo hodně špatných věcí, vždy chodil do Inferna, i když tu temné lovce moc nechtěli. Bylo to jedno z mála míst, kde si ho pamatovali.

No, jo, dobře, cítil se jako Sam Malone v Cheers (Zdraví), ale Norm a Cliff tu neseseděli za barem. Víc jako Spike ve Switchbladu.

Muž za Dantem se naklonil. "Je to DH (TL)?"

Dante přimhouřil oči. Popadl muže vedle sebe a strčil ho k dalšímu vyhazovači.

"Vezmi si toho zatraceného Arcadiánského špióna zpět a vyřeš to s ním."

Muž zbledl. "Cože, já nejsem Arcadián."

"Nesmysl," zavrčel Dante. "Potkal jsi Wulfa před dvěma týdny, a jestliže jsi opravdu Katagarianec, měl by sis ho pamatovat. Pouze zkurvený zvěropanter nemůže."

Wulf vyklenul obočí nad urážkou, kterou nemůže přejít žádný Katagariánec. Termín "zvěro" znamená člověk.

Použit tento termín před jménem, tak Katagariánci to považovali za hrubou urážku, oni se chlubí tím, že jsou zvířaty umějící pojmout lidskou formu a ne naopak.

Jediný důvod proč tolerují použití pojmu zvěrolovci, byl ten, že lovili a zabíjeli Arcadiány, kteří byli schopni brát na sebe zvířecí podobu.

Nemluvě o skutečnosti, že muži jejich druhu často loví lidské ženy k jejich sexuálnímu uspokojení. Zdá se, že je sex pro ně mnohem potěšující v lidské podobě než ve zvířecí a šelmomужи mají masožravé choutky.

Bohužel pro Wulfa ženy bývalé-lovkyně si ho pamatují a nikdy nehledají jejich druh za partnera. Na rozdíl od mužů vyhledávají ženy sex, aby našly druha. A muži jim rádi v hledání pomáhají.

"Co s ním chceš dělat," zeptal se Wulf, jak Danteho chvastoun táhl Arcadiána pryč.

"Co je ti do toho, temný lovče? Nelezu do tvé práce, ty nelez do mé."

Wulf uvažoval nad tím co dělat, ale pokud ten muž byl opravdu Arcadiánský špión, Dante by

Noční polibek

raději vzal situaci do svých rukou a bez pomoci, zvláště temných lovců.

Šelmolidé byli extrémně nezávislí a nenáviděli vše, co s nimi bylo v rozporu.

Wulf změnil téma. "Nějaký démon v klubu?" zeptal se Danteho.

Dante zavrtěl hlavou. "Ale Corbin je uvnitř. Přišla před hodinou. Řekla, že jde pomalu dnešní noc. Chladno pro demony v ulicích."

Wulf pokýval hlavou při zmínce o temné lovkyni, která byla přidělena tomuto území.

Nemůže tu být dlouho, ledaže by se chystala k odchodu.

Šel ji dovnitř pozdravit.

Dnes na podiu nebyla kapela. Místo toho zde byl DJ, který hrál hlubokou, operní hudbu, které jak si vzpomíná, říká Chris Goth Metal.

Klub byl tmavý s blikajícími světly. To rušilo jeho zrak temného lovce, což byla Danteho metoda rušit lovce během jejich pobytu v klubu. Vytáhl si sluneční brýle a nasadil si je, aby zmírnil pocit bolesti v očích.

Lidé tančili na parketu a vůbec nedbali na to, co je kolem.

"Ahoj." Uslyšel Corbinin hlas za svým uchem. Žena měla sílu ohýbání času a teleportace. Žila plížením se a překvapováním lidí.

Otočil se na extrémně atraktivní rusovlásku za ním. Vysoká, mrštná a smrtící Corbin byla řecká královna ve svém životě. Stále si udržovala

královský vzhled a odměřenost a občas měl pocit, že by se měl umýt, než se jí dotkne.

Zemřela, když se snažila chránit její zemi před invazí barbarských nájezdníků, kteří byli nepochybně předchůdci jeho národa.

"Ahoj, Binny," řekl, oslovující její přezdívkou, kterou dovolila užívat jen několika vyvoleným.

Položila ruce na jeho ramena. "Je ti dobře? Vypadáš unavený."

"Je mi dobře."

"Nevím. Možná bych měla poslat Sáru, aby několik dní učila Chrise, jak se o tebe má starat."

Přikryl její ruce svými, ohřívající se nad její péčí.

Sara Adamsová byla Squirrelka. "To je všechno, co potřebuju. Squirrelka, která si nebude pamatovat, že se o mne má starat."

"O, jo," Corbin řekla, pokrčující svůj nos.

"Zapomněla jsem na tvoji nevýhodu."

"Neboj se. Není to Chrisem. Jen nějak nemůžu dobře spát."

"To je mi líto."

Wulf zaznamenal několik Bývalých, kteří se na ně dívali. "Myslím, že jsou z nás nervózní."

Zasmála se, když se rozhlédla po klubu. "Možná, ale vsadím se, že vědí, proč mě tu snesou."

"Proč?"

"Něco mi říká, že se dnes něco bude dít. To je to, proč jsem přišla. Necítíš to?"

"Nemám tuhle sílu."

Noční polibek

"Buď vděčný, je to na prd." Corbin od něj odstoupila. "Ale když jsi tu, jdu se ven nadýchat čerstvého vzduchu a přenechám ti klub. Nechci moje síly moc vyčerpat."

"Později, pak."

Přikývla a v mžiku zmizela. Jen doufal, že to neviděl žádný člověk.

Wulf procházel klubem cítící se zvláště, odděleně. Nevěděl, proč je tu. Bylo to tak hloupé.

Měl by taky odejít.

Otočil se a zamrzl...

Cassandra se cítila dost divně, když byla dnes v Infernu. Mysl se ji navracela k zábleskům předchozí noci a i Kate vycítila její napětí. V hlavě jí zněl varovný hlas. Říkal jí, aby okamžitě zmizela, ale ona chtěla zůstat.

Začala uvažovat, není-li schizofrenik nebo tak něco.

Michelle a Tom přišli k nim. "Hej lidi, nenávidím rachot, tak s Tomem jdeme někam do ticha pokecat, jo?"

Cassandra se na ně usmála. "Jasně. Užijte si to."

Když je opustili, podívala se na Kate. "Není třeba, abychom zůstávaly, co?"

"Chceš odejít?"

"No, myslím, že jo."

"Dobře, souhlasím."

Cassandra se zvedla ze židle a popadla svojí kabelku. Pokrčila rameny v jejím kabátě a

nevěnovala ničemu pozornost, dokud nenarazila do někoho, kdo za ní stál pevně jako zeď.

"Je, promiň ..." Její slova zanikla, když zdvihla hlavu a podívala se do tváře za ní, byla to tvář lovce z jejich snů.

Byl to on!

Až biblicky znala každý centimetr jeho úžasného, mužného těla.

"Wulf?"

Wulfův rozum zcela ochromilo, když uslyšel své jméno z jejich rtů. "Ty mne znáš?"

Začala se červenat a jemu došlo... To nebyly sny.

Začala od něj odcházet.

"Cassandro, počkej."

Cassandra přimrzla, když uslyšela své jméno z jeho rtů.

Zná její jméno...

Uteč! Slyšela hlas své matky ve své hlavě, ale jiná část chtěla zůstat a neutíkat od něj.

Natáhl ruku směrem k ní.

Cassandra nemohla popadnout dech a když se na něj dívala a toužila po jeho dotyku. Jeho reálném dotyku.

Než ji mohl zastavit, natáhla se po něm.

Právě, když se ho chystala dotknout, všimla si pohledem třpytu za jeho ramenem.

Rozhlédla se a uviděla na parketu podivný zrcadlový obraz. Z něj vystoupil muž vzhledu obživlého ďábla.

Noční polibek

Stojící ve výšce šest celých sedm stopy byl oblečený v černém, měl krátké ebenové vlasy, které měl podél dokonalé tváře.

Byl stejně krásný jako Wulf. A stejně jako Wulf měl černé sluneční brýle.

Jediná barva na něm, bylo jasně žluté slunce s černým drakem namalovaným ve středu jeho motorkářské bundy.

I přes černé vlasy to byl démon. Věděla to všemi svými Apollitskými instinkty.

Co víc, přes bránu za ním přicházeli další Démoni. Všichni byli blond a oblečení v černém.

Přímo přetékali přitažlivostí a mužností. Prýštila z nich smrtelná hrozba.

Nepřišli se krmit, přišli zabíjet.

Zalapala po dechu a ustoupila.

Wulf se otočil a podíval se, co vylekalo Cassandru. Cítil, jak mu tuhnou čelisti, když sledoval přicházející demony skrz bránu do klubu.

Dante běžel zepředu a cestou se přeměnil na pantera. Než k němu doběhl, Démon s černými vlasy na něj vyslal elektrické zásahy. Katagáriánec pod nápirem proudu měnil svou podobu střídavě na člověka a pantera.

Bar zdivočel.

"Zablokujte mysli lidí!" Dj posílal zprávu do intercomu, aby varoval Katagariánce, kteří byli přítomni, aby pozdrželi a pohlídali lidi. Ti měli na starost upravit jejich vzpomínky, aby si mysleli, že se v klubu nic nedělo, což byla běžná rutina.

Nejhlavnější bylo, je ochránit.

Démoni se rozprostřeli v klubu a napadali všechny Katagariánce, kteří jim vstoupili do cesty.

Wulf spěchal přes dav do útoku.

Popadl jednoho z démonů s blondátým copem a přitáhl ho k sobě. Démon vyskočil ze své pozice.

"To není tvůj boj, temný lovče."

Wulf vytáhl dvě dýky ze svých bot. "Myslím si, že je."

Zaútočil, ale Démon ho zcela překvapil, když se pohyboval rychlostí blesku. Kdykoliv se snažil zaútočit, pohyboval se tam a zpět.

Do háje, nikdy neviděl demony, kteří by se dovedli takto pohybovat.

"Co to je?" zeptal se Wulf.

Blondák se zasmál. "My jsme Spathis, temný lovče. Jsme jediná věc, která je opravdu smrtelná pod rouškou noci. Zatímco ty..." podíval se s odpořem na Wulfovo tělo. "Ty si jenom na něco hraješ."

Démon ho chytil za krk a praštil s ním o zem. Wulf narazil hodně tvrdě. Vyzrazil si dech a dýky vyletěly z jeho sevření.

Démon na něj vyskočil a tloukl do něj, jako by byl bezmocné dítě.

Wulf se ho snažil shodit, ale byl moc silný. Boje probíhaly po celé místnosti bojovali i zvěrolovci s demony.

Noční polibek

Se strachem o Cassandra se rozhlédl kolem a uviděl jí skrývat se s blondýnkou v rohu.

Musel ji dostat odsud.

Démon se podíval na Wulfův objekt a zvolal. "Otče, dědička!" A ukázal směrem na Cassandra.

Wulf využil jeho nepozornosti a skopl ho ze sebe.

Jako jeden soudržný celek, uvolnili Spathis démoni své oponenty a skočili k místu, kde se krčila Cassandra s její kamarádkou.

Doslova spadli z nebe a přistáli ve formaci.

Wulf běžel pro ně, ale než doběhl k ženám, blondýna co byla s Cassandrou vstala.

Démoni byli jako opaření.

Blondýna držela ruce před sebou a Cassandrou. Najednou se z ničeho nic zdvihl v klubu vítr.

Démoni ztuhli.

Další třpyt otevřel bránu na tanečním parketu.

"To je laminas," zaskřípal zuby démon, který bojoval s Wulfem. Otočil se na blondátou ženu a zamračil se.

V tvářích démonů se odrazil vztek, uvolnili formaci a prošli bránou.

Až na vůdce.

Neochvějně se podíval na ženu a zamračil se. "To není konec," zavrčel.

Nepohnula se ani nemrkla. Jako by byla z kamene. Nebo v komatu.

Vůdce se otočil a pomalu odcházel skrz portál. A v okamžiku zmizel.

"Kat?" oslovila ji Cassandra a zvedla se na nohy.

Blondýnka se zapotácela. "O Bože, myslela jsem si, že jsem mrtvá," vydechla Kat s chvějícím se tělem. "Viděla jsi je?"

Cassandra přikývla, když se k nim Wulf připojil.

"Kdo to byl?" zeptala se Kat.

"Spathi démoni." Vydechla Cassandra. Zírala nevěřícně na svého společníka. "Co jsi jim udělala?"

"Já nic," řekla Kate s nevinnou tváří. "Jen jsem stála tady. Vždyť jsi viděla. Proč zmizeli?"

Wulf se podíval na Kate podezřívavě. Nebyl žádný důvod, aby odešli. Byli by vítězi v boji. Poprvé ve svém životě, se cítil nejistě, zdali je dovede porazit.

Corbin přišla k nim. "Máte některého z nich?"

Wulf zavrtěl hlavou, divící se, kdy se Corbin vrátila. Ani si nepovšiml oslabení své síly, vzpomínající na to, jak je Spathis nakopali do zadku, což nebylo nic úžasného.

Corbin si třela rameno jakoby byla zraněna v boji. "Ani já ne."

Dopad tohoto prohlášení se neztratil význam ani u jednoho z nich.

Oba se otočili ke Cassandře.

"Šli po tobě?" Zeptal se Cassandry Wulf.

Cassandra se ošívala.

"Běž zkontrolovat Danteho a jeho posádku," řekl Wulf Corbin.

"Já to tu vyřídím."

Noční polibek

Corbin odešla a Wulf se obrátil k ženám. "Jak to, že si mne pamatuješ."

Ale než odpověděla, znal odpověď. "Jsi Apollite, že jo." Určitě nebyla zvěrolovkyně. Ty měly nezaměnitelnou auru.

Cassandra sklopila oči k podlaze a zašeptala. "Z poloviny."

Zaklel. Pak ho napadlo. "Tak ty jsi ta Apollitská dědička, kterou musí zabít, aby zrušili své prokletí."

"Ano."

"To je to, proč jsi sakra byla v mých snech? Myslela sis, že tě ochráním?"

Urazila se, a přejela ho zuřivým pohledem. "Já jsem nedělala nic, nic. To ty jsi byl ten, kdo přišel za mnou."

Super. "To je skvělý. Dobře, to není má práce. Moje práce je zabíjet tvůj druh, ne ho chránit."

Jsi v tom na vlastní pěst, princezno." Otočil se a odcházel.

Cassandra zmítala mezi touhou ho udeřit anebo rozplakat se.

Místo toho, šla za ním a chytla ho, aby se zastavil.

"Jen pro úplnost, nepotřebuju tebe, ani nikoho jiného, aby mne chránil. A poslední věcí je, abych se zeptala Dávla mých lidí, aby mi pomohl. Nejsi nic jiného než zabiják a jsi horší než démoni, co loví. Ti mají alespoň stále svoji duši."

Ztvrkla mu tvář, vytrhl svoji ruku z jejích a odešel.

Cassandra chtěla křičet nad tím, co se stalo. A pak ji došlo, že část toho sama začala. Byl tak něžný v jejich snech. Tak milý.

To, aby se ho teď ptala na její lid, nepřicházelo v úvahu.

Nebyl to ten samý muž, o kterém snila.

Byl strašný a děsný!

Podívala se po klubu, kde byly obrácené stoly a Katagariánci se snažili uklidit nepořádek.

Jak to noční můra vše proměnila.

"Pojďme," řekla Kate. "Jdeme domů, než se démoni vrátí."

Jasně, chtěla domů. Chtěla zapomenout na dnešní noc, a jestli k ní dnes večer Wulf přijde...

No, jestli si myslel, že Spathis jsou tvrdí, tak to ještě nezažil, co dovede ona.

Stryker opustil muže v síni a šel se podívat za Apollymi. Jako jediný ze Spathů měl dovoleno být sám v její přítomnosti.

Její chrám byl tou největší budovou na Kalosis. Černý mramor se leskl ve tmavém světle jejich podsvětí.

Uvnitř byl chrám střežen dvojicí zlých ceredonů - postavou s hlavou psa, tělem draka a ocasem škorpióna. Dva z nich na něj zavrčeli, ale stáli stranou.

Už před dávnem se naučili, že Stryker je jednou ze čtyř bytostí Ničitelky, přicházející do její blízkosti.

Noční polibek

Našel svoji matku sedět v místnosti se dvěma doprovodnými Charontskými démony u jejího křesla. Xedrix, její osobní stráž, po její pravici. Její kůže byla tmavě modré barvy a oči blýskaly žlutou. Černé rohy se tyčily rovnoměrně z modrých vlasů a jeho křídla byla hluboce krvavě rudá. Stál s rukou blízko Ničitelčina ramene.

Druhý démon byl menší, ale z nějakého důvodu to byla jeho matky oblíbenkyně Sabrina. Měla dlouhé zelené vlasy a úplně žlutou kůži. Oči měly stejnou barvu jako vlasy a rohy a ocas měly odstín oranžové.

Démoni ho pozorovali pozorně, ale nepohybovali se a nemluvili a jeho matka byla zatím jakoby ztracená v myšlenkách.

Okna byla otevřená, dívala se ven do zahrady, kde rostly jenom černé květiny jako vzpomínka na smrt jeho bratra.

Ničitelčin druhý syn zahynul před staletími a ona stále truchlila nad jeho smrtí.

Stejně tak se radovala nad Strykerovým pokračováním života.

Její dlouhé blondáté vlasy kolem ní elegantně splývaly.

I když byla Apollimi starší než čas sám, měla stále tvář pětadvacetileté krásné mladé ženy.

Její černé průhledné šaty splývaly z jejího těla přímo do gauče, kdy nebylo rozpoznat, kde začínají a kde končí.

Byla nehybná, jen se dívala ven a držela černý saténový polštář v klíně. "Snaží se mne osvobodit."

Pozastavil se nad jejími slovy. "Kdo?"

"Ti hloupí Řekové. Myslí si, že budu na jejich straně z vděčnosti." Zasmála se hořce.

Stryker se zasmál při pouhém pomyšlení. Jeho matka horlivě nenáviděla řecký pantheon.

"Uspějí?"

"Ne. Elekti je zastaví. Udělá to vždycky." Otočila hlavu a podívala se na něj. Jejími světlýma očima bez barvy. Na jejích řasách se odrážel led a její bledá pleť byla průsvitná a dodávala jí vzhled křehkosti. Ale nebylo na Ničitelce nic křehkého.

Její jméno bylo ničení. Každého člena své rodiny poslala na smrt, ze které se nikdy nevrátí.

Její síly byly absolutní a jen díky zradě zůstala uvězněná na Kalosu, kde mohla sledovat lidský svět, ale nevstupovat do něj.

Stryker a jeho démoni mohli otevřít panel a procházet do světa, ale ona ne.

Ne dokud nebude pečeť Atlantidy zlomená a Stryker neví, jak ji zlomit. Apollimi se mu s tím nikdy nesvětila.

"Proč jsi nezabil dědičku?" zeptala se.

"Abadona otevřela portál."

Opět jeho matka působila, že není reálná. Po několika sekundách se rozesmála. Zvuk byl tak jemný a něžný, znějící vzduchem jako hudba.

Noční polibek

"Dobrý kousek, Artemis," řekla hluboce. "Učíš se. Ale to nezachrání tebe nebo tvého strupovitého bratra."

Zvedla se z křesla, odložila polštářek a vydala se k Strykerovi.

"Nebyl jsi zraněn příteli?"

Vždy cítil nával tepla, když se k němu chovala jako k synovi. "Ne."

Xedru se posunula a zašeptala do ucha něco Ničitelce.

"Ne," řekla nahlas. "Abadona nesmí být dotknuta. Má potrhanou loajalitu, nebude mít výhodu svého druhu, narozdíl od některých bohů, které nemůžu jmenovat. Je nevinná a nebudu ji soudit."

Ničitelka zabubnovala dvěma prsty na bradě. "Otázkou je, co ta čubka Artemis plánuje?"

Zavřela oči. "Katra," vydechla jméno Abadonny.

Po několika sekundách, se Apollimi pohnula a vydala znechucený zvuk.

"Odmítá odpovědět... fajn," řekla hlasem, o kterém Stryker věděl, že ho Katra musí slyšet.

"Chraň Artemis a Apollónovu dědičku, pokud musíš. Ale víš, že mě nemůžeš zastavit. Nikdo mě nezastaví."

Otočila se zpět na Strykera. "Budeme muset oddělit Katru od dědičky."

"Jak? Pokud má Abadonna stále moc otevírat portál jsme bezmocní. Musíme ji zastavit, než jej otevře."

Ničitelka se opět zasmála. "Život je šachová hra, Strykeriusi, to ses ještě nenaučil?

Vždy když chráníš pěšáky, je ke královně volný průchod."

"Co tím myslíš?"

"Abadona nemůže být vždy všude. Pokud se nemůžete dostat k dědičce, zaútočte na něco jiného, o co Abadonna pečuje."

Usmál se. "Tolik jsem doufal, že to řekneš."

Kapitola 6

Noční polibek

Cassandra byla tak rozzlobená a nevěděla, co má dělat. No vlastně věděla.

Wulfa svázat v pokoji a zmlátit ho násadou od koštěte.

Nebo ještě lépe tyčí s trny!

Bohužel, nemohla dělat nic jiného než ho s Kate nazvat nesnesitelným spratkem.

Mezitím, co Kate řídila do jejího bytu, bojovala proti tomu, aby nezačala křičet a nadávat na všechny blbce se schopností soucitu jako lusk hrachu.

Neuvědomovala si, jak moc dovolila Wulfovi vstupovat do jejích snů. Jak moc ze sebe mu dávala. Nikdy nebyla druh ženy věřící každému, především mužům.

Ještě, že se nedostal do jejího srdce a těla.

O tolik víc - odmlčela svojí tirádu, jak změnila myšlenky.

Počkat ...

On si pamatuje jejich sny taky.

Obvinil ji, že se snaží,...

"Proč mne to nenapadalo, když jsem byla v klubu?" zeptala se Cassandra nahlas.

"Co myslíš?"

Podívala se na Kate, jejíž tvář byla osvětlena světlem přístrojové desky.

"Pamatuješ si, co řekl Wulf v baru? Pamatoval si na mne z jeho snů a pamatoval si mne. Je možné, že by byly sny skutečné?"

"Wulf byl v baru?" zeptala se Kate Cassandry a zamračila se. "Snila jsi o temném lovcí, s kterým ses setkala dnes v noci? Kdy?"

"Ty jsi ho neviděla?" zjišťovala Cassandra.
"Přišel, když začal boj a křičel na mne, že jsem Apollite."

"Jediné osoby, které jsem viděla byli démoni."
Cassandra otevřela pusou, aby ji opravila, ale vzpomněla si, co ji řekl Wulf o zapomínání.

Bože, co byl zač, když na něj zapomněla i její ochránkyně.

"Dobře," řekla, zkoušející to znovu. "Zapomeň na to, že tam byl Wulf a přejdeme k dalším otázkám. Věříš, že by sny mohly být skutečné? Možná nějaký druh alternativního vědomí nebo tak něco?"

Kate si odfrkla. "Před pěti lety bych ti neřekla, že upíři jsou skuteční. Ukázala jsi mi, že to tak není. Zlato, s tím tvým podivným životem, bych řekla, že je možné cokoli."

Pravda.

"Jo, ale nikdy jsem neslyšela, že by někdo něco takového tvrdil."

"Já vím. Pamatuješ si, co jsme našly při hledání online o snolovcích včera ráno?"

Mohou proniknout do snů. Myslíš, že by tak mohli něco udělat?"

"Nevím, možná. Ale Dream-Hunter.com sít' říká, že vstupují do snů oni. Neříkalo to nic o tom, že by dávali dva lidi do jednoho snu."

Noční polibek

"No, ale pokud to jsou démoni spaní, možná dokážou dát dva lidi dohromady ve snech, které jsou jejich doménou."

"Co to říkáš Kat?"

"Právě ti říkám, možná znáš Wulfa lépe, než si myslíš. Možná každý sen s ním byl skutečný."

Wulf neměl žádný cíl, když jezdil po St. Paul. Jediné na co mohl myslet, byla Cassandra a zrada, kterou cítil.

"To se ví," zavrčel. Za všechen ten čas našel ženu, na kterou si kladl nárok, pamatovala si ho a musela být Apollite - jediný druh ženy, který byl tabu pro vztah s ním.

"Já jsem takový idiot."

Zazvonil mu telefon. Wulf ho vzal a odpověděl.

"Co se děje."

Trhl sebou, když uslyšel přízvuk hlasu Acherona Parthenopaeuse na druhém konci.

Kdykoliv byl Ash rozzlobený, vracel se mu jeho atlantský přízvuk.

Wulf se rozhodl hrát ignoranta. "Co?"

"Právě jsem si volal s Dantem o dnešní noci v klubu. Co se přesně stalo?"

Wulf vydechl. "Nevím. Otevřela se vstupní brána a skupina démonů vystoupila. Měli vůdce s černými vlasy, mimochodem. Nemyslím si, že je možné."

"To není jeho přírodní barva vlasů. Věř mi. Stryker objevil nedávno L'Oreal."

Wulf zastavil u silnice, jak jím procházela vlna jako horká čepel nože. "Víš, kdo je ten chlap?" Acheron neodpověděl.

"Potřebuju, aby ses s Corbin stáhl od Strykerových mužů."

Něco v Acheronově hlase způsobilo, že se mu zchladila krev. Pokud by to nevěděl, skoro by přísahal, že slyšel v Acheronově hlase varování.

"Je to démon, Ashi."

"Není a nechodí se krmit jako ostatní."

"Co tím myslíš?"

"Je to dlouhý příběh. Poslouchej, nemůžu právě teď odejít z New Orleans. Mám dost sraček, kterými se musím zabývat tady, což je zřejmě důvod, proč se Stryker ukázal teď. Když jsem tak roztržitý."

"No, dobře, nestrachuj se. Nikdy jsem nepotkal démona, se kterým bych si neporadil."

Acheron zahlučel nesouhlasem. "Jen nebuď zbrklý, bratříčku. Potkal si jednoho a věř mi, ten není podobný tomu, koho si dřív potkal. Desiderius je proti němu učiněné nevinátko."

Wulf se opět posadil do sedačky, jak se za ním tlačila doprava. Oni byli určitě něco víc, než říkal Ash. Samozřejmě, ten chlap byl bůh a tak. Acheron držel tajemství všech temných lovců, ale nikdy nepodal žádné informace o sobě.

Tajemný, arogantní a silný Acheron byl nejstarším temným lovcem a jediný podával

Noční polibek

informace a rady. Dva tisíce let ničil sám démony bez žádného temného lovce.

Peklo, dokonce byl vytvořen před démony.

Ash znal věci, které mohli oni jenom tušit.

A pravdou, Wulf potřeboval nějaké odpovědi.

"Jak jsi o tomhle věděl, když jsi nevěděl o Desideriovi?" Optal se Wulf.

Jak se dalo očekávat Ash neodpověděl. "Panteři mi řekli, že jsi tam byl v noci s ženou. Cassandra Peters."

"Znáš ji taky?"

Opět Ash ignoroval odpověď. "Potřebuju, abys ji chránil."

"Do hajzlu," odsekl Wulf, rozhněvaný když si vzpomněl, jak ho využila. Poslední věc, kterou chtěl, bylo, aby mu opět hrabala v hlavě. Nikdy neměl rád, když si s ním někdo pohrával. A po tom jakým způsobem ho Morgine využila, poslední věci co potřebuje je další žena, která

ho využije, aby dostala, co chce.

"Je to Apollite."

"Vím kdo je a vím, že má být chráněna za každou cenu."

"Proč?"

K jeho překvapení, Acheron odpověděl. "Protože drží osud světa ve svých rukou, Wulfe. Pokud ji zabijí, přijdou démoni a to bude ten nejmenší problém."

To nebylo to, co chtěl slyšet dnešní noc.

Wulf zavrčel na Ashe. "Opravdu nenávidím, když mi říkáš takovéhle věci."

Zastavil se nad další myšlenkou, co ho napadla. "Když je tak důležitá, proč ji nechráníš ty?"

"Asi proto, že tohle není Buffy a já nemám nikoho, kdo by hlídal Hellmouth. Mám vlastní armagedon v New Orleans a fyzicky nemůžu být na dvou místech najednou. Ona je tvoje odpovědnost Wulfe. Tak mě nezklam."

Proti svému lepšímu přesvědčení si od Ashe vyslechl její adresu.

"A Wulfe."

"No?"

"Všiml sis, že někdy spásu, stejně jako klíče od svého auta najdeš, na místech, kde bys je nejmíň čekal?"

Zamračil se nad Ashovými esoterickými slovy. Ten muž byl opravdu, opravdu děsný.

"Co to sakra znamená?"

"Uvidíš." Ash zavěsil telefon.

"Fakt nenávidím, když si hraješ Proroka," řekl mezitím, co stiskl zuby a otočil své SUV směrem ke Cassandře.

Nasál vzduch. Poslední co chtěl, bylo být blízko ženě, která ho celého oblbla.

Žena, která se ho nemohla nikdy dotknout v reálném těle.

To by byla ještě větší chyba, než kterou udělali. Byla apollite.

Noční polibek

A navíc za posledních dvanáct set let strávil svůj život hledáním a vybíjením jejího druhu.

A ještě ho ta žena oslovila způsobem, který ho prostoupil celého.

Co měl dělat? Jak má obhájit své postavení jako temný lovec a držet se stranou od ní, když jediné, co chce, je vzít ji do svých paží a dívat se a ochutnávat ji ve skutečném životě, jako to dělal v jejich snech...

Kat důkladně prohledala byt, než dovolila Cassandře zamknout dveře.

"Proč jsi tak nervózní?" ptala se Cassandra.

"Porazily jsme démony."

"Možná." Řekla Kate. "Já jen slýchám ten hlas ve své hlavě a ten mi říká, že není konec. Myslím, že se naši přátelé vrátí. Opravdu brzy."

Cassandře se vrátila nervozita v plné síle. Byli až moc blízko dnes v noci. Další fakt je, že Kate odmítla bojovat proti démonům a místo toho se schovala v rohu bar a to jí řeklo, jak nebezpeční ti muži musí být.

Stále nerozumí, proč ji Kate odvedla od nich pryč.

Žádná z nich se nekrčí před nikým nebo něčím. Ne do dneška.

"Tak co můžeme dělat?" zeptala se Cassandra.

Kate trojitě zamkla dveře a vytáhla pistol z kabelky. "Budeme držet naši hlavu mezi koleny a políbíme naše zadky na rozloučenou."

Cassandra byla ohromena nečekanými slovy.

"Cože?"

"Nic," Kate ji nabídla povzbudivý úsměv, ale ten ji nedosahoval k očím.

"Jdu si zavolat, dobře?"

"Jistě."

Cassandra odešla do pokoje a vzpomínala na noc, kdy zemřela její matka. Celý dlouhý den měla špatný pocit v žaludku. Takový jako má teď.

Není v bezpečí. Žádný démon ji nenapadl tak, jako dnes v noci.

Démoni si nepřišli do klubu hrát. Byli speciálně vycvičení a věděli přesně, kde je.

Kdo je.

Ale jak?

Můžou ji najít teď?

Pohltil jí děs. Šla k prádelníku a otevřela horní zásuvku. Byl tu malý arsenál zbraní včetně dýky lidu její matky, která jí byla předána.

Nevěděla, jak moc lidí má doma takovou dýku k ochraně, ale taky moc lidí nevyrůstalo jako ona.

Připevnila si pouzdro s dýkou k pásu a otočila si ho na záda. Její smrt může být bezprostřední už za několik měsíců, ale dokud může, tak chce žít.

Ozvalo se zaklepání na její dveře.

Opatrně opustila svůj pokoj a šla do obývacího pokoje a čekala na Kate, která bude určitě zvědavá na návštěvu.

Kate tu nebyla.

Noční polibek

"Kate?" zavolala a šla k jejímu pokoji.

Nikdo neodpověděl.

"Kate?"

Klepání pokračovalo silněji než před tím.

Se strachem šla do Katina pokoje a otevřela dveře. Pokoj byl prázdný. Úplně.

Nebyla tu žádná známka, že tu někdy Kate byla.

Srdce jí tlouklo. Možná odešla do auta pro něco a zapomněla klíč.

Šla ke dveřím. "Kate, jsi to ty?"

"Jasně, pusť mě dovnitř."

Cassandra se zasmála nervózně a hloupě důvěřivá šla otevřít dveře.

Nebyla to Kate.

Usmál se na ní tmavovlasý démon. "Stýskalo se ti, princezno?" řekl s hlasem identickým s Kate.

Nemohla tomu uvěřit. Nemohlo to být skutečné.

Tohle se stávalo ve filmech, ne v reálném životě.

"Co jsi ty, ztracený terminátor?"

"Ne," řekl klidně jeho hlasem. "Já jsem Harbinger, který jen připravuje cestu pro Ničitelku."

Natáhl se po ní.

Cassandra ustoupila. Nemohl vstoupit do domu bez pozvání. Sáhla za záda, vytáhla dýku a pořežala ho na ruce.

Odtáhl se se zasyčením.

Otočila se, když uviděla někoho za sebou.

Byl to další démon. Zabodla mu dýku do hrudi.

Odpařil se ve zlato-černém mraku.

Další stín přelétl nad ní.

Rotující dokola, odkopla Strykera nazpět, ale nemohla úplně uvolnit dveře. Místo toho je on zablokoval ještě víc.

"Jsi rychlá," řekl Stryker a jeho ruce se jí uzdravily přímo před očima. "To uznávám."

"Neviděls ani polovinu z toho."

Démoni přicházeli ze všech stran. Jak se do pekla dostali do jejího domu? Neměla čas nad tím uvažovat. Právě teď vše, co mohla, bylo zaměřit se na přežití.

Nakopla kolenem dalšího démona, který na ní sahal, a pustila se do dalšího. Stryker zůstal stranou, když s ním bojovala.

Další démon, ten s dlouhým blondátým culíkem zaútočil. Cassandra ho převrátila. Když ho chtěla probodnout. Přiskočil Stryker a chytil jí za ruku.

"Na Uriana nikdo neútočí."

Vykřikla, když jí vytrhl dýku z ruky. Cassandra se pohnula, aby na něj zaútočila, ale když se její pohled setkal s jeho, všechny myšlenky se jí rozptýlily.

Jeho oči se přeměnily na divnou, jiskřící stříbrnou. Pohybovaly se v hypnotickém tanci držící ji okouzlenou s myšlenkami jako ovesné vločky.

Všechny boj uvnitř ní okamžitě zmizel.

Mazaný, svůdný úsměv pokrřivil Strykeerovy rty. "Podívej, jak jednoduché to je, když nebojuješ." Cítila jeho dech proti svému hrdlu.

Noční polibek

Nějaká neviditelná síla jí naklonila hlavu na bok, kdy mu dávala přístup ke krku a pulzující tepně, mohla cítit, jak jí bušilo v hrůze srdce.

Uvnitř křičela Cassandra touhou bojovat.

Její tělo odmítalo poslušnost.

Strykerův smích na chvíli zaduněl před tím, než jeho zuby pronikly do jejího krku. Zasyčela bolestí, která ji prostoupila.

"Neruším?"

Cassandra mohla jen obtížně rozpoznat Wulfův hlas, který zněl skrz její zastřenou mysl.

Něco odtrhlo Strykera od ní. Bylo to několik sekund předtím, než si uvědomila, že to Wulf odrazil Démona zpět.

Wulf ji popadl do náruče a utíkal s ní pryč. Cassandra sotva držela hlavu, aby jí nevisela dozadu. Doběhl s ní k velkému, tmavě zelenému Fordu Expedition, hodil ji dovnitř a zavřel za ní.

V tu chvíli, kdy byl Wulf v autě, udeřilo něco těžkého. Z velké tmy se objevil na kapotě velký, černý drak.

"Nech ji venku, jestli chceš žít," řekl drak Strykerovým hlasem.

Wulf odpověděl tak, že otočil vůz a šlápl na plyn. Stočil volant a zvíře odrazil.

Drak vykřikl a vyfoukl na ně proud ohně. Wulf jel dál. Drak se dal na útěk a roztáhl křídla, než uletěl a zmizel vysoko na obloze ztrácející se v oblaku třpytivého zlata.

"Co to sakra bylo?" Zeptal se Wulf.

"Je to Apostolos," zamumlala Cassandra, když se snažila probrat z omámení. "Je to syn atlantské Ničitelky a boha. Jsme úplně v háji."

Wulf vydal znechucený zvuk. "No, dobře, nenechám nikoho, aby se do mne navážel, dokud mě nepolíbí a stejně jako nemá sněhová koule šanci v pekle, nemá on šanci mě políbit, tak nejsme v háji."

Ale jeho auto obklopilo osm motorek s démony, tak to přehodnotil.

Po dobu tří sekund minimálně.

Wulf se zasmál a pozoroval démony. "Víš co je nejhezčího na řízení tohoto žihadla?"

"Ne."

Stočil auto a srazil tři ze silnice. "Můžeš zaplácnout démona jako komára."

"Dobře, protože jsou oba krevsající hmyz, říkám jdeme na to."

Wulf pohlédl na ženu vedle sebe. Ženu, která si drží humor i před možnou smrtí. Líbilo se mu to.

Zbývající démoni přehodnotili jejich předvádění Mad Maxe a uhnuli jeho SUV. Díval se, jak mizí z dohledu jeho zpětného zrcátka.

Cassandre se ulevilo a vydechla si. Posadila se a otočila se, aby viděla, kde démoni jsou. V dohledu nebyli.

"Co je to za noc," řekla tiše, když se jí obnovily myšlenky a vzpomněla si na všechno, co se dělo v bytě.

Noční polibek

Ještě jednou ji polapila panika, když si vzpomněla, že se Kate neukázala.

"Počkat! Musíme se vrátit."

"Proč?"

"Moje ochránkyně," řekla a sevřela jeho ruku.

"Nevím, co se jí stalo."

Podíval se na ní během řízení. "Byla v bytě?"

"Ano ... možná." Ztichla Cassandra, zatímco se zamýšlela. "Nejsem si úplně jistá. Šla si zavolat do jejího pokoje."

Pustila jeho ruku. Uvnitř jejího srdce bojoval smutek a strach. Co když se něco stalo Kate, po těch letech, co byly spolu? "Mohl ji někdo zabít?"

Podíval se na ni a pak změnil pruhy. "Nevím. To byla ta blondýnka v baru?"

"Ano."

Vytáhnul zpoza opasku svůj telefon a zkoušel volat.

Mezitím, co čekala, si okusovala nehty.

Zaslechla slabý hlas v telefonu.

"Hele, Binny," řekl Wulf. "Právě jsem odešel z sherwoodských studentských bytů od Minnesotské univerzity a možná je tam nějaká oběť..."

Podíval se na Cassandru, ale jeho oči neprozrazovaly, co si myslí nebo cítí.

"Jo, já vím, dnes už je to fakt magořinec. A to ještě nevíš ani polovinu z toho."

Posunul rukou s telefonem. "Jak se tvoje kamarádka jmenuje?" zeptal se Cassandry.

"Kate Agotera."

Zamračil se. "Proč znám tohle jméno?" Už o něm někdy mluvil.

"Doprdele," řekl po krátké pauze. "Myslíš, že by to mohlo souviset s ní?"

Ještě jednou se podíval Cassandřiným směrem. Protentokrát, se zamračil ještě zlověstněji. "Nevím. Ash mi řekl, že ji mám chránit a teď má její ochránkyně jméno svázané s Artemis. Mohla by to být jen shoda náhod?"

Cassandra naklonila hlavu. Nikdy předtím přemýšlela nad tím, že Katino poslední jméno bylo také jedno z mnoha přídomků starých Řeků používaných pro Artemis.

Potkala Kate v Řecku poté, co utekla z Belgie s horkým nákladem démonů v patách.

Potom, co ji pomohla první noc, Kate jí řekla, že je američanka, která přišla do kontaktu s řeckým dědictvím tohle léto.

Další byl bonus, když jí Kate řekla, že je expert na bojová umění a výbušniny.

Cassandra jí vysvětlila, že ona hledá nového strážce, aby nahradila původního a Kate byla přijata okamžitě. "Já prostě miluju, všechny ďábelské věci," přiznala se Kate.

Wulf si povzdechl. "Nic dalšího nevím. Dobře. Podívej se po Kate a já si vezmu Cassandru s sebou domů. Dej mi vědět, co jsi našla. Díky." Zavěsil a vrátil svůj telefon za opasek.

"Co říkala?"

Noční polibek

Na její otázku neodpověděl, tedy ne přímo. "Nic opravdu důležitého. Řekla, že Agrotera je jedno z řeckých jmen pro Artemis. Znamenající "síla" nebo "divoký lovec". Věděla jsi to?"

"Tak nějak." Kapka naděje se v ní pohnula. Kdyby to byla pravda, možná bohové neopustili svojí rodinu po tom všem. Možná tam byla nějaká naděje pro ni i pro její budoucnost. "Myslíš, že Artemis poslala Kate, aby mě chránila?"

Pevněji se chytil volantu.

"Nevím, co si o tom mám myslet. Byla mi řečena Artemidina slova, že jsi klíčem ke konci světa a že tě mám chránit a-"

"Co tím myslíš," klíč na konec světa? " přerušila ho otázkou.

Vypadal stejně překvapený, jako se cítila ona.

"Chceš říct, že to nevíš?"

Dobře, tak bylo jasné, že temnní lovci mohou působit bludně.

"No, ve skutečnosti si myslím, že jeden, nebo lépe oba, potřebujeme zalátovat trhliny v potrubí a začít dnešní noc od znova."

Wulf se lehce zasmál nad její připomínkou.

"Kdybych nevěděl, že mohu dosáhnout něčeho lepšího, možná bych s tebou souhlasil."

Cassandřina mysl začala šrotovat. Je něco pravdy na tom, co jí právě řekl?

"Dobře, jestli máš pravdu a já jsem klíč ke konci světa, pak bych na tvém místě začala sepisovat poslední vůli."

"Jak to myslíš?"

"Protože v příštích osmi měsících dosáhnu dvaceti sedmi let."

Wulf uslyšel v jejím hlase snahu uchytit se něčeho a řekl slova, kterým mohl lépe porozumět tomu faktu. "Řekla jsi, že jsi jen poloviční Apollite."

"Jo, ale já jsem nikdy nepoznala na půl Apollita, který přežil kletbu, ty jo?"

Zavrtěl hlavou. "Jen Zvěrolovci jsou zřejmě imunní Apollitskému prokletí."

Cassandra mlčky seděla a pozorovala provoz z okna, zatímco uvažovala, co se stalo dnes v noci.

"Počkej," řekla, když si vzpomněla na příchod démonů do jejího bytu. "Jak se ten chlap dostal do mého domu? Myslela jsem, že démoni nemohou vstoupit do domu bez pozvání."

Wulfova odpověď nebyla zdaleka uklidňující. "Mezera."

"Prosím?" zeptala se a vyklenula obočí. "Co tím myslíš, mezera?"

Opustil dálnici a vyjel výjezdem. "Musíme milovat ty bohy. Stejná trhlina, která umožňuje démonům vstoupit do města, umožňuje i jejich vstup do bytovek."

"Jak to?"

"Centra, byty a další jsou ve vlastnictví jednoho subjektu. Když tato osoba povolí vstup masám lidí,

Noční polibek

znamená to celkové pozvání pro každého, včetně démonů."

"Ach, to je neuvěřitelné!" Zamrkala v šoku. "To je pro mne novinka. Proč mi to nikdo neřekl už dříve? Celou dobu jsem si myslela, že jsem v bezpečí."

"Tvůj strážce by to měl vědět nejlépe. Jestliže je svázaný s Artemis."

"Tak možná, že není. Víš, že může být jen prostým člověkem."

"Jo ten, který jen tak zvedne ruce a vyděsí všechny spathi demony?"

Měl pravdu, tak nějak. "Říkala, že neví, proč utekli."

"A později utekla, abys jim mohla sama čelit..."

Cassandra si rukou otřela oči, jak počítala všechny komplikace. Mohla Kate spolupracovat s demony? Chtěla ji Artemis živou nebo mrtvou?

"Oh, bože, nemohu nikomu věřit, co mám dělat?" vydechla Cassandra unaveně.

"Vítej ve reálném světě, vévodkyně. Jedinému komu můžeš uvěřit, jsi ty sama."

Nechtěla tomu uvěřit, ale po dnešní noci, věděla jaká je skutečnost.

Mohla být Kate opravdu zrádce po té době, co byly spolu?

"Nádhera, prostě krása," vydechla. "Řekni, nemůžu se vrátit do postele a celý tento den smazat?"

Podíval se na ni a krátce se usmál. "Promiň, nemůžeš."

Vrhla na něj rozhněvaný pohled. "Chlapče, ty jsi prostě plný pohody, co?"

Neodpověděl.

Cassandra sledovala auta kolem a přemýšlela nad tím, co má dělat. Kde má začít, aby porozuměla dnešní noci.

Wulf vyjel z města po státní silnici mimo Minnetonku. Všechny domy v této oblasti patří nejbohatším lidem v zemi.

Wulf zahrnul na dlouhou příjezdovou cestu, na jejíž konec nemohla Cassandra dohlédnout. Samozřejmě pět stop vysoké závěje ji v tom nepomáhaly. Zmáčkl malé tlačítko na panelu a obrovská vrata se otevřela.

Cassandra pomalu vydechovala, zatímco se snažila sledovat jeho dům. "Palác," to bylo mimochodem více, než přisuzoval její otec tomuto pojmu, v podstatě v porovnání malá brambora.

Vypadalo to jako z přelomu nějakého století s rozsáhlými řeckými sloupy a zahradou, která byla dokreslena v hlubokém zimním období sněhem a mrazem.

Vjel do garáže pro pět aut, která byla velmi stabilně navrhnutá. Uvnitř stál Chrisův Hummer (bylo těžké přehlédnout jeho ješitnou kapotu, VIKING), dva výběrové Harleye a jedno elegantní Ferrari a opravdu cool Excalibr. Garáž byla tak uklizená, že jí připomínala sprchu.

Noční polibek

Vše, od ornamentů na římsách po podlahu jí říkalo "bohatství z tvých nejdivočejších snů."

Vyklenula obočí. "Ušel jsi dlouhou cestu od malé kamenné chatičky u fjordu. Uvědomil sis, že bohatství není špatné po tom všem."

Zaparkoval SUV, podíval se na ni s úšklebkem. "Pamatuješ si to?"

Přejela ho pohledem z vrcholu jeho nádherné hlavy až k patám jeho černých motorkářských bot.

I když na něj byla stále našťvaná, nedokázala potlačit chvění teplého sexuálního napětí, které cítila v blízkosti takové žhavého muže. Opravdu měl chutné pozadí.

A když už o tom mluvíme, on je jeden z těch, co má v sobě moc jemnosti.

"Pamatuju si všechny sny o nás."

Pochmurně se zamračil. "Tak to opravdu bylo šroubování do mé hlavy."

"Těžko!" odsekla, urazila se nad jeho tónem a obviněním. "Nic takového jsem nedělala."

Všechno, co vím, že ty jsi chodil za mnou."

Wulf vystoupil z auta a zabouchl za sebou dveře. Cassandra ho následovala.

"D'Ario!" zakřičel na strop. "Vezmi svůj zadek dolů. Hned!"

Cassandra byl ohromena, když se světle modrá mlha zatřpytila vedle Wulfa a objevila se krásná mladá žena. S uhlově černými vlasy a světle modrýma očima, vypadala skoro jako anděl. Její tvář byla bez emocí, D'Aria se mu dívala z očí

do očí. "Řekla bych, že to byl hrubé, Wulfe. Kdybych měla city, právě bys jim ublížil." "Je mi líto," řekl kajícně. "Nechtěl jsem být strohý, ale potřeboval jsem se zeptat na něco o mých snech."

D'Aria se podívala z něj na Cassandru a pak ji Cassandra porozuměla. Byla jednou ze snových lovců, o kterých četla na Dream-Hunter.com webové síti.

Všichni snoví lovci měli černé vlasy a světlé oči. Tito řečtí bohové spánku byli prokleti Zeusem, aby nebyli nikdy schopni cítit emoce.

Byli opravdu překrásní. Éteričtí. A i když D'Aria byla pevná, bylo v ní něco třpytivého. Něco, co vás upozornilo, že není skutečná jako ostatní v místnosti.

Cassandra měla náhlé až téměř dětinské nutkání natáhnout ruku a dotknout se snové bohyně, zda -li je D'Aria z masa nebo z něčeho jiného.

"Vy dva se setkali ve tvých snech?" D'Aria se zeptala Wulfa.

Wulf přikývl. "Bylo to skutečné?"

D'Aria trochu naklonila hlavu, když nad tím uvažovala. Její bledé oči byly jakoby vzdálené, nepřítomné.

"Pokud máte oba vzpomínky, tak ano." Její pohled se vyjasnil, když se podívala na Wulfa.

Noční polibek

"Ale nebyl to nikdo z nás. Protože jsi v mé péči, žádný jiný Oneroi nemohl zacházet se tvými sny, aniž by mi to řekl."

"Jsi si jistá?" zeptal se důrazně.

"Ano. Je to pravidlo, které všichni pečlivě dodržujeme. Pokud je temný lovec předán jednomu z nás do péče, nikdy nezakročíme bez přímého pozvání."

To všechno způsobilo, že se Wulfovi příliš známým způsobem zamračilo obočí.

Cassandra si chytala položit otázku zda "skutečný" Wulf byl schopný jiného výrazu než zlověstného a intenzivního pohledu.

"Když jsem ve vaší péči, proč jste nevěděli o mých snech s ní?"

D'Aria pokrčila rameny v gestu, které vypadalo spíše trapně. Jasně pokrčila rameny jako by si nacvičila výraz.

"Ty jsi mě nezavolal do svých snů, nebyl jsi zraněný, nebo v nouzi během svého hojení. Já ti nešpehuji spánek bez příčiny, Wulfe. Sny jsou soukromé záležitosti, a pouze zlí Skoti vstupují tam, kde nebyli pozváni."

D'Aria se otočila a pohlédla na ni. Natáhla ruku.

"Můžeš se mě dotknout, Cassandro."

"Jak víte, že moje jméno?"

"Ona ví o tobě vše," řekl Wulf. "Snolovci mohou vidět pravdu skrz nás."

Cassandra se opatrně dotkla D'Adrianiny ruky. Byla měkká a horká. Lidská. Přesto kolem bylo

zvláštní pole, něco jako statická elektřina, jen kapku jiná. Bylo to zvláště uklidňující.

"Nejsme tak odlišní v této oblasti," řekla D'Aria tiše.

Cassandra stáhla ruku. "Ale žádné emoce?"

"Občas, když jsme v oblasti lidských snů. Je možné čerpat city na krátký čas."

"Skoti mohou čerpat po delší dobu," dodal Wulf.

"Jsou podobní démonům, určitým způsobem.

Namísto duší, se Skoti živí emocemi."

"Energetičtí upíři," řekla Cassandra.

D'Adria pokývala.

Cassandra četla o snových lovcích pečlivě.

Na rozdíl od temných lovců tu byla tuna starověké literatury, která přežila o Oneroích.

Bohové spánku se objevují v celé řecké literatuře, ale tam je jen zřídka zmínka o zlých Skotech, kteří okrádají lidi, zatímco spí.

Vše, co o nich Cassandra věděla, je, že se jich velmi báli v dávných civilizacích. Natolik, že mnoho starých lidí se bálo vyslovit jakoukoliv zmínku o Skotech, aby je nepřivolali na půlnoční návštěvu.

"Udělal nám to Artemis?" Wulf se zeptal D'Arie.

"Proč by měla?" bránila se D'Aria.

Wulf se mírně posunul. "Zdá se, že Artemis chrání princeznu. Mohla mne poslat do jejich snů za tímto účelem?"

"Myslím, že je možné téměř vše."

Cassandra se chopila D'Ariina slova s horlivostí a

Noční polibek

zábleskem naděje. "Je možné, že nemusím zemřít na své další narozeniny?"

V D'Ariině pohledu nebyly žádné emoce nic víc než její slova. "Pokud se mne ptáš na proroctví, dítě, nemohu ti nic dát. Budoucnost je něco, na co si každý z nás musí odpovídat sám. Co říkám, nyní může, ale nemusí být pravda."

"Ale všichni napolo apolliti musí umřít ve dvaceti sedmi letech?" řekla Cassandra opět, zoufale čekající na odpověď.

"Tak to je otázka na Oracle."

Cassandra v zoufalství zavřela oči. Chtěla jen nějakou naději. A směr.

Jeden rok života navíc. Něco. Ale zřejmě se ptá příliš mnoho.

"Děkuji ti, D'Ario," řekl Wulf, jeho hlas byl hluboký a silný.

Snová lovkyně naklonila hlavu k nim, pak zmizela. Nebylo po ní stopy. Žádné stopy.

Cassandra se rozhlédla kolem v elegantní garáži muže, který žil skrze století.

Pak se podívala na malý pečetní prsten, který nosila na pravé ruce a který ji matka dala jen několik dní před svou smrtí. Prsten, který byl předáván v její rodině od jejich prvního předchůdce předčasně rozpadlého v prach.

Najednou, se Cassandra rozesmála.

Wulf byl zmatený její radostí. "Jsi v pořádku?"

"Ne," řekla a snažila se chovat střízlivě. "Myslím, že se dnes v nějakém bodě rozbil koloběh. Nebo

přinejmenším překročil do říše rodu Sterlingů z Twilight Zóny."

Zamračil se ještě víc. "Jak to myslíš?"

"No, jen se podívej ..." Podívala se na své zlaté hodinky Harry Winston. "Je jen jedenáct hodin večer a já šla do klubu, který se zdá být ve vlastnictví měnících se panterů, kde skupina upírů nás napadla a jeden z Bohů mne napadl přímo. Šla jsem domů jen proto, aby zaútočili znova zabijáci, ten Bůh a pak drak. Nakonec mě zachrání temný lovec. Můj bodyguard může, nebo nemusí být ve službách bohyně a teď jsem se setkala s duchem spánku. Sakra to je den, co?"

Poprvé od té doby, co se s ním setkala na vlastní oči, uviděla náznak úsměvu na jeho hezké tváři.

"Prostě běžný den v životě, odkud pocházím," řekl.

Přistoupil k ní blíž a zkoumal její krk, kde ji kousl Stryker. Jeho prsty byly teplé proti její kůži.

Uklidňující a jemné. Jeho vůně měla plnou hlavu a chtěla zpět tu chvíli, kdy by byli zpět a mohli být jen přáteli.

Na její košili bylo jen velmi málo krve. "Vypadá to, že se to už uzavřelo."

"Já vím," řekla tiše. V apollitských slinách byl koagulační gel, což byl důvod, proč museli neustále sát krev, jakmile otevřeli ránu. V opačném případě se zranění zavřelo a neměli šanci dál pokračovat.

Noční polibek

Stejný gel může lidi i oslepit v případě, že se jim dostane do očí.

Byla jen ráda, že ji kousnutí v žádném případě nijak nespojilo se Strykerem. Jen zvěrolovci toho byli schopni.

Wulf od ní ustoupil a vedl ji do domu. Nebyl si jist, proč daný úkol je její bezpečnost, ale dokud mu Acheron neřekne jinak, je to jeho povinnost. Cítil se zatracen.

Jak otevřel dveře, zazvonil mu mobilní telefon.

Wulf odpověděl, když uslyšel Corbin na druhém konci. "Tak, našla jsi Kate?"

"Jo," řekla Corbin. "Řekla mi, že jen šla s odpadky a vrátila se a Cassandra byla už pryč."

On předával informace, Cassandře, která vypadala dost zmateně.

"Co chceš, abych udělal s Kate?" zeptal se Cassandry.

"Může sem?"

No. Když rovník zamrzne. Nehodlá nechat Kate blízko jeho domova nebo Chrise, dokud nezná ji a její loajalitu.

"Hele, Bin, je možné, že s tebou zůstane?"

Cassandra přimhouřila zelené oči a podívala se na něj zlobně. "To není to, co jsem řekla."

Zvedl ruku, aby ji umlčel. "Jo, jo. Já ti dám vědět, jakmile se zklidní situace." Zavěsil.

Cassandra se naježila nad jeho panovačným způsobem. "Nelíbí se mi, že jsi mne umlčel."

"Podívej," řekl, pověsil svůj telefon zpět na opasek.

"Dokud nebudu vědět víc o tvé kamarádce, nepozvu ji do svého domova, kde bydlí Christopher. Mně nevadí sázení se svým životem, ale ať se propadnu, jestli budu zase sázet něčí. Chápeš to?"

Cassandra zaváhala, když si vzpomněla, co jí řekl ve svých snech o Chrisovi a kolik Chris pro něj znamená.

"Omlouvám se. Nepřemýšlela jsem o tom. Takže tu taky bydlíš?"

Přikývl a obrátil se ke světlu v zadní chodbě. Napravo od ní bylo schodiště a na levé straně malá koupelna. Dál chodbou směřovala kuchyň. Vše bylo velké a vzdušné a úzkostlivě čisté a s velmi moderním designem.

Wulf pověsil klíče na malý stojan u kamen.

"Chovej se jako doma. K dispozici je pivo, víno, mléko, džus a soda v lednici." Ukázal jí, kde byly sklenice a talíře nad myčkou.

Než odešli z kuchyně a zhasnul a odvedl ji do otevřeného obývacího pokoje.

Byly tam dvě černé kožené sedací soupravy, křesla k nim odpovídající a ozdobená stříbrná krabička ve středověkém designu na konferenčním stole.

Jedna stěna vypadala jako zábavní centrum s kompletní s velkou obrazovkou, stereem, DVD a VHS přehrávačem a snad s každým herním systémem, které lidstvo zná.

Naklonila hlavu při pohledu, když si představovala

Noční polibek

velkého, těžkopádného Vikingského bojovníka při hraní her.

Zdálo se, že jeho charakter je úplně jiný a je příliš vážný. "Ty hraješ?"

"Někdy," řekl tichým hlasem. "Většinou hraje Chris. Raději vegetím před počítačem."

Ona se snažila nesmát takovému obrázku. Wulf byl příliš intenzivní na to, aby jen ventil.

Wulf setřásl kabát a přehodil ho přes křeslo.

Cassandra zaslechla, jak někdo sestupuje chodbou směrem do obývacího pokoje.

„Hej, chlape, viděl jsi..." Chrisův hlas se vytratil, když vstoupil do místnosti v námořnickém flanelovém pyžamu a bílém tričku. A s ústy dokořán.

„Ahoj, Chrisi," řekla Cassandra.

Chris nemohl mluvit po několik minut, zatímco se díval tam a zpět z jednoho na druhého.

Když konečně promluvil, jeho hlas byl podivný, něco mezi pohoršením a hněvem.

„Ne, ne, ne. To není pravda. Nakonec jsem si našel ženu, která si mne pozve k sobě a ty si ji přivedeš domů pro sebe? "

Chris bledl, jak se mu měnily myšlenky.

„Hm, prosím, řekni mi, že jsi přivedl domů pro sebe a ne pro mě. Nejsi pasák, Wulfe, že ne?

Přísahám, že tě přibiju ke kůlu ve spánku, pokud jsi to udělal. "

„Promiň," Cassandra přerušila Chrisovu tirádu, která jak se zdálo dost Wulfa bavila.

„Došlo k tomu, že tu chvíli budu s vámi. Přesně za jaký typ ženy mě považuješ? "

„Velmi hezký," řekl Chris, okamžitě, aby se vykoupil, „ ale Wulf je velmi arogantní a má tendenci šikanovat lidi, aby dělali to, co chce." Wulf se nad tím ušklíbl. „Tak proč tě nemohu donutit, aby ses množil?"

„Podívejte!" řekl Chris a zvedl ruku v triumfu. „Jsem jediný člověk v historii Vikingského choutkaře, který mne vlastní. Bože, jak bych si přál, aby můj otec byl plodnějším mužem. "

Cassandra se smála nad představou, kterou vyvolala Chrisova slova v její mysli. "Vikingského choutkaře, co?"

Chris znechuceně vydechl. „Nemáš ponětí ..."

Odmlčel se a pak se na oba zamračil.

„A proč je tady, Wulfe?"

„Mám ji chránit."

„Proč?"

„Démoni."

„Hodně zlé," Cassandra dodala.

Chris se držel lépe, než si představovala.

„Ví o nás?"

Wulf přikývl. „Ona ví skoro všechno."

„To je důvod, proč jsi se ptala na Dark-Hunter.com?" Zeptal se Chris Cassandry.

Noční polibek

„Ano. Chtěla jsem najít Wulfa."

Chris byl okamžitě podezřívavý.

„To je v pořádku, Chrisi," vysvětlil Wulf. „Bude u nás bydlet delší dobu. Nemusíš před ní nic skrývat."

„Slibuješ."

„Ano."

Chris vypadal, že ho to velmi potěšilo. „Takže jste bojovali s několika démony? Kéž bych mohl. Wulf vždycky vybuchne, i když mám zvednout jen nůž na máslo. "

Cassandra se zasmála.

„Opravdu," řekl Chris upřímně. „Je horší než kvočna. Kolik démonů vás dva chtělo zabít? Kolik jste jich zabili vy."

„Žádného," zamumlal Wulf. „Byli mnohem silnější, než je jejich průměrný druh."

„No, nevypadáš moc šťastně," řekl Chris Wulfovi. „Konečně máš někoho, s kým můžeš bojovat, dokud nebudeš krvavý a do modra. "

Obrátil se zpátky ke Cassandře. „Vysvětlil ti Wulf svůj malý problém, ne? "

Cassandra vytřeštila oči a snažila se myslet na to, jaký „malý" problém Wulf mohl mít.

Nevědomě její pohled padl na jeho třísla.

„Hej!" Wulf vyletěl. „To můj problém nikdy nebyl. To je jeho problém."

„Do hajzlu!" Chris supěl. „Nemám žádné problémy ani v tom. Můj jediný problém jsi ty nutící mě po celou dobu, abych se rozmnožoval."

No, Cassandre se opravdu nechtělo jít tam, kam tento rozhovor směřoval. Bylo to moc informací o obou mužích.

„Tak o jakém problému mluvíš?“ zeptala se Chrise.

„Popravdě, když vyjdeš z místnosti, tak už na konci chodby si ho nebudeš vůbec pamatovat.“

„Aha,“ řekla v pochopení. „Tohle“.

„Jo, tohle.“

„To není problém,“ řekl Wulf a založil si ruce na prsou. „Pamatuje si mě.“

„Ach, páni,“ řekl Chris, tvář se mu zkřivila ve znechucení. „Dělal jsem do příbuzné? To je tak divný.“

Wulf obrátil oči v sloup. „Ona není s námi ve spojení.“

Chrisovi se ulevilo asi na půl vteřiny, pak se podíval znovu zděšeně. „No, tak to našťve ještě víc. Konečně najdu ženu, která si nemyslí, že jsem totální loser a ona je tady pro tebe? Co je špatného na tomhle obrázku?“ Chris se na chvíli zastavil. Jeho tvář se za chvíli opět rozsvítila, když se zamyslel.

„Ou, počkej, co jsi to říkal? Že si tě pamatuje. Jsem z toho venku! Super!“ Chris začal tančit kolem pohovky.

Cassandra se dívala na jeho chaotické a mimo rytmické pohyby. Wulf by měl toho chlapce opravdu více pouštět ven.

Noční polibek

„Nebud' příliš nadšený, Christophere," řekl Wulf, šel ke křeslu a uhýbal se tančícímu Chrisovi.

„Ona je Apollite."

Chris ztuhl, pak se usadil. „Nemůže být, viděl jsem ji za denního světla a nemá zuby."

„Jsem poloviční Apollite."

Chris si stoupl za Wulfa, jakoby měl náhle strach, že by se z něj mohla začít krmit.

„Tak co s ní budeš dělat? "

„Je to na chvíli můj host. Ty, na druhou stranu si jdi zabalit."

Wulf ho tlačil směrem k chodbě, ale Chris odmítl ustoupit. "Volám Radu, aby tě evakovali."

„Proč?"

„Protože jdou po ní oškliví démoni, kteří mají některé neobvyklé síly. A nechci, aby tě chytili v křížové palbě."

Chris se na něj vyčítavě podíval. „Já nejsem dítě, Wulfe. Nemusíš mě schovávat při prvním náznaku něčeho, co není nuda. "

Navzdory Chrisovým slovům, si Wulf držel vzhled trpělivého rodiče zabývajícího se batoletem.

„Nebudu riskovat s tvým životem, tak jdi balit."

Chris znechuceně zavrčel. „Proklínám den, kdy si Morginne vzala tvoji duši a stal jsi se ještě horší, než jakákoliv matka může být."

„Christophere Larsi Erikssone, pohyb!" Wulf vyštěkl tónem tak velícím, že Cassandra nadskočila. Chris na něj pohlédl znuděným prázdným pohledem. Povzdechl si těžce, otočil se a šel zpět do

chodby, z které se vynořil.

„Přisahám," zavrčel Wulf tónem tak nízkým, že byl sotva slyšet, " jsou časy, kdy bych ho zadusil nemít život jen s ním."

"Nediv se, když s ním mluvíš, jakoby měl jen čtyři." Wulf se k ní otočil s pohledem tak hrozivým, až ustoupila před jeho hněvem.

„To nic není nic, do čeho bys měla zasahovat."

Cassandra držela ruce nad hlavou a vracela mu jeho pohled jedním ze svých vlastních. „Promiňte, pane Špatný, ale budeš mít pro mě jiný tón. Nejsem tvoje poslušná děvka, když chceš. Nechci tu zůstat. "

„Ano, ale uděláš to."

Upřela na něj pohled. „Já si to nemyslím a pokud budeš vzteklý, jak je to slyšet z tvého hlasu, když na mne mluvíš, uvidíš můj milý, jak to jde odejít z těch dveří." Ukázala na dveře.

Usmíval se na ní zle a chladně. „Už jsi někdy zkoušela zahrávat si s Vikingem? Je tu zatraceně dobrý důvod, proč byli západní Evropané vždy zpocení, když zmínili naše jména. "

Jeho slova na ní působila, že se zachvěla. „To by ses neodvážil."

„Klidně mohu."

Cassandra polkla. Možná, že by neměla být tak sebejistá. Hm, působivé. Pokud by chtěl bojovat, ona byla víc než připravená. Žena, která strávila celý svůj život v boji proti démonům byla více než ochotná přijmout

Noční polibek

jakoukoliv nabídku temného lovce.

„Dovol, abych ti připomněla tohoto pana Vikinga válečníka, barbara, loupežníka, když vaši předkové přežívali na ohni a jídle, kdy se jejich první budování říše nemůže dnešního moderního světa ani dotknout. Takže se mi neopovažuj vyhrožovat, čeho jsi schopný. Nehodlám se nechat ovládat od tebe nebo někoho jiného. Rozumíš?“

K jejímu překvapení se zasmál a stoupl si před ní. Jeho oči byly tmavé, nebezpečné, spalovaly ji přes to, jak se na něj zlobila.. Teplo jeho těla spalovalo to její.

Ztrácela dech.

Větší povědomí o něm a o té surové, znepokojující mužnost, věděla každá ženská část v jejich kalhotách.

Položil ji ruku na tvář. V jednom koutku úst se mu objevilo pobavení. Pohled, kterým ji sledoval, byl naprosto zničující.

„Za mých časů by jsi měla hodnotu větší než je tvá váha ve zlatě. “

Pak se stalo to nejvíce neočekávaného. Sklonil se a políbil ji.

Cassandra zasténala nad jeho divokou chutí.

Jeho dech smíchaný s jejím, když plnil její ústa, ji rozpaloval a pulzovala po něm touhou.

Ale potom, to už nebylo těžké. Ne, když byl tak úžasný. Tak mužný a divoký.

Její celé tělo syčelo nad jeho blízkostí. Nad jeho

chutí, když jeho jazyk tančil s jejím. Zavrčel hluboce na jejím krku.

Přítáhl si ji blíž k sobě. Tak blízko, že cítila bouli jeho penisu na boku. Byl tvrdý, jak už věděla z první ruky, jak tento milovník mohl být.

To že to věděla, způsobilo, že dýchala hruběji. Potřebovala ho.

Přešel jí rukama po zádech až dlaní dolů a stiskl ji ještě blíž k sobě.

Ted' už nedýchala skoro vůbec.

Její hněv se rozpouštěl pod touhou, kterou cítila pro tohoto muže.

„Jsi ještě sladší než před tím,“ vydechl jí na rty. Nemohla mluvit. Byla to pravda. Toto bylo daleko více intenzivní. Více jiskřící než cokoli jiného v jejich snech.

Všechno, co chtěla udělat, bylo stáhnout mu z pasu šaty, hodit ho na zem a jezdit na něm, dokud by oba nebyli zpocení a nasycení.

Každá část jejího těla na ni volala, že by to bylo fantasticky reálné.

Wulf nemohl dýchat, když cítil její ženské křivky proti těm svým a v jeho ruce.

Chtěl ji šíleně. Zoufale. Horší bylo, že si ji vzal mockrát ve svých snech a věděl přesně, jak je vášnivá.

Ona je Apollite. Nejvyšší forma zakázaného ovoce. Hlas rozumu spěchal do jeho mysli.

Nechtěl poslouchat.

Noční polibek

Ale neměl na vybranou.

Pustil ji, přinutil se ustoupit na krok od ní a potřeba se v něm hromadila.

K jeho překvapení ho nepustila. Přitáhla si ho ke rtům a jala se ho její ústa.

Zavřel oči a zasyčel nad radostí, která procházela skrz všechny smysly, které vlastnil. Její vůně růží a síly ho opíjela.

Nemyslel si, že by mohl někdy mít dost její vůně. Jejího těla proti svému.

Toužil po ní víc, než kdy po čemkoliv jiném.

Odtáhla se a vzhledla k němu. Její zelené oči byly jasné, tváře jí hořely vášní.

„Nejsi jediný, kdo chce něco nemožné, Wulfe. Stejně jako ty mě nenávidíš za to, co jsem, představ si, jak se cítím, když vím, že jsem snila o člověku, který ničil můj lid po mnoho století i teď? "

„Dvanáct," řekl, než se mohl zarazit.

Trhla sebou nad jeho slovy. Ruce jí klesly z jeho tváře. „Kolik z nás jsi zabil? Zasloužili si to vůbec? "

Zavrtěl hlavou. „Museli zemřít. Zabíjeli nevinné."

Její oči potemněly a obrátily se na něj žalující.

„Přežívali, Wulfe. Nikdy jsi nemusel čelit výběru, být mrtvý a žít jen dvacet sedm let. Když je život většiny lidí teprve na začátku. My sledujeme svůj trest smrti. Máš vůbec představu, jaké to je, vědět, že nikdy nemůžu vidět své děti vyrůstat? Nikdy nevidět své vlastní vnoučata? Moje maminka říkala, že jsme jarní květiny, které jsou jen kvetoucí na jednu sezónu. Přinášíme naše dary na

svět a pak ustoupíme v prach, aby ostatní mohli přijít po nás."

Natáhla pravou ruku tak, aby viděla pět malých růžových slz vytetovaných na dlani v tvaru plátků květu.

„Když naši milovaní umírají, necháváme si je takhle zvěčnit. Mám jeden pro mou matku a další čtyři jsou mých sester. Nikdo nikdy nebude znát krásu a smích mých sester. Ne, jeden si bude pamatovat laskavost a úsměv mé matky. Za osm měsíců mému otci nezůstane ze mě nic, aby mě pohřbil. Rozptýlím se na prach. A proč? Pro něco, co můj pra-pra-pra-něco ...? Byla jsem sama celý život, proto si netroufám dát najevo. Nechci milovat ze strachu, strach z odchodu někoho. Protože nechci, aby někdo jako je můj otec po mně truchlil. Byl jsi nejasný sen a přesto jsi tady, Wulfe Tryggvasone. Viking i teď, potom, co ses potuloval po zemi při ničení vesnic. Kolik lidí jsi zabil ve svém lidského životě, zatímco jsi hledal svůj poklad a slávu? Byl jsi lepší než démoni, kteří zabíjejí, aby mohli žít? Co tě vede k tomu, že jsi lepší než my?"

„To není totéž."

Nevěřícnost prošla skrz jí, když on nemohl vidět, co jí bylo tak zřejmé. „Není? Víš, že jsem šla na tvé webové stránky a viděla jména uvedená tam. Kyrian Thrácký, Julian Makedonský, Valerius Magnus, Jamie Gallagher, William Jess Brady. Studovala jsem historii po celý život a vím, že každé

Noční polibek

z těchto jmen je spojeno s terorem ukovaným ve své době. Proč je dobré pro temné lovce mít nesmrtelnost, když většina z nich jsou bývalí lidé zabijáci, zatímco my jsme byli zatraceni při narození, aniž jsme něco udělali? Kde je ta spravedlnost?"

Wulf nechtěl slyšet její slova. Nikdy nepřemýšlel nad démony a proč lovci dělali to, co dělají. Měl úkol a tak zabíjel. Temní lovci byli ti, kteří měli pravdu. Byli to ochránci lidí. Démoni byli dravci, kteří si zasloužili být zabiti a honěni.

„Démoni jsou ďáblové."

„Já jsem ďábel."

Ne, ona není. Ona je....

Neodvážil se to pojmenovat.

„Jsi Apollite," řekl důrazně.

„Jsem žena, Wulfe," řekla prostě, hlasem plným emocí. „Křičím a rmoutím se. Směji se a miluji. Stejně jako moje matka. Nevidím rozdíl mezi mnou a někým jiným na této planetě. "

Setkal s jejím pohledem a oheň v jeho očích ji popálil.

„Myslím, Cassandro, že vidím ten rozdíl."

Jeho slova ji srazila rychle.

„V tom případě už o tom nemusíme mluvit. Jsme nepřátelé. To je všechno, co někdy můžeme být."

Wulf se zhluboka nadechl, když řekl pravdu, která se nemůže změnit. Od doby, kdy Apollo proklel své vlastní děti, temní lovci a Apolliti byli smrtelní nepřátelé.

„Já vím," řekl tiše, krk napjatý, když mluvil. Nechtěl být nepřítel, ne s ní. Ale jak by někdy mohlo být něco jiného? Nevybral si tento život na vlastní pěst, ale dal své slovo a tak ho žil teď. Byli to nepřátelé. A zabíjelo ho to uvnitř.

„Ukaž mi, kde můžu spát."

Vedl ji k protějšímu křídlu pro Chrise, kde mohla mít veškerou ochranu, kterou chtěla.

Cassandra nic neříkala, když se Wulf obrátil od velkého, pohodlného pokoje k ní.

Její srdce bylo těžké a bolelo nad tak hloupými a stupidními věcmi. Co od něj chtěla?

Nebyl způsob, jak mu zabránit v zabíjení svých lidí.

Byla to metoda, kterou nic ve světě a ani žádné množství argumentů nezmění. Nebyla naděje mít vztah s ním nebo s jiným mužem. Její život byl téměř pryč. Tak jak ho zanechat? Nijak.

A tak se uchýlila k humoru, který ji držel přes tragédii jejího života. To bylo vše, co měla.

„Řekni mi, kdybych se ztratila na tomhle místě, máš k dispozici způsob jak mne znovu najít?"

On se nesmál. Mezi nimi stála pevná zeď. Byl zcela uzavřený do sebe, pryč od ní. Bylo to jen dobře.

„Jdu, chceš něco dalšího ke spaní." Vzdaloval se od ní.

„Neukážeš mi, kde budeš spát, co?"

Jeho pohled byl tvrdý. „Už jsi viděla, kde spím."

Zrudla ve tváři, když si vzpomněla na ten její nejerotičtější sen. Ten, kdy se dívala, jak se jeho tělo

Noční polibek

hýbe proti jejímu během vášnivé lásky v zrcadle nad černou železnou postelí.

Přikývl a pak ji opustil.

Sama seděla na matraci a odháněla své myšlenky pryč.

„Co tu vlastně dělám?" Část jí říkala, aby utekla, že je to jen další šance pro Strykera. Ale další část se chtěla vrátit do jejích snů a předstírat, že se dnes nic nestalo.

Ne, to co chtěla, byla jen jedna věc, ale věděla, že ta se nikdy ...

Chtěla toho zakázaného vysněného muže vlastnit, mít a držet. Aby s ním by mohla zestárnout.

Ten, kdo mohl držet ji za ruku, když by přivedla své děti na svět.

Bylo to tak nemožné, tak tyto sny pohřbila před mnoha lety.

Až do teď. Dosud nepotkala nikoho, u kterého jí bolelo vše, co jí bylo odmítnuto. Ne, dokud se nedívala do páru černých očí a poslouchala Vikingského bojovníka, který mluví o tom, jak udržet chlapce v bezpečí. Muže, který cítí vinu za svou minulost.

Po něm toužila nyní. A to bylo nemožné přání.

Wulf se jí nikdy..., i kdyby mohl, tak bude během několika měsíců mrtvá.

Položila si hlavu do dlaní a plakala.

Kapitola 7

„Vezmi mě za Cassandrou," Kate zavrčela na tmavovlasou lovkyni sedící vedle ní v autě.

Nebylo to pro ni normální, aby neměla kontrolu nad tím, co dělá a ovládal ji někdo jiný.

„Jsem jediná, kdo ji může chránit."

„Jasně," řekla Corbin a vjela na příjezdovou cestu jejího sídla.

„Odvedla jsi skvělou práci při její ochraně před těmi odpadky, nebo ne?"

Kate viděla rudě. Měla nutkání vybuchnout a přeměnit lovkyni na prach - vedlejší produkt matčiny povahy, kterou zdédila. Naštěstí pro

Noční polibek

Corbin zdědila více po svém otci, který ji naučil, aby se zhluboka nadechla a nedala na dětské impulzy.

Skrz zlobu ničeho nedosáhne. Musí najít Cassandru a pokud použije své síly, stejně tak snadno ji najde i Stryker.

Tenhle kokot se už dávno naučil, jak sledovat jemné nuance Katiných pravomocí a použít je proti ní. To je důvod, proč proti němu nebojovala v baru.

Ať se jí to líbí nebo ne, Stryker je silnější než ona. Především protože se nemusí o nikoho starat, aby dotyčný nebyl zraněn.

Což znamená, že potřebuje lovce, aby chránili Cass.

Kate se teleportovala z jejich bytu na ne víc než pět minut, aby mohla říci Ničitelce, že nechala Cassandru samotnou. Jak mohla tušit, že Ničitelka využije jejího rozptýlení a pošle Strykera se svými muži, zatímco ona je pryč? Cítila se zrazená, nemohla dýchat. Po všech těch letech, kdy musela sloužit oběma, Apollimi i Artemis.

Nyní ji obě použily navzájem proti sobě a jí se to vůbec nelíbí.

A divily se, že její otec nechtěl hrát v jejich hrách. Byl mnohem chytřejší než Kate protože se dokázal udržet stranou od těchto situací. Zdálo se, že chápe obě bohyně.

Jak si přála, aby ho mohla zavolat. Mohl by to celé ukončit během několika vteřin. Ale pravděpodobně by to bylo jen horší. Ne, musela to

zvládnout sama. Kromě toho ji už nezajímalo, co chtějí její bohyně.

Vyrostla díky pěti letům, které strávila s Cassandrou a nechtěla ji vidět využitou, natož zraněnou. Nastal čas, kdy bude nejlepší nechat Cassandru samotnou.

Kate ji následovala do garáže a zastavila se, když Corbin odemykala dveře.

„Podívej se, jsme všichni ve stejném týmu.“

Lovkyně se na ni podívala, jako by byla šílená. „Jasně, že jsme, zlato. Teď pojd' dovnitř, abych tě mohla sledovat a ujistit se, že opět Cassandru nepředáš jejím nepřátelům.“

Kate použila svoji sílu, aby udržela dveře zavřené. Corbin bouchla klikou od dveří a praštila do dřeva rukou.

„Víš,“ řekla Kate rozzlobeně, „kdybych chtěla Cassandru mrtvou, nemyslíš, že bych ji během pěti let zabila? Proč bych to měla dělat až teď.“

Corbin se odvrátila ode dveří. „Jak mám vědět, že ji znáš pět let?“

Kate se zasmála sarkasticky. „Zeptej se jí a uvidíš.“

Corbin se na ni zadívala. „Tak proč jsi ji nechala dnes bez ochrany?“

Kate ji pevně pohlédla do očí, aby viděla její upřímnost.

Noční polibek

„Přísahám, nevěděla jsem, že se ukáží ty vražedné potápky, jinak bych nevykročila ani jednou nohou z bytu.“

Přesto byl Corbinin pohled pochybovačný. Na jednu stranu, Kate obdivovala ochranné pudy té ženy. Na druhou stranu ji chtěla uškrtit.

„Nevím,“ řekla Corbin pomalu. „Možná jsi upřímná a možná jsi plná keců.“

„Dobře,“ rozhodla ruce frustrovaně. „Chceš důkaz?“

„Ty nějaký máš?“

Otočila se, zvedla lem košile a ukázala Corbin kůži, kde na jejím levém boku byl dvojitý luk a šíp, znak jejího bydliště. Byla to značka Artemis.

Corbininy oči se rozšířily. „Vím, že nejsi temná lovkyně. Co jsi zač?“

„Jsem jedna ze služek Artemis a tak jako ty, jsem pověřena její ochranou. Nyní mě vezmi k ní.“

Wulf krátce zaklepal a otevřel dveře, kde našel Cassandru jak si otírá oči. Ztuhl nad tím pohledem. „Ty pláčeš?“

„Ne,“ řekla pročišťující si hrdlo. „Něco mi spadlo do oka.“

Věděl, že lže, ale respektoval její sílu. Bylo krásné najít ženu, která se nesnaží manipulovat s muži. Vstoupil do jejího pokoje váhavě. Myšlenka na to, že pláče ho bolela v hrudi. Horší bylo, že se cítil jako blázen, který ji chce vzít do náručí a utěšit ji. Nemohl. Musel se od ní distancovat.

„Já... um ... půjčil jsem to od Chrise." Podal ji tepláky a tričko.

„Děkuji."

Wulf od ní nemohl odtrhnout zrak. Její dlouhé jahodově blondáté vlasy byly staženy z její tváře. Něco na ní mu připomínalo malou vyděšenou holčičku a zároveň pevnou jako skála a odhodlanou. Vzal její chladnou tvář do dlaní a zaklonil jí hlavu, aby se na něj dívala. V jeho snech si mohl lehnout k ní do postele a ochutnat její rty. Svléknout její tričko ...

„Bojuješ takto celý svůj život?"

Pokývala hlavou. „Oba, démoni i apolliti loví mojí rodinu. Celou dobu nás loví a teď loví mě. I Matka říkala, že musíme mít hodně dětí. Jinak skončí naše linie."

„Proč ty nemáš?"

Roztomile popotáhla. „Proč bych měla? Pokud zemřu, uvidí, že není ten mýtus pravdivý a že naši smrtí nebudou všichni volní.

„Takže jsi nikdy nepřemýšlela, co se pak s démony stane?"

Odvrátila se od něj, když viděl pravdu v jejich očích.

„Mohla bys to udělat?" Zeptal se jí. „Mohla bys zabít nevinného člověka, abys žila?"

„Nevím", řekla a zvedla se z postele, aby odložila tepláky a tričko na šatník.

Noční polibek

„Říkají, že je to po prvním jednodušší. Jakmile bude uvnitř cizí duše, něco se v tobě změní.

Staneš se někým jiným. Bezcitným. Matka měla bratra, který se změnil. Bylo mi šest, když přišel a zkoušel z ní udělat démona. Když odmítla, pokusil se jí zabít. Nakonec ho zabil její ochránce, když jsme byly se sestrami schované na záchodě. Bylo to strašné. Strýc Dem byl na nás vždy úžasný."

Když mluvila, tak se smutek v jejích očích omotával kolem jeho srdce a pevně ho tiskl. Neuměl si představit, jaký horor musela v mladém věku prožívat. Ani jeho dětství nebylo jednoduché. Hanba, ponížení. Dokonce i po všech těch stoletích to stále cítil jako žihadlo.

Některá bolest nikdy nepřestane.

„A co ty?" ptala se a dívala se na něj přes rameno, až vypadala jako odraz v zrcadle.

„Zjistil jsi, že je snadnější zabítet muže po tvém prvním životě?" Její otázka ho rozzlobila.

„Nikdy jsem nikoho nezavraždil. Jenom jsem chránil mne a mého bratra."

„Oh, já vím," řekla rychle. „Takže si nemyslíš, že je to vražda, když připlujete na lodi a jdete do něčího domu loupit a oni raději bojují, než aby se podřídili vaší brutalitě?"

Prostoupila ho hanba, když si vzpomněl na několik svých prvních nájezdů. Tehdy jeho lidé cestovali daleko a v noci pořádali nájezdy do cizích vesnic, cizích zemí. Nesnažili se zabítet, spíše se pokoušeli nechat naživu, kolik jen mohou.

Obzvlášť, když mohli otroky prodávat na trzích. Jeho matka byla zděšena, když zjistila, že se Erik přidal k synům jiných vesnic a začal s nájezdy.

„Mojí synové jsou pro mne mrtví," zavrčela, než je vyhodila z jejich ohavného domu. „Nikdy už vás nechci vidět." A neviděla. Zemřela další jaro na horečku. Jeho sestra zaplatila jednomu mladému muži z obce a ten mu doručil zprávu.

Uplynuly tři roky, než se jim podařilo dostat se domů a vzdát hold. Do té doby byl jeho otec zabit a jeho sestru odvedli útočníci. Wulf odjel do Anglie, aby ji osvobodil, a když opouštěli její vesnici, Erik zemřel. Bryndhind s nimi odmítla odejít.

„Myslím, že ty a Erik sklízíte, co jste zaseli. Je to boží vůle, že musím sloužit takovým, kterým jste s Erikem prodávali otroky. A proč Wulfe? Pro zisk a slávu? Nech mne bratře. Už nechci být více v cestě tvým soupeřům." Jako blázen ji opustil a byla zabita o rok později, když Angláni napadli její vesnici.

Život se smrtí. To je jediná nevyhnutelná věc.

Jako člověk se s tím seznámil. Jako temný lovec byl expert.

Odvrátil se od Cassandra. „Časy byly jiné."

„Opravdu?" zeptala se. „Nikdy jsem neslyšela, že lidé v temných dobách měli být ovce na porážku."

Cassandra se vyděsila, když se k ní Wulf otočil se zavrčením. „Jestli čekáš, že se za to omluvím, to neudělám. Narodil jsem se do časů, kdy převládala síla meče. Vyrůstal jsem při shazování a

Noční polibek

zesměšňování za to, že otec nebojoval. A tak když jsem byl starší a mohl jsem dokázat, že ho nemám rád a mohl jsem jít do bitvy, šel jsem. Ano, udělal jsem věci, kterých lituju. A co člověk nemá? Avšak nikdy jsem nezabil nebo neznásilnil ženu. Nikdy jsem neublížil dítěti ani muži, který se nemohl bránit. Vaši lidé si cení smrti dítěte nebo těhotné ženy nade vše. Nemá to jiný účel než prodloužit jejich zkažený život, tak mne nepoučuj."

Polkla, ale obdivuhodně si držela pŕdu pod nohama.

„Někteří ano. Stejně jako někteří z vás drancovali a znásilňovali. Neříkal jsi, že tvoje vlastní matka byla zajatým otrokem tvého otce. Třeba je to pro tebe překvapení Wulfe Tryggvasone, ale někteří z nás se živí pouze lidmi jako jsi ty. Vrahy, násilníky. K dispozici jsou celé skupiny démonů, kteří si říkají Akelos a ti si dali přísahu zabíjet pouze ty, kteří si to zaslouží."

„Lžeš."

„Ne," řekla upřímým tónem. „Nevymýšlím. Legrační, když jsem tě poprvé potkala, myslela jsem si, že víš více o mých lidech než já, protože nás lovíš. Ale ty to neděláš nebo děláš. Jste zvířata, všichni z vás. Nestojí ti za to mluvit s některým z nás a zjistit pravdu."

To byla pravda. Nikdy nepřemýšlel nad tím, že démoni jsou něčím jiným než zabijáky, které musí zabít.

Jako jsou apollité...

Nepřemýšlel nad tím vůbec.

Nyní měl „lidskou“ tvář pro termín „apollite.“

Ne právě tvář ... měl dotyk.

Milenčin jemný šepot.

Ale co to změnil? Nic. Ke konci dne, zůstane temným lovcem a bude pokračovat v zabíjení démonů, které najde. Nebylo tu nic mezi tím. Byla to jedna z překážek, kterou nemohl nikdo z nich překonat.

Tak ustoupil od hádky. „Máš možnost volného pohybu po domě během noci a za dne za určitých podmínek.“

„A když chci odejít?“

Ušklíbl se. „Zeptej se Chrise, jak jednoduché to je.“

Do jejích smaragdových očí vstoupilo to známé světlo. To, co ho napadlo, když mu řekla, že nad ní nemá žádnou moc. To byla jedna z věcí, které na ní nejvíce obdivoval - oheň a sílu.

„Víš, že jsem zvyklá na nemožné situace.“

„A já jsem zběhlý ve sledování a nacházení apollitů a démonů.“

Vyklenula jedno obočí. „Vyhrožuješ mi?“

Zavrtěl hlavou. „Jenom udávám fakta. Odejdeš a já tě přivedu zpět. Třeba v řetězech.“

Podívala se na něj tak komicky až mu připomněla Chrise. „Budeš mne taky trestat?“

„Nemyslíš, že jsi na to trochu stará? Taky si myslím, že jsi dost chytrá na to, abys věděla, jak je

Noční polibek

hloupé odejít, když Stryker a jeho muži slintají kolem nad tím, jak tě opět najdou."

Cassandra nenáviděla, že měl pravdu. „Můžu alespoň zavolat tátovi a říci mu, aby se nestrachoval?"

Vytáhl telefon zpoza opasku a podal jí ho. „Můžeš ho nechat v obývacím pokoji, až skončíš."

Otočil se a otevřel dveře.

„Wulfe," řekla než odešel.

Otočil se k ní.

„Díky, že jsi mne opět zachránil, i když vím, že jsou spálené všechny spoje, které tu byly.

Podíval se jemně. „Nespálil jsem všechny spoje, Cassandro. To děláš jenom ty."

Držela svoji čelist vůlí, zatímco za sebou zavíral dveře.

Stála ohromená, když ta slova přecházela skrz ní. Kdo si mohl myslet, že její vikingský bojovník může mít více dobrých stran? Ale pak by měla znát pravdu. Viděla jeho srdce ve svých snech. Sny byly reálné. V těch několika vzácných hodinách zahlédla srdce tohoto muže. Jeho obavy. Věci, které držel v tajnosti před každým, kromě ní ...

„Musím ho vypustit ze své mysli," vydechla. Jak by mohla cítit něhu k někomu, kdo se nepozastaví nad tím, že zabíjel její lid? A v koutku její mysli ji napadlo, zdali by ji zabil, kdyby se přeměnila na démona.

Wulf dlouze unaveně vydechl, když vstoupil do obývacího pokoje, kde Chris lenořil na gauči.

To další, co potřebuje, je další osoba, která neudělá, to co řekne.

U Thora, nemají snad zdravý rozum?

"Myslím, že jsem ti řekl - jdi balit."

"Jdi balit, vyčisti si zuby, jdi si lehnout. Jo o všem jsi mi řekl a jak to mám udělat." Dál Chris listoval kanály TV. "Kdyby ses zadíval pod mé nohy, možná by sis mohl všimnout, že už mám zabaleno a čekám na tvé další rozkazy. Díky mnohokrát."

Wulf se podíval dolů na černý batoh v přední části pohovky. "To je všechno, co si bereš?"

"Jo. Moc nepotřebuju a všechno další co potřebuju jistě Rada koupí, protože ví, že musím být obskakovaný, jinak přijde zlý Severan a po vikingsku jim setne hlavy."

Wulf zvedl jeden z hadrových polštářů z gauče a hodil ho po něm. Jemně.

Chris strčil polštář za záda a pokračoval v přepínání kanálů.

Wulf si sedl vedle něj do jiného křesla, ale myšlenky se mu stále vracely k ženě, kterou zanechal v druhém křídle domu. Byl zmatený, když šlo o ni a se zmateností neměl moc zkušeností. Vždy byl jednoduchý muž. Když měl problém, odstranil ho.

Nemohl eliminovat Cassandru. Dobře, měl teorii, ale ta mohla být špatná.

Ta nejbližší byla popadnout ji a vyhodit ji za dveře a nechat ji o sebe starat se samotnou nebo ji

Noční polibek

předat do rukou Corbin. Ale Ash mu nařídil pečovat o ni a on povinnosti nezříká. Když chtěl Ash, aby ji sledoval, musí pro to být důvod.

Atlant'án nedělá nikdy nic, bez dobrého důvodu.

"Kolik toho o nás Cassandra ví?" zeptal se Chris.

"Zdá se, že všechno. Jak řekla je apollite."

"Poloviční."

"Poloviční, celý. Jaký je v tom rozdíl?"

Chris pokrčil rameny. "Rozdíl je opravdu v ní. Není arogantní jako většina zazobanců na škole."

"Nebud' neuctivý, Christophe."

Chris protočil oči. "Promiň, zapomněl jsem, jak moc nenávidíš tenhle termín."

Wulf si položil hlavu do rukou a sledoval televizi. Cassandra byla jiná. Ona dokázala, že se zase cítil jako člověk. Donutila ho vzpomínat na to jaké je to být normální. Cítil se vítaný. To byly věci, které necítil dlouhou dobu.

"Můj ty smutku. Vy dva vypadáte jak vesničané na prokleté pohovce."

Wulf otočil hlavu a uviděl Cassandru stát ve dveřích. Zavrtěla na ně hlavou, když se ohlásila a podala jim telefon. Chris se zasmál a ztlumil zvuk.

"Víš, že je to šílenost vidět tě u mne doma."

"Věř mi šílenost je to být tu s tebou."

Chris ignoroval její komentář. "Nemluvě o tom, že si ho pamatuješ, když se vrátíš do pokoje. Pořád mám pocit, že bych vás měl představit."

Wulfův telefon začal hrát Black Sabbath's z "Iron-manu." Vzal jej a otevřel.

Zatímco hovořil, Cassandra ho obešla a sedla si ke Chrisovi.

"Co tady dělá?"

Cassandra se zamračila nad drsně podanou Wulfovou otázkou.

"Je to hovor od bezpečáků," řekl ji Chris.

"Jak to víš?"

"Podle písně. Wulf si myslí, že je náramně vtipně, když hraje mojí eskortě Ironman. Žijí v bezpečnostním domě tady na panství, nedaleko brány. Někdo musel zastavit na příjezdové cestě a zazvonit aby ho vpustili."

A to si myslela, že je její otec paranoidní, co se týče ochrany. "Co je to za místo, pevnost Knox?"

"Ne," Chris řekl vážně. „Do Knox můžeš proklouznout a zase se z něj dostat. Odsud se dostaneš jen s dvěma gorilami po boku."

"Zníš, jako by ses snažil přelézt už několikrát ty zdi kolem."

"Vícekrát, než bys spočítala."

Zasmála se, když si vzpomněla, co jí řekl Wulf v pokoji. "Wulf říkal, že ti to nebylo nic platné."

"Nebylo. Věř mi, kdyby byl způsob jak utéct, rozhodně bych utekl."

Wulf zavěsil a zvedl se na nohy.

"Přišli pro mě?" zeptal se Wulfa Chris.

"Ne, to je Corbin."

"To je ta, co je s Kate?" zeptala se Cassandra.

Noční polibek

Pokýval hlavou a šel k vchodovým dveřím. Cassandra ho následovala ve chvíli, kdy zastavoval červený Lotus Esprit přede dveřmi. Dveře spolujezdce se otevřely a uviděla svoji Kate, která vystoupila a spěchala k domu.

"Hej, baby, jsi v pořádku?"

Cassandra se usmála. "Nejsem si jistá."

"Proč je tady?" zeptal se Wulf Corbin, temné lovkyně přibližující se k němu.

Lovkyně zastrčila ruce do kapes, když se blížila k Wulfovi. "Je ve službách Artemis. Její práce je chránit Cassandru, myslím, že je moudré nechat pomoci ti."

Wulf se podíval podezřele na Kate. "Nepotřebuji pomoc."

Kate se naježila. "Pohov, pane Macho, nebudu ti fušovat do tvojí práce. Ale ty mne potřebuješ. Znáš Strykera. Jsem jediná zbraň, kterou proti němu máte."

Wulf si nebyl jistý, jestli má věřit těmto slovům. "V klubu jsi říkala, že ho neznáš."

"Nechtěla jsem ztratit své krytí, dokud jsi nás neoddělil a já nemusela přesvědčit Corbin, aby mne přivedla zpět ke Cassandře, než ji Stryker znovu najde."

"Věříš jí?" zeptal se Corbin.

"Asi tak, jako věřím někomu jinému, ale s Cassandrou je pět let a nezabila ji," zdůraznila.

"To je pravda." Řekla Cassandra. "Zcela jsem jí důvěřovala po celou tu dobu."

"Dobře," řekl Wulf a setkal se s Corbininým pohledem. "Měj u sebe telefon abychom byli ve spojení."

Corbin se vrátila do auta.

"Nepředstavili jsme se oficiálně," řekla Kate a podala ruku Wulfovi, když Corbin odjela. "Já jsem Katra."

Kývl hlavou, "Wulf."

"Jo, já vím."

Zavedl Kate zpět do domu, kde stále seděl Chris na gauči. Wulf zavřel a zamknul dveře za nimi.

"Mimochodem, Wulfe," řekla Kate, která se zastavila nad Chrisovým batohem. "Pokud chceš poslat Christophera pryč, abys ho ochránil, měl by sis to znovu rozmyslet."

"Proč?"

Ukázala na televizi. "Kolikrát jsi viděl titulěk druhu - unesené dítě za které se žádá výkupné?"

Wulf se nad tím ušklíbl. "Věř mi, nejsou schopni ho vzít ze Squirelské rady."

"Au, neříkej," řekla Kate sarkasticky. "Stryker nebude mít velký problém ho najít. V minutě kdy opustí tenhle dům, budou mu v patách jako stíny. Stryker nevstoupí do strážené oblasti bez toho, aby někoho neměl v kapse. Doslova."

"To by se neodvážili, zabít ho, nebo ano?" zeptala se Cassandra.

"Ne," řekla Kate. "To není Strykerův styl. Radši mučí a udeří na člověka tam, kde to nejvíc bolí."

Noční polibek

Poslal by Chrise zpět, to ano. Ale to dítě by už nebylo neporušené."

"Jak neporušené?" zeptal se Chris nervózně.

Kate sklopila pohled k jeho rozkroku.

Chris se okamžitě zakryl rukama. "Do hajzlu."

"No tak, panáčku. Stryker moc dobře ví, jak si Wulf cení tvé plodnosti. To je něco, co by sebral vám oběma."

"Chrisi," řekl Wulf přísně. "Jdi do svého pokoje a zamkni dveře." Chris vyběhl z místnosti bez zaváhání.

Wulf a Kate se sledovali navzájem. "Když znáš Strykera tak dobře, proč bych ti měl věřit, že pro něj nepracuješ?"

Kate se ušklíbla. "Nikdy jsem ho neměla ráda. Jeho a můj společný přítel způsobil, že jsme se potkali několikrát napříč stoletími."

"Stoletími?" zeptala se Cassandra. "Jako ve stoletích? Kdo jsi, Kate?"

Kate jí jemně pohladila na ruce. "Promiň Cass. Nemohla jsem ti to říci předtím, měla bys ze mne strach a nevěřila mi. Před pěti lety, když tě málem Stryker zabil, mne Artemis poslala, aby měla jistotu, že se do tvé blízkosti znovu nedostane."

Cassandře se točila hlava z toho, co se dozvěděla. "Takže to ty jsi otevřela portál v klubu?"

Přikývla. "Porušila jsem všech devět přísah, ale poslední, co bych chtěla, je vidět tě zraněnou. To ti přísahám."

Wulf popošel dopředu. "Proč všechny tyhle problémy, když zemře za několik měsíců?"

Kate se zhluboka nadechla a ustoupila. Dívala se z jednoho na druhého, dokud konečně nepromluvila. "Nejsem tu nadále, abych držela ji v bezpečí."

Wulf se postavil mezi Kate a Cassandru. Byl napjatý, jakoby připravený k boji. "Co tím myslíš?"

Kate naklonila hlavu, aby se mohla setkat s Cassiným pohledem za Wulfovými zády.

"Jsem tady teď, abych se ujistila, že dítě co nosí, se narodí zdravé."

Kapitola 8

"M-m-moje co?" zeptala se Cassandra, uzemněná Katinými slovy. Nemohla ji dobře slyšet. Nebylo možné, aby byla těhotná.

"Tvoje dítě."

Noční polibek

Zřejmě její sluch nebyl v pořádku. "Čí dítě?"

Kate se nadechla a mluvila pomalu, což bylo dobře, protože se Cassandra cítila těžce po tom všem.

"Jsi těhotná Cass. Právě teď a dítě přežije. A já jsem si tím zatraceně jistá."

Cassandra měla pocit, jako když ji někdo přetáhl velkou ranou. Její mysl si jen stěží mohla představit, co jí Kate říká.

"Nemůžu být těhotná. Nemůžu být těhotná s nikým." Katin pohled se stočil k Wulfovi.

"Co já?" optal se obraně.

"Ty jsi otec," řekla Kate.

"Oh, v žádném případě. Nerad rozbívám tvé představy, ale temní lovci nemohou mít děti. Jsme sterilní."

Kate pokývala hlavou. "Pravda, ale ty nejsi opravdový temný lovec, vid'?"

"A co teda sakra jsem?"

"Jsi nesmrtelný, ale na rozdíl od ostatních temných lovců jsi nikdy nezemřel. Ostatní jsou sterilní, protože jejich těla byla určitý čas mrtvá. To tvoje je stále stejné, jako bylo před dvanácti sty lety."

"Nikdy jsem se ji nedotkl." Trval na tom Wulf.

Kate vyklenula obočí. "Ale ano, dotkl."

"To byl sen," řekli najednou Wulf s Cassandrou.

"A ten sen si pamatujete oba? Dali jste se dohromady, abyste tak obnovili Casandřinu pokrevní linii a já bych to měla vědět, protože jsem

ta, která Cassandru omámila, aby mohla být s tebou."

"Oh, asi budu zvracet," řekla Cassandra, odstoupila a opřela se o pohovku. "To se nemohlo stát. To není možné."

"No, neřekla bych," utrousila Kate sarkasticky, "nedovolíme přeci realitě, aby nás zničila, ne? Míním tím to, že ty jsi mytologická osoba a teď jsi v bytě nesmrtelného ochránce ne člověka, kterého si nepamatují více než pět minut po tom, co ho opustí. Kdo ti řekl, že s ním nemůžeš otěhotnět ve snu? Jak? Mám skočit do reality teď?"

Poslala Cassandře pronikavý pohled. "Víte co, věřím v zákony přírody, kdy Wulf může jít ven na světlo a spontánně nevzplane nebo ještě lépe, když ty Cass teď půjdeš na pláž opalovat se."

Wulf byl tak ohromen, že se při Katiině monologu ani nehýbal. Cassandra byla těhotná, měla s ním dítě? To bylo něco, na co se neodvážil pomyslet ani doufat. Nemohl tomu věřit. To prostě nemohl.

"Jak by mohla otěhotnět ve snu?" přerušil otázkou Kate.

Zklidnila se a začala jim to vysvětlovat. "Jsou různé druhy snů. Artemis vás, přes jednoho snolovce nasměrovala do polovědomí, abyste se mohli dát dohromady."

Wulf se zamračil. "Proč by to dělala?"

Noční polibek

Ukázala na Cassandru rukou. "S nikým nechtěla spát. Za pět let, se nikdy nepodívala na žádného chlapa se světlem v očích. Ne dokud jsi ty v noci nevstoupil do klubu a zabil démony. Oči se jí rozsvítily jako světlušky. Poté, co jsi odešel, a ona vyběhla za tebou, jsem si myslela, že konečně našla někoho, s kým bude šťastná a s kým se vyspí. Ale udělali jste vy dva normální, přirozenou věc a šli jste k tobě domů, abyste si to tam rozdali jako králíci? Ne. Za minutku byla zpátky, jakoby se nic nestalo. Oba jste beznadějný případ." Povzdechla si.

"Tak Artemis využila vaše propojení z ulice a spojila vás ve snu, abys mohla otěhotnět."

"Ale proč?" zeptala se Casandra. "Proč je tak důležité, abych byla těhotná?"

"Protože mýty, kterým ses smála, jsou pravdivé. Když vymře poslední z přímé Apollonovy linie, kletba se zruší."

"Tak mne nechte zemřít ať se apollité osvobodí."

Katina tvář potemněla varováním. "Nikdy jsem neřekla, že budou volní. To je ta zábavná věc se sudičkami, nikdy neřeknou nic přímo. Kletba se zruší, protože Apollo zemře s tebou. Tvoje krev a život je spojen s tím jeho. Když zemře on, zemře Slunce s ním stejně tak Artemis a měsíc. Když se to stane, svět nebude existovat. Všichni z nás zemřou. Úplně všichni."

"Ne, ne, ne," Cassandra vydechla. "To nemůže být pravda."

Objevil se neodkladný Katin výraz. "Je to pravda, zlato. Věř mi. Jinak bych tu nebyla."

Cassandra se na ní podívala, zatímco uvnitř ní se snažila pochopit všechny souvislosti. Bylo to tak ohromující.

"Proč jsi mi to neřekla předtím?"

"Udělal jsem to, ale byla jsi tak rozrušená, že jsme se rozhodly s Artemis vymazat ti paměť a začít odznova, pomaleji."

Projela jí zuřivost. "Cože jste udělali?"

Kate se obrátila v obraně. "Bylo to pro tvé dobro. Byla jsi strašně rozzlobená, že tě nutíme k tomu, abys otěhotněla. Tak se Artemis rozhodla, že potřebuješ otce pro svoje dítě, který se realitě postaví. Když jsem ti to vysvětlila, raději bys vyskočila z autobusu, než tu zanechala otce s dítětem, které budou lovit. Tak je super, že jsi teď našla Wulfa, ne? S jeho silami Apolliti i démoni nepřijdou blíže, aniž by je zabil."

Cassandra vystartovala proti Kate a jediné, co ji zastavilo, byl Wulf, který ji chytl a odtáhl, aby na ní nedosáhla. "Nedělej to Cassandro."

"Prosím," žádala ho Cassandra. "Chci ji jen na několik minut přidusit." Vrhala rozzlobené pohledy na ženu, o které si myslela, že je kamarádka. "Věřila jsem ti a ty jsi mi lhala. Není divu, že jsi mi stále dohazovala nějaké kluky."

"Já vím a omlouvám se." Oči ji říkaly, že to Kate myslí upřímně, ale pro Cassandru bylo těžké ji

Noční polibek

uvěřit. "Ale pak, nedopadlo to nejlépe? Wulf má strach, ze ztráty své pokrevní linie ve světě. Skrz tebe si na něj bude pamatovat další linie, zatímco ty máš někoho nesmrtelného, kdo může říct o tobě a tvé rodině tvým dětem. Může na ně dohlížet a držet je v bezpečí. Žádné utíkání, Cass. Zamysli se nad tím."

Cassandra se ani nepohnula, když absorbovala Katina slova. Mohou si na ní pamatovat a její děti budou mít ochranu. Je to všechno, co chtěla. To je důvod, proč se neodvážila mít nikdy děti. Až doted'. Ale odváží se v to věřit?

Apollitky odnáší své děti za méně než dvacet týdnů. Polovinu člověčího času. Vzhledem k tomu, že měli kratší život, bylo tu několik takových rozdílů. Apolliti dosahovali dospělosti v jedenácti letech, a často ženili ve věku od dvanácti do patnácti.

Její matce bylo jenom čtrnáct, když si vzala jejího otce, ale matka vypadala na něco kolem dvaceti.

Cassandra se podívala na Wulfa, jehož tvář byla nečitelná. "Co si o tom všem myslíš?"

"Upřímně, nevím, co si mám myslet. Včera jsem za číslo jedna považoval Chrise a dnes. Teď, pokud není Kate na drogách nebo nemá halucinace, jsi nositelem mojí části a on nebo ona je klíčem ke konci světa."

"Pokud o něčem z toho pochybuješ, zavolej Acheronovi," řekla Kate.

Wulf se na ni podíval. "On o tom ví?"

Kate se poprvé zdála být nervózní. "Vážně pochybuji, že mu Artemis pověřila o jejím plánu dát vás dva dohromady a udělat dítě. Má tendence se ji raději vyhýbat a mít svou svobodnou vůli, ale určitě vám vše potvrdí o proroctví."

Cassandra se hořce zasmála nad tím, že její "kamarádka" zná jednoho z mužů, o kterých četla na webu. Nemluvě o tom, že Kate věděla o Strykerovi a jeho mužích. "To je kuriózní, je tu někdo koho bys neznala?"

"Ne, ne tak úplně," řekla Kate trochu nejistě. "Strávila jsem s Artemis d-l-o-u-h-ý čas."

"A jak dlouhý to je?" zeptala se Cassandra.

Kate neodpověděla. Namísto toho ustoupila a sepjala své ruce. "Víš co? Myslím, že bych měla vám dvěma dát několik minut, abyste si promluvili o samotě. Myslím, že půjdu do Cassina pokoje."

Bez dalších slov vyrazila Kate chodbou ve směru Cassandřina křídla. Jak mohla vědět kam jít, Cassandra netušila. Vlastně Kate nebyla tak úplně běžný člověk.

Wulf se nepohnul, dokud Kate nezmizela. Stále se snažil vyrovnat se vším, co jim Kate pověřila.

"Opravdu jsem o ničem z toho nevěděl. Přísahám."

"Já vím."

Díval se na ni, na matku svého dítěte. Bylo to neuvěřitelné a přes všechen zmatek cítil, že to byla pravda a jeho část chtěla křičet radostí. "Cítíš se dobře? Nepotřebuješ něco?"

Noční polibek

Zavrtěla hlavou, než se na něj podívala. Její zelené oči zářily potřebou. "Momentálně, nevím jak ty, ale já bych byla pro objetí."

V duchu si říkal, že není dobré, aby se k ní připojil. Otevřít se ženě, která zanedlouho zemře, ale přesto ji objal do svých paží tak jako tak a cítil příjemný pocit z jejího těla proti svému. Její dech ho šimral na kůži krku, zatímco ho objímala v pase.

Cítil se tak dobře. Tak skvěle. Po celá staletí neznal něco takového jako tento pocit tepla.

Co na ní bylo, že to ho tak rozechvívalo? Dělal ho to horkým a bolavým?

Zavřel oči, přitiskl ji k sobě a vdechoval její vůni růží, tak aby ho prostoupila a pomohla mu zapomenout, že je nepřítel.

Cassandra také zavřela oči a nechala do sebe prosakovat Wulfovo teplo.

Cítila se úžasně, když se ho takto dotýkala. Nebylo to sexuální, ale takový druh dotyku, co uklidňuje. Takový, který sbližuje více než intimnosti, které sdíleli.

Jak mohla cítit potěšení z někoho, kdo řekl, že její lid není k užitku. Přesto to popírala.

Opětovně pocity mají málokdy smysl.

Jak tam tak stála jedna její myšlenka narušila klid, který pociťovala. "Budeš nenávidět mé dítě Wulfe, protože bude napůl apollite?"

Wulf jí ztuhl v náručí, nikdy ho něco takového nenapadlo. Odstoupil od ní. "Jak hodně bude apollite?"

"Nevím. Z větší části je moje rodina čistokrevná. Matka se rozešla s vlastními, protože si myslela, že s otcem nás lépe ochrání." Sevřel se jí žaludek, když si vzpomněla na tajemství, které na ní matka předala ne dlouho před tím, než zemřela.

"Ona usoudila, že by se alespoň dožil jejich dětí a vnuků."

"Využila ho."

"Ne," vydechla a urazila se, když si to mohl jen na minutu myslet. "Moje matka ho milovala, ale jako u tebe, byla její povinnost nás ochránit. Myslím, že protože zemřela tak mladá, neměla čas mi povědět, jak je důležitá moje role, abych nezemřela bezdětná. Nebo to možná nevěděla. Ona mi jen řekla, že je povinnost apollitů zachovat jejich rod."

Wulf odešel vypnout televizi, ale ani potom se na ni nepodíval. Udržoval svůj pohled na římse, kde ležel starý meč v podstavci. "Do jaké míry jsi apollite? Nemáš tesáky a Chris říkal, že chodíš na slunce."

Cassandra se ho chtěla znovu dotýkat. Chtěla mu být blíž, ale nemohla říci, jestli by to uvítal. Potřeboval čas na odpovědi.

"Měla jsem je jako dítě," vysvětlila, nechtěla před ním nic ukrývat. Zaslouží si vědět, co jejich dítě

Noční polibek

potřebuje, aby přežilo. "Otec mi je dal zbrousit, abych se ztratila lépe mezi lidmi. Stejně jako zbytek mojí rodiny potřebuju krev k životu, ale nemusí být apollinská a nemusím jí pít denně."

Cassandra ztichla, zatímco přemýšlela nad nutnostmi pro její přežití a jak moc si přála narodit se jako obyčejný člověk. Ale koneckonců, měla mnohem více štěstí než její sestry, které byly více apollitky.

Všechny čtyři jí záviděly, jaký měla jednodušší život, jak mohla vyjít na denní světlo. "Obvykle chodím k lékaři na transfúzi vždy jednou za pár týdnů," ukončila to.

"Díky mému otci, který má tým výzkumných lékařů, kteří pro něj pracují a dělají testy, myslí si, že mám vzácnou chorobu. Mohu tak dostat co potřebuju bez podezření, že nejsem člověk. Chodím jen tehdy, pokud se cítím slabší. Nestárnu tak rychle jako běžní apollité a pubertu jsem měla jako běžná dívka.

"Třeba naše dítě bude více člověk." Nemohla jí utéci naděje v jeho hlase, stejně tak v to doufala i ona. Byl by to opravdu zázrak, kdyby měli lidské dítě. Nemluvě o radosti, kterou cítila, že Wulf bral dítě za své. To je dobrou předzvěstí. Hlavně pro dítě.

"Nepopíráš dítě?" zeptala se.

Podíval se na ni tvrdě. "Vím, že jsem s tebou byl ve snech a Kate řekla, že jsem živoucí důkaz toho, čeho jsou bohové schopni. Tak dobře, nemám

pochyb o tom, že je to pravda. To dítě je moje a já budu otcem."

"Děkuji," vydechla, jak se jí zalily oči slzami. Bylo to mnohem víc, než v co doufala.

Odkáslala si a vyhnala slzy. Nebude brečet. Ne kvůli tomuhle. Cassandra byla šťastná, že to věděla. Narozdíl od jiných od svého druhu bude mít dítě otce, který jej ochrání. Takového, který ho uvidí vyrůstat.

"Podívej se na to z lepší stránky, budu tu už jen několik měsíců a pak už ti nebudu víc překážet."

Podíval se na ní tak divoce, že ustoupila. "Už nikdy neber smrt na lehkou váhu."

Vzpomněla si na to, co jí pověděl ve snech. Jak každý koho měl rád, zemřel.

"Věř mi, neberu. Jsem si moc dobře vědoma, jak je náš život křehký. Možná bude naše dítě žít déle než jen dvacet sedm let."

"A pokud nebude?"

Jeho peklo by mohlo pokračovat, hlavně protože to bude přímý pokračovatel. Jeho dítě. Jeho vnoučata. A on bude nucen dívat se na to, jak všichni umírají v tak mladé dospělosti.

"Je mi líto, že jsi byl do toho vtažen."

"To i mě." Prošel kolem ní a zamířil ke schodům, které mířily dolů.

"Ty alespoň poznáš dítě, Wulfe," zavolala za ním. "Ona nebo on si tě bude pamatovat. Já budu jen

Noční polibek

několik týdnů s dítětem, než zemřu. Nikdy mne nepozná, nikdy si mě nebude pamatovat."

Zastavil se, jakoby zkameněl. Ani se nepohnul.

Cassandra sledovala všechny jeho výmluvné emoce. Jeho tvář byla lhostejná. Bez komentáře pokračoval ve své cestě dolů.

Snažila se ho dostat ze svých myšlenek. Měla další věci, na které by se měla zaměřit. Například na dítě, které v ní roste.

Zamířila do svého pokoje, chtěla se začít připravovat. Množství času bylo kritické, příliš krátké.

Wulf vstoupil do svého pokoje a zavřel dveře. Potřeboval trochu času, aby byl o samotě a mohl strávit vše, co bylo řečeno. Bude tátou. Dítě si ho bude pamatovat. Bude dítě víc apollite po Cassandře?

Genetika byla podivná věda a on žil dost dlouho na to, aby věděl, jak bizarní může být.

Pokud se podívá na Chrise. Vypadal jako Erik a to Erikův syn zemřel před více než dvanácti sty lety. A to se Christopher tak podobal Wulfovu bratrovi. Dokonce měl Chris Erikův temperament. Mohl by to být ten samý muž.

Co když se jeho dítě jednoho dne změní na démona? Mohl by lovit a zabít vlastního syna nebo dceru?

Prostoupil ho chlad, to ho děsilo.

Wulf nevěděl, co dělat. Potřeboval radu. Někdo, kdo by mu mohl pomoci to rozseknout.

Zvedl telefon a volal Talonovi. Nikdo to nezvedl. Zanađával, moc dobře věděl, která jediná osoba by mu mohla pomoci. Acheron.

Atlantňan odpověděl na první zazvonění. "Co se děje?"

Zakabonil se nad Ashovým cynismem. "No, ahoj, jak to jde?"

"Znám tě Vikingu. Voláš vždy, když se něco děje. Co je to tentokrát? Máš problémy s hlídáním Cassandry?"

"Budu otec."

Odpověděl mu tichem. Bylo pěkné vědět, že může něčím Ashe překvapit.

"No myslím, že odpověď na mojí otázku je dostatečná, ne?" odpověděl Ash nakonec. Zase byl chvíli potichu než promluvil. "Jsi v pohodě?"

"Nejsi překvapený faktem, že mohu oplodnit ženu?"

"No. Vím, že můžeš."

Wulf sevřel vztekem svoji čelist. Ash to věděl celou dobu? "Ty víš, že tahle informace je pro mne dost důležitá, Ashi. Proklínám tě za to, že jsi mi to neřekl před tím."

"Co by to změnilo, kdybych ti to řekl? Strávil bys posledních dvanáct století paranoiou z dotyku ženy, kterou bys oplodnil, a ona si nepamatovala na otce. Bez toho jsi toho měl dost. Neviděl jsem důvod ti to říkat."

Noční polibek

Wulf se zlobil. "Co když byla některá jiná těhotná?"

"Nebyla."

"Jak to víš?"

"Věř mi, vím. Kdyby byla některá těhotná, řekl bych ti o tom. Nejsem tak velký osel, abych před tebou zatajoval něco tak důležitého."

Jo, jasně. Pokud Ash pomlčel o něčem takovém, kdo ví, co dalšího před nimi uchovává v tajnosti. "A jak ti mám teď věřit, když jsi mi předtím lhal?"

"Víš co? V poslední době jsi moc mluvil s Talonem. Právě teď zníš, jako kdybyste byli jedna a tatáž osoba. Ano, Wulfe, můžeš mi věřit. Nikdy jsem ti nelhal. Jen jsem vynechal několik faktů."

Wulf nevěděl, co na to odpovědět. Ale znal Ashe dost dlouho a měl ho rád na to, aby ho za to zmlátil.

"Jak se Cassandra potýká s tím, že je těhotná?" optal se Ash.

Wulf ochladl. Byly doby, kdy byl Ash opravdu strašidelný. "Jak víš, že je Cassandra matkou?"

"Vím spoustu věcí, které se mne týkají."

"Asi by ses měl naučit některé takové detaily sdílet, hlavně když jde o životy ostatních lidí."

Ash si povzdechl. "Snad se budeš cítit lépe, když ti řeknu, že nejsem šťastný víc než ty. Ale někdy se věci musí dřív pokazit, předtím než se obrátí na dobré."

"Co tím myslíš?"

"Uvidíš jednoho dne, malý bratře. Slibuju."

Wulf zaskřípal zuby. "Opravdu nenávidím, když si hraješ Proroka."

"Já vím. Všichni z vás. Ale co na to můžu říct? Je to moje práce vytáčet vás."

"Myslím, že by sis měl najít nové zaměstnání."

"Proč? Mám radost z toho, co dělám." Ale Wulf poznal z atlantánova hlasu, že lže.

Tak se Wulf rozhodl změnit téma. "Když mi nechceš nijak pomoci, nech mě změnit téma na minutku. Neměl bych náhodou vědět o Artemidině služebné jménem Katra? Je tu a tvrdí, že je na naší straně. Řekla, že chránila Cassandru po pět let, ale nejsem si jistý, jestli jí můžu nebo nemůžu věřit."

"Neznám služby Artemis jménem, ale můžu se jí zeptat." Z nějakého bizarního důvodu se Wulf cítil lépe. Ash nebyl úplně vševědoucí.

"Dobře. Dej mi vědět, pokud by neměla být přátelská."

"Určitě to udělám." Wulf chystal zavěsit.

"Ještě něco," řekl Ash, když dával telefon pryč.

Wulf ho znovu položil k uchu. "Co?"

"Gratuluji k dítěti."

Wulf se zašklebil. "Díky. Asi."

Cassandra bloudila po obrovském domě. Bylo to jako chodit po muzeu. Bylo tu hodně starých norských artefaktů. Nemluvě o olejomalbách, které nikdy neviděla a byla si jistá, že jsou pravé a pocházejí od skutečných velkolepých umělců.

Noční polibek

Byl tak jeden zvláštní, před jejím pokojem od Jan van Eycka, kde byl tmavovlasý muž se svojí ženou. V něčem jí připomínal obraz Arnolfovi, ale vypadal trochu jinak. Blondatá žena byla oblečena do zářivě červené a muž do námořnické.

"To je svatební portrét mých příbuzných."
Nadskočila, když uslyšela Wulfův hlas za sebou. Neslyšela ho přicházet. "Je překrásný. Platil jsi ho?"

Pokýval hlavou a ukázal na ženu na obraze.
"Izabela obdivovala díla Jan Van Eycka. Myslel jsem si, že to bude pro ně skvělý dárek. Byla nejstarší dcerou z rodiny Squirelů, která byla poslána, aby si vzala mého pobočníka Leifa. Chris pochází od jejich třetí dcery."

"Páni," vydechla dojmem. "Celý můj život jsem se snažila něco zjistit o mém dědictví a linii a ty jsi chodící učebnicí pro Chrise. Má vůbec představu, jaké má štěstí?"

Pokrčil rameny. "Naučil jsem se, že lidi v jeho věku nezajímá minulost, spíš budoucnost. Bude to chtít vědět, až bude starší."

"To bych neřekla," odpověděla, vzpomněla si jak se Chrisovy oči rozzářily, když se jí snažil naučit starou angličtinu. "Myslím si, že ví víc, než si myslíš. Je nejlepším studentem ve třídě. Když jsme se učili, věděl o všem z tvé kultury."

Wulfovi změkly rysy a opět vypadal jako jemný muž z jejích snů. "Tak on poslouchal."

"Ano, poslouchal." Cassandra šla do svého pokoje. "Dobře, je pozdě a byla to opravdu dlouhá noc. Půjdu spát."

Wulf ji chytil za ruku a donutil ji zastavit. "Přišel jsem pro tebe."

"Proč?"

Zadíval se na ní pevně. "Protože jsi těhotná, čekáš mé dítě a nechci, abys byla tady nahoře. Chci být blízko, abych vás ochránil. Víím, že jsem ti řekl, že můžeš vycházet za denního světla, ale raději bych to nedělal. Démoni mají lidské pomocníky. Bylo by lehké tě dostat."

Její první reakcí bylo mu říci, ať se jde vycpat, ale něco jí zadrželo. "To je nařízení?"

"Ne," řekl rychle. "Prosím tě o to. Pro tvoji bezpečnost i bezpečnost dítěte."

Usmála se nad jeho hlasem, který ji napověděl, že není zvyklý se doprošovat. Slyšela jeho nařízení pro Chrise, tak věděla, že svobodná vůle není Wulfovým synonymem.

"Dobře," řekla a usmála se na něj trochu, "ale jenom proto, že jsi mne požádal."

Jeho rysy se uvolnily. Bože byl to tak nádherný chlap, když se takhle díval. "Je něco, co potřebuješ ze svého bytu? Můžeš si potom pro to poslat."

"Oblečení by bylo fajn. Líčidla a věci na čištění zubů taky."

Vzal svůj telefon a volal. Cassandra ho poslouchala, jak se představil své ochrance.

Noční polibek

Otevřela dveře a on šel za ní do jejího pokoje. Kate tu seděla na židli a četla si, vzhledla bez komentáře.

"Počkej." Podal jí telefon. "Potřebuje, abys řekla, kde bydlíš."

"Proč?"

"Protože zapomenou, co jsem jim řekl do pěti minut, a nesmí opouštět prostory. Vždycky tu je někdo, obvykle Ash, Chris, kámoš Talon a řeknou, co potřebuju, aby udělali, nebo pošlu email. Jenže email nebo textovka je na dlouho."

Myslel to vážně?

"Můžu jít s nimi," nabídla se Kate a odložila knihu stranou. "Vím, co potřebuje a taky si chci vzít něco svého."

Wulf po Cassandře předal poselství svým strážím, tak, že opakovala jeho slova.

Když skončila hovor, zavěsila. Pane, smiluj se a to si Cassandra myslela, že se posral její život.

"To mi chceš říct, že si tě lidé nepamatují ani, když s tebou mluví přes telefon?"

"Ne, nikdy."

"Tak jak jsi udržel Chrise pod pokličkou? Nemůže jim říct, že je všechno fajn a odejít?"

Zasmál se. "Ne, protože moc dobře ví, že každá otázka týkající se jeho bezpečí je závislá na Ashovi. Stráže nic neudělají bez přímého rozkazu od Ashe."

Wau, ten je drsný.

Kate se na Cassandru jemně usmála zatímco Cass si sebrala z prádelníku oblečení, které ji daroval

Wulf. "Jsem ráda, že ses s tím vyrovnala. A Wulf taky. Udělá to věci jednodušší."

Cassandra pokývala hlavou. Vskutku to tak bude.

Jen kdyby Wulf mohl akceptovat její dědictví tak jednoduše, jako budoucí dítě. Ale na co, stejně za pár měsíců zemře. Možná, že to dopadlo nejlépe, jak jen mohlo. Takhle po ní aspoň nebude truchlit. Ne, řekl ten hlas v její hlavě. Chtěla víc od Wulfa. Chtěla to, co prožívali v jejich snech.

Přestaň být sobecká.

Cassandra polkla při té představě. Měla pravdu. Bude lepší, když zůstane stranou od Wulfa. Poslední co chtěla je, aby pro její smrt trpěl.

Čím méně lidí bude smutnit, tím lépe. Nenáviděla pomyslení a ublíženého člověka, tak jako byla ona po smrti matky a sester. Nebyl den, aby na ně nepomyslela. Byla tu její část, která nechtěla bolest a nechtěla někoho takto vidět.

Jakmile popadla tepláky a tričko do náručí, vydala se za Wulfem skrz jeho dům. Jeho přítomnost se jí dotýkala hluboko v nitru. Nikdy necítila něco takového.

"Víš, že to tu máš velmi pěkné?" řekla.

Podíval se kolem jako by si toho nevšiml a chvíli postál. "Díky. Je to stavba ze století Chrisovy prapra-prababičky. Měla patnáct chlapců a chtěla pro ně hodně pokojů." Bylo jasné z jeho hlasu, že je všechny hluboce miloval.

Noční polibek

"Co se s nimi stalo, když je Chris poslední?"

Smutek ztmavil jeho oči a jí ho bylo líto z bolesti v jeho pohledu. "Nejstarší syn s několika jeho bratrance zemřel jako pasažér na Titaniku. Chřipková nákaza v roce 1918 zabila tři další a dva zůstali sterilní. Válka mi vzala další čtyři. Dva zemřeli jako děti a jeden zemřel jako mladý muž při nehodě na lovu. Další dva, Stephen a Craig se oženili. Stephen měl jednoho syna a dvě dcery. Syn zemřel za druhé světové války a dcera onemocněla v deseti letech. Další zemřela při porodu."

Cassandra sebou trhla nad jeho slovy a bolestí, kterou slyšela v jeho hlase. Bylo jasné, že každého z nich miloval a byl pro něj velmi důležitý.

"Craig měl čtyři syny. Jeden zemřel za druhé světové války, jeden jako dítě, jeden při automobilové nehodě se svojí ženou a poslední byl Chrisův dědeček."

"To je mi líto," řekla a soucitně se dotkla jeho paže. Není divu, že tak horlivě hlídal Chrise.

"Divím se, že jsi jich nechal odejít tolik do války." Přikryl její ruce svými. Podívala se do jeho očí, které jí pověděly, jak moc ocenil její dotek.

"Věř mi, snažil jsem se je zastavit. Ale, co můžeš udělat, abys udržela tvrdohlavého muže doma. Nakonec jsem pocítil, jak se cítil můj otec, když jsme Erik a já opustili domov proti jeho přání."

"Ale nechápeš, proč vás matka odmítla přijmout zpět."

Ztichl a ustoupil o krok. "Jak tohle můžeš vědět?"

"Já ..." Ztichla, než se rozhodla, co by měla udělat. "Omlouvám se. Stále dokážu číst myšlenky. Nechci, ale nemám nad tím kontrolu. Prostě se to objeví."

Jeho oči se opět bouřily.

"Víš," snažila začít z jiného konce. "Někdy lidé říkají a dělají věci ze zápalu vzteku a později jich litují. Jsem si jistá, že tvoje matka vám odpustila."

"Ne," řekl s nízkým a hlubokým hlasem. "Opustil jsem spoustu věcí, které mne učila a v které věřila. Jsem si jistý, že mi nikdy neodpustila."

Cassandra se natáhla po stříbrném řetízku na jeho krku, dokud nedržela přívěšek v ruce. Tak jako ve snu držela Thorovo kladivo a malý krucifix.

"Nemyslím, že jsi opustil všechno. Proč bys jinak měl na sobě tohle?"

Wulf se podíval do jejich prstů svírajících matčin kříž a talisman jeho strýce. Starobylé památky, které nosil tak dlouho, že si nepamatoval jejich přítomnost.

Oni byli minulost a ona byla jeho budoucností. Rozpor v jeho nitru.

"Jen mi připomínají, že slova vyřčená v hněvu, nemohou být nikdy odvolána."

"A přesto mluvíš tak často v hněvu."

Odfkl. "Některé chyby snadno nenapravíš."

"Snad." Řekla, natáhla se a políbila ho v úmyslu přátelského gesta.

Noční polibek

Wulf zavrčel nad její chutí a přitáhl jí k sobě a držel ji pevně na své hrudi tak, aby cítil každý centimetr jejího ženského těla.

Jak jí chtěl. Chtěl z ní strhat oblečení a ukojit bolest v bedrech, kterou cítil vždy, když se na něj podívala. Bylo tak skvělé mít ženu, která si na něj pamatovala. Pamatovala si ho a to, co jí řekl. To bylo k nezaplacení.

Cassandra zasténala hluboko ve svém hrdle, když ucítila jeho rty na svých. Jak se jeho zuby jemně pásly na jejích rtech a jeho jazyk se proplétal s jejím.

Cítila jeho svaly, jak se prohýbají pod její rukou, cítila je, jako by byly vybroušeny v ocelové nebezpečné pláty.

Byl tak ohromující. Tak divoký a zároveň tak podivně dávající. Část jí ho nechtěla nikdy opustit. Část chtěla, aby to tak udělala.

Bolest procházela skrz ní, když neochotně přerušila polibek a oddálila se. Wulf nechtěl nic jiného než ji znovu držet ve svých rukách. Zadíval se na ni, srdce mu bušilo a celé tělo hořelo. Proč ji nemohl najít jako obyčejný člověk?

A vadí to? Nemohla by být apollit a on jiný druh. Jejich vztah byl nemožný, přesto byli dohromady spojeni bohyní. Byl okouzlen Cassandřiným duchem a vášní. Jejím hlasem, její vůní. Všechno na ní mluvilo k němu.

Jejich vztah byl od počátku zatracen. Má umřít.

Ta slova prošla skrz něj jako nůž. Byl tak dlouho sám, srdce měl pohmožděné a zkrvavené ztrátou každého milovaného. A ona mu tam udělá další jizvu. Znal to. Mohl to cítit.

Wulf jen doufal, že by se to dalo vyléčit, ale tak nějak tušil, že to nepůjde. Její přítomnost mu ublíží stejně tak, jako od ostatních.

Její tvář ho bude pronásledovat ...

Navždy.

V tu chvíli nenáviděl Artemis, za to co udělala. Nenáviděl ji za to, že ho nutila do tohohle života a za to, že mu dala ženu, kterou má ztratit. To nebylo správné.

A proč? Protože byl Apollo rozzlobený na své vlastní lidi?

"Krevní linie je tak křehká." Neuvedomil si, že to řekl nahlas dokud Cassandra nepokývala hlavou.

"To vysvětluje, proč chráníš Chrise tak, jak ho chráníš."

Ani neměla představu.

Vedl ji po schodech dolů až do svého pokoje.

"Musím se přiznat, že jsem překvapený, že se Apollo lépe nestará o své příbuzné. Obzvlášť nyní, když je to tak důležité."

"Stejně jako u vás, i nás bylo zpočátku mnoho, ale postupně se počty zmenšovaly, až jsem zbyla jen já. Samozřejmě moc nepomohlo, že jsme byli loveni."

Wulf ztichl a odemykal dveře, které měly kódový zámek na vedlejší zdi.

Noční polibek

"Paranoidní?" zeptala se Cassandra.

Usmál se s jemně ironickým pobavením a vyťukal kód. "Máme mnoho zaměstnanců, kteří tu pracují za denního světla a o mně nic nevědí. Nemohou si pamatovat mojí existenci. Takhle nepřijdou ke mně do pokoje a nezačnou křičet, že tu je vetřelec mezitím, co je Chris ve škole."

To jí dávalo smysl. "Jaké je to být anonymní?"

Otevřel dveře a obrátil se na matné stropní světlo. "Je to jako být někdy neviditelný. To je tak zvláštní, že mne s Kate vidíte a nemusejí nás znova představovat."

"Ale Acheron a Talon si tě pamatují taky."

"To je pravda. Temní lovci, Katagariánci a zvěrolovci si mne mohou pamatovat, ale nemohu být dlouho v přítomnosti temných lovců a zvěrolovci jsou nervózní a mrzutí, když jsem blízko nich. Nemají rádi představu, že v jejich okolí je někdo, kdo není jedním z nich."

Cassandra se dívala kolem, mezitím co se on přestěhoval k jeho posteli. Pokoj byl obrovský. Byl tu počítačový systém u zdi, který ji připomínal něco od NASA, vpravo dole stříbrný počítač Alienware na černém stole.

Ale to, kam se zadívala, byla černá obrovská postel v pravém rohu. Byla to skutečně postel z jejich snu. Zdi okolo ní byly z černého lesklého mramoru, který odrážel obrazy. Na rozdíl od jejího snu se v nich Wulf neodrážel. Nebyly tu žádná okna.

Na stěně nalevo od ní bylo mnoho portrétů a pod nimi dlouhá mahagonová komoda.

Na vrchu komody byla stovka obrazových rámečků. Černé kožené sofa a křeslo, podobné křeslům nahoře, stála před obrovskou televizní obrazovkou.

Při pohledu na nespočetné množství tváří si vzpomněla na portrét ženy visící nyní vedle Katiina pokoje. Wulf o nich věděl hodně a znal každou jejich tvář na zdi nebo na komodě. Tváře lidí, kteří o něm pravděpodobně věděli jen málo.

"Musel ses znova představovat Izabele?"

Zavřel a zamkl za nimi. "S ní to bylo kapku jednodušší. Byla ze Squirelské rodiny, věděla o temných lovcích a vždy když mne potkala, usmála se a řekla: "ty musíš být Wulf. Je pěkné tě opět potkat."

"Takže všichni jejich manželé o tobě věděli?"

"Ne, jenom ti, kteří byli z Pobočnické rodiny. Nejde zrovna dobře vysvětlit obyčejnému člověku o nesmrtelném Vikingovi, který žije v podzemí, a taky si nebudou pamatovat, že ho viděli nebo s ním mluvili. Stejně tak neví Chrisova matka, že existuju."

Podívala se, jak si sedá a zouvá si boty. Měl doopravdy obrovské nohy.

"Chrisova matka není Pobočník?" Zeptala se a snažila se nesoustředit na dlouhé nahé nohy, které ji připomínaly jiné nahé části jeho těla.

Noční polibek

"Ne. Jeho otec ji potkal, když pracoval v místní jídelně. Zamiloval se do ní tak moc, že jsem nemohl zasahovat."

"Proč měli jenom Chrise?"

Povzdechl si a umístil své nohy pod stůl.

"Nemohla donosit děti. Před Chrisem měla tři potraty. Dokonce i Chris se narodil předčasně o sedm týdnů. Když se narodil, řekl jsem jeho otci, že nechci, aby si prošli dalším těhotenstvím."

Byla tím překvapená, moc dobře věděla, jak důležitá pro něj byla linie. "Opravdu?"

Pokýval hlavou. "Jak bych to po nich mohl chtít? Porod ji málem zabil a potraty jí lámaly srdce."

Byla to obdivuhodná věc, kterou udělal. Byla moc ráda, že nebyl barbar, jak předpokládala z počátku. "Jsi dobrý muž, Wulfe. Většina lidí nepomyslí na někoho dalšího."

Odfkl si. "Chris by s tebou nesouhlasil."

"Myslím, že Chris by nesouhlasil ani s ukazatelem."

Byla odměněna jeho smíchem. Byl hluboký, příjemný a posílal skrz ní chvění. Opravdu milovala zvuk jeho zbarveného hlasu.

Ou, neměla by tohle ...

Musela odvést své myšlenky od toho, jak moc je rozkošný.

"Dobře," řekla a zívla. "Jsem unavená, čerstvě těhotná a opravdu potřebuju jít spát."

Ukázala na dveře za sebou. "Koupelna?"

Přikývl.

"Dobře, jdu ji zkusit před spaním."

"V lékárnice máš nový kartáček."

"Díky."

Cassandra ho opustila, aby se připravila na spaní. Sama v koupelně opět otevřela lékárnu a ztuhla. Uvnitř byly všechny druhy zdravotnických potřeb, obsahující skalpel a šití. Wulf nemohl chodit k lékaři stejně tak jako ona.

Jak se natahovala pro zubní kartáček, vzpomněla si, jak po něm Démon vystřelil. Její pohled se stočil zpět na přípravky. Musí se obvykle starat o zranění. Úplně sám. Nikdy o tom neřekl slovo. Ani v jejich snech. Vzpomněla si jak se Stryker uzdravil, když ho bodla. Zajímalo by ji, jestli má Wulf taky takovou schopnost regenerace.

"Chudák Wulf," vydechla, když se převlékala.

Bylo divné tu být. Ona na jeho panství. Nikdy nestrávila noc s mužem. Několika mužům, s kterými mohla spát, dala kopačky a odešla tak brzy, jak jen to šlo.

Nebylo třeba zůstat a nechat někoho u sebe, co kdyby někdo zaútočil.

Ale nyní byla připojena k Wulfovi, mnohem více než by měla. Nebo ne? Byl otcem jejího dítěte. Neměli určitý stupeň blízkosti? To jediné se zdálo správné.

Odešla z koupelny a našla ho sedět zcela oblečeného, až na bosé nohy na křesle v obývacím prostoru.

Noční polibek

"Můžeš si vzít postel. Já si vezmu křeslo," řekl.

"Nemusíš to dělat, víš. Není to jako, že bych mohla otěhotnět nebo tak." Nevypadal pobaveně.

Cassandra překlenula vzdálenost mezi nimi a vzala ho za ruku. "Pojď, velký chlape. Není třeba, aby se tvé extrémně velké tělo mačkalo v křesle, když tu máš skvělou postel, která na tebe čeká."

"Nikdy předtím jsem nespál s ženou v posteli."

Vyklenula na to obočí.

"Myslím jako společný spánek," upřesnil. "Nikdy jsem nestrávil s některou celou noc."

"Nikdy?"

Zakroutil hlavou.

Chlapec, s kterým má více podobného než si myslela. "Nikdy nejsi moc starý na nové zkušenosti. Dobře, možná ty ne, ale v mnoha případech je to pravda."

Zamračil se do velice známé podoby. "To všechno má být vtip?"

"Ne," řekla upřímně a vedla ho k posteli. "Ale humor je způsob jak přecházím horor v mém životě. Chci říct, no tak. Buď smích, nebo pláč a pláč ti bere moc energie, kterou potřebuješ během dne, nemyslíš?"

Pustila ho, aby si splekla vlasy. Wulf sledoval její ruce a zastavil ji. "Nemám rád, když to děláš."

Polkla nad jeho hladovým pohledem v jeho púlnočních očích. Měla pocit děja vu s tímhle pokojem a pohledem do jeho tváře. I když by

neměla, ráda viděla ten žár v jeho očích. Líbil se jí pocit jeho rukou na jejích.

Nebo ještě lépe, jeho ruce na jejím těle ...

Wulf věděl, že by s ní neměl dělat vůbec nic, třeba sdílet s ní postel nebo cokoli dalšího, ale nemohl se od ní udržet. Chtěl se dotýkat její kůže, ve skutečnosti, hned teď. Chtěl mít její nohy omotané kolem něj a nechat její teplé tělo, aby konejšilo jeho srdce. *Nesmíš.*

Příkaz byl tak silný, ale nedbal ho, protože Wulf Tryggvason nikdy nebyl typem muže, který poslouchal nařízení. Ani jeho vlastní.

Naklonil hlavu tak, aby mohl vidět vášeň v jejích zelených očích. Popálilo ho to. Její ústa byla pootevřená, vítající. Posunoval své prsty po její čelisti, dokud je nezabořil do jejích jahodově blondátých vlasů. Pak se zmocnil jejich úst, chutnala tak horce.

Přitáhla ho k sobě, pevně a náročně rukama a přejížděla mu po zádech. Jeho tělo se pohnulo a penis mu ztvrdl okamžitě.

Zasténal a vzal ji do náruče. K jeho překvapení ho objala nohama kolem pasu. Zasmál se v odpověď, když ho sežehlo teplo jejího těla. Přitiskla své jádro k jeho slabinám, až si byl moc dobře vědom, jak mají k sobě blízko. Její tmavé oči zářily vášní, zatáhla za jeho tričko a přetáhla mu je přes hlavu.

"Hladová, *villkat?*" zamumlal ji do rtů.

Noční polibek

"Ano," vydechla v potěšení.

Wulf ji položil na postel. Sáhł dolů mezi jejich těla a rozeplnul své kalhoty. Zavrčel hluboko v hrdle, když dychtivýma rukama putovala dolů a dotkla se ho. Skrz celé jeho tělo procházel třas, jak hladila jeho hřidel. Vzpomněla si, jak se mu líbil určitý dotyk. Pohlázení.

Téměř by se rozbředel nad tím zázrakem. Možná si mohl mezi apollitkami nebo zvěrolovkyněmi najít milenku už dávno.

Ne, pomyslel si, když zabořil své rty do jejího krku a vdechl vůni růží. Nebyla by to Cassandra a bez ní by neměl to, co potřeboval. Něco bylo na té ženě, něco, co ho naplňovalo. Spalovala ho způsobem, jaký nikdy nepoznal. Jen pro ni byl ochoten porušit pravidlo a vzít si apollita do své postele.

Cassandra odsunula ruce z Wulfa a přetáhla si tričko přes hlavu. Zanaříkala, jak dobře jí dělalo teplo z jeho nahého těla, které cítila proti svému. Všechna sláva té mužské pokožce, která byla pastvou pro její oči.

Běžel svými prsty přes její prsa, zhrocujíc je a dělající je bolestivými. Vzal pravé do úst a ochutnával je tak, že se jí rozbušilo srdce. Jeho jazyk byl jemný a lehoučký a hladil ji tam a zpět. Nad tou intenzivní rozkoší se jí třepotal žaludek.

Pak směřoval své polibky níže než je břicho. Zastavil se, aby mohl okusovat její kyčelní kosti a jeho ruce sklouzly dolů k teplákům. Cassandra

nadzvedla boky, aby je mohl sundat pryč. Položil je na zem a pak rukama široce roztáhl její stehna od sebe.

Zírala na něj plná očekávání a on se díval na její nejintimnější část těla. Díval se divoce a hladově. Vlastnicky. Poslal skrze ní elektrický impuls.

Zasyčela, když přešel prsty po jejím rozštěpu. Jeho dotek jí škádlil a vzrušoval. Jeho dotek byl božský. Lákavý a podněcující.

Wulf sledoval radost na její tváři, jak se třela proti jeho ruce. Miloval její odpověď. Způsob jakým se otevírala a nechránila.

Vlezl na postel a položil své tělo na její, pak se s ní překulil. Objala ho kolem těla a hladově se políbili. Její kůže klouzala po jeho ve smyslné symfonii a to ho podněcovalo ještě víc. Wulf si ji posadil na klín. Byla na něm a obalovala ho svými dlouhými nohama kolem jeho pasu. Její ruce ho hladily po hlavě a prsty měla zapletené do jeho vlasů.

Upřímně se bál toho, co cítil, když se nadzvedla a pojala ho do svého těla. Jezdila na něm hladově, vysávala jeho tělo a brala si, co potřebovala a dávala, čeho se dožadoval. Nechtěl, aby odešla. Nechtěl, aby někdy opustila jeho lože.

Cassandra si skousla rty v extázi, jak cítila Wulfa hluboko ve svém nitru i ve skutečnosti. Byl tvrdý a silný. Byl to ještě lepší pocit než v jejich snech.

Noční polibek

Světlé chlupy jeho hrudi jí škádlily citlivá prsa, zatímco držel její spodní část a vedl její pohyby. Dívala se do jeho očí, které byly ztmavlé vášní.

Dýchali v synchronii stejně tak, jako když narážel boky proti jejímu klínu znovu a znovu.

Nikdy se takhle s mužem nemilovala. Na jeho klíně, s těly propletenými dohromady. Byla to ta nejintimnější věc, kterou zažila. Opřela si o něj hlavu, když ji Wulf sál z prsou. Držela jeho hlavu a cítila, jak jí přemáhá radost. Když pak na ní přišla extáze, vykřikla nahlas.

Wulf nadzvedl hlavu, aby mohl sledovat její tvář během orgasmu. Byla tak krásná.

Položil ji zpět na postel, aniž by opustil její tělo a převzal kontrolu. Zavřel oči a nepřemýšlel nad ničím, kromě pocitu jejího tepla a vlhkosti pod ním. Nebylo minulosti ani přítomnosti. Žádný temný lovec, žádný apollit. Byli tu jenom oni dva.

Její ruce na jeho zádech, její nohy propletené s jeho a on sám, když vrážel hluboko do ní. Potřeboval to víc, než kdy potřeboval něco jiného. Zabořil obličej do jejich vlasů a vléval se hluboko do ní.

Cassandra držela pevně Wulfa, když cítila jeho křeče. Jeho dech jí šimral na krku. Tělo měl vlhké potem a jeho dlouhé černé vlasy škádlily její kůži. Ani jeden z nich se nepohnul a dýchali nepravidelně. Přijímala pohodlí, jak jeho váha tlačila na ní. Pocit mravenčení z dotyku jeho mužného těla. Běžela rukama po jeho svalnatých

zádech, přes jeho jizvy a pak líně sledovala tetování na jeho rameni.

Nadzvedl se, aby se jí mohl podívat do očí.

"Myslím, že jsem na tobě závislý."

Usmála se nad jeho prohlášením, i když části z ní to přišlo smutné. Vlasy mu padaly kolem obličeje jemného ve slabém světle. Zasunula mu vlasy za uši a políbila ho.

Jeho paže byly obtočené pevně kolem ní. Milovala ten pocit. Připadala si tak chráněná v bezpečí.

S povzdechem a zasněně se odtáhla. "Musím se jít osprchovat."

Nepustil ji. "Nechod'."

Naklonila na něj ve zmatku hlavu.

"Líbí se mi ten pohled. Na tebe a mé semeno na tobě," zašeptal jí do ucha. "Moje vůně na tvé kůži. A nejvíce se mi líbí vědomí, že ráno si budeš pamatovat, co jsme dělali, a budeš znát mé jméno."

Položila ruku na jeho vousatou tvář. Hluboce se jí dotýkala bolest v jeho očích. Lehce ho políbila a přitulila se k němu. Stáhl se k ní natolik, že ležel jako lžice za ní. Položila mu hlavu na biceps a on se jí něžně dotýkal. Srdce jí bušilo radostí, když poslouchala jeho dech. Zvedl hlavu, políbil ji na tvář a pak se usadil s jednou rukou pohřbenou v jejích vlasech.

Během několika minut tvrdě spal.

Noční polibek

Byla to nejvíce klidná chvíle jejího života. Hluboko ve svém srdci věděla, že ji dnes večer Wulf ukázal druhou stranu svého života, kterou nikdo jiný neviděl.

Byl nevrlý a vzdálený. Ale v jejich pažích byl něžný milenec. A v pozadí její mysli přemýšlela, že by se mohla naučit milovat takového muže. Nemohlo to být těžké.

Cassandra ležela tiše v klidu do ranních časných hodin. Nebyla si jistá jaký je čas, jen to, že Wulf zahřívá tu její část, která byla dlouho v chladu až doted'. V duchu se ptala, jak tam tak ležela, kolik staletí Wulf byl omezen na oblast, jako je tahle. Řekl, že tento dům má jen o něco málo víc než sto let. Rozhlédla se a pokusila si představit, jaké je to být tu sám. Den co den po desítky let. Muselo to být pro něj osamělé.

Sklonila se a položila si ruku na břicho a představovala si dítě tam. Bude to kluk nebo holka? Bledé jako ona nebo tmavý jako otec? S největší pravděpodobností se nikdy nedozví barvu vlasů svého dítěte. Většině dětí vlasy vypadají, a pokud ne, jsou to batolata a nedá se to přesně odhadnout.

Do té doby bude mrtvá. Mrtvá, před prvními zoubky, prvními kroky nebo slovem.

Nikdy se nedozví, jaké bude dítě vůbec.

Neplač ...

Ale nemohla si pomoci.

"Cassandro?"

Neodpověděla na Wulfovo ospalé volání. Kdyby to udělala, hlas by ji zradil.

Převalil ji, jako by tušil, že pláče a vzal ji do náruče. "Neplač."

"Nechci zemřít, Wulfe," vzlykala na jeho hrud'.

"Nechci opustit naše dítě. Je toho tolik, co mu chci říct a on ani nebude vědět, že jsem kdy existovala."

Wulf ji sevřel, když slyšel její upřímná slova.

Jak si přál, aby mohl říci, že jsou její obavy pošetilé, ale nebyly. Byl to osud a ani jeden z nich to nemohl změnit.

"Máme čas, Cassandro. Povídej mi příběhy o sobě, tvé matce a tvých sestrách a já tě ujišťuji, že dítě bude vědět o každém z vás. A každé další dítě po něm. Nenechám je na vás zapomenout. Nikdy."

"Slibuješ?"

"Přísahám, stejně jako ti přísahám, že ho vždy udržím v bezpečí."

Jeho slova ji uklidnila. Houpal ji něžně v náruči.

Wulf přemýšlel, kdo z nich je na tom hůř. Jestli matka, která se nedožije dítěte a toho, jak bude vyrůstat, nebo otec, který musí sledovat dítě a všechny další po něm umírat.

Noční polibek

Kapitola 9

Po tři týdny byl Chris a Cassandra stále pod Wulfovým domácím vězením. Ale jak čas plynul a démoni se neukázali, začal přemýšlet zda-li to trochu nepřehání. Thor věděl, jak ho Chris obviňoval za to snad pětkrát za hodinu.

Cassandra i když nerada se stáhla ze školy. Byly to jen tři týdny, ale vypadalo to jako tři měsíce. Břicho se jí zaokrouhlovalo, že nenechalo nikoho na pochybách a pravdivosti jejího těhotenství. Bylo to to nejhezčí, co Wulf viděl, přestože se snažil držet citově daleko od ní.

Ale bylo to těžké. Obzvlášť protože trávil čas přípravou na jejich dítě. Většinu času byla naprosto klidná, vyprávěla o své minulosti, její matce, sestrách a otci. S každým zdrojem nových informací, které měl předat dítěti, se jí cítil blíž.

"Vidíš to," řekla a ukázala ruku s pečetním prstem do malé kamery, kterou držel. Wulf zaměřil objektiv na to. "Moje matka mi řekla, že to je skutečný svatební prsten atlantských králů."

Cassandra se zatvářila smutně. "Nejsem si jistá, jak mohl přežít celá staletí. Matka ho dala mému otci, aby mi ho mohl předat. Postarám se, aby ho tvůj otec předal tobě."

Pokaždé, když hovořila o budoucnosti dítěte bez ní, jako by to v něm zabíjelo nějakou součást. Byla to nespravedlnost, která mu rvala srdce na kousky. V jejích očích se odrážela bolest a lítost. A když plakala, bolelo ho to ještě víc. Uklidňoval ji nejlépe, jak mohl, ale oba věděli, jaký bude konečný výsledek. Neexistoval způsob, jak to zastavit.

Její otec přicházel často a za denního světla, aby mohl být s ní. Cassandra ho neseznámila s Wulfem, protože si ho otec nebude pamatovat tak, jako tak. Byl za to rád.

Místo toho představila otci Chrise a vymýšleli plány, jak zůstanou oni dva v kontaktu, až se dítě narodí.

Acheron ho vyzval jedné noci v Mardi Gras a okamžitě ho uvolnil z povinností temných lovců, nyní měl hlídat Cassandru a dítě. Do St. Paula byli převedeni další dva temní lovci, jako běžné hlídky, které měly pomáhat hlídat Strykera a ostatní, kteří by po nich šli.

Ash jim také dal jméno Apollitského temného lovce, jménem Spawn, který by jim mohl pomoc se vším, co by Cassandra potřebovala během svého těhotenství. Wulf mu každou noc nechával zprávu,

Noční polibek

ale ještě neodpověděl. Nedokázal ani znovu dohledat Acherona.

Zazvonil mu telefon. Cassandra sledovala, jak Wulf vytahuje telefon z kapsy a odpovídá. Věděla, že má strach nejen o ní, ale i o Chrise. Jeho nejlepší přítel Talon zmizel a nikdo s temným lovcem neměl kontakt několik týdnů.

Ještě navíc Acheron byl také nezvěstný. Wulf neustále opakoval, že je to špatné znamení, i když jim Kate říkala, že si s tím nemají dělat starosti. Acheron byl zřejmě hodně známý svým náhlým zmizením a nikdo jej nemohl dostat. Kate je ujistila, že Artemis nedovolí nikomu, aby ubližoval Acheronovi. Pokud by mu někdo ublížil, všichni by to už věděli.

Cassandra seděla na podlaze s Chrisem a Kat a hráli hru Život. Snažili se hrát Triviální pronásledování, ale zjistili, že temný lovec a nesmrtelná služebnice bohyně mají jednoznačnou výhodu oproti Cassandře a Chrisovi.

Ve hře Život záleží jen na štěstí.

"No, ať se propadnu," řekl Wulf o pár minut později, poté co zavěsil a vrátil se do hry.

"Něco se stalo?" zeptala Cassandra a pohnula svojí figurkou.

"Talon získal svou duši zpět."

"Páni," vyhrkl Chris a seděl v šoku na zemi. "Jak to udělal?"

Wulfův obličej byl netečný, ale Cassandra ho znala dost dobře, aby věděla o jeho napjatosti. Byl

šťastný, byl to jeho přítel, ale taky trochu záviděl. Ne, že by ho obviňoval.

"Setkal se s umělkyní a zamilovali se do sebe," řekl Wulf a posadil se vedle ní a upravil si peníze na hraní. "Na Mardi Gras dostala jeho duši zpět a osvobodila ho."

Chris vydal znechucený zvuk při Wulfově prohlášení. "Člověče, to našťve. Teď už se bude moci připojit ke Kyrianovi a k jeho geriatrické hlídce."

"Chrisi!" vydechla v nevhodný smích. "Je strašné, co říkáš."

"Jo, ale je to pravda. Neumím si představit, že bych vyměnil nesmrtelnost za ženu. Bez urážky dámy, ale je to bláznovství."

Wulf upínal svoji pozornost k hernímu plánu. "Talon nepřišel o svojí nesmrtelnost. Na rozdíl od Kyriana, si ji nechal."

"Aha," řekl Chris. "Tak to je potom v pohodě. Pro něj fajn. Chlape, musí být fajn mít svůj koláč a baštit, kdy chceš, co?" Chris zrudl, když se podíval sem a tam mezi nimi a uvědomil si, co právě řekl. "Teda myslím, ..."

"To je v pohodě," řekl Wulf shovívavě. Ale jeho oči prozrazovaly, že cítil bolest. Kate se otočila a Cassandra se natáhla a propletla své prsty s Wulfovými. "Nevěděla jsem, že temní lovci mohou být osvobození."

Noční polibek

"Je to vzácné," řekl Wulf, zpevňující jejich sevření. "Alespoň to tak bylo do loňského roku. Talon a Kyrian jsou jediní dva, o kterých víme."

"Jsou tři," přidala Kate a pohnula kouskem na desce.

"Tři?" Zeptal se Wulf celý šokovaný.

Kate přikývla. "Byli osvobozeni tři temní lovci. Slyšela jsem, jak se o tom mluví mezi ostatními služkami, když jsem šla za Artemis."

"Myslel jsem, že jsi neměla šanci s ní mluvit," řekla Cassandra a vzpomněla si, co jim Kate řekla po nočním návratu.

"Oj, já ne. Má velké "Neruš Můj Spánek" na dveřích. Existují konkrétní časy, kdy se nikdo neodváží, jen Apollo. Slyšela jsem jiné, kteří o tom klábosili. Zdá se, že z toho nemá Artemis moc velkou radost."

"Hmm ..." řekla si Cassandra.

"Kdo jiný byl propuštěn?" zeptal se Wulf.

"Zarek z Moesie."

Wulf sevřel čelist a díval se na Kate, jako kdyby jí vyrašila nová hlava. Chris si odfrkl. "Teď už vím, že toho máš fakt dost, Kate. Zarek je odsouzený na smrt. Není žádný způsob, jak by ..."

Kate na něj pohlédla. "Jasně, že nezemřel, namísto toho skončil na svobodě. Artemis bude pěkně zuřit, jestli ztratí dalšího lovce."

Ta slova nebyla moc Cassandře příjemná. Dokázala si představit, co je to pro Wulfa.

"Nikdy jsem si nepomyslel, že nastane den, kdy bude Zarek volný." Řekl Wulf pod vousy.

"Byl psychotický ještě dlouho předtím, než ho vyhnali do exilu a tak dlouho jak jsem temným lovcem."

Cassandra se na to zhluboka nadechla. Nezdálo se jí správné, že někdo jako je Zarek mohl dostat svobodu, zatímco Wulf byl prokletý.

"Zajímalo by mne, pro kterého temného lovce bude dělat Nick, teď, když je Talon svobodný," řekl Chris a popadl plechovku Pringles od Kate.

"Neumím si představit, že by někdy sloužil Valeriusovi."

"Máš pravdu," řekl Wulf. Vysvětloval Cassandře, že Valerius byl vnuk muže, který zničil Kirianovu rodinu a ukřižoval řeckého generála. Protože byl Nick Kiriánův bývalý Squirel a osobní přítel, bylo jasné, že nemůže sloužit muži, jehož rodina ublížila Kyrianovi.

Wulf, Kate a Chris dále diskutovali o temných lovcích, zatímco Cassandra přemýšlela nad tím, co se dozvěděla dnes.

"Mohla bych tě osvobodit?" zeptala se Cassandra Wulfa.

Podíval se na ni s podivným výrazem. "Ne. Na rozdíl od jiných temných lovců nemám mimo-ustanovení."

"Jak to myslíš?"

Noční polibek

Wulf unaveně vydechl, když se k ní otočil. "Byl jsem do služby Artemis zatáhnutý trikem. Všichni ostatní to přijali dobrovolně."

"Jakým trikem?"

"To jsi byl ty?" přerušila Kate jeho odpověď.

Cassandra se otočila na Kate. "Ty o tom něco víš?"

"No v době, kdy se to stalo, bylo kvůli tomu hodně povyku. Artemis je ještě stále naštvaná, jak ji Morgine oklamala. Bohyně nenávidí každého, kdo nad ní vyzraje a především pokud se jedná o smrtelníka, kterého vlastní."

"Jak to udělala?" zeptala se Cassandra.

Kate si vzala nazpět od Chrise Pringles, než by je snědl. Ten kluk rád jí. Stále nemohla přijít na to, jak se mu podařilo zůstat tak hubený. Vstal a odešel do kuchyně, bylo jí jasné, že pro další občerstvení.

Kate nastavila plechovku vedle nohy. "Morgine uzavřela smlouvu se skandinávským bohem Lokim. Použil bodlák z Norns, který má moc zaměnit jednu osobu za druhou na jeden den."

Wulf se zamračil nad jejími slovy. "Jak dosáhl toho, aby změna byla trvalá?"

"Lokiho krví. Norští bozi hrají podle vlastních pokroucených pravidel a Loki chtěl Morgine pro sebe. A tak vyměnil její duši s tvou, aby si ji udržel. Artemis s ním nechtěla jít do války, aby dostala Morgine zpět. Spočítala si, že bys byl lepší lovec než ona."

Wulf přimhouřil oči. Kate se na něj podívala chápavě a poplácala ho na paži.

"Jestli se budeš cítit lépe, Loki Morgine stále mučí a ona se nemůže osvobodit. Kdyby odešla, Artemis by ji zabila. Neučinila to, protože ji Loki stále chrání."

"To neznamená, že se budu cítit lépe."

"Ne, myslím, že to tak nebude."

Stryker chodil po podlaze matně osvětlené hodovní síně a chtěl krev. Celé tři týdny nebyl schopen najít Wulfa a Cassandru. Nemohl se dostat ani k jejímu otci a díky němu ji najít.

U všech čertů.

Jeho syn Urian na tom právě pracoval, zdálo se, že bezúspěšně.

"Jak může být těžké vypátrat, kde žije temný lovec?"

"Jsou šikovní, Kyriosi," řekl Zolan a použil uctivý atlantský výraz "pane."

Zolan byl třetím ve vedení a jedním z nejdůvěryhodnějších vojáků Strykera. Byl povýšen do hodnosti Spathi pro jeho schopnost nelítostného vraždění a nemilosrdnosti. Už dosáhl kýžené hodnosti generála před více než deseti tisíci lety. Stejně jako Stryker si obarvoval vlasy na černo a měl na sobě symbol Spathi se žlutým Sluncem s drakem ve středu, znakem Ničitelky.

Noční polibek

"Kdyby nebyli," pokračoval Zolan, "mohli bychom je sledovat a zabít prostřednictvím našich zaměstnanců, když budou spát."

Stryker se podíval na Zolana tak zlovoleným pohledem, že od něj démon odstoupil. Jen jeho syn měl dost odvahy, aby neustoupil před jeho hněvem. Urianova odvaha neznala meze.

V hale před ním se objevil démon Xedrix. Na rozdíl od ostatních démonů Xedrix neuznával v jejich světě přednostní postavení Strykera. Většinu času s ním Xedrix zacházel více jako se služebníkem než s pánem. To bylo něco, co rozhněvalo Strykera ještě více.

Nebylo pochyb, že démon zastával své místo u ničitelky, byl v její úctě a ochránila by ho, ale Stryker znal pravdu. Jeho matka ho absolutně milovala.

"Její benevolentní milost s tebou chce mluvit," řekl démon tichým, klidným tónem. Benevolentní milost. Vždy, když Stryker slyšel tento termín, chtělo se mu smát. Ale věděl moc dobře, že jeho matka nemá smysl pro humor. Zvedl se ze svého trůnu a přemístil se do soukromých komnat Apollymi. Jeho matka stála nad jezírkem, z kterého tekla voda zářivým vodopádem z tohoto světa do světa lidského. Kolem byla jemná duhová mlha a opar. Bylo to místo, kde mohla bohyně sledovat, co se děje na Zemi.

"Je těhotná," oznámila bohyně, aniž by se otočila. Stryker věděl, že myslí Cassandru.

"Jak je to možné?"

Bohyně zvedla ruce nad hlavu a nakreslila ve vzduchu kruh. Voda z bazénu se utvořila do křišťálové koule. Nedrželo ji nic jiného než vzduch a postupně se vyjasňovala, až uviděl obraz ženy, kterou chtěli oba mrtvou. V kouli, ale nebylo žádné vodítko, jak najít Cassandru.

Apollymi táhla jedním nehtem přes obraz a přiměla ho, aby se třásl a deformoval. "Artemis nás ruší."

"Pořád je čas, abychom zabili matku i dítě."

Usmála se na to. "Ano, to je." Otevřela své ruce a koule zmizela zpět do bazénu. "Nyní je čas k útoku. Artemis drží Elektiho. On tě nebude moci zastavit. Ani nebude vědět, že dojde k útoku."

Stryker sebou trhl při zmínce o Elekti. Stejně jako na Abaddonu měl Stryker zakázáno na něj zaútočit. Nenáviděl omezení.

"Nevíme, kam zaútočit," řekl své matce. "Hledali jsme je."

"Vezmi si jednoho z Cerodonů. Můj mazlíček je může najít."

"Myslel jsem, že mají zakázáno opustit tento svět."

Matka se krutě pousmála a zakřivila rty.

"Artemis porušila pravidla, tak můžu i já. Teď běž přáteli, ať jsem na tebe hrdá."

Stryker přikývl a obrátil se. Odešel tři kroky od ničitelky, než ho zastavil její hlas.

Noční polibek

"Pamatuj si Strykeriusi, zabij dědičku dříve než se vrátí Elekti. Nezapojuj se do ničeho s ním. Nikdy."

"Proč mám zakázáno se ho dotknout?"

"Nám nenáleží se ptát proč. My buď žijeme anebo umřeme."

Zaskřípal zuby, když mu dala zkreslenou lidskou citaci.

Když znovu promluvila, chlad v jejím hlase ho rozzlobil ještě víc. "Odpověď na tuhle otázku je, jak moc si ceníš svého života Strykeriusi. Mám tě u sebe celá staletí a nemám chuť tě vidět mrtvého."

"Elekti mne nemůže zabít, jsem Bůh."

"A i velkolepější božstvo padlo. Mnoho z nich postihl můj hněv. Dbej na má slova, chlapče. Věnuj jim dobře pozornost."

Stryker pokračoval ve své cestě a zastavil se na tak dlouho, aby uvolnil Kyklona. Jeho jméno znamená "tornádo." Jakmile se rozpoutá, je Ceredon smrtící hrozbou. Stejně tak jako Stryker.

Byla skoro půlnoc, když Wulfovi znovu zazvonil telefon. Slyšel v odpovědi drsný řecký přízvuk, který neznal.

"Tu je Spawn, Vikingu. Volal jsi snad stokrát, když jsem byl pryč?"

Wulf ignoroval muže a zhoršil tón. "Kde jsi byl?"

Spawn odpověděl vyzývavým nízkým zavrčením. "A odkdy ti musím skládat účty? Ani tě neznám, tedy, ne že by ti do toho něco bylo."

No, někdo si asi nevzal prášky na osobnost dnes v noci. „Podívej, osobně proti tobě nic nemám, démone.“

"Jsem Apollit, Vikingu. Dost *velký* rozdíl."

Jo, jasně. "Promiň, nechtěl jsem tě urazit."

"Jak říkáš, Vikingu, ...*jo jasně.*"

Do prdele!

"Ó ano, i to jsem slyšel."

Wulf zasyčel hněvem a uzavřel svojí mysl. Poslední věc, kterou chtěl, bylo prozradit se před cizincem, který mohl být stejně smrtící jako démoni jdoucí po Cassandre.

"Pokud víš tak moc, měl bys vědět, proč volám."

Odpovědělo mu ticho.

Po krátké pauze se Spawn zasmál hluboko v hrdle. "Nemůžeš udržet přede mnou prázdné myšlenky Wulfe. Neexistuje způsob, jak se chránit dlouho, když jsem s tebou v přímém kontaktu. Třeba ten telefon, co držíš. Ale neboj se, nejsem tvůj problém. Jsem překvapen, že ta Apollónova dědička existuje. Blahopřeju k dítěti."

"Díky," řekl Wulf méně než upřímně.

"A abych odpověděl na tvoji otázku, nevím."

"Co nevíš?"

"Jestli poloviční Apollit přežije dvacet sedm, ale možné je cokoliv. Myslím, že za pár měsíců se ukáže, takže navrhuju posadit se a vychutnat si show."

Noční polibek

To ho rozzuřilo, jak mohl ten Apollite říci něco tak tragického. "Drž hubu Spawne. Vůbec to nepovažuju za legraci."

"To je směla. Myslím, že jsem docela komik."

Wulf nechtěl nic jiného než Apollitského temného lovce roztrhat.

"Je dobře, že žiju na Aljašce, kde mne nemůžeš dostat, co?"

"Jak to děláš?"

"Jsem telepat. Znáám tvoje myšlenky dříve než ty."

"Tak proč se chováš jako kretén?"

"Protože jsem telepat ne empat. Mě se nedotýká to, jak se cítíš, jen to co si myslíš. Ale když jsem dostal pokyn od Ashe, abych vám dvěma pomohl, tak to udělám."

"Jaká je to pro nás pocta," řekl Wulf sarkasticky.

"To tedy je, vzhledem k tomu, jak moc nenávidím většinu z vás. Ale protože je Cassandra jedna z mých lidí, budu se snažit. Kdybych byl tebou, našel bych jí apollitskou porodní asistentku, aby pomohla při narození tvého syna."

Wulfovi se sevřelo srdce nad jeho slovy. "Je to kluk?"

"Ještě ne, ale bude, až se o něco víc dovyvíjí."

Wulf se pousmál nad tím pomyšlením, přestože si část z něj přála dceru. Takovou, která by mu připomínala, jaká byla matka.

Umlčel své myšlenky, aby ho neodváděly od toho, kam potřeboval jít. Poslouchal seznam věcí od Spawna, které bude Cassandra potřebovat.

"Moji lidé jsou trochu odlišní od vašich. Mají speciální dietní problémy a působí na ně vliv prostředí."

"Vím, že Cassandra potřebuje transfuzi," řekl Wulf a přemýšlel nad tím, jak vypadala bledá poslední dva dny. "Řekla mi to dříve, než se začala cítit slabá."

"Věř mi, potřebuje víc než to."

"Jako třeba?"

Spawn otázku ignoroval. "Někam zavolám a uvidím, jestli bude někdo ochotný Vám dvěma pomoci. Když budete mít štěstí, přijme vás nějaká kolonie. Ale nemůžu nic slíbit, protože hraju pro jiný tým a moji lidé mají sklony k nenávisti a chtějí mne zabít, když se s nimi spojím."

"Vážím si toho Spawne."

"No, já cením, že v zájmu slušnosti lžeš, i když oba víme svoje. Jediný důvod že mě toleruješ je teď Cassandra. Dobrou noc Wulfe."

Telefon oněměl.

"Beru to tak, že to nejde dobře."

Podíval se přes rameno, aby zjistil, že ve dveřích jeho pokoje stojí Cassandra. Jeho myšlenky se točily nad uštěpačnou povahou Spawna a neslyšel ji vejít. "Asi jako když vejdeš do medvědího brlohu celý obalený medem."

Noční polibek

Usmála se, jak se k němu blížila. "Velmi zajímavá představa."

Zapřemýšlel se nad tím, co řekl Spawn o jejich potřebách. Byla těhotná už téměř měsíc. Byla v pořádku? "Jak se cítíš?"

"Hodně, hodně unavená. Chystám se jít brzo spát."

Vlažně se na ni usmál. "Jen v našem světě se považuje půlnoc za brzy." Přitáhl si jí jemně do klína. Snadno se na něm usadila a on si uvědomil, jak je to pohodlné být s ní.

"Jo, já vím," řekla, když zastrčila hlavu pod bradu a opřela se o jeho hrud'. "Je výhoda, když je někdo noční tvor."

Povzdechla si. "Když jsem byla malá holka, pokusila jsem se přivést slunce mojí matce. Cítila jsem se špatně, že ho nikdy neviděla, necítila. Takže jsem se ho snažila chytit do sklenice. Když se to nepodařilo, chytila jsem do sklenice světlušky a řekla jí, že kdyby se mi jich podařilo chytit víc, bylo by to jako Slunce. Smála se, objala mě a pak je pustila. Říkala, že by nikdo neměl trávit svůj život v kleci."

Wulf se usmál. Dokázal si představit, jak nese několik sklenic své matce. "Jsem si jistý, že jí to potěšilo."

Přejela rukou po jeho předloktí, zvyšující pocit mrazení po celém jeho těle, když hladila rukama jeho kůži. "Moje starší sestra byla jako ona."

Nemohla snést Slunce vůbec. Kdyby na něm byla víc, jak tři minuty, shořela by na prach."

"To mě mrzí."

Oba se odmlčeli, zatímco Wulf zavřel oči a nechal její vůni růží skrz sebe pronikat. Měla tak měkké křivky proti němu. Svěží a plné v těhotenství. Jediné po čem toužil, byla její chuť.

"Myslíš, že umírání bolí?" její dech nebyl více než vydechnutí.

Bolest ho prostoupila, když na to poomyslel.

"Miláčku, proč si takhle ubližuješ?"

"Snažím se," zašeptala. "Opravdu, ale nedokážu přestat přemýšlet nad tím, že za sedm měsíců už nikdy neuvidím Slunce." Podívala se na něj očima jasnýma a zářícíma z neprolitých slz. "Nikdy neuvidím tebe, ani Kat. A tenhle starý ubohý sklep."

"Můj pokoj není ubohý."

Dala mu hořkosladký okouzlující úsměv. "Já vím. Asi bych měla být ráda, jaké mám štěstí. Já alespoň vím, kdy umřu. Můžeme se na ni připravit."

Ne, nemůže. Protože, jak trávil čas s ní, byl k ní více připoután. Tyto poslední tři týdny byly tak neuvěřitelné. Naučil se téměř normálně cítit. Bylo tak příjemné chodit po schodech nahoru a nemuset se představovat jí a Kate. Probudit se za soumraku a najít ji ležet vedle sebe, poznala jeho, poznala jeho dotyk ...

S povzdechem se zvedla z jeho klína a vydala se směrem k posteli. Udělala krok a zapotácela se.

Noční polibek

Wulf se pohyboval rychlostí blesku a zachytil ji do náruče dříve, než upadla.

"Jsi v pořádku?"

"Jsem jen unavená."

Taková byla už tento poslední týden. "Mám ti poslat pro krev?"

"Ne, myslím, že to působí jen těhotenství."

Odnesl ji k posteli a jemně ji položil.

Cassandra se usmála při pohledu na svého pečujícího bojovníka. Ať už by potřebovala cokoli, někoho by poslal nebo by to šel udělat sám.

Když se začal odtahovat, políbila ho na rty. Jeho reakce ji až vylekala, když ji svižně políbil nazpět. Byl jako divoké zvíře, prozkoumával každý centimetr jejich úst. Jeho jazyk tančil s jejím, nadzvedl její košili tak, aby mohl držet v dlani její ňadro.

Cassandra si povzdechla nad jeho náročným dotykem. Byl normálně tak něžný, ale dnes byl jeho dotek divoký. Stáhl jí kalhoty i kalhotky tak rychle, že sotva cítila, jak jí hedvábí opustilo. Ani on se neobtěžoval úplně si sundat kalhoty. Místo toho je stáhl natolik pod boky, aby do ní mohl vstoupit. Cassandra zasténala, jak ji naplnil tak slastně, až se jí chtělo plakat. Byl tak divoký, v každém tahu proti ní a ona měla z toho takové potěšení, až měla skoro mrtvici.

Wulf nemohl popadnout dech. Neměl s ní vůbec jednat. Nevstupovat na její obranu, měl ji nechat jít,

ale nemohl si pomoci. Musel ji cítit ve svých pažích. Potřeboval cítit její tělo pod svým.

Zaklesla se mu nehty do kůže a prohnula se v zádech, když to na ní přišlo. Počkal, než skončila a poté se chvějící připojil do toho blaženého stavu. Položil se opatrně dolů přes její tělo tak, aby neublížil jí nebo dítěti. Jediné, co chtěl, bylo cítit její tělo propletené s jeho a bosé nohy, které ho držely.

"Je všechno v pořádku?" Zeptala se ho tiše.

"Nemáš ve zvyku být takový uspěchaný."

Wulf zavřel oči, jak se přes něj hrnula její slova. Jen Cassandra ho znala. Jeho libosti i nelibosti. Pamatovala si ho. Po těch všech stoletích to byla milenka, která se o něm vše dozvěděla. Co bude bez ní dělat?

Ozvalo se zaklepání na dveře.

"Cass?" zavolal Chris. "Jestlijsi ještě vzhůru, objednal jsem pro tebe tu pizzu, kterou jsi chtěla. Měla by tu být za pár minut."

Zachichotala se nad tím, jak se Wulf zamračil. Jejich těla byla stále spojená. "Poté co jsi sešel dolů, jsem mu říkala, že bych zabila za jeden kousek pepperoni pizzy." Zvýšila hlas a řekla, "díky Chrisi. Přijdu za pár minut."

Wulf se zamračil ještě víc. "Pokud si potřebuješ odpočinout ..."

"Děláš si srandu? Myslela jsem vážně, že bych zabila za kus pizzy."

Noční polibek

"Měla jsi říct dřív, Chris by ti ji objednal u kuchařky."

"Já vím, ale v době, kdy jsem vstávala, Marie už začala dělat kuře a nechtěla jsem zranit její city. Je to moc hodná paní."

"Já vím."

Viděla zasažený výraz ve Wulfově tváři.

Marie tu působila téměř osm let a mylně se domnívala, že její šéf je Chris. Marie pověděla Cassandře celý příběh o tom, jak ji najal Chrisův otec a po třech letech, když dostal jeho otec v obýváku infarkt, se Chrisova matka odstěhovala do nového domova na druhém konci města, aby tak nemusela znovu prožívat bolest z manželovy ztráty, když by byla v domě.

Matka chtěla, aby s ní Chris odešel, ale jeho zřejmým důvodem zůstat, byl Wulf. Dům zdědil po otci Chris, takže matka ho nemohla prodat a syna tak přinutit odstěhovat se.

Nebylo možno odhadnout, kolikrát se Wulf setkal s Marií.

"Je mi to líto, Wulfe."

"Nemusí, jsem na to zvyklý."

Stáhl se z ní a pomohl ji obléci se do oblečení. Nechtěl ji nechat jít zpátky nahoru po schodech ze strachu z úrazu. Místo toho ji odnesl, dal na pohovku, aby si lehla a přinesl pro ní polštář a deku.

Cassandra se usmála nad jeho starostlivostí. Zabalil ji do deky a sebral Chrisovi z ruky ovladač.

"Hej!" vyhrkl rozhořčeně Chris.

"Nejsi těhotný, Chrisi." Podal je Cassandře.

"Fajn," řekl Chris mrzutě. "Ještě uvidím, jestli ti jednou zajistím potomka."

"Jasně, než se ty rozhýbeš, moje dítě už bude mít vnoučata."

Chris byl zděšen. "Nechci to od tebe slyšet, rohová hlavo." To byla známá urážka, kterou používal Chris, aby dopálil Wulfa. Cassandra to nepochopila, dokud jí Chris nevysvětlil, že Vikingové nosili v dávných časech helmy s rohy.

"To beru." Pokračoval Chris, „nechám se přeložit na Stanford. Jsem beztak unavený z toho všeho sněhu. Tam mi taky možná žádná neskočí do postele, ale alespoň nebudou navlečené v bundách."

Kat vstoupila do místnosti a obrátila oči v sloup. "Zdá se to jen mě, anebo se tihle dva hádají jako malé děti vždy, když jsou spolu?"

"Přesně, jako děti," řekla Cassandra. „Myslím, že se snaží protlačit popichování mezi olympijské sporty."

Chris otevřel ústa přesně ve chvíli, kdy se ozval zvonek u dveří. "Pizza," řekl a vstal.

Zvláštní třes prošel Cassandrou. Třela se v zadní části krku a rozhlížela se kolem.

"Jsi v pořádku?" zeptala se Kate.

"Myslím, že ano." Prostě pocit ... divné...

Noční polibek

Opřela si hlavu o sedačku a sledovala Chrise s pizzou v ruce a chlapem od dodávky venku. Chris mu platil.

"Ahoj," řekl chlap. "Nevadilo by vám, kdybych na chvíli použil váš telefon? Musím zavolat do obchodu o další dodávky."

Chris zakroutil hlavou. "Donesu vám mobil na verandu, co vy na to?"

"No tak chlape, je venku kosa. Nemůžu si zavolat?"

Wulf byl rychle na nohou a zamířil ke dveřím, protože se Chris stáhl ještě více.

"Promiň kámo," řekl Chris ještě přísněji. "Nikoho neznámého nepustím domů, kapiš to?"

"Chrisi," nařídil Wulf tichým a ocelovým hlasem. "Ustup."

Pro jednou Chris neprotestoval.

Wulf popadl meč ze zdi a zároveň démon na verandě vytáhl dvě obrovské dýky z pizza tašky. Démon hodil jeden nůž na Chrise a pak se otočil proti Wulfovi. Chris se zapotácel a s bledým obličejem se skácel na podlahu.

Cassandra byla na nohou a mířila za Chrisem, když ji Kate chytila. "Mysli na dítě, zůstaň tady."

Přikývla, zatímco Kate vyskočila z gauče a spěchala za Chrisem. Cassandra popadla další meč ze zdi připravena pro případný boj.

Naštěstí se Chris postavil zase na nohy bez úhony, když ho Kate dosáhla. Na druhé straně pizza byla napadrtá. Díky bohu se dýka od ní

odrazila. Wulf a démon pokračovali v boji na verandě.

"Do prdele," vydechl Chris a běžel směrem ke Cassandře a Kate s ním. "Venku je jich jako nasráno a míří k domu."

"Cože?" ptala se Cassandra se slabými koleny nad tím pomyšlením.

Wulf zabil toho na verandě a zabouchl dveře.

"Sakra, k čertu, Chrisi, jsi v pořádku?"

Chris přikývl.

Wulf přešel místnost a stejně ho raději zkontroloval, pak ho vzal pevně a zlostně do náruče.

"Hele, slez ze mě ty, homo." Naježil se Chris.

"Děsíš mě. Jestli chceš někoho obejmout, támhle máš Cassandru."

Viděla, jak Wulf zatnul zuby, než ho pustil. Jednou rukou ho držel zuřivě za rameno, sklonil se a pohlédl mu do očí. "Nikdy už neotvírej dveře znovu, jako teď, Chrisi Larsi Erikssone, jinak ti blázne, utrhnu hlavu." Postrčil Chrise směrem k chodbě. "Zapni štíty."

"To jsme na Enterprise?" zeptala se Kate. Chris vystartoval splnit Wulfův pokyn.

"Ne, máme neprůstřelné okenice, kovové a bezpečnostní. Nevím, co mají démoni sebou, ale nechci, aby mohli házet Motolovovy koktejly nebo cokoliv do oken."

"Dobrá volba," oddechla si Kate.

Noční polibek

Celý dům se otřásal, když Chris spouštěl ocelové okenice.

Wulf se třásl hněvem, když volal ochranku, aby zkontroloval muže. Rozezvučel se telefon.

"Haló?" Ten hlas byl nejen neznámý, ale se silným přízvukem.

Je pravda, že stráže si ho nikdy nepamatovaly, ale Wulf věděl o každém členu, kterého Rada poslala na ochranu Chrise.

Wulf měl špatný pocit. "Kdo je to?"

"Kdo si myslíš, že jsem, temný lovče. Skládám poklonu tomu, kdo poslal ven pro pizzu. Užili jsme se na půlnoční svačinku."

Wulf sevřel telefon. "Kde jsou mé stráže?"

"No, jeden je tady, ale necítí se moc hovorně. Smrt udělá i z ukecance tichou povahu. Pokud jde o toho druhého ... on je ... oh, počkej, už je taky mrtvý. Mí kluci ho právě dodělali!"

"Zaplatíte za to."

"Dobře, tak proč sem nepříjdeš a nepředáš mi účet?"

"Jsem na cestě." Wulf zavěsil a zamířil ke dveřím se záměrem zapíchnout Strykera.

Kate ho chytila, než došel ke dveřím. "Co si myslíš, že děláš?" zeptala se rozhořčeně.

Podíval se na ní rozzlobeně. "Chystám se to skončit."

Upřela na něj pohled. "To nedokážeš. Zabije tě ve chvíli, kdy opustíš dům."

"Tak, co chceš, abych udělal?"

"Ochraňoval Chrise a Cassandru. Já budu hned zpátky."

Kate zmizela bleskově z domu. Kate směřovala energii ke Strykerovi a našla ho ve vrátnici. Trhla sebou, když spatřila dva mrtvé muže na zemi. Venku byl přinejmenším tucet démonů, rozestoupených, připravených k útoku.

Jen čtyři byli uvnitř strážního domku. Stryker, Urian, Icarus a Trates. Trates zvedl oči od monitoru a zbledl.

"Jak jste se sem dostali?" dožadovala se Kate.

Stryker se pomalu metodickým s cynickým úsměvem otočil. Nebyl v něm strach jen křivé pobavení.

"Stráže šly ven, když jsme si dávali doručovatele pizzy a snažili se nás zastavit. Odtáhli jsme je dovnitř po tom, co byli mrtví."

Jeho slova a nedostatek ohledu nad tím, co udělali, jí zvedlo žaludek. Ale ani ne z poloviny jako, když zahlédla ceredona s nimi, na jednom z monitorů. Takže Apollymi změnila pravidla hry. Sakra.

"Jsi ďábel," řekla se zaťatými zuby.

Usmál se, jako by mu její slova složila kompliment. "Děkuji ti, lásko, jsem na to pyšný."

Kate otevřela portál zpět na Kalosis. "Je na čase, abyste všichni šli domů."

Stryker se podíval na průchod a pak se zasmál. "Obávám se miláčku, že ne. Mamka mě tu chce."

Noční polibek

Přestože je tvůj portál atraktivní, můžeš si ho strčit ... Já a moji chlupci máme práci. Buď se k nám přidej, nebo odejdi."

Poprvé ve svém životě pocítila chvění strachu. "Musíš jít. Taková jsou pravidla. Portál se otevře a vy musíte přes něj odejít."

Stryker popošel dopředu, oči zlověstné a chladné. "Ne, nemusíme."

Portál se uzavřel.

Zalapala po dechu, když jí svítilo, že Ničitelka mu dala volnou ruku.

Stryker stál tak blízko k ní až jí zamrazilo. Vzal její tvář do rukou. "Je škoda, že tě tak chrání. Měl jsem chuť na tebe už před staletími."

Zírala na něj vztekle. "Dej své ruce pryč nebo je ztratíš."

K jejímu překvapení poslechl, ale ne dříve než ji hrubě políbil.

Kate vykřikla a udeřila ho.

A on se zasmál. "Jdi domů, holčičko. Pokud tu zůstaneš, mohl bych ti ublížit."

Její tělo se otřásalo, když se přenesla do domu. Cassandra byla ve středu v obývacím pokoji, zatímco Wulf vybíral zbraně ze skříňky na zdi.

"Co máš pro mě?" zeptala se Kat a připojila se k zbrojení.

Wulf se na ni suše podíval. „Myslím, že to neklaplo podle plánu."

"Ne, vlastně bychom měli nabrousit pořádně zbraně. Tahle situace bude ošklivá."

Chris přiběhl do místnosti a na hlavu si natahoval fotbalovou helmu.

"Co se ti proboha stalo?" vyhrkla Kat, když ho zahlédla.

Wulf se na něj podíval a zamračil se. "Takže najednou budeš nosit helmu?"

"Přesně," řekl Chris a cpal si do tepláků z přední strany polštář. "Teď už helmu nosím. Pokud si nikdo z vás nevšiml, démoni nám běhají na trávníku."

"To víme."

"Aha," řekl Chris a vytáhl si ze šatníku neprůstřelnou vestu. "Tak jen jednu otázku, vím, že rolety vydrží oheň a kulky. Ale, jak zvládají rakety a dynamit?"

Než mohl Wulf odpovědět, exploze otřásla domem.

Kapitola 10

Noční polibek

"Opatrně," varoval své muže Stryker, když jeho muži kolem domu vypálili další sérii výstřelů. "Ne, že by to byl pěkný pohled, ale dejme jim šanci, aby vyšli před dům dřív, než dům vyletí do vzduchu."

"Proč? Myslel jsem, že bylo cílem zabít dědičku?"

Urian se podíval podrážděným pohledem na muže, který říkal. "Jsi úplný idiot?" "Ano, ale pokud zraníme Abaddonu při tomto zásahu, budeme vědět jaké to je cítit vnitřnosti z vnější strany. Doslova. Jako většina bytostí jsem rád, že moje kůže je stále na mém těle."

"Je nesmrtelná," argumentoval Trates. "Co jí může udělat bomba?"

"Nesmrtelná jako my - hlava na krku, kamaráde." Urian vytrhl z Tratesovy ruky raketomet a podal ho Icarusovi.

"Roztrhej její tělo a zemře, a nechtějte vědět, co by pak s námi Ničitelka udělala." Ikarus zaměřoval opatrněji.

Stryker přikývl na souhlas se svým synem, pak, ale jeho myšlenky splynuly se zbytkem jeho týmu. "Kontrolujte východy. Vím, že temný lovec má tajný východ z tohoto místa. Jestli utečou, radím vám, abyste je dopadli, buďte ve střehu."

Cassandra se zamračila, když si Chris cpal další polštář pod své tepláky. "Co to děláš?"

"Ochrana mého vybavení. Podle toho, co Kate říkala o Strykerovi a o noži na pizzu, nechci riskovat, že přijdu o své klenoty."

"Aleluja," polohlasem prohlásil Wulf. "U chlapce se nakonec vyvinul nějaký mozek." Chris se na něj mrzutě podíval, ale Wulf ho ignoroval. Wulf se obrátil na televizi a přepnul ji na příjem kamer tak, aby bylo vidět pozici démonů. Několik jich běželo přes trávník.

"Vypadá to, že výbuch byl v některém z východních částí křídla," řekl tiše Wulf. Další výbuch šel do garáže. Chris nadšeně pokřikl.

"Myslím, že pohřbili Hummera, jů!"

"Christophere!" vykřikl na něj Wulf.

"Nemůžu si pomoci," řekl Chris, uklidňující ho.

"Opravdu tu věc nesnáším. Kromě toho jsi řekl, že mne ochrání před vším. Vidíš? Je naprd před granáty." Wulf zavrtěl hlavou nad svým squirelem, pak si všiml, jak Cassandra zvedá zbraň ze skříně.

"Co to děláš?" Přešel k ní bleskurychle, aby jí zakázal se dotýkat zbraní.

Podrážděně vydechla. "Zapojuji se."

"Houby, to není tvůj úkol."

"Chceme-li zůstat naživu," řekla s pevnou tváří. Dotkla se ho jemně na rameni a pohladila ho, což mu způsobilo na hrudi zimnici. Byla tak krásná, když tu tak stála, byl připraven udělat cokoli na světě.

"Neboj se, Wulfe, nejsem hloupá. Nebudu riskovat, že by mě některý z nich měl kopnout do břicha. Stejně tak tu, ale nebudu stát a nechávat je,

Noční polibek

aniž bych se měla o co opřít. Nejsem zvyklá stát bez zbraně."

"Má pravdu," řekla Kate, pohybuující se za Cassandrou. "Místo plyšového medvídky má šesti palcový sklápěcí nůž a osmatřicítku revolver."

Wulf se podíval na Cassandru a její surové odhodlání v očích. Obdivoval ji v tu chvíli víc, než kohokoliv jiného.

Ustoupil a vzal ji sebou ke skříni, kde jí upevnil na každé zápěstí nůž. Ukázal jí, jak se propouští ostří a jak je vytočit ven.

"A tohle ..." Vytáhl nízkorážovou Berettu Panther. Vsunul do ní plný zásobník a nabil. "Zajistí jejich pozornost." Vložil ji do pouzdra, které ji připevnil na bok.

Cassandře změkla tvář, když se na něj podívala. Z nějakého důvodu, měla celé tělo horké při pohledu na něj. "Tak jaký je plán?"

"Prcháme."

"Kam?" zeptal se Chris. "Pokud se vydáme do domu dalšího temného lovce, akorát budou klesat vaše síly. Bez urážky, ale myslím si, že tihle démoni jsou víc než průměrní démoni a nechci vidět, jak tě nakopou do zadku. Alespoň ne dnes v noci, když máme, co chránit." Další výbuch rozbil okenní skla, kde byly štíty.

"Nemáme na výběr Chrisi," řekl Wulf a odsunul Cassandru dále od okna.

"Nebudou čekat do rána, aby nám dali šanci na evakuaci za denního světla. Když neodejdeme

hned, vyhodí nás s i domem do vzduchu. Budeme muset nachystat evakuační plán."

Chris se netvářil příliš přesvědčeně. "Opravdu, opravdu si myslíš, že evakuační plán je dobrý nápad? Nenapadá někoho jiného něco lepšího?"

Dívali se na Kate, která na ně hleděla zmateně. "Nejsem z tohoto světa, nemám tušení, kam se schovat. Říkám, pojd'me s Wulfem."

"A co Artemis?" zeptala se Cassandra. "Nemohla by nám pomoci?"

Kate zavrtěla hlavou. "Je mi to líto. To je pasé a upřímně se teď vůbec nezajímá, bude-li se světem konec. Kdybych ji měla vyrušit, bude zuřit vzteky."

"Tak dobře." Řekl Wulf. "Navrhuji, aby si každý vzal to nejvhodnější oblečení a byl připraven co nejdříve, jak to půjde, naskočit na loď."

Stryker sledoval bezpečnostní kamery z blízka. Věděl, že dědička a její strážce by neměly zůstat uvnitř už déle. Jeho muži vyhodili do povětří celou garáž a nyní odstřelují dům po částech. Hodně byl poškozený exteriér, ale nemohl říci, co se uvnitř děje.

Ne, že by to vadilo. Pokud to nebude fungovat, tak ho spálí. Měli už plamenomety v pohotovostním režimu. Každý, kdo má rozum, by měl už dávno opouštět dům tunely. A Wulf ho jistě má. Urian našel několik dalekých východů. Jeho syn je musel najít, aby se ujistil, že jim kořist neuteče.

Noční polibek

"Uriane?" zeptal se syna telepaticky. "Už jste na místě?"

"Ano, máme pokryty všechny východy."

"Kde jsi?"

"Vzadu na dvoře. Proč, je něco špatně?"

"Ne, jen se chci ujistit, že se k nim můžeme dostat."

"Budou naši, otče. Klid."

"Ten budu mít až potom, co budou mrtví."

Wulf naposledy prohlédl svoji skupinu. Byli připravení a pořádně oblečení. On, na druhé straně, byl jen spoře oděný. Potřeboval být schopný se volně pohybovat v případě většího boje.

"Tak, děti," začal důrazně. "Pamatujte si, pohybovat se tiše. Mohou vidět lépe v noci než..." Odmlčel se a uvědomil si s kým mluví. "No, rozhodně lépe než Chris. Budu v čele. Kate, ty se budeš držet vzadu, a pokud se něco stane, zakřič, a hlavně se nám zase nevypař."

"Rozkaz."

Wulf se na Cassandru povzbudivě usmál. Vzal ji za ruku a políbil ji přes pletené rukavice a přál si, aby mohl cítit její kůži, která byla pod nimi schovaná.

Usmála se nazpět a zakryla si tvář, což tlumilo její výdechy.

Neochotně pustil její ruku a vedl je do svého pokoje. Ozvalo se více výbuchů nad nimi. Wulf zavřel oči nad zvukem rozbíjení. "Přísahám, že to vše Strykerovi oplatím."

"Zajímalo by mne, kde jsou policajti," řekla Cassandra. "Určitě to někdo musel slyšet."

"No nevím," přidal se Chris. "Jsme dost daleko. Asi to nikdo neví." Další výbuch otrásl domem.

"Někdo tohle musel slyšet," nedala se Cassandra. "Vždyť je to jak ve válečné zóně."

"Doufejme, že policisté nepřijdou," přidala Kate za ní.

Cassandra se na ní podívala přes rameno. "Proč?"

"Protože pokud ano, nebude to nic než další půlnoční občerstvení pro démony."

Cassandra ohnula rty při té představě. "Ach, bože, Kate, to je hrůza."

"Ale taky je pravda," řekl Wulf, když je vedl kolem své postele do šatníku, který byl o velikosti pokoje běžného člověka. "Navzdory tomu, co si myslíš Cassandro, démoni nejsou nic jiného než divá zvířata nemilosrdně bažící po zabíjení." Ztuhla, ale nehádala se s ním.

Cassandra nadzvedla obočí, když vstoupila do jeho šatníku. Na všech zavěšených předmětech, na každých botách, chyběly barvy. Vypadalo to tu jako jedna velká, černá díra.

"Samá černá?" Jeden koutek úst vytáhl nahoru. "Slouží svému účelu. Je těžké se vypadat zastrašující v pastelových barvách." Zasmála se nad tím a chtěla namítnout, že by vypadal nejlépe nahý, ale pak raději byla ticho.

Noční polibek

Kat s Chrisem samozřejmě věděli, že jsou milenci, ale nemohla se odhodlat o jejich vztahu mluvit veřejně.

Wulf vytlačil sérii kódů do klávesnice a otevřel tajné dveře, které vedly do jeho soukromých katakom, které měl postavené u domu a na pozemcích v případě nouze.

I když, aby byl upřímný, démonské bombardování jeho domova nebyla jedna z věcí, která by ho napadla, když to tu stavěl.

Napadl ho požár domu ve dne nebo invaze teroristů, tak nějak něco víc normálního. Kdo ví?

Po středověké módě, zde byla chodba úzká a dlouhá, aby mohla procházet jen jedna osoba. To proto, aby ji bylo možno zastavit, kdyby byl člověk pronásledovaný. Někdy se vyplatí být paranoidní.

Wulf popadl baterku a vedl je jednou cestou. Šli několik minut, než objevili cestu rozdělenou do pěti částí.

"Páni," řekl Chris, když nahlédl přes Wulfa a Cassandru. "Kam všechny ty cesty vedou?"

Wulf posvítí světlem na jeden tunel. "Ten do garáže, další vede do oblasti těsně za jižní branou, střední je protiletecký kryt dál v podzemí. Další vedou do ulice před hlavní branou a ten." Ukázal po své levici, "vede k loděnici."

"Člověče, kdybych o tom věděl, když jsem byl malý, mohl jsem tady dole zažít spoustu zábavy."

"Jo a mohl ses zranit nebo ztratit a nikdo by to nevěděl." Chris odfoukl, jako by vyplivl malinu.

Wulf ho ignoroval a vedl je po dlouhém, klikatém tunelu po celé délce jeho majetku. Loděnice byla stranou tak, aby lidé, kteří o něm nevěděli, netušili, že je to součást jeho majetku. To bylo při navrhování loděnice úmyslné.

Více než pět tisíc metrů čtverečních, lodní-dům vypadal jako dům rostoucí z vody, přičemž v prvním patře byla sbírka lodí. Ve druhém patře byly čtyři ložnice, kuchyně, obývací, jídelna a herna. V průběhu let to tu sloužilo jako ubytovna pro Acheronovy hosty, kdykoliv přijel do města.

Wulf jen doufal, že Stryker nezjistil, že vlastní únikovou cestu tak daleko od domu. Na konci tunelu byl ocelový žebřík, který vedl až k poklopu, který se otevíral v zadní části lodi, uvnitř domu v komoře.

Wulf šel první, připravený na všechno. Zámek na dveřích byl připraven k použití při požáru. Wulf vytočil kombinaci a čekal na zvuk. Pomalu otevřel dveře a čekal to nejhorší.

Nebylo pohybu v místnosti ani mimo ni. Nebylo nikoho slyšet. Naslouchal několik minut, ale vše, co slyšel, bylo vrzání ledu a vytí větru. Vše se zdálo v pořádku ...

Zvedl se přes padací dveře a natáhl se, aby pomohl Cassandře nahoru. Ustoupila do strany v pokoji a Chris s Kate pomalu vylezli za ní.

"Dobře," zašeptal k nim Wulf. "Vypadlá to dobře. Od tebe chci," řekl Cassandře, "aby jste s Chrisem

Noční polibek

zůstali vzadu. Pokud se něco stane, vrhněte se zpět do tunelu a stisknete červené tlačítko a zamknete za sebou dveře."

"A co ty a Kate?" zeptala se Cassandra.

"Postaráme se o sebe. Ty s Chrisem jste důležitější." Cassandřiny oči mu pověděly, že nesouhlasí.

„Bude trvat několik minut, než spustíme vznášedlo až za led," vysvětlil jí.

"Doufejme, že to démoni neuslyší."

Cassandra přikývla a políbila ho lehce. "Buďte opatrní."

Wulf jí jemně objal a pak otevřel dveře. Udělal krok vpřed a pak zaváhal, když nohou narazil na něco velkého a pevného na podlaze.

Ne, počkat. To nebylo jen oblečení. Připomínalo to zbytky, které zůstávají po démonech. Wulf vytáhl meč ve stejnou chvíli, kdy se proti němu vydal stín.

Připravil se k útoku.

"To je v pořádku," zašeptal ženský hlas. "Jsem přítel."

Wulf byl daleko od toho, aby ho to uchlácholilo.

Slyšel jak poplašně Cassandra zalapala po dechu. Podíval se směrem k ní a spatřil, jak váhá u dveří, jako by nevěděla, co dělat.

"Phoebe?" vydechla. "Jsi to opravdu ty?"

Phoebe bylo jméno jedné z jejich sester, která zemřela s její matkou. Stín vstoupil do světla tak, aby bylo vidět její obličej, který byl podobný Cassandře. Jediný rozdíl byl v jejich vlasech. Phoebe

byla zlatovlasá blond s rovnými vlasy a Cassandra měla jahodově plavé kadeře. Phoebe měla na sobě černý kalhotový kostým a nezdálo se, že by měla nějakou zbraň. "To jsem já Cassie. Jsem tu, abych vám pomohla."

Cassandra ustoupila a srazila se s Chrisem, který si podezřele prohlížel nově příchozí. Dokonce i Kate byla napjatá.

Cassandra se znovu podívala nevěřicně na svoji sestru. "Ty bys měla být mrtvá?"

"Já jsem mrtvá," zašeptala Phoebe.

"Ty jsi démon," řekl Wulf vyčítavě. Phoebe přikývla.

"Oh, Phoebe," promluvila Cassandra zklamaným hlasem. "Jak jsi mohla?"

"Nesud' mě, sestřičko, měla jsem své důvody. Nyní Vás musíme dostat do bezpečí."

"Jak ti můžu věřit," řekla Cassandra ztuhla.

"Vzpomeň si na strýce Dema."

"Nejsem strýc a nehodlám z tebe udělat to, co jsem já." Phoebe udělala krok směrem k ní, ale Wulf jí zabránil dostat se blíž ke Cassandře, tušil její záměr.

Phoebe se na něj podívala podrážděně a pak se ohlédla znovu na sestru. "Prosím, Cassie, musíš mi věřit. Nikdy bych ti neublížila. Přísahám na duši naší matky."

Další démon prošel skrz dveře. Byl vysoký, blondatý a Wulf si ho dobře pamatoval z klubu. Byl

Noční polibek

to démon, který ho nakopl. Byl to ten démon, jehož otec je Stryker.

Kat zalapala po dechu.

"Pospěš si, Phe," řekl démon Cassandřině sestře. "nemůžeme to protahovat déle." Zastavil se na tak dlouho, aby vydržel Wulfův spalující pohled bez mrknutí oka. Hněv a nenávisť u těchto mužů byla tak konkrétní až se Cassandra roztrásla. Napůl očekávala, že jeden z nich zaútočí každou chvílí.

"Proč ty nám pomáháš?" požadoval odpověď Wulf.

Démon stočil rty v odporu. "Ty jsi mi úplně šumák, temný lovče, jsem tu, abych své ženě pomohl ochránit její sestru a dítě. Což si ostatně furt myslím, že je to špatný nápad." Podíval se na Phoebe, která se na něj dívala podrážděně. "Zítřka se ti pro dobrý skutek bude vstávat líp," řekla Phoebe.

Démon si odfrkl. "To je ta věc, kterou na tobě miluju."

Kate vytřeštila oči. "Urian má i srdce? Kdo by to do něj řekl?"

Urian se na ní zamračil. "Sklapni Abaddonno."

Cassandra viděla lásku ve tváři Phoebe, když k ní přicházel Urian. "Urian je ten, kdo mne zachránil, když maminka zemřela," vysvětlovala Phoebe.

"Vytáhl mne z auta poté, co bomba explodovala. Pokusil se zachránit mámu a Nie, ale nemohl se k nim dostat včas."

Cassandra nevěděla, co si o tom má myslet. Přece to nedává smysl, aby démon, natož blízký

Strykerovi, takový co zasvětil život pronásledování jejich druhu byl takový. "Proč?"

"Není čas na vysvětlování," zasyčel Urian. "Můj otec není hloupý. Rychle mu dojde, o co tu jde, když se dva muži nebudou hlásit."

Phoebe přikývla, pak se otočila zpět ke Cassandře. "Žádám tě, abys mi věřila Cassie. Přísahám, že nebudeš litovat."

Cassandra si vyměnila mračící se pohled s Wulfem a Kate. "Myslím, že jí můžeme věřit."

Wulf se podíval na Uriana, pak na Kate. "Řekla jsi, že jsou sadističtí. Nějaká možnost, že by si pohráli s naší hlavou?"

Urian na to odpověděl hořce. "Nemáš ponětí." Phoebe plácla manžela do břicha. "Chovej se slušně, Uri. Nemůžeš to udělat jednodušší, co?"

Zamračil se na svoji ženu, promnul si břicho, kde ho zasáhla, ale neřekl nic jiného.

"Jdem do toho," řekla Kate. "Jestli lže, vím jak mu ublížit," její zrak se významně stočil k Phoebe.

Urian ztuhl jak pravítko. "Ničitelka nebo ne, dotkneš se jí, a zabiju tě, Katro."

"Pak si rozumíme," řekl Wulf. "Protože, jestli se něco stane s Cassandrou, je Kate ten nejmenší z tvých problémů."

Urian vystoupil vpřed, ale Phoebe ho stáhla nazpět. "Říkal jsi, že si budeme muset pospíšet."

Urianovy pevné rysy změkly, když se zahleděl na Phoebe a přikývl. Bez dalšího slova je vedl

Noční polibek

směrem k černému vznášedlu, které na ně čekalo na ledě. Chris vylezl na palubu jako první následovaný Kate. Cassandra vylezla za nimi. "Je to stejná loď jakou mají i kanadské jízdní, která se používá při pátrání a záchraně?" zeptala se Wulfa.

Wulf odkašlal, jako by ho to uráželo. "Od té společnosti jsou obě, ale myslel bych si, že moje je trochu hezčí?" Ne že by nebyla. Byla luxusní, až to tlouklo do očí, včetně čalouněných sedadel.

"Jo," řekl Chris, posadil se. "Dudlejoya doprava je naše."

Cassandra se na něj usmála, když se Wulf chopil kormidla. Její sestra vyskočila, ale pak se zarazila, když si uvědomila, že její manžel zůstala na lavici obžalovaných a neudělal žádné kroky, aby se k nim připojil."

Phoebina tvář zbledla. „Pojď s námi Uri," žadonila, dosahující svojí rukou k jeho.

Její hlas byl plný napětí a obav. Cassandra se dívala na jejich sepjaté ruce, které ukazovaly jak se chtěli navzájem držet a nikdy nepustit.

„Ublíží ti, když to zjistí." Bolest ve tváři Uriana zírajícího na Phoebe bolel Cassandru za oba.

„Nemůžu baby a ty to víš. Musím zůstat a zakrýt stopy, ale slibuju, že se ozvu jakmile budu moct."

Políbil Phoebe vášnivě na ruku a nechal jí jít.

„Opatruj se."

„Ty taky." Přikývl a odstranil poslední postroje na vybavení lodi. „Postarej se o moji ženu, temný

lovče." Wulf se podíval na Phoebe a přikývl. „Díky démone."

Urian se zasmál. „Vsadím se, že tě nikdy nenapadlo, že by jsi pronesl tato slova." Urian zvedl dveře v přístavišti přesně v tu dobu, kdy skupina démonů vnikla do loděnice. Phoebe zalapala po dechu a hnala za svým mužem. Chris ji stáhl zpět a Wulf rozehnal motor a spěchal severně přes led. Naštěstí vítr váł za ně a ujížděli rychle.

„Ne," ječela Phoebe, když se řítily přes jezero. „Nemůžete ho tam nechat!"

„Nemáme na vybranou," řekl Chris. „Mrzí mě to."

Cassandra viděla zoufalství v sestřině tváři, ale Phoebe neplakala. Jen zírala na loděnici, která mizela z dohledu a oči se jí plnily hrůzou.

Cassandra pevně připoutala bezpečnostní pásy a cítila jak jí buší srdce. „Jak rychle jedeme?" zeptala se Chrise.

„Minimálně přes sto," odpověděl. „Tahle loď se může po větru pohybovat rychle, tak sto čtyřicet a proti kolem čtyřiceti."

Wow. Podívala se na svoji sestru, která nepřestala hledat za nimi i když loděnice už zmizela z dohledu.

Bude v pořádku, Phoebe," řekla Kate. „Jeho otec mu doopravdy neublíží. Stryker může být psychotický, ale doopravdy miluje svého syna."

Noční polibek

Phoebina tvář ukazovala, každý kousek jejich pochybností.

„Pokračujeme na sever," řekl Wulf Phoebe.

„Jedeme na bezpečné místo, kde se můžeme všichni skrýt. Sotva pronesl slova, uslyšela Cassandra divoký křik, který zněl jako z Hollywoodu. To následoval zřetelný zvuk mávání křídel. Podívala se a viděla draka, který mířil k nim.

„Ach, můj ..." Nemohla dokončit slova, jak jí dusila hrůza. Kate zareagovala okamžitě a vrhla se na Cassandru.

Drak zaječel hlasitěji, jako by ho frustrovala její reakce. Foukl oheň přes příď lodi. Wulf vůbec nezpomalil. Vytáhl zbraň a vystřelil nahoru na draka.

Wulf se vrhl přímo na ně a křičel, když to přišlo. Cassandra mohla vidět, co kulky způsobily.

Drak se stáhl, ale jen pomalu než se otočil znovu na ně. Pak pokračoval k nim s jednoznačným odhodláním.

Blíž a blíž.

Snesl se tak blízko až cítila drakův teplý dech. Stejně tak jako si by Cassandra jistá, že je drak pohltí, zmizel. Celých deset vteřin se nepohnul.

„Co se stalo?" zeptal se Chris.

„Musel být odvolán," odpověděla Kate. „je to jediná věc, která ho mohla takto zastavit."

Wulf konečně zpomalil. „Víš kým?"

„Ničitelkou," řekla Phoebe. „Nenechá ho ublížit Kate."

„A proč zrovna Kate?" zeptal se Wulf. Kate vypadala, že je jí otázka nepříjemná.

„Stejně jako Stryker jsem jeden z jejich zaměstnanců."

„Myslela jsem, že sloužíš Artemis," řekla Cassandra.

„Sloužím oběma."

Cassandra zaklonila hlavu a pohlédla na svoji přítelkyni. Na někoho o kom si myslela, že ho zná léta a vlastně o ní neví vůbec nic.

„Otázka," řekla Cassandra, jak jí bušilo srdce strachem. „Co se stane, když se střetnou jejich zájmy? Podle kterého z nich se budeš řídit Kate?"

Noční polibek

Kapitola 11

Kat se na ni rozhořčeně podívala. "Mne se zdá odpověď celkem jasná. Jsem přece tady, ne?"

"Opravdu?" naléhala Cassandra a hněv v ní se stupňoval.

"Vždy když se otočím, zdá se, že je za mnou nějaký démon. Teď se každý den dozvídám o tobě věci, které jsi mi jaksí zapomněla říct za posledních...kolik?... pět let. Jak můžeme za takových podmínek někomu takému důvěřovat."

Kat se od Cassandry odtáhla a zdálo se, že ji svými slovy zranila. "Nevěřím, že o mne pochybuješ."

"Cassie-"

"S tou Cassie na mně nechod', Pheobe," a nasměrovala svůj hněv na sestru. "Proč ses mi vůbec neobtěžovala dát vědět, že jsi naživu? Pohlednice by tě nezabila."

"Neopovažuj se na mně používat tento tón. Ne po tom, co jsme kvůli tobě s Urianem riskovali. Jak

znám tento svět, jdou po něm a chtějí ho zabít," Pheobe po ní šlehla nahněvaným tónem.

Chvějící se sestřin hlas přivedl Cassandru zpět ke smyslu a uklidnila se.. "Promiňte mi, Pheobe, Kat. Jen mám hrozný strach."

Kat jí pomohla na nohy, ale Cassandra si nesedla na svoje místo. Vydala se k Wulfovi. Zpomalil tak, aby mu mohla bezpečně sedět na kolenou.

U něho se cítila v bezpečí. Chráněná. Bezvýhradně mu důvěřovala.

"Bude to dobré, Cassandro," řekl jí do vlasů za zvuku dunivého motoru.

Přitulila se k němu a vpíjela se do jeho hřejivé, mužné vůně. Držela se ho pevně, zatímco je vedl do budoucnosti, která ji děsila.

Úsvit se blížil. Cassandra to cítila, seděla vedle Wulfa v zakázkově upraveném Land Roveru. Ona byla vůči slunečním paprskům imunní, ale její sestra a Wulf ne. Chris spal na zadním sedadle, uložený mezi Kat a Pheobe s hlavou položenou na Katině rameni. Kate hleděla skrz okno nervózně na krajinu.

Před dobrou hodinou opustili člun a seděli v multiterénním Roveru uhánějícím k cíli, který Pheobe nepojmenovala. Udala jim směr.

"Jak dlouho ještě?" ptala se Cassandra.

"Dlouho ne, jsme blízko." Nejasná obava v Pheobině odpovědi Cassandru neupokojila.

Noční polibek

Uchopila Wulfa za ruku. Stiskl její prsty, ale nepromluvil.

"Stihneme to před východem?" ptala se sestry.

"Bude to těsné." A pod nos zamumlala, "velmi těsné..."

Cassandra sledovala Wulfa při šoférovaní. Měl na očích sluneční brýle, aby tak tlumil odraz bílého sněhu, ale noc byla tak černá, že se ptala, jak vůbec něco vidí. Jeho brada s vyrašeným strniskem byla ztuhlá. A i když nic nepovídal, viděla, jak se každou chvíli zahledí na hodiny na palubní desce.

Modlila se, aby dorazili do konečného cíle před tím, než ho slunce zabije.

Zahnala strach, který jakoby ji celou obklopil a podívala se na jejich spojené ruce. Na rukou měla navlečené černé pletené rukavice. Jeho prsty byly dlouhé a chlapské. Byly to ruce bojovníka, ochránce.

Kdo by si pomyslel, že najde milence a přítele zrozeného v rase, která patřila mezi zapřisáhlého nepřítele jejího druhu?

A přeci tu s ním seděla a věděla, že on je jediný, kdo dokáže zachránit a ochránit její dítě. Věděla, že by pro jeho ochranu položil i život. Srdce se jí bolestivě stáhlo a nervózně vnímala prosvětlující se oblohu.

Nemůže zemřít. Sudičky přeci nemohou být také kruté.

Cassandra si od něj vymanila ruku, stáhla z ní rukavici a potom ho znovu chytila. Potřebovala ho cítit.

Podíval se na ni a povzbudivě se usmál.

"Tady odboč doprava," řekla Pheobe, předklonila se mezi ně a ukázala na stopy, které nevedly po žádné cestě.

Wulf se nehádal. Nebyl na to čas. Stočil volant směrem, který mu ukázala.

Je idiot, když jí věří a moc dobře to věděl. Ale neměl na výběr. Zatím je ještě Pheobe nezdárala.

A jak to udělá, postará se, aby za to zaplatila. Spolu s každým, kdo bude ohrožovat Cassandru.

Ocitli se v lese, obrněná dodávka se lehce dostala skrz malé stromy a neměla problém se sněhem, ledem ani sutí. Wulf vypnul světla, aby viděl lépe v nerovném terénu, ve kterém se otřásalo auto.

Chris se s nadávkou probudil. "Stryker se vrátil?"

"Ne," řekla mu Kat. "Museli jsme sjet z cesty."

Wulf o něco zpomalil, aby neztratil tankové pásy, které nahradily kola. Na toto klima byly mnohem lépe uzpůsobené než pneumatiky, ale nebyly stoprocentně spolehlivé a poslední, co potřeboval, bylo, aby tu někde uvízli se sluncem vykukujícím na horizontě.

Právě, když se obrys slunce objevil nad horami, vyjeli z lesa a zastavili před jeskyní.

Stáli před ní tři Apolliti a čekali.

Cassandra zahýkla a pustila mu ruku.

"Jen klid." Pheobe otevřela dveře a vyskočila z dodávky.

Noční polibek

Wulf znejistěl a sledoval jak Pheobe doběhla k mužům a dala jim signál, aby vyšli.

"No," nasál vzduch a podíval se na ozářené vrcholky hor. "Nastal okamžik pravdy. Už jim neutečeme."

"Jsem s tebou až dokonce," připojila se k němu Kat zezadu.

Chris přikývl. "Já taky."

"Zůstaňte tu," povídal Cassandrě a Chrisovi, vyklouzl z auta s rukou na rukojeti meče.

Kat šla s ním. Chris se naklonil dopředu a hlavu měl skoro stejně s Cassandrou. "Jsou to ti, kteří si myslím, že jsou?"

"Přesně ti," potvrdila mu Cassandra a zadržela dech. "Jsou to Apolliti a netváří se nadšeně, že nás vidí."

Apolliti si nedůvěřivě měřili Wulfa a Kate. Jejich nenávisť byla ještě silnější, než když stál Wulf z očí do očí proti Urianovi.

Cassandrě ztuhla krev.

Pheobe ukázala na vycházející slunce a něco mužům vysvětlovala. Oni se stále ani nepohnuli.

Potom Wulf koukl přes rameno na Cassandru. Zadíval se jí do očí a přikývl na ni. Tvář měl nečitelnou a odevzdal všechny svoje zbraně.

Cassandrě vynechalo srdce na několik úderů. Jdou ho zabít?

Věděla, že by nikdy neodevzdal svoje zbraně do rukou nepřátel. Bojoval by až do posledního dechu. Ale kvůli ní se vzdal.

Apolliti ho spolu s Pheobe dovedli dovnitř a za nimi šla Kate.

"Co se to děje?" ptala se Cassandry.

Kat si unaveně povzdychla. "Budou držet Wulfa pod dohledem, aby se ujistili, že nikomu z nich neublíží. Pojďme dovnitř, čeká tu na tebe lékař."

Cassandra zaváhala a podívala na místo, kde před chvílí zmizeli. "Opravdu jim věříš."

"Nevím. A ty?"

Popřemýšlela a odpovědí si nebyla vůbec jistá.

"Věřím Pheobe. Aspoň myslím."

Kat se zasmála.

Cassandra vystoupila z dodávky a následovala spolu s Chrisem Kat do jeskyně, kam vzali Wulfa.

Hned vevnitř se střetli s Pheobe. "Neměj strach, Cassie. Všichni tu víme, jak jsi důležitá ty a tvoje dítě. Nikdo ti tu neublíží. Přísahám ti."

Cassandra jen doufala, že se její sestra nemýlí.

"Kdo je to vy?"

"Toto je apollitská komunita," vedla je hlouběji do jeskyně. "Jedna z nejstarších na severu Ameriky."

"Proč mi ale pomáháš až teď?" ptala se Cassandra. "Víš přece, že mne celé roky pronásledovali."

Pheobe její otázka ranila. "Věděla jsem, že žiješ a doufala jsem, že vychováš pokračující linii. Bála jsem se ti říct, že jsem stále naživu ze strachu, jak bys to přijala. Myslela jsem, že takto to bude lepší."

"Co se tedy změnilo?"

Noční polibek

"Před několika dní nám volal Apollit jménem Spawn a vysvětlil, co se děje. Když jsem si promluvila s Urianem, věděla jsem, co má jeho otec v plánu. Uvědomila jsem si, že tě v tom nemůžu nechat samotnou. Jsme sestry, Cassandro, a tvoje dítě musí žít."

Na konci jeskyně položila Pheobe ruku na jednu ze skal a otevřela se mezera, za kterou byly dveře do výtahu.

Chris obdivně zapískal. "Panenko skákavá, to je netopýří jeskyně jako v Batmanovi."

Cassandra na něj pobaveně podívala.

"Ale no tak," nedal se Chris, "vám to nepřijde směšné?" podíval se na všechny tři nezaujaté tváře. "Asi ne."

Cassandra vstoupila do výtahu jako první. "Ti muži venku, co byli zač?"

Pheobe vešla druhá. "Jsou to něco jako naši rozhodčí. Bez jejich přímého souhlasu, se tu nemůže nic stát."

Přistoupili k nim i Kat a Chris a dveře se zavřely.

"Jsou tu i démoni?" ptal se Chris Pheobe, která stlačila tlačítko se směrovou šipkou dolů.

"Jediný démon v komunitě jsem já," smutně se přiznala Pheobe. "Dovolili mi tu žít, protože jsou zavázáni Urianovi za jeho pomoc. Když nepřitahuju pozornost na mojí existenci, anebo na tu jejich, dovolili mi tu zůstat."

Výtah pokračoval směrem do podzemí a Cassandra nevěděla, co od apollitské kolonie může

očekávat. A co od své sestry. Před mnoha lety by Pheobe bez zaváhání svěřila svůj život, ale to byla Pheobe, která nebrala život jiným, aby si prodloužila svůj.

Nová Pheobe jí naháněla strach.

Cassandre zalehlo v uších a uvědomila si, že se nacházejí pod povrchem.

Když se otevřely dveře, připadala si, jako kdyby vstoupila do nějakého sci-fi filmu.

Před nimi se nacházelo supermoderní město. Betónově-ocelové. Stěny obsahovaly nástěnné malby zpodobňující sluncem zalitou krásu.

Jejich skupinka stála uprostřed centrální části o velikosti fotbalového stadiónu. Po celém obvodu byly východy připomínající centrum s ostatními částmi.

Na náměstí byly všechny druhy obchodů, kromě potravin. Nabízejí to, co Apolliti nepotřebovali, když se živili svou krví navzájem.

"Město nese název Elýzia," vysvětlovala Pheobe a vedla je okolo davu Apollitů, kteří zastavili a hleděli za nimi. "Většina z Apollitů prožije tady dole celý svůj život. Netouží vyjít na povrch a vidět lidi a jejich násilí. Tak jako se nechtějí dívat, jak loví a vraždí jejich druh."

"K tomu mám připomínku," ozval se Chris. "Já nejsem násilnický. Minimálně se neživím jinými lidmi."

Noční polibek

"Pozor na jazyk," varovala ho Pheobe. "Lidé nebyli nikdy k mému lidu shovívaví. Sledovali nás a popravovali dokonce víc, než temní lovci. Tady jsi v menšině, a pokud někoho z nich ohrožíš, nebudou se zaobírat, jestli jsi, anebo nejsi hrozba a zabijí tě."

Chris zavřel ústa.

Cassandra si všimla úšklebků a pohledů. Pheobe je vedla do velké haly na levé straně.

"Co dělají s Apollity, kteří se změní na démony?" ptal se Chris hned, jak za sebou nechali domácí Apollity.

"Netolerují tu démony, kteří nedodržují stálou dietu od lidských duší. Když se nějaký Apollit rozhodne být démonem, má právo odejít, ale nesmí se nikdy vrátit. Nikdy."

"Ale ty tu žiješ," podotkla Kat. "Jak to?"

"Už jsem vám povídala, Urian je chrání. To on jim ukázal jak postavit toto místo."

"Proč?" pokračovala Kat.

Pheobe zastavila a otočila se ke Kat. "Navzdory tomu, co si o něm myslíš, Katra, můj muž je dobrý člověk. Pro svůj lid chce jen to nejlepší." Pheobe se podívala na sestru. "Urian je jedno z prvních dětí, které se narodilo pod Apollónovou kletbou."

"To má ale potom víc než-"

"Víc než jedenáct tisíc let," dokončila za Cassandru Pheobe. "Ano. Většina bojovníků z jeho řad je stejně stará. Jejich kořen sahá až k počátkům naší historie."

Chris potichu zapískal. "Jak je to možné?"

"Chrání je Ničitelka," vysvětlila Kat. "Tak jako slouží temní lovcí Artemis, skuteční Spathové slouží Apollymi." Kat si vzdychla, jakoby ji ten konflikt bolel. "Artemis a Apollymi jsou spolu ve válce. Ničitelka je uvězněná, protože ji Artemis oklamala a trikem vehnala do vězení. Apollymi celou dobu kuje pomstu jak Artemis mučit a zabít. Pokud se někdy dostane ven, Apollymi ji zničí."

Cassandra se zamračila. "Proč Ničitelka nenávidí Artemis."

"Z lásky. Kvůli čemu jinému?" odvětila Kate prostě. "Láska, nenávist a pomsta jsou nejmocnější emoce na světě. Apollymi se chce Artemis pomstít za to, že jí zabila jedinou osobu, kterou milovala nejvíce ve vesmíru."

"A to je kdo?"

"Nikdy bych ji nezahlavila tím, že bych to pověděla."

"A nemůžeš to napsat?" ptal se Chris.

Kat nad tím jen protočila oči. Cassandra s Pheobe zakroutily hlavami.

"No jasné, jako kdyby to vás dvě taky nenapadlo," odfrkl si Chris.

Pheobe jim pokynula, aby se znovu pohnuli. Vedla je chodbou posetou dveřmi. "Toto jsou byty. Bude vám přidělený jeden se čtyřmi ložnicemi. Můj je dole v oddělené chodbě. Chtěla jsem vás mít nablízku, ale vzhledem na váš počet, se to

Noční polibek

uskutečnit nedalo bez toho, abychom vás nerozdělili, co se mi nezdá moudré."

Cassandra si též přála, aby byla Pheobe blíže. Měly si toho se sestrou hodně povědět. "Wulf je už tu?"

"Ne," řekla Pheobe. "Vzali ho do cely."

Cassandra byla nejprve zděšená, potom zuřivá. "Jak prosím?"

"Je to náš nepřítel, Cassie. Co čekáš, že uděláme?"

"Očekávám, že ho propustíte. Okamžitě."

"Nemůžeme."

Cassandra už neudělal ani krok. "Tak mi ukaž, kde máte tady východ."

Pheobe na ni v nevěře civěla. "Cože?"

"Slyšela jsi. Nezůstaneme tu, pokud nebude vítaný i on. Riskoval pro mě život. Jeho domov byl zničený jen kvůli mně a já si nebudu žít v pohodlí, zatímco otec mého dítěte je zavřený jako nějaký zločinec."

Někdo za jejich zády začal tleskat.

Cassandra se otočila a pohlédla na muže, díky němuž se cítila jako trpaslík. Sahal do výšky něco okolo dvou metrů deset a byl kouzelně přitažlivý. Světlovlasý a štíhlý muž jí připadal v jejím věku.

"Pěkná slova, princezno, no nic se jimi nemění."

Cassandra na něho přimhouřila oči. "A co takhle rádný kopanec do zadku?"

Zasmál se na ní. "Jsi těhotná."

"Až tak těhotná zas nejsem." Jednu z dýk připevněných na zápěstí hodila po muži. Zabodla se do stěny jen kousek od jeho hlavy.

Všechn humor z jeho tváře vyprchal.

"Další skončí v tvém srdci."

"Cassie, dost!" přikázala Pheobe a strhla ji za rameno.

Cassandra ze sebe setřásla její ruku. "Ne. Celý svůj dospělý život jsem odrážela démony a Apollity, kteří se mylně domnívali, že mě mohou zabít. Jestli si myslíš, že se nám s Kate nepodaří obrátit toto místo vzhůru nohama, abychom našli Wulfa, tak se pořádně mýlíš."

"A když zemřeš?" optal se muž.

"To už pak nemusí nikoho z vás trápit budoucnost."

Zadumaně si ji přeměřoval. "Blafuješ."

Cassandra si vyměnila s Kate zaťatý pohled.

"Víš, že já jsem vždy za pořádný boj," Kat vytáhla zpod pláště svojí bojovou palici.

Mužovi se zachvěly nozdry a pozoroval ženy připravené na útok. "Takto se mi odplácíš za dobrou vůli tě u nás ponechat?"

"Ne," promluvila Cassandra s pokojem, který necítila. "Takto se odplácím za muže, který mě chrání. Nestrpím vidět Wulfa zavřeného po tom všem, co pro mne udělal."

Očekávala od muže, že bude bojovat, namísto toho ustoupil a s respektem k ní kývl hlavou.

Noční polibek

"Má odvahu Spathů."

"Říkala jsem ti to," Pheobina tvář zářila pýchou.

Muž se na ně nenadále usmál. "Jdi dovnitř s Pheobe, princezno, já k tobě přivedu tvého lovce."

Cassandra na něj nedůvěřivě koukala. "Slibuješ?"

"Ano."

Cassandra nepřestávala být skeptická a tentokrát se podívala na sestru. "Můžeme se na něj spolehnout?"

"To můžeš. Shanus je náš nejvyšší člen sněmu. Nikdy neklame."

"Pheobe," oslovila ji upřímně Cassandra, "podívej se na mě."

Sestra poslechla.

"Pověz mi pravdu. Jsme tu v bezpečí?"

"Jste, přísahám na to co mi je nejdražší - dokonce na Urianův život. Jste tu, protože by Strykera nikdy nenapadlo, aby vás hledal u Apollitů. Každý z nás tu ví, že když tvoje dítě zemře, zanikne svět. A naše životy, ať už jsou jakékoliv, jsou pro nás stále vzácné. Dvacet sedm let života je lepší, než žádný život."

Cassandra se zhluboka nadechla a přikývla.

"Dobře."

Pheobe otevřela dveře za nimi, Shanus se omluvil a nechal je prozkoumat jejich nový domov.

Cassandra vstoupila do neuvěřitelně příjemné obývací místnosti. Mohla být velká tak čtyřicet, padesát metrů čtverečních a byla vybavená vším, co patřilo do běžné obývací místnosti člověka.

Obrovská pohovka a křesla, televize, stereo výbava a DVD přehrávač.

"Ty věčičky fungují?" ptal se Chris a šel je prozkoumat.

"Jistě," přikývla Pheobe. "Máme připojenou síť přijímačů, kterými se napájíme na život lidí."

Kat pootevírala dveře v ložnicích a koupelně, do kterých se vstupovalo z hlavní místnosti. "Kde je kuchyně?"

"Nemáme kuchyň. Ale členové sněmu pracují na tom, aby vám zařídili mikrovlnku a chladničku. I s potravinami. Brzy by vám měli přinést něco k jídlu."

Pheobe jim ukázala malou tmavozelenou skříňku na konci stolu. "Pokud budete něco potřebovat, je tu intercom. Jen stlače tlačítko a jeden z operátorů vám pomůže. Pokud byste se chtěli spojit se mnou, jen jim to řekněte, že chcete Urianovu ženu a oni už budou vědět, kterou Pheobe hledáte."

Na dveře se ozvalo zaklepání.

Pheobe šla otevřít a Cassandra zatím přistoupila ke Kate a Chrisovi. "Co si o tom myslíte?"

"Vypadá to fajn," řekl Chris. "Nezachytil jsem žádné pekelné vibrace, a co vy?"

Kat pohodila krkem. "Souhlasím s Chrisem. Ale stále jim jedna moje skrytá část nedůvěřuje. Neuraz se, Cass, ale Apolliti nejsou dvakrát známí čestností."

"Povídej mi o tom."

"Cassandro?"

Noční polibek

Otočila se a uviděla ženu jejího věku. Žena měla svázané blond vlasy do copu a na sobě měla světlý svetřík a džíny.

"Jsem doktorka Lakisová," představila se a podala Cassandře ruku. "Pokud souhlasíte, vyšetřím vás a podíváme se, jak je na tom vaše děťátko."

Wulf seděl v cele a ptal se sám sebe, jak se mohl nechat tak napálit. Mohou právě Cassandru vraždit a on se jim poddajně odevzdal.

"Měl jsem bojovat."

Zanadával, vyskočil na nohy a přecházel podlahu cely, do které ho zavřeli. Byla vlhká a potemnělá, vybavená jen postelí a toaletou. Nikdy nebyl v lidském vězení, ale podle toho, co viděl v televizi, si Apolliti vybudovali basu podle lidského vzoru.

Zaslechl zvenčí kroky.

"Přišel jsem pro lovce."

"Říkali nám, že má být zavřený."

"Dědička ho chce při sobě a odmítá zůstat pod naší ochranou, dokud ho nepropustíme."

Wulf se usmál, když ta drahá slova zaslechl. Jen všechno nechte na Cassandře, ona se postará. Vždyť jakby ne, dojde-li na věci, které chce, umí být pořádně tvrdohlavá.

Byla to jedna z věcí, které na ní nejvíc miloval.

Wulfovi se zastavilo srdce, když si uvědomil, co mu právě prošlo hlavou. Vlastně bylo na ní mnoho věcí, které se mu líbily.

Drobnosti, kterých se nedalo nevšimnout...

"Zbláznil ses?" Stráž se nepřestávala hádat.

"Pozabíjí nás."

"Nemá povolené zabíjet Apollity, to víš. Pokud nejsme démoni, temní lovci nás nesmí zabít."

"Chceš na to vsadit vlastní život?"

"Ne," zakřičel nahlas Wulf, aby ho slyšeli i venku.

"Ale vsadí na to ten tvůj. Takže mě pusťte, abych se ujistil, že je Cassandra živá a zdravá."

Dveře se otevřely a před Wulfem se zastavil muž, který byl k jeho překvapení vyšší než on. Nestávalo se mu to často.

"Tak to ty ji chráníš," promluvil muž potichu.

"Ano já."

Apollit se na něj zvláště zadíval. "Miluješ ji." Bylo to prohlášení, ne otázka.

"Sotva ji znám."

Muž se lehce usmál. "Čas v otázkách srdce nehraje úlohu." Podal mu ruku a Wulf mu s ní neochotně potřásl. "Moje jméno je Shanus a rád slyším, že uděláš pro její bezpečí vše potřebné. Dobře. Nyní pojď, čeká na tebe."

Cassandra ležela na posteli a sestřička jí zatím chystala transfúzi s krví. Vřele to přivítala. Dnes večer byla unavená a po všem vypětí, kterým si prošli při Strykerovi, byla na pokraji sil.

Noční polibek

Doktorka jí podala tričko, aby si ho převlékla na místo svetru a mohli jí napojit na přístroj. Nejprve je zarazilo, že Cassandra odmítala krev vypít. Apolliti v tom nebyli vybíraví, ale Cassandra měla v sobě víc lidské stránky, aby to neudělala.

Takže po krátké, ale náruživé výměně názorů, jí ji vpíchli.

Cassandra si vyměnila šaty a doktorka připravila sonogram.

"Budeš potřebovat víc krve než normálně, abys uspokojila i děťátko," vysvětlovala dr. Lakisová ležící Cassandře. Vyhrnula její tričko a obnažila jemně zaokrouhlené břicho. "Je výborné, že jsi tady, protože krev Apollitů je silnější a obsahuje všechny živiny, které plod potřebuje. Budeš potřebovat také víc železa a vápníku, když jsi z poloviny člověk. Postarám se, abys přijímala jídlo bohaté na vitamíny."

Cassandra slyšela, jak Kate něco povídá z druhé strany dveří. Zdvihla se na lokty a natočila hlavu, ale nic nezachytila.

Divné. Chris a Pheobe byli ve svých pokojích a spali.

Cassandra se už chtěla postavit a jít zkontrolovat, co se venku děje, když se skrz dveře prohnal Wulf.

Zaplavila ji úleva při pohledu na skoro dvoumetrovou statnou postavu. Vypadal unaveně, ale nebyl zraněný. Vpíjela se do krásy jeho těla a tváře.

Doktorka si ho naopak měřila velmi podezřívavě.
"Vy jste otec dítěte?"

"Ano," promluvili najednou oba.

Cassandra k němu natáhla ruku, Wulf ji uchopil a políbil na prsty.

"Jste tu právě včas," oznámila doktorka a potřela Cassandřino břicho olejovitým gelem a přiložila na něj konzolu.

Přístroj na přenosném vozíku zapípal. Cassandra netrpělivě pozorovala obrazovku, až uviděla droboučké tělíčko s kopajícími nožkami.

Wulfova ruka ji stiskla o trochu více.

"A tu ho máme," povídala doktorka. "Zdravého chlapečka připravujícího se na život."

"Jak můžete vědět, že je to chlapec?" Cassandra bez dechu sledovala pohyb svého syna. Vypadal skoro jako malý ptáček.

"To ještě nemůžeme říci vyšetřením," dr. Lakisová udělala měření, "ale já ho mohu vycítit. Je silný. Bojovník jako jeho rodiče."

Cassandra z koutka pravého oka stekla po líci slza. Wulf ji polibkem odstranil.

Podívala se na něj a viděla mu ve tváři radost. Byl na jejich syna hrdý.

"Zatím se zdá být vše v pořádku," zhodnotila doktorka a vytiskla jim malou fotografii z ultrazvuku. "Jen musíte víc odpočívat a dodržovat předepsanou dietu."

Noční polibek

Doktorka jí setřela z břicha gel a Cassandra s Wulfem zatím sledovali malý obrázek.

"Vypadá jako andílek," zašeptala Cassandra.

"Já teda nevím. Mně tak nějak připomíná žábu."

"Wulfe!"

"No co, ale vypadá tak. Trochu."

"Dr. Lakisová?" nepokračovala, dokud se k ní lékařka neotočila. "Myslíte, že dítě bude..." zaváhala neschopná dokončit větu.

"Či zemře jako Apollit?"

Cassandra přikývla a hrdlo měla stáhnuté obavami.

V očích lékařky se odrážela účast. "Popravdě nevím. Můžeme udělat několik testů a uvidíme, ale genetika je zvláštní věda, velmi těžko předvídatelná."

Spolknula knedlík v krku a odhodlávala se na položení další otázky, na kterou potřebovala odpověď. "Je nějaká možnost jak by se dalo zjistit, jestli budu žít déle?"

"Cassandro, vy už odpověď sama znáte. Je mi to líto. Jste jedna ze šťastnějších, co zdělila i lidské vlohy, ale apollitské geny jsou silnější. A samotný fakt, že jste napojená na transfúzi, hovoří samo za sebe."

Cassandřiny oči se zalily slzami, když ucítila, jak se jí boří poslední naděje.

"Je něco co můžeme udělat?" zeptal se Wulf.

"Její jediná možnost jako žít déle, je změnit se v démona a nějak pochybuju, že byste jí takový krok dovolil."

Cassandra stiskla obrázek svého dítěte a dělala si starosti, jak apollitské bude. Bude jako ona prokleté?

Už nepromluvila, dokud byly s nimi v pokoji doktorka a sestřička. Až když odešly, vrhla se k Wulfovi a silně ho u sebe držela.

Pevně ho držela a bála se zítřka. Bála se všeho.

"Bude to dobré, villkat," tiše jí šeptal.

Jak si přála, aby to byla pravda. No byla vděčná, že se snaží předstírat, že jsou normální pár s normálními problémy.

Někdo zaklepal na dveře.

Cassandra se odtáhla od Wulfa, aby mohl jít otevřít dveře.

Byla to Pheobe. Wulfa ignorovala a šla na stranu postele, kde seděla Cassandra. "Napadlo mě, že bys uvítala čisté šaty."

Cassandra poděkovala, když Pheobe uložila kupku s oblečením na postel k jejím nohám. "Máš už od Uriana nějaké zprávy?" ptala se sestry.

Pheobe smutně zakroutila hlavou. "Někdy trvá i několik dní, než se může ozvat. Někdy až měsíce..."

Cassandra se sestrou soucítila. Wulfa velmi dlouho neznala a nyní si neuměla představit, že by si s ním každý den nepopovídala. Že by ji

Noční polibek

nerozesmával. U sestry to muselo být ještě horší.

"Proč nežiješ s ním?"

Pheobe se na ni podívala jako by byla slaboduchá. "Jeho otec se mne pokoušel zabít, Cassie. Ví jak-" ukázala na sebe a na Cassandru, "-vypadáme. Uriana by zabil, když by se dozvěděl, že jsme spolu."

Wulf přešel k nim a postavil se vedle Pheobe.

"Ale když jsi stále živá a vdaná, Apollónova větev je v bezpečí, ne?"

"Ne," toužebně řekla Pheobe. Tvář měla pochmurnou a smutnou. "Démoni nemohou mít děti. Tak jako temní lovci, i my jsme po smrti. To je důvod proč jsem mého otce a Cassie nechala v domnění, že jsem také zemřela. Nebyl důvod, abych jim způsobila ještě větší smutek tím, čím jsem se stala."

"Velmi tě to změnilo?" ptala se jí Cassandra. "Je to takové jako nám říkali?"

"Ano i ne. Touze zabít je velmi těžké odolávat. Musíš být opatrná při duši, kterou převezmeš, protože se stává tvou součástí. Myslím, že pro demony, kteří přímo zabíjejí, je to v porovnání s takovými, jako jsem já úplně jiné."

"Co tím myslíš, takovými jako ty?" ptal se Wulf.

"Jsi démon Anaimikos," Vykřikla Cassandra.

Pheobe přikývla.

Wulf byl nyní úplně popletený. Takový termín nikdy neslyšel. "To je co?"

"To je démon, který se krmí z jiného démona," vysvětlila Pheobe. "Já si беру výživu od Uriana."

Wulf byl omráčený. "To se dá?"

"Ano."

Wulf se vzdálil od žen a rozmýšlel. V jeho světě byli jen dva druhy démonů. Běžní, kteří byli slabí a Spathové, kteří údery vraceli. Od té doby, co se střetl s Cassandrou, dozvěděl se o dalších dvou : Akelos se živí jen zkaženými lidmi a Anaimikos se živí z jiných démonů.

Netušil, zdali o tom věděl jiný lovec a zajímalo ho, proč jim to dělení nikdo neřekl.

"Jak ses setkala s Urianem?" ptala se Cassandra a zároveň do skříně ukládala šatstvo, které jí přinesla Pheobe.

"Když jsme žili ve Švýcarsku, Urian nás stopoval. Měl za úkol o nás zjistit informace, které by jim pomohli nás zabít, ale řekl, že hned jak mě uviděl, se do mne zamiloval." Sestřina tvář se rozzářila jako sluníčko. Cassandra ji ráda viděla takto zamilovanou. "Jedné noci jsem se s ním náhodou střetla, když jsem se s mamkou pohádala ohledně školy. Vrazila jsem mu rovnou do úkrytu."

Cassandra si na tu noc velmi dobře pamatovala. Nestávalo se často, že by se Pheobe s matkou hádaly, ale ta konkrétní noc byla tvrdá. Pheobe žádala, aby mohla navštěvovat noční vyučování a být jako normální teenager. Mama její žádost odmítla.

Noční polibek

Pheobe si vzdychla. "Byl tak hezký. Věděla jsem, že je to démon, ale nebála jsem se. V tu noc jsem s ním strávila celé hodiny. Od té chvíle jsme se začali setkávat každou noc."

"Takže tam si se vždy vypařila," Cassandra si vzpomínala, jak sestru často kryla.

Pheobe přikývla. "Uriana jsem znala jen půl roku, když začal být jeho otec netrpělivý a dal nám odpálit auto. Té noci jsem neměla jet s nimi. Měla jsem zůstat doma s tebou, pamatuješ?"

Cassandra na tu noc nemohla zapomenout. Každý detail se jí vpil do paměti s křišťálovou jasností. Zůstala doma jen proto, že byla nemocná a její máma ji nechtěla vytahovat z postele.

"Chtěla jsi jít na letiště s Niou," promluvila Cassandra se stáhnutým hrdlem. Její starší sestra měla té noci letět do Paříže navštívit otce. Nia s ním měla zůstat týden a potom se měli oba vrátit do Švýcarska a strávit se zbytkem rodiny konec prázdnin.

Pheobe přikývla. "Urian mě vytáhl z auta a použil vlastní krev, aby mě vrátil zpět."

Cassandra vyskočila. "On z tebe udělal démona proti tvé vůli?"

"Bylo to moje rozhodnutí. Mohla jsem tam zemřít, ale nechtěla jsem ho opustit."

Wulf k nim zaujatě otočil hlavu. "Jak z tebe udělal démona?"

Obě ženy se na něho nevěřičně podívaly.

"Když se Apollit napije krve démona, automaticky se jím stane. Nevěděl jsi to?" ptala se Cassandra.

"Ne, nevěděl. Myslel jsem, že se to dá jen tak, když si vezmou lidskou duši."

"Ne," opravila ho Pheobe. "Já jsem člověka nikdy nezabila. Pochybuji, že bych to dokázala."

Cassandru její slova potěšila, ale pro démona to musel být těžký život. A nebezpečný. "Co děláš, když je tak dlouho pryč?"

"Jeden Apollit je s ním ve spojení, kdybych potřebovala, aby přišel. Je tak silný, že mezi krmením vydržím dlouho a na ošetřovně je pro jistotu zásoba jeho krve. Vždy když sem přijde, ujistí se, aby byla doplněná."

"Funguje to?" vyzvídala Cassandra. Na rozdíl od Apollitů, to nebyla krev, která držela demony při životě, ale životní složka a síla v krvi.

"Neudrží mě dlouho, ale postačí na hodinu dvě, než se ke mně dostane."

"Takže zabíjí pro vás oba?" ptal se Wulf.

Pheobe přikývla a vzala Cassandřiny ruce do svých. "Nemusíš mě litovat, Cassandro. Mám muže, který mě miluje víc než jakýkoliv jiný člověk na zemi. Kdyby to bylo jinak, už bys byla mrtvá. Jen si přeju, abys takovou lásku poznala i ty."

Pheobe políbila Cassandru na líce. "Nyní musíš odpočívat. Byla to dlouhá noc. Chceš abych ti poslala něco k jídlu?"

Noční polibek

"Ne, děkuju. Jen si pospím."

"Tak vám přeju dobrý den." Pheobe odešla z jejich ložnice.

Wulf za ní zamkl dveře a vysvlékl se. Cassandra se oblékla do tmavozelené hedvábné noční košile, kterou jí přinesla Pheobe. K jejímu překvapení jí perfektně seděla, dokonce i s jejím zakulaceným bříškem.

Wulf vylezl na postel a vzal ji do horoucí náruče. "Jak se cítíš, villkat?"

"Ani nevím. Byla to napínavá, zvláštní noc." Události se jí v mysli přemítaly jako na běžícím páse. Hodně se toho dozvěděla a zažila mnoho překvapení. Teď byla vyčerpaná. "Mrzí mě tvůj dům."

Cítila, jak pokrčil rameny. "Domy se dají postavit znova. Jsem rád, že nikdo nepřišel ke zranění."

"I já."

Wulf cítil, jak se uvolňuje, zavřela oči a přitulila se k němu. Zabořil tvář do jejích vlasů a nasával jemnou ženskou vůni. V hlavě se mu točily vzpomínky na dnešní noc.

Nejvíce na jejich dítě, které dnes viděl na monitoru. Položil dlaň na Cassandřino břicho a představoval si v něm dítě. Jeho dítě.

Jejich syna.

Část z nich obou. Dítě temného lovce a Apollitky. Dvou druhů, které se nikdy nespojily a přeci jsou tu teď spolu. Už ne víc nepřátelé. Nevěděl, jak ji má nyní říkat. Byla jeho milenka. Jeho přítelkyně.

Zamrzl, když mu jeho slova došla. Ona byla opravdu jeho přítel. Jediný, kterého za poslední století měl. Za poslední tři týdny se s ní smál. Poslouchal její příběhy a obavy. Její naděje na budoucnost dítěte.

A on o ni přijde.

Mísily se v něm hněv a bolest. Taky žárlivost. Žárlil, když si vzpomněl na tři temné lovce, kteří dostali druhou šanci.

Byl za Kyriana a Talona rád, že našli svoje manželky. Byli to dobří muži.

Jak si přál, aby i on měl tolik štěstí.

Bolest nad Cassandřinou ztrátou bude nesnesitelná a musel si přiznat, že je sobec. Chtěl je oba. Cassandru i svoje dítě.

Živé a zdravé.

Kdyby jen věděl jak jí prodloužit život i po blížících se narozeninách.

Musí přece něco existovat. Bohové mají vždy zadní dvířka. Takto jejich vztah přeci skončit nemůže. Je jedno, co ho to bude stát, on únikovou cestu najde.

Protože jiná alternativa byla pro něho nepřijatelná.

Kapitola 12

Noční polibek

Cassandra se probudila až před šestou večer. V pokoji byla úplně sama. Vstala z postele, oblékla si černé vlněné těhotenské nohavice a velký šedý svetr od Pheobe.

Otevřela dveře a našla v obývacím pokoji Chrise, Wulfa a Kat krmící se na zemi. Zakručelo jí v žaludku, když viděla hostinu, do které se pustili.

"Hladová?" ptal se Chris, když ji viděl váhat ve dveřích. "Jen pojď. Wulf říká, že něco takového neviděl od dob norských hodovních síní."

Cassandra si přisedla k nim za stůl pokrytý tucty talířů. Ochromila ji paleta pokrmů, které jim Apolliti přinesli. Steaky, ryby, pečená kuřata. Vajíčka, banány, jablka zavářená i opékaná. Na co byste si vzpomněli.

Kat si oblízla prsty. "Shanus povídal, že nevědí, kolik toho lidé jedí, tak přinesli trochu navíc."

"Trochu?" ptala se Cassandra se smíchem. Bylo tam dost jídla pro celou armádu temných lovců.

"No ano," usmála se Kat, "ale je to všechno velmi chutné."

Cassandra musela souhlasit hned, jak se zakousla do šťavnatého stehna grilovaného jehněčí.

"Máme tu mátové želé," a Kat jí ho zároveň podávala. "Čeká jen na tvoje ochutnání."

Wulf se k ní natáhl a prstem jí setřel bradu. "Měla jsi tam kapku omáčky."

"Děkuji."

A přívětivě jí přikývl.

Když Cassandra dojedla, chtěla se jít projít, aby se popasovala s množstvím jídla, které zkonsumovala. Wulf ji doprovázel, nechtěl, aby šla sama pro případ, kdyby se náhodou něco přihodilo.

Opustili byt a zamířili do obchodní části podzemního města, kde si mohla prohlížet výklady. Nevraživost domácích Apollitů, okolo kterých procházeli, vůči Wulfovi byla hmatatelná.

Nemohl splynout s davem vysoké zlatovlasé rasy. Bylo jasné, že Wulf mezi ně nepatří.

Právě hleděla do výkladu s dětským oblečením, když okolo nich prošel mladý chlapec lidského vzrůstu na šestnáct, no podle Apollitských roků mohl mít jen jedenáct či dvanáct.

"Prosím tě," zastavil ho Wulf.

Chlapcovy oči zpanikařily.

"Neměj strach, mladý, neublížím ti," mluvil k němu jemným tónem Wulf. "Jen jsem se tě chtěl zeptat na znak na tvé bundě."

Cassandra se otočila a prohlédla si kruhový emblém uprostřed jeho trička.

Chlapec nervózně polkl, jakoby mu chtěl Wulf už-už ublížit. "Je to symbol Polluxového kultu."

Wulfovi nebezpečně ztemněly oči. "Znamená to, že tu skrýváte demony?"

"Ne," příškrčeně vyhrkl a zbledl ještě víc.

"Je tu nějaký problém?"

Cassandra se podívala za chlapce. Blížila se k nim žena jejího věku. Byla oblečená do krémové

Noční polibek

uniformy označující důstojníka apollitské policie mimo službu. I když výraz "policie" u nich neměl ten samý význam jako v lidském světě. Apollitská policie se starala o démony, přestože se Apolliti jen výjimečně pustili do šarvátky a nikdy neporušovali jejich zákony.

Pheobe jí povídala že elyziánská policie je placená, aby odprovdila Apollita, který se chtěl stát démonem z města, dala mu peníze a zabezpečila transport do světa lidí.

"Žádný," ubezpečila Cassandra důstojnici chladně sledující Wulfa.

Chlapec odběhl a žena zuřivě na Wulfa zavrčela. "Nejsem dítě, které se tě bojí, temný lovče. Po dnešní noci mi i tak nemůžeš nic udělat."

"Jak to myslíš?"

"Dnes zemřu."

Cassandrou prudce otřáslo. "Je mi to líto."

Žena jí nevěnovala pozornost. "Proč jsi strašil mého syna?"

Wulfova tvář byla lhostejná, ale Cassandra ho dobře znala. Věděla, že ho osud ženy zasáhl tak jako ji. Viděla v jeho očích soustrast a slyšela ji v jeho hlase, když promluvil. "Jen jsem se ptal na znak na jeho tričku."

"Je to náš emblém," vysvětlovala s pohrdlivě zkrivenými ústy. "Každý Apollit v dospělosti u nás skládá přísahu, že se bude držet pravidel Polluxu. Přesně podle antického boha, jsme na sebe navázáni. Nikdy bychom nezradili naši komunitu

nebo naše bratry. Nebudeme zbabělí. Na rozdíl od ostatních Apollitů, my noc před posledními narozeninami nevykonáváme rituální sebevraždu. Apollón chtěl, abychom umírali v bolesti a s jeho vůlí se nepřeme. Můj syn, jako všichni moji příbuzní, nese znak, který mě ctí a znamená, že neutíkám před svým dědictvím."

Wulfovi se v očích podezřívavě zablýsklo. "Ale ten znak jsem viděl mimo města. Měl ho na sebe zkažený démon, kterého jsem zabil minulý rok."

Ženin úsklebek se změnil v lítost. Zavřela oči a trhlo jí, jakoby ji ta správa zbolela. "Jason," zašeptala démonovo jméno. "Dělala jsem si starosti, co se z něho stalo. Zemřel rychle?"

"Ano."

Důstojnice těžce vydechla. "Jsem ráda. Byl to dobrý muž, ale noc před jeho smrtí, odtud se strachem utekl. Jeho rodina se ho snažila zastavit, ale on neposlouchal. Říkal, že odmítá zemřít, když ještě ani neviděl zemský povrch. Můj manžel byl ten, který ho vzal ven. Musel být velmi vystrašený, když zůstal sám."

Wulf si odfrkl. "Mně velmi vystrašený nepřipadal. Ten znak vypaloval na každou oběť, kterou zabil."

Policajtká si třikrát poťukala po bradě dvěma prsty- to bylo nábožné gesto Apollitů. "Nechť mu Bůh dá pokoje. Musel se živit ďábelskými dušemi."

"Co tím myslíš?" ptal se Wulf.

Noční polibek

"Byl jeden z démonů, který odmítl zabíjet nevinné," vysvětlovala Cassandra. "Který namísto toho lovil kriminálníky. Jejich duše jsou silné, poháněné hněvem a nenávistí. Problém je, že jsou zkažené a když není démon dostatečně silný, jejich zloba démona posedne a stane se stejně zlým jako osoba které duše patřila."

Policajka přikývla. "To by vysvětlovalo, co se stalo Jasonovi. V čase, když jsi ho zabil, on sám chtěl pravděpodobně zemřít. Jsou to nesnesitelná muka, když tě duše ovládá. Aspoň tak mi to říkali." Vzdychnula. "Teď pokud mne omluvíte, chtěla bych strávit, co nejvíce času s rodinou."

Cassandra jí popřála všechno dobré.

Žena přikývla, kráčela od nich směrem k synovi.

Wulf hleděl za ní, oči měl smutné. "Nežertovala jsi v tom, co jsi povídala o démonech."

"Samozřejmě, že ne."

Wulf se zamyslel. Je toho tolik, co o démonech temní lovci nevědí. Sám byl ohromený.

Cassandra měla pravdu. Po té době, kterou lovci pronásledují demony, by jim už měli rozumět..

Možná ale ne. Je jednodušší zabít někoho, ke komu necítí lítost. Je jednodušší vidět věci jen černé a bílé. Vidět jen dobro a zlo.

"Skočíme za Pheobe," Cassandra ho uchopila za ruku a vedla ho další z chodeb. "Povídala, že za ní můžeme kdykoliv přijít."

Netrvalo jim dlouho, než přišli k bytu její sestry. Jeho umístění bylo v mnohem rušnější čtvrti než jejich.

Wulf stál stranou, pozoroval Apollity nacházející se kolem nich, zatímco nařukala Cassandra vstupní kód Pheobininyho zámku.

Cassandra dělala, co mohla, aby nemyslela na budoucnost. A na policajtku, která stráví svojí poslední noc se svojí rodinou. Tak jako ona, ji brzo stráví s Wulfem.

Chtěla se od něho dostat pryč. Udržet ho daleko od sebe, aby mu její smrt tolik neublížila.

Soustředila se raději na to, že jedna z jejích sester je stále s ní.

Dveře se otevřely.

Cassandra se podívala do místnosti a zkameněla. Na pohovce ležel Urian a na něm byla Pheobe. Dokonalost jejich nahých těl tlumeně osvětlovalo světlo svíček rozmístěných po pokoji.

Cassandra hekla, když je načapala in flagrante delicto.

Pheobe zdvihla hlavu, ústa měla od krve.

Cassandra ze zahanbující situace ustoupila a zabouchla za sebou dveře. "Ajaj, to bylo opravdu zlé načasování."

"Cože?" Wulf se ptal, když se k ní otočil.

Cassandra byla ráda, že je neviděl a nepronikl do tajů krmení se většiny Apollitů. Chytla ho za ruku. "Myslím, že za ní půjdeme později."

Noční polibek

Wulf se velmi lehce nevzdával. "Co se stalo?"

Cassandra nedávný zážitek nechtěla rozebírat s temným lovcem, který by její sestru soudil pro to, jak se krmí.

Dveře na bytě se otevřely.

"Cassie?" Pheobe si oblékla hrubý modrý župan. Tvář a ústa měla čisté, ale vlasy měla úplně střapaté. "Stalo se něco?"

"Nic, co by nemohlo počkat," Cassandra ji rychle ubezpečovala. "Jen jdi dokončit, co máš rozdělané a já se zastavím později."

Pheobe zružověla a vrátila se dovnitř.

Wulf vybuchl smíchem. "Můžu hádat? Urian je uvnitř."

Cassandřina tvář zčervenala víc než sestřina.

Řehtal se ještě víc.

"To není zábavné, Wulfe." "Jak by ses cítil ty, kdyby nás načapali?"

"Zabil bych je."

"No tak vidíš. Jsem si jistá, že Urian tento postoj s tebou sdílí. Tak se vrátíme později a nebudeme rozebírat obrázek těch dvou, nebo budeme mít po měsíce noční můry."

Šli po chodbě a k Wulfovi příběhlo malé děvčátko. Zaklonila hlavu a vyčítavě na něj civěla. "Opravdu zabiješ mojí malou sestřičku, protože se neumyla za ušima?"

Oba je dětská otázka vyděsila.

"Co prosím?" vykoktal ze sebe Wulf.

"Maminka říká, že temní lovci zabíjejí malé chlapce a děvčata, když se nechovají slušně. Nechci, abys zabil Alyciu. Ona není zlá, jen nemá ráda mokré uši."

Wulf poklekl před děvčátkem a odkryl jí vlasy tváře. "Poslouchej maličká, neublížím ani tvé sestře ani nikomu jinému. Slibuji."

"Dacio!" vykřikl muž a prodíral se dopředu. "Říkal jsem ti, abys nemluvila s nikým, kdo má tmavé vlasy." Vzal dceru na ruce a utíkal s ní pryč jakoby se opravdu bál, že by ji mohl Wulf zabít.

"Povídal vám už někdo, že my Apollitům neublížíme?" křičel za nimi Wulf.

"Krista a to jsem si myslel, že Christopher je jediný koho terorizuju."

Muž procházející vedle nich mu na odpověď šťouchl do nohou.

"Hej!" prskla Cassandra a postavila se mužovi. "Nemusíte být hrubý."

Muž si ji znechuceně prohlížel od shora dolů. "Jak můžeš dovolit, aby se tě něco takového jako on dotýkalo? Tvrdím, že jsme tě měli nechat, aby tě démoni zabili. To je to, co si VYKUK jako ty zaslouží."

Wulfovi potemněly oči a vrazil jednu Apollitovi. Tvrdě. Apollit se vzpamatoval a pustil se do Wulfa. Objal ho kolem žaludku a narazil s ním na stěnu. Cassandra vykřikla, chtěla je zastavit, ale bála se, že by při tom ublížila dítěti.

Noční polibek

Hned se k nim hrnuli Apolliti ze všech stran a snažili se je rozdělit. Dokonce se odnikud zjevil i Urian.

Urianovi se podařilo udržet Wulfa. Kůži měl bledou a už na první pohled vypadal velmi slabý. Přesto se postavil mezi ně a držel je od sebe rozpaženýma rukama.

"Dost už!" podíval se po obou.

"Cítíš se dobře?" ptal se ho Wulf.

Urian pustil oba muže. Apollita odvěkli ostatní, ale nenávistně po nich koukali.

"Musíš se držet z dohledu, lovče," Urianův hlas byl mnohem mírnější než předtím. Ruku si položil na zpoceně obočí.

"Vážně nevypadáš dobře," Wulf ignoroval jeho vymlouvání. "Potřebuješ něco?"

Urian zakroutil hlavou, jakoby se ji snažil pročistit. "Potřebuju si na chvíli oddychnout." Zašklebil se na Wulfa pokřiveným úsměvem.

"Vydržíš se za tu dobu nedostat do maléru?"

"Uri?" přiběhla k nim Pheobe. "Vzala jsem si moc?"

Urianova tvář v momentě znězněla. Přitáhl si ji k boku a políbil ji na hlavu. "Ne, láska. Jen jsem unavený. Budu v pořádku."

Odvrátil se od nich a vykročil k bytu a zapotácel se.

"Aby to porazilo," zahřměl Wulf. Než si Cassandra uvědomila, co jde udělat, Wulf si

přehodil Urianovu ruku okolo ramen a vedl ho do jejich bytu.

"Co to děláš?" ptal se ho nahněvaně Urian.

"Odvedu tě ke Kat, než se sklátíš."

Urian zasyčel. "Proč? Nenávidí mě."

"To jo, ale oba jsme ti zavázaní."

Cassandra mlčela, spolu s Pheobe kráčely za nimi.

Kat a Chris hráli karty, když vešli.

"Ó bože, co se stalo?" vyskočila Kat, když uviděla Uriana.

"Myslím, že jsem mu vypila mnoho krve," promluvila Pheobe, krásnou tvář jí křivily obavy.

Wulf uložil Uriana na gauč. "Můžeš mu pomoci?" ptal se Kat.

Kat odstrčila Wulfa stranou. Zdvihla Urianovi před oči dva prsty. "Kolik prstů vidíš?"

"Šest."

Jemně ho šťouchla. "Přestaň, buď vážný."

Urian otevřel široce oči a snažil se soustředit zrak na její ruku. "Tři...myslím."

Kat potřásla hlavou. "Vrátíme se."

Cassandra pozorovala, jak se s ním Kate najednou přemístila.

"Proč to neudělala, když po nás šel Stryker?" ptal se Chris.

"Vzala ho do Kalosis, Chrisi," odpověděla mu Pheobe. "Pochybuj, že některý z vás by chtěl navštívit svět, kterému vládnu jen Spathové a

Noční polibek

jedna vážně vytočená starověká bohyně, která dokáže zničit celý svět."

"Víš, co?" nadhodil Chris. "Tady se mi fakt líbí. A ještě k tomu vidím, co má Kat v ruce." Obrátil její karty a zanádal. "Měl jsem tušit, že neblafuje."

Cassandra se podívala na sestru. Navzdory obavám, Pheobe vypadala mnohem lépe než předtím. Pokožka jí zářila, líce měla růžové.

"Mrzí mě, že jsem vás vyrušila," ospravedlňovala se Cassandra a opět se jí nahnula do tváře červeň.

"To nemusí. Chtěla jsem ti říct, že pokud si z toho neuděláš zvyk, nic se nestalo. Kdybys nepřišla, mohla jsem ho zabít. Má nepříjemné sklony nezastavit mě, když jsem vypila hodně. Někdy mi to nahání strach."

Wulf si překřížil na hrudi ruce. "Takže démoni mohou zemřít na ztrátu krve?"

"Jen pokud je z nich vysátá," odpověděla mu Cassandra.

Pheobe nadzdvihla obočí. "Chceš to proti nám použít?"

Wulf zakroutil hlavou. "Raději bych sám zemřel než, abych se přísál jinému chlapovi na krk. Je to nechutné. A kromě toho, neříkala jsi, že se tak z Apollita stává démon? Nastává otázka či se i z lovců bez duše mohou stát démoni."

"Ale krev lovců je pro demony jedovatá," promluvil Chris a přemístil kupku karet. "Není to právě proto, aby démoni z vás nemohli pít a přeměnit vás?"

"Možná..." řekla Pheobe. "Ale duše bez těla může posednout temného lovce. Já s Urianem se o duše dělíme. Copak se o ně nemohou dělit i démoni a temní lovci?"

"Musíme věřit, že se to nikdy nedozvíme," ukončil téma Wulf a sedl si naproti Chrisovi na gauč.

Pheobe se zase otočila na sestru. "Co jsi vlastně chtěla, když jsi za mnou přišla?"

"Dávám pro maličkého do kupy vzpomínkovou krabici. Moje odkazy a fotky. Připomínky, které mu přiblíží naše lidi a rodinu. Jen jsem se chtěla zeptat, zdali by si tam nechtěla něco přidat i ty."

"Na co něco takového potřebuješ, když mu víc než rádi odpovíme na všechno na co se zeptá?"

Cassandra zaváhala, nechtěla sestru ranit. "On nemůže vyrůstat tady, Phe. Musí být při Wulfovi ve světě lidí."

Pheobe se rozzlobila. "Proč by nemohl vyrůstat tady?" trvala si na svém Pheobe. "Můžeme ho ochránit tak dobře jako Wulf. Možná i lépe."

Wulf se zadíval nahoru, zatímco Chris rozdával karty. "Co když bude ještě víc člověčí než Cassandra? Bude tu v bezpečí?"

Nerozhodnost vepsaná ve Pheobině výraze hovořila za všechno.

Ne, nebyl by tu v bezpečí. Dokazovaly to reakce na Wulfa z dnešního večera. Apolliti nebyli o nic víc tolerantnější k lidem, jako lidé k Apollitům.

Noční polibek

Oni ty druhé alespoň nepřivazovali k sloupům a neupalovali-

Teda ne tak často.

Wulf se významně podíval na Pheobe. "Můžeme ochránit jeho a jeho děti mnohem lépe než on. Zdá se mi, že pokušení duše na dosah bude pro některé z tvých lidí příliš silné. Hlavně když uvážím, jak nenávidí temné lovce. Zásah. Zabijete mi syna, získáte lidskou duši a ještě se pomstíte tomu, kým nejvíc opovrhujete."

Pheobe jeho slova potvrdila přikývnutím.

"Myslím, že máš pravdu." Vzala Cassandru za ruku.

"Ráda ti do té krabice pro chlapečka něco přidám."

Wulf s Chrisem rozehráli karty a Cassandra vešla do ložnice a vytáhla velkou stříbrem vykládanou krabici, kterou jí přinesla z domu Kat. Vzala si i papír a pera.

Spolu s Pheobe psaly děťátku listy. Po chvíli zůstala Cassandra sama, protože Pheobe pro něco vyběhla.

Cassandra seděla o samotě v ložnici, prohlížela poznámky a listy, které napsala pro svého syna. Dala by všechno za to, aby mohla svého syna vidět jako dospělého muže.

Možná by mohl Wulf kontaktovat nějakého zvěrolovce a ten by ji dopravil do budoucnosti. Jen na kratinkou sekundu. Jen aby zahlédla to, čeho se nikdy nadočká.

Ale potom by to mohlo být ještě horší. A těhotné ženy ani nemohou cestovat skrz časové brány.

"Doufám, že budeš vypadat jako tvůj otec," promluvila a rukou se něžně hladila po bříšku a představovala si vevnitř dítě. Už ho viděla s tmavými, vlnitými vlásky, přesně takovými jako má Wulf. Bude vysoký a doufejme i mocný.

A bude odkázaný na vyrůstání bez matčiny lásky. Tak jako bude Wulf nucený dívat se jak bude ona umírat...

V hrdle se jej zasekl vzlyk a natáhla se pro nový list papíru. Psala rychle, zadržovala slzy, odkazovala svému synečkovi, jak velmi ho miluje. Odkazovala mu, že i když nebude při něm tělesně, navždy bude v duchu s ním.

Ona si už najde způsob, jak na něj bude dozírat. Vždy bude nad ním bdít.

Dopsala list, uložila ho do krabice a potom ji vzala do obývacího pokoje, kde chlapi hráli stále karty. Bála se být sama. Její myšlenky měly sklon ji přílišně mučit, kdykoliv zůstala o samotě.

Chris a Wulf byli mistři v odpoutávání její mysli od budoucnosti. Uměli ji rozesmát, i když nebyla ani trochu veselá.

Chris právě vtáhl do jejich hry i Cassandru, když se Pheobe vrátila s knihou v ruce.

"Co je to?" ptala se jí Cassandra, když Pheobe přidala knihu do krabice položené na gauči.

"Je to apollitská kniha příběhů," povídala Pheobe. "Vzpomínáš si, jak nám mamka čítávala, když jsme

Noční polibek

byly malé? Donita je prodává v obchodě a tak jsem šla jednu koupit pro malé."

Podezřívavě vzal knihu do rukou Wulf a prolistoval ji. "Hej, Chrisi," podal ji svému pobočníkovi. "Ty umíš číst řecky, že?"

"A?"

"Co je tam napsané?"

Chris začal v tichosti číst a potom vyprskl v bouřlivý smích.

Cassandra se zašklebila, když si vzpomněla na některé příběhy, které jim četla matka, když byly malé děti.

Chris se stále smál. "Nevím, nevím, jestli chceš, aby to dítě četlo takovéto věci, když bude růst právě u tebe."

"Nech mě hádat," zahřměl a přimhouřil oči Pheobiným směrem. "Bude mít noční můry, že mu jednou otec utrhne hlavu a odnese ho ze světa?"

"Velmi přesné. Právě jsem na jedné, která se jmenuje : Acheron, největší ďábel." Chris se odmlčel a nalistoval nový příběh. "Ou, počkej... tahle se ti bude líbit. Je o jednom škaredém severském temném lovcí. Vzpomínáš si na příběh o čarodějnici a peci? Tahle jedna tě vykresluje s ohněm."

"Pheobe!" houkl na ni Wulf.

"Co je?" ptala se Cassandřina sestra nevinně. "Je to naše dědictví. Jako kdybyste vy neměli příběhy o Andym pekelném Apollitovi a nebo Danielovi zabijáckém Démonovi. Víte, viděla jsem lidské filmy a četla jejich knihy. Na mé lidi nejsou příliš

jemné. Zobrazují nás jako zabijáky bez duší, které nemají slitování a necítí."

"To bude tím, že tvoji lidé jsou náhodou duše sající démoni."

Pheobe na něj pohodila hlavou. "Střetl ses někdy s bankéřem nebo právníkem? Pověz mi, kdo je horší, můj Urian a nebo jeden z nich? My to děláme pro potravu, oni jen pro finanční profit."

Cassandra se nad jejich výměnou názorů zasmála a vzala si od Chrise knihu. "Tvůj nápad oceňuji, Phe, ale nemohly bychom najít knihu, která nezobrazuje temné lovce jako satany?"

"Nevím o tom, že by taková existovala. Pokud existuje, já jsem ji nikdy neviděla."

"Úžasné," brblal Wulf a potáhl si kartu, "prostě skvělé. Můj ubohý syn bude mít z dětství noční můry."

"Dej na mně," přidal se Chris a zvýšil proti Wulfovi vklad. "Ta kniha bude ten nejmenší z jeho problémů, pokud bude mít za otce tebe."

"Co jsi tím myslel?" byla zvědavá Cassandra.

Chris položil karty na stůl a podíval na ni. "Víš o tom, že mě jako malého nosili na rukou? Měl jsem na míru zhotovenou helmu, kterou jsem musel nosit až do čtyř roků."

"To proto, že jsi s oblibou třískal hlavou o stůl, když ses rozčertil. Báł jsem se, že budeš mít poškození mozku."

Noční polibek

"Můj mozek je v pořádku," oponoval mu Chris. "To moje ego a sociální život je v kýbli. Jen mě straší, když pomyslím, co budeš dělat s tím malým."

Chris prohloubil hlas a imitoval Wulfův rytmický norský přízvuk. "Ani se nehni, uděláš si modřiny. Hups, prochladnutí, zavoláme specialistu z Belgie. Bolest hlavy? Při Odinovi, to může být nádor. Rychle s ním na cétéčko."

Wulf ho hravě strčil do zad. "A přeci jsi živý a zdravý."

"Abych ti namnožil děti." Chris se podíval na Cassandru. "Je to pěkně na prd život." Chris se zahleděl mimo jakoby nad něčím uvažoval. "Ale jsou i horší než ten můj."

Cassandra nevěděla, kdo z nich je víc jeho vyhlášením šokovaný. Ona či Wulf.

Chris se zdvihl na nohy a přešel do předsíně, kde stál stolík s občerstvením. Nalil do sebe colu, vzal chipsy a vrátil se k rozehrané hře s Wulfem.

Těsně před půlnocí se k nim přidal Urian. Vypadal o mnoho lépe. Opálená pokožka měla zdravý odlesk. Oči měl jasné a poprvé měl svoje dlouhé blond vlasy rozpuštěné na zádech. Cassandra musela sestře uznat, že její manžel je fešák.

Oblečený v černém nebyl příliš odlišný od temných lovců. Jedině v tom, co potřeboval k životu.

Pheobe se na muže usmála.

Wulf se neusmíval. Napětí mezi muži bylo urputné.

"Jaký máme problém, lovče?" ptal se ho Urian, když objal Pheobe okolo ramen. "Doufal jsi, že zhebnu?"

"Ne, jen jsem rozjímal, koho si asi tak zabil, abys nabral sílu."

Urian se zasmál. "Jsem si jistý, že krávy, které jíš, ze svých vrahů taky nejsou nadšené."

"Nejsou to lidé."

"V případě, že sis toho nevšiml, lovče, tam venku jsou také lidé, kteří už nejsou příliš lidští," odsekl Urian.

Vzal Pheobe za ruku a tahal ji ke dveřím. "Pojď, Phe, nemám moc času, pokud se budu muset vrátit do Kalosis a nechci ho strávit se svými nepřáteli."

Když Urian s Pheobe odešli, Chris se odebral do postele.

Cassandra a Wulf osaměli.

"Myslíš, že je Kat v pořádku?" zeptal se Wulf, zdvihl Chrisův pohár a zavřel chipsy.

"Určitě je. Pravděpodobně bude brzy zpět." Cassandra posbírala listy od sestry a uložila je do krabice.

"Po knize, kterou koupila, mě straší, co asi napsala do těch listů."

"Hmm." Cassandra se podívala ještě jednou na listy. "Asi bych si je měla raději nejdříve přečíst..."

Noční polibek

"Ocenil bych to, v případě, že mě v nich popisovala jako démona s rohy."

Cassandřin pohled jí sklouzl do Wulfova lůna a zavadil o vyduté nohavice. "O tom nic nevím. Z mojí zkušenosti jsi spíše nadržžený démon."

Nadzdvihl obočí. "Opravdu?"

"Ehe. Nadržžený až až."

Rozesmál se a potom ji políbil, pomalu a vášnivě. "Chutnáš jako citrón," zašeptal jí při rtech.

Cassandra si oblízla rty, vzpomenukla si, že si rybu pokapala citrónovou šťávou.

Wulf chutnal nádherně, divoce, živočišně a jí z toho vyskakovalo srdce z hrudi.

"Hej, ou, zařaďte zpátečku. Než oslepnu!"

Wulf od Cassandry uskočil, když uslyšel Kat.

Cassandra se podívala přes jeho ramena a uviděla ve dveřích stát kamarádku.

Kat za sebou zavřela dveře. "Díky bohu, nikdo není v obnaženém stavu."

"Tři sekundy později a už by to tak nebylo," Wulf ucedil.

"Eu!" zašklebila se Kat. "Už mám informací až až."

Přešla k nim a sedla si. Kat už nepůsobila radostně, ale utrápeně.

Wulfa její vyrušení rozladilo. Cassandra se od něho odtáhla a otočila se ke Kat. "Stalo se něco?"

"Ale, Strykera tvoje zmizení vůbec netěší. Ničitelka je na mně naštvaná. Řádně. Chválabohu neodvolala zákon neublížení, co se mne týká. Máme

tak určitý druh ochrany, ale nevím, jak dlouho ho bude Stryker ještě tolerovat."

"Varuji tě, když se ta podmínka stáhne?" ptal se Wulf.

"Nemám tušení."

"Co se stalo s Urianem?" zeptala se Cassandra.

"Dozvěděli se, že nám pomáhá?"

"Nemyslím si. Ale něco ti povím. Mám strach, co by mu mohl Stryker udělat, když se o Urianově pomoci vůči nám dozví. Smrt tebe a tvého dítěte chce za každou cenu."

Cassandra polkla a raději změnila téma. "Jak jste to teda udělali?"

"Vzala jsem Uriana do jeho domu a nechala ho tam, takže se nikdo nedozvěděl, že jsem mu pomohla. Kdyby mě někdo uviděl v jeho blízkosti, okamžitě by nabrali podezření. Už staletí jsme nepřátelé. Bože, vždyť jsme se ani nezdravili."

"Proč?" ptala se Cassandra. "Mne připadá velmi milý. Trochu odměřený, ale proto ho neodsuzuji."

"Věř mi, zlato, tady je z něj úplně jiný Urian. Není to ten samý chlap jakého znám jedenáct tisíc roků. Urian, kterého znám já, by na otcův povel bez zaváhání kohokoliv zabil. Mnohokrát jsem ho viděla rozsápat hrdla démonům, kteří se jim připlétli do cesty a ani se neptej, co dělají se zvěrolovci, kteří je zradí."

Noční polibek

Wulf se natáhl po svoje pití na stůl. "Spathové jsou důvod, proč se temní lovci nikdy nevrátili z portálů, že?"

Kat přikývla. "Astrální portály tě přivedou přímo doprostřed kalosijské banketní místnosti. Přesně do srdce města. Temný lovec je v momentě mrtvý. Šelmám dají šanci. Mohou se zapřísahat Ničitelce, anebo jsou zabítí."

"A démoni?"

"Jsou vítáni, trénují je a musí dodržovat pravidla bojovníků. Jakmile prokáží slabost, zemřou."

Wulf pomalu vydechl. "Pocházíš z pěkných poměrů, Kate."

"Já nejsem odtud. Pocházím z Olympu."

"Jak ses tedy dala do kupy s Ničitelkou?"

Cassandra byla stejně zvědavá na odpověď.

Kat se ošila. "O tom bych raději nemluvila."

"Proč ne?" ptala se Cassandra.

Kat pohodila rameny. "Nikdo z nás o tom nemluví, nejméně já sama."

No, nic už nepovídala a jen Cassandru podráždila, ale i tak měla na starosti důležitější věci. "Myslíš, že nás tu může Stryker najít?"

"Popravdě, nejsem si jistá. Stryker má mezi Apollitmi a šelmami kopec špiónů. Tak nás našel i předtím. Očividně někdo z šelem v Infernu pro něho pracuje a podal mu echo, že jsme se objevili."

Wulf pohodil hlavou ke dveřím vedoucím do města. "Takže kdokoliv z nich nás tu může zradit?!"

"Nebudu klamat a říkat, že ne. Je to možné."

Cassandra ztěžka polkla a pocítila mocný strach.
"Jsme někde vůbec v bezpečí?"

"Ted? Ne."

Kapitola 13

Cassandra se chystala do postele. Wulf zůstal ještě v obýváku s Kat a rozebírali únikové plány, v případě nutnosti rychlého opuštění Elýzie.

Cassandra osobně už byla z utíkání unavená. Unavená z pocitu, že ji pronásledují.

Podívej se na to z lepší stránky, všechno to na tvoje narozeniny skončí.

No nějak ji ta myšlenka nedokázala uspokojit. Sedíc se prohrabávala v dopisech uvnitř vzpomínkové krabice. Cassandra se pozastavila při šedém pergamenovém listě, který se lišil od krémových, na které psala ona.

Ona tento nepřidala. Wulfův strach, z toho, co by mohla její sestra popsat, v ní probudil zvědavost.

Svraštila obočí, vytáhla šedý list a prohlédla si ho. Zkoumala pečeť, která ho měla chránit a nakonec ho otevřela.

Srdce jí zastavilo. Rozeznala pevný mužský rukopis.

Drahý synu,

Noční polibek

Oslovil bych tě jménem, ale stále čekám na rozhodnutí tvojí mámy, jak ti budeme říkat. Jen doufám, že žertuje, když tě oslovuje Albert Dalbert.

Cassandra přestala číst a zasmála se. V poslední době ho tím vtipem dráždila.

Už celé týdny pozoruji tvoji mámu, jak horlivě přidává připomínky do této krabice. Bojí se, že o ní nebudeš nic vědět a mě trápí, že nikdy nepoznáš její silnou pravačku. Jsem si jistý, že když budeš číst tyto řádky, už o ní budeš všechno vědět.

Ale nikdy ji nepoznáš osobně a to mě ubíjí. Přál bych si, abys mohl vidět její tvář, vždy když o tobě mluví. Smutek, který se tak úporně snaží skrýt. Vždy když ji tak vidím, mám pocit, že umřu.

Tak velmi tě miluje. Jsi to jediné, o čem hovoří. Obdržel jsem velký počet příkazů, které musím ohledně tebe splnit. Nemám dovolené tě přivádět na pokraj šílenství tak jako tvého strýce Chrise. Nemám dovolené volat doktory, vždy když kýchneš a smíš se flákat s kamarády, bez toho abych já namítal, že tě někdo utluče.

Taktéž tě nesmím buzerovat ohledně manželství a dětí. Nikdy.

Můžeš si v šestnácti vybrat auto podle sebe. Nesmím ti koupit tank. No, o tom si ještě promluvíme. Odmítl jsem jí to slíbit, dokud tě lépe nepoznám. A kromě toho, viděl jsem, jak jiní řídí. Takže pokud budeš mít tank, promiň. Není toho moc, co na sobě chlap mého věku může změnit.

Nevím, jaká bude naše budoucnost. Jen doufám, že po tom všem, budeš víc po mámě, než po mne. Je to dobrá žena. Laskavá. Plná lásky a soucitu vzhledem k tomu, že

*její život byl těžký a plný utrpení. Svoje jizvy nese s
půvabem, důstojně a s humorem, který mně chybí.*

*No ze všeho nejvíc, má tvoje máma odvalu, kterou
jsem neviděl celá staletí. Celou svojí duší doufám, že
zdědíš všechny její dobré vlastnosti a žádnou z mých
zlých.*

*Nevím, co ještě říct. Myslím, že by si mohl něco dobré
mít i po mně.*

S láskou,

Tvůj otec.

Po lících se jí kutálely slzy. "Ach, Wulfe," vzlykla
a srdce se jí lámalo při slovech, které by nahlas
nikdy nepřiznal. Bylo to nezvyklé se vidět jeho
očima. Nikdy si o sobě nemyslela, že je statečná.
Nikdy si nemyslela, že je silná.

Až do noci, kdy střetla svého temného šampióna.

Cassandra list poskládala, uložila ho zpět a něco
si uvědomila.

Miluje Wulfa. Miluje ho, až to bolí.

Nevěděla přesně, kdy se to přihodilo. Možná to
bylo tehdy, kdy ji prvně vzal do náručí. Anebo když
ji s nechutí přijal ve svém domě.

Ne, nebyl to žádný z těchto momentů.

Zamilovala se do něj, když se poprvé dotkl jejího
bříška svojí silnou, mocnou rukou a nazval její dítě
svým.

Temný lovec, či ne, na starověkého barbara je to
dobrý a obdivuhodný muž.

Otevřely se dveře.

"Cítíš se dobře?" spěchal Wulf k posteli.

Noční polibek

"Je mi fajn," promluvila a snažila se uvolnit stáhnuté hrdlo. "To ty blbé hormony. Nad každou hloupostí se rozpláču. Ach!"

Setřel jí z tváře slzy. "To je dobré. Chápu to. Byl jsem u mnoha těhotných žen."

"Tvých pobočnickách?"

Přikývl. "Dokonce jsem přivedl na svět několik dětí."

"Vážně?"

"No ano. Prostě jsem zbožňoval svět bez moderních vymožeností a nemocnic, kdy jsem byl až po lokty v placentě."

Zasmála se, ale u něj ji to ani nepřekvapilo. Měl talent na zlepšování její nálady.

Wulf jí pomohl všechno uklidit. "Asi bys měla jít spát. V noci sis moc neoddechla."

"Vím. Už půjdu, slibuji."

Když se převlékla, přikryl ji v posteli, zhasl světla a nechal ji samotnou. Cassandra ležela ve tmě a nechala pracovat myšlenky.

Zavřela oči a představovala si sebe a Wulfa u něj doma, s křikem dětí pobíhajících okolo nich.

Vtipné. Nikdy nesnila o tom, že by měla jedno dítě a teď by jich chtěla tak moc, jak by jen bylo možné.

Kvůli němu.

Kvůli sobě.

Ale většina z jejich lidí si přála na tomto světě víc času. Její máma, dokonce i její sestry.

I ona se může změnit v démona.

Možná ano, ale potom muž, kterého miluje, bude mít plné právo ji zabít.

Ne, nemohla by to udělat ani jednomu z nich. Tak jako Apolliti v tomto městě i ona se postaví smrti se vznešeností, o které psal Wulf.

A ona ho tu nechá, aby za ní plakal...

Cassandra prudce zamžourala. Jak si přála, aby mohla utíkat daleko, tam kde by ji neviděl umírat. Aby nikdy nebyl svědkem toho, čím si bude muset projít. Je to vůči němu kruté.

Ale bylo příliš pozdě. Potřebovala jeho ochranu a tak není šance před ním utéct. Musí se jen snažit, aby se do ní nezamíloval tak moc, jako ona miluje jeho.

Následující tři dny měla Cassandra silný pocit, že se něco chystá. Vždy když se dostala do blízkosti Wulfa a Kat, když byli spolu, okamžitě ztichli a znervózněli.

Chris se dal do kupy se skupinou mladých Apollitek, které mu představila Pheobe, když ho vzala na nákupy do elektro centra aby zahnal nudu. Apollitská děvčata považovala jeho tmavý vzhled za "exotický" a obdivovaly na něm, že se tak zajímá o počítače a techniku.

"Zemřel jsem a dostal se do Valhaly!" vyhlásil Chris té noci, když se vrátil domů. "Tyto ženy oceňují muže s mozkem a nezáleží jim na tom, že nejsem opálený. Žádné z nich. Je to super!"

"Jsou to Apolliti, Chrisi," varoval ho Wulf.

Noční polibek

"No a? Ty budeš mít Apollitské dítě. I já jedno chci. Anebo dvě, tři anebo čtyři. Je to takové cool."

Wulf jen potřásl hlavou a nechal Chrise s posledním varováním. "Když se ti přiblíží ke krku, utíkej."

Pátý den si už začala Cassandra dělat opravdu starosti. Wulf byl celý nervózní už od chvíle, kdy vstala. Ještě k tomu se s Kat někdy na pár hodin vypařili minulé noci a ani jeden z nich jí nechtěl říct, kde byli.

Připomínal jí vyjukaného chlapečka.

"Děje se tu něco, o čem bych měla vědět?" ptala se jich, když je zahнала do kouta obývacího pokoje.

"Já jdu najít Pheobe, mějte se," Kat vystřelila ke dveřím jako střela.

Až se za ní zaprášilo.

"Já bych chtěl něco, teda, já..." Wulf zmlkl.

Cassandra čekala.

"No?" pobídla ho.

"Počkej tu." Zaběhl do Chrisova pokoje.

O několik minut se vrátil se starým vikingským mečem. Vzpomněla si, že ho viděla v speciální skleněné vitrině v jeho suterénu. Ti dva se museli minulé noci vrátit do jeho domu, aby ho odtud přinesli. Ale kvůli čemu to všechno, to si neuměla představit.

Držel meč v obou dlaních za oba konce a zhluboka se nadechl. "Toto je něco, co jsem si posledních dvanáct století myslel, že nikdy

neudělám. Snažím se na všechno rozpomenout, tak mi dej sekundu."

Vůbec se jí ta slova nelíbila. Čelo se jej nakrčilo do tvaru V. "Co máš za lubem? Chceš mi stít hlavu?"

Popuzeně se na ni zadíval. "Ne, to těžko."

Pozorovala ho, jak vytáhl dva zlaté kroužky a uložil je na čepel. A potom je přesunul před ni.

"Cassandra Elaine Petersová, vezmeš si mě?"

Jeho žádost ji úplně omráčila. Pomyšlení na svatbu jí nikdy ani omylem nepřišlo na mysl.

"Cože?"

Jeho temný pohled spaloval její oči. "Vím, že početí našeho syna je nezvyklé a bude mít určité divný život, ale chci, aby se narodil po starém - rodičům, kteří jsou sezdáni."

Cassandra si přikryla tvář dlaněmi a rozplakala se... "Jak je možné, že při tobě stále pláču?

Přísahám, že jsem tolik neplakala předtím, než jsem se s tebou setkala."

Zatvářil se, jakoby ho udeřila po tváři.

"Nemyslela jsem to ve zlém, Wulfe. Jen děláš věci, které mě zasáhnou hluboko v srdci a přivádějí mě k slzám."

"Takže si mě vezmeš?"

"Samozřejmě, ty trdýlko."

Vykročil, že ji políbí. Meč se rozkýval a prsteny se skutálely na zem. "Do čerta," zaklel, když

Noční polibek

odskákaly pryč. "Já jsem věděl, že to pokašlu. Vydrž."

Klekl si na čtyři a vytáhl prstýnky zpod gauče. Potom se vrátil k ní a vášnivě ji políbil.

Jeho chuť byla pikantní. Dal jí víc, než o čem mohla kdy snít.

Líbal ji na rty a potom se odtáhl. "Podle norského zvyku to děláme opačně. Nejprve si při zasnoubení vyměníme svatební prsteny. Diamantový prsten ti nasadím, když se vezmeme."

"Okay."

Navlékl jí menší prsten na třesoucí se ruku a potom jí podal větší z prstenů.

Cassandra se třásla ještě víc, když uviděla propracovaný norský vzor draka. Nasadila mu ho na prst a potom ho políbila na hřbet ruky. "Děkuji."

Jemně uchopil do dlaní její tvář a políbil ji. Cassandra se cítila jako opilá.

"Všechno mám naplánované na páteční noc, pokud souhlasíš," promluvil potichu.

"Proč pátek?"

"Moji lidé se vždycky berou v pátek, aby vzdali poctu bohyni Frigge. Myslel jsem, že bychom mohli propojit zvyky mých a tvých lidí. Když Apolliti nemají svatební den v týdnu, Pheobe říkála, že by ti to mohlo být jedno."

Cassandra ho stáhla k sobě a líbala ho. Kdo by si byl pomyslel, že starověký barbar může být tak pozorný?

Jediná věc, která chyběla k dokonalosti, by byla přítomnost jejího otce, ale Cassandra se už dávno naučila nežádat nemožné.

"Děkuji ti, Wulfe."

Přikývl. "Teď tě unesou Kate s Pheobe na nákup svatebních šatů."

Otevřel vchodové dveře a do místnosti vpadly Pheobe a Kat.

Obě nahodily na tváře falešné úsměvy a snažily se nadobýt úctyhodnou polohu.

"Ups," zamrkala Kat. "Jen jsme se chtěly ujistit, že jde všechno podle plánu."

Wulf nad nimi zakroutil hlavou.

"Samozřejmě, že jde," zahlásila Cassandra. "Proč by nemělo?"

Ani se nestihla dočkat odpovědi a už ji táhly do dolní části centra města. Wulf zůstal stát v bytě.

Cassandra nebyla v městě od Wulfova "vřelého" přijetí a odhalení Pheobe a Uriana v milostném spojení.

Radši zůstávali s Wulfem v apartmánu, kde byla v bezpečí a netrápili je urážky ostatních.

Bylo příjemné být znovu venku, i když vzduch byl filtrovaný a ne čerstvý. Pheobe ji vzala do módního obchodu jedné kamarádky, která je už očekávala. Překvapivě k ní byly všechny ženy v obchodě milé.

Cassandra měla podezření, že to bylo proto, že jsou zavázaní Pheobininu manželovi.

Noční polibek

Melissa, prodavačka, vypadala na dvacet. Byla to kostnatá blondýnka, ne vyšší než metr šedesát.

"Tyto by mohly být do pátku hotové," Melissa jí podala hebké, průsvitné šaty, jemně se lesknoucí ve světle. Byly neuvěřitelné stříbrobílé barvy. "Chtěla byste si je zkusit?"

"Ráda."

Hned jak se uviděla ve vysokém zrcadle, věděla, že další už zkoušet nemusí. Byly nádherné a cítila se v nich jako princezna. Materiál byl máslově hebký a smyslně jí klouzal po pokožce.

"Jsi tak krásná," zašeptala Pheobe, když se na ni dívala do zrcadla. "Tak bych si přála, aby tě právě teď viděli máma s tátou."

Cassandra se na ni usmála. Bylo zvláštní, cítit se krásná s břichem velkým jako sud, ale ona měla aspoň důvod na to, aby byla tučná.

"Tak co?" přidala se Kate a připínala jí po zem sahající závoj.

"Co na ně říkáte?" ptala se Melissa. "Máme i jiné, kdybyste-"

"Vezmeme si je."

Melissa se usmála, přišla k ní a pomohla jí vysvléct šaty a poměřit, co je třeba předělat. Kat s Pheobe vyšly ze zkušebny a prohlížely si doplňky.

"Víte," promluvila Melissa, když měřila Cassandře pás, "musím přiznat, že obdivuji, co jste udělala."

Cassandra se na ni užasle podívala. "Jak to myslíte?"

"Našla jste si temného lovce, který vás ochrání," odvětila Melissa a udělala si poznámky do bloku. "Přála bych si mít někoho takového, kdo by se postaral o moje děti, když tu už nebudu. Můj manžel zemřel před třemi měsíci a při pomyslení, že mi zůstávají už jen dva roky, si dělám o ně starosti."

Dva roky...

Melissa vypadala na méně. Bylo těžké si představit, že tato zdravá prodavačka má umřít za tak krátkou dobu.

Ta ubohá žena ztratila manžela. Většina Apollitů si bere partnery podobného věku. Aby sdíleli narozeniny spolu.

"Je to... je to bolestivé?" ptala se váhavě Cassandra. Nikdy neviděla umírat Apollita "přirozenou" cestou.

Melissa si opět něco zaznamenala. "Slíbili jsme si, že tu nikdo z nás nebude umírat o samotě."

"Neodpověděla jste mi na otázku."

Melissa se na ni podívala. Oči jí naplňovaly nevyslovené emoce, ale byl to právě strach, který v ní převládal a Cassandře naháněl zimnici. "Chcete pravdu?"

"Ano."

"Je to nesnesitelné. Můj manžel byl silný muž. V tu noc, od bolesti plakal jako dítě."

Melissa namáhavě polkla jako by se vyrovnávala s vlastní bolestí. "Chápu, proč někteří z nás si raději

Noční polibek

noc předtím vezmou sami život. Dokonce jsem přemýšlela, že vezmu svoje děti do jiné komunity, aby si mohli vybrat, ale na povrchu je mnoho predátorů. Jiní Apolliti, démoni, zvěrolovci, lidé a temní lovci, oni všichni jdou po našem druhu. Moje máma mě sem přivedla, když jsem byla ještě dítě. Ale horní svět si dobře pamatují. Tady je mnohem bezpečněji. Aspoň můžeme žít volně, bez obav, že někdo o nás zjistí pravdu."

Cassandra nemohla dýchat. Věděla, že to nebude příjemné ale to, co jí popisovala Melissa, bylo horší, než si představovala.

Bude dost, že bude trpět ona..., ale co děťátko? Ono je nevinné. Nezaslouží si takový osud.

Ale kdo si ho zaslouží?

"Oh, ne," zasáhla rychle Melissa, "nechtěla jsem vás rozesmutnit."

"To nic," snažila se promluvit, přes knedlík v krku. "Ptala jsem se a vaší upřímnosti si vážím."

Když byly hotové, Cassandru nálada nepřešla, ani když pokračovaly dále v nákupech. Potřebovala vidět Wulfa.

Našla ho v ložnici, jak přepínal televizní stanice. V momentě jak ji uviděl, televizi vypnul. "Děje se něco?"

Zůstala váhavě stát v nohách postele. Seděl opřený o čelo postele, chodidla měl holá, jednu nohu ohnutou v koleni. Zájem zračící se v jeho očích pro ni znamenal celý svět, ale nestačilo to.

"Půjdeš po mém dítěti, Wulfe?"

Zatvářil se nechápavě. "Co?"

"Když náš syn vyrostе a rozhodne se, že nechce zemřít. Zabiješ ho kvůli tomu?"

Wulf zadržel dech a zvažoval odpověď. "Nevím, Cassandro. Opravdu nevím. Čest mi tak káže. Ale nevím, jestli bych to dokázal."

"Přísahěj mi, že mu neublížíš," žádala ho a postavila se po boku postele. Chytla ho za tričko a silně ho držela ze strachu a bolesti, které ji trápily.

"Slib mi, že když vyrostе a změní se na démona, tak ho necháš jít."

"Nemůžu."

"Tak potom na co jsme tady?" zavřískla na něj.

"Na co je dobré, že jsi jeho otec, když ho i přesto zabiješ?"

"Cassandro, prosím, měj rozum."

"Měj rozum!" zakřičela. "Já zemřu, Wulfe. Zemřu! Bolestivě. Už mi beztak vypršel čas." odvrátila se od něho a chodila tam a zpět a snažila se dýchat.

"Nevidíš to? Když zemřu, už si nebudu nic pamatovat. Budu pryč. Pryč od toho všeho. Od tebe." Horoucně se rozhlížela po pokoji. "Už neuvidím barvy. Ani tvoji tvář. Nic. Já zemřu. Zemřu!!"

Wulf ji chytil a vtiskl do náručí, když se mu trásla v objetí. "To bude dobré, Cassandro, držím tě."

"Přestaň mi říkat, že to bude dobré, Wulfe. Nic není dobré. Tohle se nedá zastavit. Co mám dělat? Mám jen dvacet šest let. Já to nechápu. Proč to

Noční polibek

musím podstupovat? Proč nemůžu vidět mého syna růst?"

"Musí existovat něco, co nám pomůže," naléhal.

"Možná může Kate promluvit s Artemis. Vždy jsou zadní vrátka."

"Takové jako máš ty?" hystericky na něj křičela.

"Nemůžeš uniknout tomu, že jsi temný lovec o nic víc, jako já tomu, že jsem Apollit. Proč se vůbec máme brát? Proč?"

Propálil ji pohledem. "Protože nedovolím, aby to takto skončilo," zavrčel zuřivě. "Ztratil jsem všechno, na čem mi v životě záleželo. Neztratím tebe anebo naše dítě. Slyšíš mě?"

Slyšela ho, ale nic se tím nezměnilo. "Jaké je řešení?"

Jako svěrák si ji přitáhl na hrud'. "Nevím. Ale něco přeci být musí."

"A pokud není?"

"Potom nenechám kámen na kameni na celém Olympu a nechť se Hádes chrání, já si tě najdu. Já tě nepustím, Cassandro. Nevzdám se tě bez boje."

Cassandra ho silně objala, ale hluboko v srdci věděla, že je to marná snaha. Jejich společné dny byly krátké. Každou uplynulou hodinou se nezadržitelně blížila ke konci.

Kapitola 14

S blížícím se pátkem byla Cassandra ve stavu, kdy by měla celou svatbu už nejraději za sebou. Její sestra a Kate ji celý týden zaměstnávaly. Wulf prozíravě držel od příprav ruce pryč.

Když se ho náhodou zeptali na názor, jeho odpověď byla vždy, "mám rozum, abych se nemíchal mezi tři hádající se ženy. Když si vzpomenete, právě to spustilo trójskou válku."

Chris tak chytrý nebyl a proto se ke konci zdržoval v bytě už co nejméně. Anebo utíkal, když viděl, že zamířily k němu.

Nyní stála Cassandra v pokoji, na sobě měla svatební šaty a čekala. Dlouhé, jahodově blondáté vlasy si nechala rozpuštěné podle zvyku Wulfových

Noční polibek

předků. Ve vlasech měla vsazenou stříbrnou čelenku ovinutou čerstvými květy, taktéž podle norské zvyklosti. Chris jí povídal, že ta korunka se dědila od Wulfovy švagrové až dodnes.

Znamenalo pro ni mnoho, že ji měla teď na hlavě ona. Cítila se propojená s Wulfovou minulostí.

Wulf bude mít u boku připásaný jejich rodinný meč, a když se bude ženit jejich syn, přiváže ho k pasu nového ženicha.

Dveře se pomalu otevřely a za nimi stál Urian. Vlasy měl nesvázané a byl oblečený v elegantním černém smokingu. "Jsi hotová?"

Po dlouhém přesvědčování se uvolil, že ji odvede k oltáři. Apolliti neměli stejné zvyky jako lidé. Když byla svatba, byli většinou rodiče nevěsty už mrtví, a tak si sami vybírali doprovod, který je provede uličkou a přednese obřadní slova páru.

Cassandra chtěla, aby je oddal svatební vyslanec, ale i s Wulfem se shodli, že by tím ohrozili celou komunitu. Takže se vezmou po apollitském způsobu.

Urian se nejprve vzpíral být doprovodem, ale Pheobe ho hned upozornila, že to je v jeho nejlepší zájmu aby poslouchal.

"Uděláš to, a s Wulfem budete na jedné straně anebo si už teď můžeš ustlat na gauči. Nastálo, a když vezmu v úvahu tvůj věk, je to nepříjemná představa."

"Je Wulf připravený?" ptala se ho Cassandra.

Přikývl na souhlas. "S Chrisem tě čeká na hlavním náměstí."

Kate jí podala bílou růži omotanou do bílých a červených stuh. Apollitský zvyk.

Cassandra si od ní vzala květ.

Kate s Pheobe zaujaly svá místa před ní a kráčely v průvodu jako první. Cassandra se držela Urianu za rameno a kráčeli spolu za nimi.

Podle norského zvyku se svatby konaly v otevřené přírodě. Jenže to by bylo ještě nebezpečnější než přivést lidského oddávajícího, pronajali si prostornou obchodní čtvrť. Shanus a jiní členové koncilu jim dokonce vyšli vstříc a přinesli skleníkové rostliny a květy, aby napodobili zahradu.

Dokonce tam sestrojili malou fontánu.

Cassandra zaváhala, když vešli na náměstí.

Wulf s Chrisem stáli před narychlo sestrojeným vodopádem, který byl přesto krásný. Nějak podvědomě čekala, že bude Wulf oblečený po severském způsobu. Namísto toho spolu s Chrisem měli na sobě smokingy ladíce s Urianovým.

Wulf byl okouzlující.

"Odtud ji převezmu sám."

Cassandra zalapala po dechu, když za sebou zaslechla otcův hlas.

"Otče?" otočila se a uviděla ho tam stát se širokým úsměvem ve tváři.

Noční polibek

"Opravdu sis myslela, že bych prošvihl svatbu mého děvčátka?"

Očima běhala po jeho postavě a srdce se jí rozbušilo. Nemohla uvěřit, že je tu při ní. "Jak to?"

Otec ukázal hlavou na Wulfa. "Minulé noci Wulf přišel a přivedl mě sem. Povídal, že by to pro tebe nebyla svatba, když bych nebyl při tobě. A řekl mi o Pheobe. Minulou noc jsem strávil v jejím bytě, takže jsme dohonili zameškané a připravili pro tebe překvapení." Očima zalitýma slzama si jí prohlédl. "Jsi nádherná, srdíčko."

Chytla ho okolo krku, tedy alespoň natolik, jak jí to dovolilo vypouklé břicho a silně ho stiskla. Byl to ten nejkrásnější dar, jaký jí Wulf kdy dal.

Brečela jako malé dítě.

"Neměli bychom odvolat svatbu, abys nás neutopila v slzách?" ptala se Kat.

"Ne!" Cassandra se se smrknutím odtáhla. "Je mi dobře. Fakt."

Otec ji políbil na líce, založil si její ruku do ohybu lokte a vedl ji k Wulfovi. Kate a Pheobe se postavily za Chrise a Urian se postavil po boku Pheobe. Už tam byl s nimi jen Shanus, stál opodál a přátelský výraz tváře jim prozradil, jak je rád, že je svědkem této události.

"Děkuji," naznačila rty Wulfovi, který se na ni jemně usmál.

V té chvíli pocítila k němu úplnou hloubku své lásky. Bude jí budoucích pár měsíců dobrým manželem a bude vynikajícím otcem.

Navzdory Chrisovým tvrzením.

Když už stála při svém nastávajícím, otec vzal její ruku a položil ji do Wulfovy. Potom vzal bílou a červenou stuhu z růže a svázal jejich spojené ruce.

Cassandra nespouštěla oči z Wulfa. Jeho oči byly horoucí. Laskavé. Naplnila ji vášeň a pýcha při pohledu na ně. Rozechvívaly ji.

Jeho pohled se dotýkal každé části jejího těla.

Stiskl jí silněji ruku, když její otec začal s vyslovováním slov, která je měla spojit. "Je to noc, která-"

"Světlo," zašeptal nahlas Urian a tím ho přerušil.

Tvář otce zbarvily mírně rozpaky. "Promiňte. Učil jsem se to narychlo." Polkl a začal znovu. "Je to světlo, které nás zrodilo a skrz...skrz..." její otec zaváhal.

Urian přešel dopředu a zašeptal mu správný text.

"Děkuji, tento obřad není, jako je náš."

Urian mu pokývl hlavou a vrátil se na své místo, a po cestě ještě na Cassandru neurčitě zamrkal.

"Je to světlo, které nás zrodilo a tma, kterou kráčíme. Světlo je láska, kterou nás poctili naši rodiče a přivítali nás na tomto světě a je to láska našeho partnera, s kterou tento svět opustíme. Wulf a Cassandra si vybrali jeden druhého, rozhodli se sdílet společnou cestu a utěšovat se při nadcházejících nocích. A když jim nastane poslední z nocí..." její otec se zasekl a oči se mu zaplnily slzami.

Noční polibek

Podíval se na Cassandru. Utrpení a hrůza v jeho očích skoro rozplakaly i ji.

"Já nemůžu," promluvil tiše.

"Otče?"

Odstoupil a po líci mu stekla slza. Přistoupila k němu Pheobe a objala ho.

Cassandra chtěla jít za otcem, ale Pheobe ji zastavila. "Dokonči to, Uri, prosím."

Pheobe odvedla otce stranou.

Cassandra chtěla jít k nim, ale věděla, že její otec se cítí zahanbeně a zle, protože jí zkazil svatbu. Zůstala při Wulfovi.

Urian se postavil před ně. "A když nastane poslední z nocí, slibujeme si, že budeme stát při sobě a doprovodíme toho, kdo poputuje první. Duše duše se dotýká. Tělo k tělu splývá. Ale odejít z tohoto světa musíme sami, když nastane ta noc, kterou nám určily Sudičky a my se opět nestřetneme v Katotere."

Cassandře spadla z oka slza, když Urian vyslovil atlantský výraz pro "nebe".

Urian popošel k oltáři, na kterém stála zlatá číše s vyrytými třemi sudičkami. Přinesl ji Cassandře.

"Normálně by to byla smíšená krev vás obou, ale protože ani jednomu z vás moc nešmakuje, je tam víno."

Urian podal číši Cassandře, která se napila a podala ji Wulfovi, který udělal to samé. Podle apollitského zvyku se Wulf sklonil a políbil ji, takže se o chuť vína podělili.

Urian vrátil číši na stojan a dokončil obrat. "Tu stojí nevěsta, Cassandra. Je na této zemi unikátní. Její krása, laskavost a půvab jsou odkazem od těch, co byli před ní a budou darem pro ty, které po sobě zanechá. A tento muž, Wulf, na druhé straně stojí jako ztělesnění..." Urian se zamračil. "No, je to výtvar jedné čubky, která nesnese pomyslení na existenci Apollónových dětí na zemi."

"Uriane, kroť se!" vyprskla Pheobe stojící při otci.

Její příkaz ho naježil. "Vzhledem na skutečnost, že jsem právě spojil jednoho člena tvé rodiny s jedním z těch, u kterých jsem přísahal, že je budu ničit, si myslím, že jsem na tom celkem dobře."

Pheobe mu uštěďřila pohled, který mu měl dát najevo, že nejméně týden bude spát sám.

Pokud ne déle.

Urian zkřivil na Wulfa ústa. Očividně za zlou náladu své ženy vinil právě temného lovce. "Fajn. Mám štěstí, že jsem neřikal, co jsem si myslel ve skutečnosti," zamumlal.

A hlasitěji pokračoval v obřadu. "Jsou to vaše podobnosti, které vás svedly dohromady a rozdíly, které vám rozzářily život. Nechť bohové požehnají a ochrání vaše spojení a nechť vám přinesou..." znovu se odmlčel. "No, vy už jste požehnaní plodností až až, takže toto přeskočím."

Pheobe jemně zavrčela zároveň s Cassandrou, která se na něj zakoukala.

Noční polibek

Urian hodil na Wulfa ještě jeden vražedný pohled a skončil. "Nechť prožijete v radosti každou minutu, která vám ještě zůstala."

Potom Urian svázal stuhy na jejich zápěstích do dvojitého uzle. Zůstanou svázané až do rána, potom se přestřihnou a pro štěstí spálí.

Chris a Kate se otočili a pomalu se vraceli do bytu.

Cassandřin otec popošel k nim a objal dceru kolem pasu. "Je mi líto, že jsem to nedokončil."

"To je v pořádku, otče. Chápu."

Opravdu to chápala. Představa, že mu ona bude říkat sbohem, ji taktéž bolela.

Když se vrátili do bytu, Wulf ji podle svých zvyků zdvihl na ruce a přenesl přes práh. Překvapilo ji to, protože to musel udělat jen jednou rukou, když měl druhou přivázanou k její ruce.

Chris nalil každému pohár. "A nyní nastává chvíle, kdy se Wulfův národ zpije do němoty a oslavuje celý týden. Bud'te zdraví Vikingové!"

"Oslavovat můžeš," zastavil ho Wulf, "ale zpíjet se nebudeš."

Chris protočil oči a sklonil se ke Cassandřině břichu. "Poslouchej mě, maličký, měj rozum a zůstaň tam, kde ti tenhle král neurotiků nezničí všechnu zábavu."

Wulf nad ním zakroutil hlavou. "Překvapuje mě, že se netouláš s novými přáteli."

"No jasně. Brzo za nimi zaskočím. Kyra pracuje na novém programu a já ho otestuji."

Urian si odfrkl. "I tak se to dá nazvat."

Chrisova tvář zahrála do ruda. "A já jsem si myslel, že to on-" ukázal prstem na Wulfa, "je nejhorší. Co je to s vámi Petersovské ženy, že se zahazujete s takovými zkrachovanci?"

"Tvářím se, že jsem nic takového neslyšel," ohlásil se Cassandřin otec.

Wulf se zasmál. "Chlapče, raději jdi najít Kyru, dřív než si vykopeš ještě hlubší jámu."

"Myslím, že souhlasím." Chris se omluvil a odešel.

Kate se postavila Cassandře za záda a sundala jí z hlavy korunku. "Já se o ni postarám a uložím ji nazpět do kazety."

"Děkuji."

Poté nastalo v pokoji trapné ticho.

"Otče? Půjdeš k nám?" zeptala se Pheobe.

"Samozřejmě." Políbil Cassandru na tváře.

"Žádná velká hostina, ale vy byste měli být teď sami."

Kate se k nim přidala a všichni tři odešli.

Zůstali sami a Wulf vyndal z kapsy krásný diamantový prsten a navlékl jí ho na prst. Kroužek nesl severský mřížkový vzor. Ještě neviděla nic krásnějšího.

"Děkuju ti, Wulfe," vydechla.

Wulf jemně přikývl. Hleděl na ni, jak ji ozařovalo tlumené světlo a v očích jí zářila láska.

Jeho manželka.

Noční polibek

To jediné v co nevěřil, že bude mít. Alespoň za poslední století v to nedoufal.

Běžný pár by na svatební cestě rozebíral společnou budoucnost. Jak spolu stráví společný život...

On nechtěl myslet na budoucnost. Připadala mu pustá. Příliš bolestná. Měl by Cassandru držet mimo své srdce. Pokoušel se o to každý den a každý den mu do něj vnikala hlouběji a hlouběji.

"Cassandra Tryggvasonová," zašeptal a zkoušel na jazyku, jak to zní.

"Zní to pěkně, ne?"

Dotkl se prsty jejích rtů. Přesně jako ona, byly hebké a lahodné. Vábivé. "Jsi šťastná?"

"Ano." A přeci jí zelené oči zastíral smutek.

Velmi si přál, aby ho z jejích očí navždy odebral.

Cassandra se postavila na špičky a políbila ho. Wulfovi uniklo z hrdla chraptivé zavrčení. Ruku si položila na jeho krk a štíhlými prsty mu hrábla do vlasů.

Vůně růží mu zasáhla tělo, cítil se opilý a vzrušený. "Jsi překrásná, moje Cassandra."

Jeho hluboký hlas ji rozechvěl. Milovala, když ji nazýval svojí. Vzala ho za ruku, přivázanou k té její a vedla ho k ložnici.

Cassandra si skousla spodní ret a podívala se na něj. Byl vysoký a mohutný. Opatrně ji položil na postel, ale zarazil se.

"Jak si máme svléct šaty s tímhle na zápěstích?"

"Moje rukávy se dají sundat."

"Moje ne."

"Potom budeš ve smokingu celou noc. Fuj!"

"Fuj?" hravě si ji dobíral. "Najednou jsem fuj?"

Vzal do prstů její bradu a jemně jí skousl rty.

"Extrémně fuj," bez dechu zastonala.

Cítila, jak jí na zádech pomalu stahuje zip, jakoby bojoval s touhou ji mít u sebe okamžitě nahou.

"Víš, podle vikingské tradice, bychom při tomhle měli svědky."

Zatřásla se, když jí horoucí dlaní přešel po odhalené kůži. "Neuraz se, ale díky bohu, že žijeme v jiné době."

"I já jsem rád. Musel bych jinak zabít každého muže, který by viděl jaká ve skutečnosti jsi krásná. Kdyby tě uviděli, vím, že by o tobě snili a to bych nemohl připustit."

Zavřela oči a vychutnávala si jeho slova a nechala ho, aby jí vysvlékl šaty.

Zastavil s nimi na jejích bocích a políbil ji na břicho. V momentě jak se jí dotkl rty, Cassandra v sobě zacítila jemné, letmé pohyby.

"Och, můj bože," trhla sebou. "Právě se pohnulo děťátko!"

Wulf se nadzdvihl. "Cože?"

Oči jí zalily slzy, položila si ruku na místo, kde se jí dotkly jeho rty a toužila zacítit jejich dítě ještě jednou. "Cítila jsem ho," zopakovala. "Před chvílí."

Wulfovi v očích zazářila pýcha, sklonil hlavu a znovu ji políbil. Otíral se jí strniskem o holou kůži.

Noční polibek

Cassandra by se asi měla cítit v rozpacích, že se tak dokonalý muž k ní lísá, když je velká jako velryba, ale žádné necítila. Bylo to nádherné, uspokojující, když byl při ní.

On byl její šampión. Ne pro to, že jí zachránil život, ale proto jak stál při ní. Proto jak ji objímal, když plakala. Jak ji utěšoval.

On byl její síla. Její odvaha.

A byla náramně vděčná, že ho má. Nechtěla čelit konci sama.

Wulf ji nenechá samotnou. Bude tam s ní, i když ho bude samotného zabíjet, když bude sledovat, jak umírá. Bude ji držet za ruku, a když bude po všem a ona odejde, neupadne díky němu do zapomnění.

"Já ani nevím, jak se jmenovala moje babička."

Wulf se zamračil. "Jak to?"

"Neznám jméno. Máma zemřela dříve, než jsem se stihla zeptat. Pheobe mi řekla, že ji také nenapadlo zeptat se. Nevím dokonce, jak s dědečkem vypadali. Z fotek poznám jen otcovy rodiče. Napadlo mě, že i já budu pro syna jen fotka. Bude se na mě dívat, tak jak jsem se já dívala na ně. Abstraktní lidi. Nikdy ne jako skutečné."

Jeho oči se intenzívně rozhořely. "Budeš pro něj skutečná, Cassandro. To ti slibuji."

Doufala, že se tak stane.

Vzal ji do náručí a držel ji blízko u sebe.

Cassandra se nehýbala, potřebovala jeho teplo. Stlačila smutek a bolest hluboko do kouta mysli.

Nemůže nic udělat. Nezvratitelný znamená nezvratitelný... Ona má alespoň tento okamžik.

Vypukla v smích a zároveň se i rozplakala.

Wulf se nadzdvihl a zmateně se na ni zadíval.

"Promiň," omlouvala se a snažila se kontrolovat své emoce. "Jen jsem si vzpomněla na jednu hloupou písničku Pohoda na slunci. Víš, jak to tam jde, „měli jsme radost, měli jsme zábavu, měli jsme pohodu na slunci." Bože dobrotivý, mně by měli zavřít na psychiatrii."

Stíral jí z tváře slzy a líbal je. Jeho horoucí rty jí spalovaly pokožku. "Máš víc síly než bojovníci, které jsem znal. Nikdy se neomlouvej za chvíle, kdy přede mnou ukážeš strach, Cassandro."

Láska, kterou k němu pociťovala, ji dusila ještě víc než smutek, který v sobě ukrývala. "Miluji tě, Wulfe," vyhrkla. "Víc než cokoliv jiného na světě."

Wulf poslouchal její srdcervoucí slova a nemohl dýchat. Zasáhl ho až na dně duše.

"I já tě miluji," hrdlo mu stáhla pravda, kterou právě vyslovil. Nechce, aby ho opustila. Nikdy.

Ale není nic, čím to může zastavit.

Cassandru překvapil jeho vášnivý polibek. Za setinu sekundy byl hotový s jejím vysvlékáním. Ona mu rozepnula košili, a když nenašli způsob jak ji se sakem vysvléct, jednoduše ji Wulf roztrhal.

Cassandra se zasmála. Ale smích ji přešel, když se položil horoucím, těžkým tělem na ni a zajal v polibku její ústa.

Noční polibek

Přetočil se na záda a stáhl ji na sebe. Vždy si dával pozor, aby jí netlačil na břicho a starostlivě se kontroloval, aby neublížil jí, ani dítěti.

Spaloval ji očima a usazoval ji na sebe. Oba dva zasténali, když do ní vstoupil. Milovali se divoce, oba příliš vědomí si blížícího se ukončení jejich společných dní.

Vědomí si, že každým dnem se blížili ke zlomu, který nikdo z nich nemohl ovlivnit.

Bylo to děsivé.

Cassandra při orgasmu vykřikla a zalila ji žhavá slast. Wulf ji stáhl na svoji hrud' a přidal se k ní.

Jejich spojené ruce odpočívaly nad jejich hlavami. Wulf si s ní propletl prsty a vyslovil slib.

"Já se tě bez boje nevzdám."

Kapitola 15

Poslední týdny, kdy Cassandra dokončovala vzpomínkovou krabičku pro dítě, se jí slívaly do jednoho celku. Poprvé se v životě se někde cítila opravdu bezpečně.

Byl to skvělý pocit.

Chris a Kyra, takzvaná apollitská Chrisova přítelkyně, kterou si našel, trávila v jejich

apartmánu hodně času. Kyra byla veselá mladá žena, která s radostí vždy předstírala, že si Wulfa nepamatuje, jen aby ho vytočila.

Vysoká, štíhlá Apollitka na něj vždy nevinně zamrkala a ptala se, "Známe se?"

Wulfa to dráždilo a ostatní se bavili.

S pokročilejším těhotenstvím přišla Cassandra na další důvod, pro který nemohou mít démoni děti. Rapidně se jí zvyšovala potřeba po krvi. Její dvoutýdenní transfúze se staly denními a poslední dva týdny potřebovala krev denně i dvakrát či třikrát.

Ta potřeba jí dělala starosti. Znamená to, že její dítě bude víc apollitské než lidské?

Doktorka Lakisová jí povídala, že to nemusí mít nic společného s dítětem a proto by se měla uklidnit. Ale to se lehko řekne.

Cassandra celou noc byla skleslá a příliš unavená, aby se hýbala. Do postele šla pozdě, dokonce ještě před soumrakem. Chtěla odpočívat a jen mít několik minut pohodlí.

Wulf přišel za ní a probudil jí jen, aby se zeptal jak jí je.

"Spím," odpověděla mu. "Nechej mě tak."

V obraně proti ní obrátil dlaně, vesele se zasmál a potom ji objal celým tělem. Musel si přiznat, že zbožňuje, když ji tak drží. Když jí položí ruku na břicho.

Noční polibek

Děťátko jakoby vědělo, že je to Wulfova ruka. Okamžitě začne být aktivní, jakoby chtělo povídat: "Ahoj otče, nemůžu se dočkat, kdy se poznáme." tak reagovat na otcův hlas.

Cassandra zvrhla oči a snažila se znovu usnout. Bylo to ale těžké, protože se malý fotbalista rozhodl začít hru a kopal ji do žeber.

Ležela asi hodinu, když ji v kříži zabodala bolest. Po dvaceti minutách zpozorovala, že jsou kontrakce stabilizované a pravidelné.

Cassandra probudila Wulfa z klidného spánku. "Děťátko je na cestě," prudce vyhrkla.

"Jsi si jistá?" stačil mu ale jediný pohled na její podrážděnou tvář a poznal odpověď na svoji hloupou otázku.

"Dobře," uklidni se, vstal a snažil se pročistit si rozespalou mysl. "Zůstaň tu a já zavolám gardu."

Vyběhl z pokoje probudit Kate a Chrise poslal po doktorku. Potom utíkal zpět do ložnice, aby byl s Cassandrou, která se právě procházela po pokoji.

"Co to děláš?"

"Chození mi pomáhá od bolesti."

"Fajn, ale-"

"Neboj," zasáhla Kate a vešla dovnitř. "Dítě se nenarodí na hlavu."

Wulf až tak přesvědčený nebyl ale věděl, že s těhotnou Cassandrou je neradno si zahrávat. Byla napjatá, výbušná a šla po krku, když se na to cítila.

Lepší je, když se jí půjde po vůli.

"Mám pro tebe něco udělat?" ptal se jí.

Cassandra zafučela. "Sežeň někoho, kdo to za mě odrodí."

Wulf se zasmál. No sklapl, když se na něj vražedně zakabonila.

Trýznivě polkl. "Kdyby se to dalo."

Dokud nepřišla doktorka, Wulf stál za ní, hladil ji po bříšku a pokoušel se jí po dobu kontrakcí pomáhat s dýcháním. V dlaních cítil každý stah a přesně věděl, kdy od bolesti ztuhne.

Nenáviděl, že si tímto musí Cassandra projít. Od námahy byla už celá zpocená a to ještě teprve cesta dítěte na svět začala.

Hodiny se táhly slimáčím tempem, po dobu kdy Cassandra vrískala samé oplzlé nadávky na něj, na muže všeobecně a zvlášť na každého boha mužského rodu.

Wulf ji držel za ruku, otíral jí zpocené čelo a doktorka je naváděla na to, co mají oba dělat.

Jeho syn se narodil až okolo páté po poledni.

Wulf civěl na to drobátko v lékařčiných rukou. Začalo vrískat z plných plic, které určitě mohly patřit jen zdravému dítěti.

"A je na světě," vzlykala Cassandra, svírala Wulfovou ruku a nemohla se vynadívat na dítě, které porodila.

"Je tady," zasmál se Wulf a políbil ji na zvlhlý spánek. "A je krásný."

Doktorka ho umyla a vyšetřila a nakonec chlapce podala matce.

Noční polibek

Cassandra nemohla dýchat, když poprvé ucítla v rukou své dítě. Prstíky svíral do malých pěstiček a křikem dával každému najevo, že je už mezi nimi. Tvářičku měl svraštěnou jako stařec, ale i tak byl nádherný.

"Podívej se na jeho vlasy," pohladila ho po chomáčku černých vlasů. "Vypadá přesně jako jeho otec."

Wulf se usmál, když ho chlapeček uchopil drobnou ručičkou okolo ukazováčku. "Plíce má, ale tvoje."

"Ale kuš!" hašteřivě se na jej osopila.

"Ne, můžeš mi věřit," podíval se jí jej do očí.

"Každý Apollit tu už ví, že moji rodiče nebyli svoji, když jsem se narodil a že pokud přežiješ dnešní noc, máš v plánu ze mně udělat eunucha."

Rozesmála se a s jejích synem v náručí ho políbila.

"Opravdu Cassandro, pokud jste to myslela vážně," ozvala se doktorka a oči se jí šibalsky zapálili. "Půjčím vám na to skalpel."

Cassandra se opět zasmála. "Nepokoušejte mě."

Wulf si od ní vzal malého a opatrně ho držel ve svých velkých rukách. Jeho syn. Radost a strach v jeho vnitřku mu ubíraly síl. Ještě se takhle necítil.

Dítě bylo neuvěřitelně droboučké. Zázrak života. Jak může něco tak malé vůbec přežít? Věděl, že by zabil a nebo minimálně vážně zmrzačil každého, kdo by se pokusil ohrozit jeho dítě.

"Jak ho pojmenuješ?" ptal se Cassandry. Celé ty týdny se jí do rozhodování nemíchal. Chtěl, aby mu dala jméno jeho máma.

Bude to její poslední skutek, kterým se podepíše na synovi, který ji nikdy nepozná.

"Erik Jefferson Tryggvason."

Wulf ohromeně zamrkal. "Jsi si jistá?"

Přikývla a jemně se dotkla synáčka na líčku.

"Ahoj, malý Eriku," vydechl. Srdce se mu stáhlo, když ho oslovil bratrovým jménem. "Vítej doma."

"Děťátko bude nyní chtít pravděpodobně papat," povídala dr. Lakisová, když skončila s čistěním.

"Možná by jste ho měl dát na chvilku mamce."

Wulf udělal jak mu nakázala.

"Budeš chtít kojnou?" ptala se doktorka Cassandry. "Apollitské děti se nekrmí z flašky ani umělým mlékem, hlavně pokud mají smíšenou krev. Nemůžeme přesně určit dávku dokud nezjistíme jaká část z něho je apollitská a jaká lidská."

"Myslím, že kojná je dobrý nápad," oznámila Cassandra. "Nechci nic pokazit a nechci, aby vyrostl v mutanta."

Doktorka se na ni zvláštěně podívala a její pohled říkal: "Myslím, že vaše dítě je mutant." Ale moudře si zvolila raději mlčet.

Wulf doprovodil lékařku ke dveřím. "Děkujeme vám," poděkoval jí a vešel s ní do obývacího pokoje, kde čekali Kate a Chris.

Noční polibek

"Ha!" nadskočila Kat hned jak uviděla Wulfa.

"Říkala jsem, že vyvázne bez zranění."

"Krucinál," zamumlal Chris a podal jí dvacku.

"Už jsem myslel, že ho vykastruje."

Oba spěchali do ložnice, aby se podívali na děťátko, zatímco Wulf mluvil s doktorkou.

Ta se na něj smutně usmála. "Myslím, že je to celkem trefné."

"Co?"

"Že poslední dítě, kterému jsem pomohla na svět, je to, které je předurčené na jeho záchranu."

Wulf se zamračil. "Jak to myslíte, poslední dítě?"

Dr. Lakisová si povzdychla jakoby na ramenou nesla tíhu vesmíru. "Ve čtvrtek mám narozeniny."

Wulfa zamrazilo, když mu došlo, co ta slova znamenají. "Dvacáté sedmé?"

Přikývla. "Doktorka Cassusová převezme monitorování. Ona se o Cassandru postará následující čtyři týdny a ujistí se, že je všechno jak má být."

Dr. Lakisová se vydala ke dveřím.

"Doktorko, počkejte."

Otočila se k němu tváří.

"Je mi to-"

"Neříkejte, že vás to mrzí. Pro vás jsem jen jeden z mnohých Apollitů."

"Ne," ubezpečil ji upřímně. "Nejste. Jste žena, která držela moji ženu při zdraví a která pomohla porodit mého syna. Nikdy vám to nezapomenu."

Trhavě se na něj pousmála. "Přeji tvému synovi všechno dobré. Doufám, že vyrostete v muže jakým je jeho otec."

Wulf hleděl jak odchází a srdce mu ztěžklo. Tak se snažil udržet si od všech odstup. Nestarat se a nevšímat si jak lidští jeho nepřátelé vlastně jsou. Ale bylo to nemožné. Tak jako bylo nemožné se držet daleko od Cassandry.

Proti jeho zdravým smyslům se mu všichni dostali do srdce.

Jak se bude moct po tomhle všem vrátit zpět do úlohy temného lovce?

Jak bude moct zabít dalšího démona, když jim teď tak rozumí? Jak?

Cassandra byla maximálně vyčerpaná, když se k ní Wulf vrátil. Kate a sestřička vzali malého na hlídání, aby si mohla odpočinout. Samozřejmě ji probudí, když bude čas krmení, ale teď si musí Cassandra chvíli v pokoji oddýchnout.

"Jen zavři oči," řekl Wulf.

Cassandra tak udělala bez reptání, pocítila jak jí dal něco okolo krku. Otevřela oči a uviděla komplikovaný, starodávný náhrdelník. Vzor byl nepochybně norský. Čtyři čtvercové jantary byly spojené v diamantovém tvaru. Ve středu byl zasazený okrouhlý jantar, z kterého visela vikinská loď ze stejného kamene.

"Je to krásné."

Noční polibek

"S Erikem jsme dva takové koupili na dánském trhu v Byzancii. Připomínaly nám domov. Ten svůj dal manželce a já jsem svůj chtěl dát sestře, Brynhilde."

"Proč jsi jí ho nakonec nedal?"

"Nevzala si ho. Byla příliš nahněvaná, že jsem tam nebyl, když zemřel otec a proto, že jsem odešel na nájezdy. Povídala, že mě už nikdy nechce vidět, tak jsem odešel a náhrdelník jsem si nechal. Vzal jsem ho ze sejfu, když jsme se s Kate vrátili pro meč."

Jeho sklíčenost se jí hluboce dotkla. Za uplynulé měsíce se naučila mnoho o Wulfových citech k jeho sourozencům. "Je mi to líto, Wulfe."

"Nemusí. Teší mě, že ho nyní vidím na tobě. Jakoby tam patřil." Pohládl ji jemně po vlasech.

"Chceš, aby jsem spal na gauči?"

"Proč by jsem to měla chtít?"

"Říkala jsi, že mě už nikdy nechceš v blízkosti své postele."

Zlehka se rozesmála. "Vždyť si nepamatuji ani polovinu z toho, co jsem říkala."

"Nevadí. Jsem si jistý, že to všechno Chris od vedle nahrával pro budoucí potomstvo."

Přikryla si tvář rukama. "Doufám, že žertuješ."

"Ne, ani ne."

Cassandra mu vešla prsty do hebkých vlasů.

"No, Ted', když je už po tom, jsem k tobě velmi vstřícná. Tak se pojd' přitulit. Myslím, že to ti dovolím."

Wulf jí rychle vyhověl.

Cassandra si dlouze a unaveně povzdychla a upadla do hlubokého spánku.

Wulf ji pozoroval a srdcem přijímal teplo jejího hebkého těla. Vzal do ruky její ruku a studoval její jemnou stavbu.

"Neopouštěj mě, Cassandro," zašeptal. "Nechci vychovávat našeho syna bez tebe."

Ale přát si, aby zůstala s ním, mělo takový účinek jako si přát svojí duši nazpět.

Ve čtvrtek ráno nemohl Wulf spát. Cassandra s Erikem spali jako zabití. Ale jeho myšlenky mu nedovolily odpočívat.

Vstal z postele, oblékl se a odešel z bytu. Protože nahoře bylo ještě několik Apollitů, ušlo mu zakabonění a malé odfrknutí.

Věděl, že nemá co dělat tam, kam šel, ale nemohl se zastavit.

Musí říci doktorce Lakisové sbohem. Podivně se za poslední týden, když se starala o Cassandřino a Erikovo zdraví stala dalším členem jejich malé skupiny.

Její byt nebyl daleko od Pheobinina.

Nevěděl jak ho přijmou, ale i tak zaklepal.

Otevřel mu chlapec ve věku dvanácti let.

"Kdo jsi?" zeptal se a vzpomněl si jak doktorka hovořila o svém nejstarším synovi.

Noční polibek

"Z mojí mamky nebude démon. Tak ji můžeš nechat na pokoji."

Wulf ztuhl při hněvivých slovech. "Vím, že nebude. Jen ji chci na minutku navštívit."

"Teto Millicent," zablekotal chlapec bez toho, aby pustil Wulfa dovnitř. "Temný lovec chce vidět mamku."

Ve dveřích se zjevila krásna žena Chrisova věku. "Co chcete?"

"Chci vidět dr. Lakisovou."

"On ji jde zabít!" zařval chlapec zpoza jejích zad.

Ona ho ignorovala. Přimhouřila oči a Wulfovi ustoupila z cesty.

Wulf si odlehčeně vydechl a následoval ji k ložnici po levé straně. Za dveřmi viděl v místnosti pět malých dětí a ještě jednu ženu Millicentina věku. Doktorka Lakisová ležela na posteli a skoro ji nepoznal. Namísto mladé svižné ženy, která byla při porodu jeho syna hleděl na ženu vypadající na padesát.

Millicent poslala děti a druhou ženu ven.

"Máš jen pět minut, lovče. Chceme s ní být tak dlouho jak můžeme."

Přikývl a když osaměl, poklekl vedle postele.

"Proč jsi přišel, Wulfe?" zeptala se ho doktorka. Poprvé ho oslovila jménem.

"Nevím přesně. Jen jsem chtěl ještě jednou poděkovat."

Zamrkala uslzenýma očima a zdálo se, že zestárla o dalších deset let. "Toto není ta nejhorší

část.," zašeptala. "Ta přijde až když se nám tělo rozpadne ještě za živa. Když máme štěstí, naše orgány rychle povadnou a zemřeme. V opačném případě to trvá hodiny a je to nesnesitelné."

Slova, které popisovala, co se bude dít i s Cassandrou ho mučila. Že bude ještě ve větší bolesti než když přiváděla na svět Erika. "Tak mě to mrzí."

Doktorka s ním nesoucítila. "Jen mi odpověz na jednu otázku."

"Na cokoliv."

Její pohled se zavrtal do jeho očí. "Už rozumíš?"

Wulf přikývl. Ano, už chápal čím si procházejí, a proč se démoni měnili na to čím jsou. Kdo by je mohl vinit?

Dr. Lakisová zdvihla ruku a chytila se Wulfovy ruky. "Přála by jsem si, aby byl tvůj syn toho ušetřený. Opravdu, velmi si to přeju. Pro jeho i tvoje dobro. Nikdo by takhle neměl umřít. Nikdo."

Wulf hleděl na zvrásněnou ruku se stařeckými skvrnami. Ruku, která byla před několika hodinami ještě hladká jako ta jeho.

"Můžu pro vás něco udělat?" optal Se..

"Postarej se o svoji rodinu a nenechej Cassandru umírat samotnou. Není nic horšího než si tímto projít sám."

Do ložnice se vrátila její rodina.

Wulf se postavil na nohy a pustil jejich ruce jakoby své milované. Poodešel ke dveřím, ale hlas z postele ho zastavil.

Noční polibek

"V případě, že by jsi to chtěl vědět, Wulfe, jmenuji se Maia."

"Bezpečnou cestu, Maio," promluvil, hlas měl hluboký od potlačovaných emocí. "Doufám, že tvoji bohové budou vůči tobě v budoucím životě milosrdnější."

Poslední, co viděl bylo, jak její syn vběhl do jejího náručí a naříkal.

Wulf opustil jejich byt a vracel se do toho svého. Když tam došel, lomcoval a ním hněv. Vešel do ložnice a našel spící Cassandru s Erikem vedle sebe.

Vypadali tam tak nádherně. Cassandra byla mladá žena, která by měla mít před sebou celý život. Měla syna, který potřebuje poznat svoji matku.

No přinejmenším tam byl on, který ji potřebuje.

Tak to předci nemůže skončit. Nemůže.

To nepřipustí.

Chytil svůj mobil a vrátil se do obývacího pokoje, aby s mohl popovídat s Acheronem.

K jeho překvapení to Ash zdvihl po prvním zazvonění.

"Jsi zpět?"

"Zdá Se.."

Ignoroval Ashův obvyklý sarkasmus a přešel k věci. "Máš vůbec tušení, co se událo, když jsi byl mimo?"

"Ano, vím, Wulf," řekl dojatým tónem.

"Blahopřeji k svatbě i Erikovi."

Při zmínce jména svého s syna ním trhlo. Ani se neobtěžoval se pro tentokrát ptát, jak o tom všem ví. Ash by mu i tak neodpověděl a každý ví, jaký je ten chlap.

"Je nějaká..." Wulf se ani nestihl zeptat jestli mají s Cassandrou naděj na společnou budoucnost a Ash mu skočil do řeči.

"Na tu odpověď nejsi ještě připravený."

V tom jeho hněv explodoval. "Sereš mě, Ashi. Co to meleš, že nejsem připravený?"

"Poslouchej mě, Wulfe," pustil se do něho s trpělivostí jakou mluví rodič k rozzlobenému dítěti. "Poslouchej pozorně. Někdy se stává, že aby jsme měli to co nejvíc chceme, musíme se vzdát toho, v co jsme dosud věřili. A na to nejsi ještě připravený."

Wulf tvrdě stiskl telefon. "Já ani nevím o čem to mluvíš. Proč mi nemůžeš odpovědět na jednoduchou otázku?"

"Optej se mě jednoduchou otázkou a já ti dám jednoduchou odpověď. To na co se mě ptáš je nesmírně komplikované. Udělal jsi, co po tobě Artemis chtěla. Zachránil jsi svůj rod a jejího bratra."

"Tak proč mi nezníš, že tě to těší?"

"Nerad se dívám, kdysi s někým hraje a nebo když je někdo využívaný. Vím, že teď cítíš bolest. Vím, že jsi rozzlobený. Chápu to. Máš plné právo cítit všechny tyto emoce, které se v tobě bouří. Ale

Noční polibek

toto není konec. Až budeš připravený, pak ti na otázku odpovím."

Ten bastard mu to položil.

Wulf tam stál a cítil se zrazený. Chtěl Acheronovu hlavu, no ještě víc chtěl hlavu Artemis a Apollóna. Jak se opovažují s nimi takto zametat? Jakoby byli ničím?

Dveře ložnice se otevřeli a zůstala v nich stát Cassandra s obočím zamračeným starostí.

"Ahoj," pozdravila. Vypadala velmi unaveně.

"Měla by jsi být v posteli."

"Ty taky. Dělal jsem si starosti, když jsem zjistila, že jsi pryč. Je všechno v pořádku?"

Z nějakého důvodu, když byl v její přítomnosti, bylo všechno v pořádku. Právě proto to bylo pro něj těžké být s ní.

Snažil se představit si jaké to bude, držet ji za ruku a pozorovat, jak mu před očima stárne.

Jaké to bude, pozorovat ji, jak se rozplyne v popel...

Bolest ho trhala tak mocně, že se přemáhal, aby ji neukázal i navenek. Aby nekřičel hněvem, dokud se nezatřesou stěny síní na Olympu.

Strašně ji chtěl, chtěl být v ní tak moc, že sotva dokázal přemýšlet.

Ale bylo brzo. Stále byla po porodu vyčerpaná. Je jedno jak velmi toužil po fyzickém uspokojení jejím tělem, nikdy by nebyl vůči ní sobecký.

Cassandra nečekala, že ji Wulf zdvihne na rukách a přitiskne na stěnu za jejími zády. Rty

přiložil na její ústa a líbal ji jakoby mu už další šance líbat ji nebyla souzená.

Bez dechu omámeně nasávala vůni jejího bojovníka. Nechala se držet jeho rukama, které ji unášeli daleko od neodvratitelné reality.

Věděla, že ji potřebuje. No nepřizná jí to. A to věděla taky. Byl příliš silný, aby přiznal, že má slabinu. Aby jí někdy řekl, že má strach. Ale jak by neměl být vystrašený?

Ani jeden z nich neví, jestli jejich syn bude člověk a nebo Apollit. Předběžné testy nepřinesly žádný výsledek. A další testy na dominantnost DNA mohou udělat Erikovi až za tři měsíce.

Ať se stane cokoliv, Wulf bude na Erikovy potřeby sám.

Odstoupil od ní.

Cassandra ho vzala za ruku a zatáhla ho do ložnice. Usadila ho na postel a potom ho shodila na záda.

"Co to děláš?" ptal Se..

Stáhla mu na nohavicích zip. "Po tolika stoletích by jsem čekala, že poznáš ženu, která tě chce svést, když ji uvidíš."

Skočil jí přímo do rukou. Cassandra mu rukou přecházela po celé délce jeho penisu. Už byl ztvrdlý a na špičce se mu objevily první kapky. Palcem mu přešla po hlavičce a nechávala si stékat jeho vlhkost po prstech.

Noční polibek

Wulf na ni hleděl ani nedýchal. Objal její tvář dlaněmi a Cassandra popošla níže, aby pokračovala v láskání ústy.

Dech se mu trhal a nemohl se odpoutat od jejího jazyka, dráždícího jeho žalud a ruce jemně masírující varlata. Bylo to nádherné milovat se s někým, kdo ho znal. Kdo si pamatuje jak se mu líbí, když se ho žena dotýká a dráždí ho.

Kdo si pamatuje jeho.

Celá staletí se ho dotýkaly samé cizinky. Ani s jednou se takto necítil. Ani jedna z nich nezahřála to zmrzlé místo v jeho srdci a neoslabila ho tím.

Jen Cassandra.

Cassandra cítila jak se jeho tělo uvolňuje každým přílíznutím a vsáním, které na něm vyzkoušela.

Vyvrcholil se zuřivým zavrčením.

Když byl už úplně ukojený a vyždímaný, ležel na posteli, dýchal, oči měl zavřené. Mazlila se s ním a ležela mu na hrudi. Objaly ji jeho paže a poslouchala jak mu buší srdce.

"Děkuju," řekl něžně a pohladil ji po vlasech.

"Není za co. Cítíš se lépe."

"Ne."

"Ach, snažila jsem Se.."

Trpce se uchechtl. "To není tebou, lásko.

Opravdu to není tebou."

Poté se probudil s pláčem Erik. Wulf si zapínal nohavice a Cassandra vzala na ruce malého a tišila ho.

Wulf hleděl jak si nadzdvihla tričko a děťátko se jí přísálo na prs. S bázní je pozoroval, a otrásala se v něm každá mužská část. Toto je jeho žena a jeho syn.

Při nich se cítil pudově. Ochranitelsky. Zabil by každého, kdo by jim chtěl ublížit.

Sedl si na postel a zezadu objal kojící Cassandru.

"Dnes ráno jsme začali s odsřikováním mléka," promluvila Cassandra potichu.

"Proč?"

"Pro Erika. Dr. Lakisová říkala, že bude moje mléko potřebovat minimálně do šesti měsíců. Apolliti našli způsob jak ho uchovávat, když většina jejich žen zemře dřív než děti odrostou."

"Není to potřeba," zašeptal jí, se rty přitisknutými na její spánek, neochotný snést představu jejího umírání. "Já...Já jsem přemýšlel. Hodně."

"A?"

"Chci, aby si se stala démonem."

Odtáhla se od něho a šokovaná na něj vyvalila oči. "Wulfe? To nemyslíš vážně."

"Myslím. Dává to dokonalý smysl. Tak budeš-"

"Nemohu to udělat," skočila mu do řeči.

"jistěže můžeš. Jediné, co musíš udělat-"

"Je zabíjet nevinné." Vypadala zhrozeně. "To nemůžu."

"Pheobe nemusí nikoho zabíjet."

"Ale krmi se od někoho, kdo zabíjí a ona musí pít jeho krev. Bez urážky ale, no fuj! Kromě toho už

Noční polibek

nejsem vybavená na to, aby jsem mohla z někoho pít a ten poslední do koho by jsem se zakousla, je Urian. A když už jsme v tom, nezapomínejme na tvoji bandu, která po mně půjde v momentě jak vykročím z Elýzie, aby jsem někoho ulovila."

"Nepůjdou po tobě," okamžitě ji uklidňoval.

"Nedovolím jim to. Můžu tě ochránit, Cassandro. Přisahám. Můžeš zůstat se mnou v suterénu. Nikdo o tom nebude vědět."

Její črty tváře zjemněly. Položila mu teplou, hebkou ruku na tvář. "Budu to vědět já, Wulfe. Erik to bude vědět. Chris..."

"Cassandro prosím," žadonil a myslel na dr. Lakisovou a na to jak vypadala. Jak stárla. Na bolest v její tváři. "Nechci, aby jsi zemřela. Ne takto, jako-"

"Ani já to nechci," nenechala mu dokončit. "To mi můžeš věřit."

"Tak potom kvůli mně bojuj. Bojuj kvůli Erikovi."

Trhl s ní. "To není fér. Nechci zemřít o nic víc než nechceš ty, aby jsem zemřela. Ale to, co po mne žádáš je nemožné. Přičí se to se vším, za co jsi bojoval a v co jsi věřil. Budeš mě nenávidět."

"Nikdy tě nebudu moct nenávidět."

Zakroutila hlavou, nevěřila mu. "Rozvodové soudnictví je plné manželů, kteří si to mysleli, když si brali své manželky. Jak se budeš cítit za rok, když si vezmu několik nevinných životů?"

Nechtěl na to myslet. Chtěl myslet jen na její. Poprvé za celou věčnost chtěl být sobecký. Nech jde svět do pekel. Po dvanáct století bránil lidi.

Jediné co chtěl, byl jeden rok štěstí. Bylo to hodně za všechno, co pro lidstvo vykonal?

"Budeš o tom aspoň přemýšlet, uděláš to pro mě?" ptal se, i když věděl, že měla pravdu.

"Opatrně s tím, co si přeješ. Může se stát, že to dostaneš." Vzpomněl si na Talonova slova

"Dobře," zašeptala Cassandra, i když věděla, že si nic rozmýšlet nepotřebuje.

Oba dva nadskočili, když zazvonil telefon.

Wulf si myslel, že je to Ash, který používal neregistrované číslo, vzal mobil z opasku a zdvihl jej.

"Servus, Vikingu."

Krev mu v těle zmrzla, když slyšel silný řecký přízvuk, který si moc dobře pamatoval. "Stryker?"

"O ano. Velmi dobře. Jsem na tebe pyšný."

"Jak jsi se dostal k mému číslu?"

Pokud je Urian zradil, bůh mu pomáhej, protože pak Wulf tomu démonovi vytrhne z hrudi srdce a nakrmí ho s ním.

"Ach, to je, ale zajímavá otázka, no ne? Máš u mě bod. Donutil si mě do malého pátrání po městě. Ale mám své zdroje. Naštěstí jeden z nich žije přímo v městě."

"Kdo?" naléhal Wulf.

Stryker nad tím zajásal. "Ta nejistota tě musí ubíjet, že? Koho mám? Co chci? Zabiju tu osobu, kterou držím?" dramaticky se odmlčel a rozkošnický si vzdychl. "No nic, budu mít s tebou

Noční polibek

slitování. Myslím, že máš dost rozumu, aby ti došlo, koho chci."

"Cassandru ti nevydám. Je mi jedno koho držíš."

"No, ale já už nechci Cassandru, Vikingu. Mysli. Ona je už skoro mrtva. Já chci tvého syna a chci ho hned."

"Jdi do hajzlu!!"

Démon opět zajásal. "To je tvoje konečné rozhodnutí? Ani tě nezajímá, čím duši si to chci vzít?"

Nezajímalo ho to v porovnání se synem a Cassandrou. Je mu to jedno. Nikdo na světě pro něj nebyl důležitější. Ale potřeboval to vědět. "Koho máš?"

V telefonu bylo několik minut ticho a Wulf zadržel dech. Nemůže to být Cassandra, Erik ani Chris. Tak kdo zůstal?

Odpověď mu zmrazila tělo.

"Wulfe?"

Byl to Cassandřin otec.

Kapitola 16

Wulf položil telefon a v hlavě se mu promítalo množství myšlenek. Podíval se na Cassandru, která okamžitě zbledla. "Co říkal?"

Jedna jeho část jí chtěla oklamat, ale nemohl. Jejich vztah si zasloužil víc. Nikdy před ní nic nezatajoval. A nezačne s tím ani teď. Má právo vědět, o co jde.

"Stryker chce vyměnit tvého otce za Erika. Pokud odmítneme, tvůj otec zemře."

To co jí neřekl, bylo, že její otec pravděpodobně zemře i tak. Vzal do úvahy, co věděl o Strykerovi a bylo to víc než jisté.

Ale možná Urian udrží Jeffersona Petersa naživu, dokud bude jeho zdraví pro demony mít cenu.

Cassandra si přikryla ústa rukou. Oči měla veliké, nasycené hrůzou. "Co budeme dělat? Nemůžeme dovolit, aby zabil mého otce a já jsem si proklaté jistá, že mu svoje dítě nedám."

Wulf se postavil a snažil se držet svůj hlas v klidu, aby ji nevystrašil ještě víc.. Ona musí dávat pozor na sebe a na Erika. O ostatní se postará on. "Je jen jedna věc, kterou můžu udělat. Půjdu a zabiju Strykera."

Moc ji nepřesvědčil. "To jsme se už pokoušeli udělat.. pamatuješ? Nějak to nefungovalo. On a jeho muži se přes tebe, zvěrolovce a Corbin dostali než by jsi luskl prsty."

Noční polibek

"Vím, ale na nás Vikinzích je to pozitivum, že víme, kdy využít možnost překvapivého útoku a víme jak své protivníky poplést. Nebude ode mne čekat, že zaútočím."

"Právě že bude. Není prostý a ví moc dobře s kým má dočinění."

"Co teda chceš, aby jsem udělal?" ptal se podrážděně. "Chceš, aby jsem mu dal Erika a řekl bon appetit?"

"Ne!"

"Tak mi teda navrhní jiné řešení."

Cassandra se úporně snažila něco vymyslet. Ale Wulf měl pravdu. Jinou možnost neměli.

Možná pokud by se mohli spojit s Urianem, ale on byl už několik dní pryč a nikdo, dokonce ani Pheobe, netušili kde je.

"Kde a kdy se s ním máš střetnout?" zeptala Se..

"Dnes v noci v Infernu."

"Do té doby něco vymyslíme."

Wulf v to doufal. Druhá možnost byla pro něj kompletně nepřijatelná.

"Půjdu i já a pomůžu."

Kat i Wulf se podívali na Chrise jakoby ztratil zdravý rozum.

"A co by jsme s tebou tam dělali, Chrise?" zeptal se Wulf. "Hodíme tě jako předkrm?"

Chris si uraženě odfrkl. "Nejsem děčko, Wulfe. Vím jak bojovat. Kriste, roky jsem s tebou trénoval."

"Hej, ale já jsem tě nikdy opravdu neudeřil."

Chris se zatvářil ještě uraženěji.

Kat mu poklepala po rameni. "Nedělej si starosti Chriši. Když na svět zaútočí playstation a bude hrozit, že ho zničí, potom tě určitě zavoláme."

Chris znechuceně zahudroval. "Že jsem se obtěžoval."

Wulf se zhluboka nadechl a upevnil si na boku meč. "Tvoje úloha je chránit Cassandru a Erika. Potřebuju tě tady, chlapče."

"Jasně, jasné. Já jsem vždy ten nepotřebný."

Wulf ho chytl zezadu za krk přitáhl si ho k sobě. "Ty jsi pro mě nikdy nebyl nepotřebný. Už to nikdy nechci od tebe slyšet. Rozuměl jsi?"

"Okej." Chris se podvolil a snažil se ze sebe setřást Wulfovou pevnou ruku. "Zdá se mi, že moje schopnosti batolete nejsou úplně nepoužitelné, když mám na starosti nového dědice, há?"

Wulf mu prohrábl vlasy a otočil se na Kat. "Připravená?"

"Hádám, že ano. Víš, že mne budou honit."

"To je dobře. Snaž se je pořádně prohnat. Když si nebudu muset dávat pozor, aby ti neublížili, nebudu odklánět pozornost od toho, jak mě budou chtít roztrhat na kusy."

"Fajn poznámka."

Vykročili ke dveřím, ale Cassandra je zastavila. Prudce ho objala a silně ho k sobě přitiskla. "Vrať se mi, Wulfe."

"To mám v plánu. Při boží a Odinově vůli."

Políbila ho a pustila.

Noční polibek

Wulf se naposled podíval na svoji ženu a dítě spící na podlaze a úplně zapomněl na to, co se dnes v noci chystá. Zapomněl, že pokud Stryker dnes vyhraje, Erik zemře a svět zanikne.

jako by si přál, aby to všechno mohl ignorovat.

Ale to se nedá. Má něco na práci a pokud zklame ztratí mnoho.

V koutě mysli se mu stále vracela jedna otázka... Jak našel Stryker Cassandřina otce?

Mohl je Urian zradit? Udělal to?

Chtěl věřit, že je to všechno jen shoda náhod. No nemohl přestat uvažovat na tím, jestli Urian nezměnil názor a nezůstal na Strykerově straně. Ten muž je jeho otec...

S Kate odešli z bytu a setkali se s Pheobe u hlavního vchodu. Držela před ním řetízek a zapnula mu jej na krku. "S tímhle ti otevřou dveře do Elýzie, až se vrátíte. Nemohu se spojit s Urianem a to mě děsí. Jen doufám, že nezjistili, že nám pomáhá."

"Je v pořádku," uklidňovala ji Kat. "Věř mi, je to dobrý herec. Já jsem ani netušila, že není totální kretén. Jsem si jistá, že na tom je stejně i jeho otec."

Pheobe na ni nazlobeně pohlédla.

"To byl vtip, Pheobe. Hlavu nahoru."

Pheobe zakroutila hlavou. "Jak můžeš být tak lehkovážná, když víš, co je v sázce?"

"Na rozdíl od zbytku z vás, vím, že dnešní noc přežiju, tak a nebo tak. Pokud se svět nezničí a nebo

mě nerozkouskují, nehrozí mi nebezpečí. Bojím se však o vás ostatní."

"Tak potom nezapomínej držet se v mojí blízkosti," řekl Wulf pobaveně. "Potřebuju tě jako teflonové brnění."

Kat ho popohnala k východu. "Hej, hej. Velký Viking se krčí za mými zády. Tomu uvěřím, až když to uvidím."

Wulf je vedl ven z města na povrch. Dodávka, ve které přijeli byla přeparkovaná do blízké jeskyně spolu s dalšími vozidly, které si Apolliti drželi pro případ, že by se někdo z nich změnil na démona a on by potřeboval odvoz do lidského světa.

Štvalo ho to, ale byl rád, že se takto starají o demony.

Jarem už zem už nebyla tolik zmrzlá jako předtím.

Shanus jim dal několik klíčů, aby si vybrali automobil, který je tam dopraví nejrychleji. Wulf si vybral námořně modrého Mountaineera.

Kate nastoupila první. Podíval se směrem, odkud přišli a v myšlenkách byl při své rodině.

"Bude to v pořádku, Wulfe."

"Hej," zašeptal. Věděl, že všechno bude v pořádku. O to se on už postará.

Wulf nastoupil a vezl je směrem k městu, nejdříve se zastaví v jeho domě. A nebo v tom, co z něj zůstalo. Na tento boj se musí vyzbrojit.

Noční polibek

Po hodině šoférovaní se dostali k jeho pozemkům. Wulf zabočil na příjezdovou cestu a znejistěl. Po bitce tam nebylo ani stopy. Garáž i okna byli netknutá.

Dokonce stála i vstupní brána.

"Stryker to tu opravil?" ptal se Kate.

Vypukla v smích. "To není jeho styl. Věř mi. Nikdy nenapraví škodu, kterou napáchal. Nemám tušení, co se tu stalo. Možná ten váš Výbor pobočníků?"

"Ne. Nevěděli o tom."

Wulf na bráně napsal kód a pomalu se pohnul k domu a čekal to nejhorší.

Když se blížili k hlavnímu vchodu, zarazil se.

Ve stínu vedle domu uviděl pohyb.

Mlha z jezera byla hustá a svějící se. Vypnul světla, aby neoslabovaly jeho zrak a zespod sedadla vytáhl meč.

Proti nim kráčeli tři muži. Všichni tři byli oblečení do černého, kráčeli pomalu, arogantně, jakoby měli všechn čas světa. Jejich společným znakem byla moc a síla, a dychtivost po boji, která sršela z každého jejich póru.

Všichni tři byli světlovlasí.

"Zůstaň tu," varoval Kate, vystoupil připravený na boj.

Mlha se ovíjela okolo mužů a provázela je směrem k němu.

Jeden z nich maximálně metr devadesát vysoký byl oblečený v nohavicích, svetru a vlněném

kabátu. Jedna strana kabátu byla shrnutá dozadu a odkrývala antickou pochvu a meč vzhledu ze starověkého Řecka. prostřední muž byl o dva palce vyšší. On měl také na sobě nohavice a svetr a dlouhý černý kožený kabát.

Třetí měl krátce ostříhané vlasy o odstín tmavší než ostatní dva. Celý v motorkářské kůži. Při levém spánku mu viseli dva vrkoče.

A v té chvíli ho Wulf poznal.

"Talon?"

Motorkář se zešíroka zaškaredil. "Podle toho jak jsi držel ten meč, jsem si myslel, že mě nepoznáš, Vikingu."

Wulf se zasmál a Talon popošel až k němu. Neviděli se skoro století. Víc než rád si potřásl s Keltem rukou.

Wulf se otočil na prostřední muže a vzpomněl si, že ho během krátké návštěvy v New Orleans před sto lety na Mardi Gras také potkal.

"Kyrian?" zkusil. Antický generál se trochu za tu dobu změnil. Kyrian tehdy měl krátké vlasy a nosil bradu, teď měl vlasy po plece a tvář do hladka oholenou.

"Rád tě opět vidím," pozdravil ho a potřásl mu rukou. "Toto je můj přítel Julian Makedonský."

Wulf poznal Juliana jen z doslechu. On byl ten, kdo naučil Kyriana všechno o boji a bitkách. "Rád tě poznávám. A nyní mi povezte, co tu sakra všichni děláte?"

Noční polibek

"Kryjeme ti záda."

Otočil se a viděl, jak se k nim přidal Acheron Parthenopejský. Nevěděl, co ho zarazilo víc, jeho přítomnost, a nebo nemluvně v dětské zavinovačce, které si tiskl k hrudi.

Wulf se zhrozil. "Kyriane? To je tvoje dítě?"

"Dopekla, ne," ohradil se Kyrian. "V žádném případě by jsem do toho nezatáhl Marissu. Amanda by mě nejspíš zbavila plodnosti a potom by mě zabila než bych si o tom stihl popřemýšlet." Kývl hlavou na Acherona. "To je Acheronovo dítě."

Wulf nadzdvihl jedno obočí. "Lucka," promluvil posměšným hlasem Rickyho Ricarda, "musíš mi něco vysvětlit."

Ash zahřměl. "Stryker není natvrdlý. Tvůj nápad jít na něj s umělou panenkou, ačkoliv obdivuhodný, by nikdy nefungoval. Stryker by past v momentě zacítil." Odchýlil kapucu a Wulf v zavinovačce uviděl drobné, černovlasé nemluvně. "Tak jsem ti donesl živé dítě."

"Co když se při tom zraní."

Dítě si kýchlo. Wulf vyskočil, když mu z nosních dírek vyšlehl oheň a skoro mu zasáhl nohu.

"No dovol," zpěvavě se ozvalo dítě. "Skoro jsem, udělala z temného lovce špekáček a to by bylo smutné, protože nemám sebou grilovací omáčku." Dítě zaklonilo hlavu a podívalo se na Ashe. "Víš, usmažený temný lovec vůbec není dobrý. Potřebuješ na něj-"

"Simi," Ash varovně zamrmal pod nos a zastavil tu malou.

Dítě se na něj zadívalo. "Och, já jsem zapomněla, Akri. promiň. Ná, gňaňa, ná."

Wulf se poškrábal po čele. "Co je toto zač?"

"Povídal jsem ti to. Simi je jeho dítě... démonka."

Všichni muži se otočili směrem odkud přicházel hluboký, zlověstný hlas, silně podtržený řeckým přízvukem. Ze stínu vystoupil další muž. Byl skoro tak vysoký jako Acheron s černými vlasy a zářivě modrýma očima.

Ash nakrčil obočí. "Nakonec jsi přišel, Zet. Jsem rád že si se připojil na mejdan."

Zarek si odfrkl. "Co by ne krucinál? Neměl jsem nic lepšího na práci. Pomyslel jsem si, že sem přijdu nakopat pár zadků se jmény. Ne, že by jsem se někdy staral jak se jmenují. Prostě mám hlad po krvi."

"Takže ty jsi Zarek," Wulf promluvil a přeměřoval si zlověstného exlovce, který byl někdy v exilu ve Fairbanks na Aljašce.

Jeho zlověstnost sršela každým jeho pórem, ale kromě toho ji dokazovaly i neustále zkřivené rty. Billy Idol a Elvis na toho chlapa nemají.

"Hej," zavrčel odporně Zarek. "A mrznu, takže nemohli by jsme tuhle schůzku rozhýbat, aby jsem pozabíjel pár zmrdu a mohl se vrátit na pláž, kam patřím?"

Noční polibek

"I když to tu tak nenávidíš, proč jsi souhlasil, že přijdeš?" ptal se Talon.

Nepatrným gestem ruky, kterým se jakoby Talona zbavoval, se dostal rukou k čelu a prostředníčkem se stříbrným, dlouhým nehtem se poškrábal na obočí. "Astrid chce, aby jsem si našel kamarády. Netuším proč. Je to nějaká praštěná ženská záležitost. Snaží se mě trochu zkulturnit."

Ash se při jeho slovech zasmál, a on se smál zřídka kdy.

Zarek se zatvářil překvapeně a vševědoucne se podíval na Acherona. "Od tebe poslouchat nic nebudu, ó Velký Ashi. Ty jsi ten, kdo mě v první řadě do toho dostal." Potom udělal Zarek nejprekvapivější věc; sklonil se a pohladil malou po bradě. "Jak se máš, Siminko?"

Dítě šťastně poskakovalo v dečce nahoru a dolů. "Fajn. Přinesl jsi pro mě nějaké mražené fazolky? Chybí mi jak jsme byli spolu na Aljašce. Byla to zábava."

"Teď není čas na jídlo, Simi," přerušil je Ash.

Dítě na něj vyplázlo jazyk. "Můžu jíst demony?"

"Pokud se ti podaří je pochytat," slíbil jí Ash.

Wulf dupal, co všechno ví ten chlap o těchto démonech a s čím se jim nesvěřil.

"Co to má být?" podíval se na něj Zarek. "Zase jsi jim nic neřekl."

Ash se na něj zamračeně podíval. "Jako vždy."

Zarek vydal ze sebe hrdelní zvuk. "Osobně si myslím, že by jsme se měli proti tobě spojit, chytit tě a zmlátit tě dokud nepřideš k rozumu."

Kyrian si zvažujíc škrabal bradu. "Víš, že je to-"

"Ani dál nepokračuj," zarazil ho Acheron podrážděně. Otočil se k Wulfovi. "Dojdi si pro zbraně. Máš schůzku, kterou nesmíš prošvihnout."

Wulf zůstal Ashovi po boku. "Děkuji, že jsi přišel."

Ash mu kývl hlavou, ukročil a pohladil na hrudi malou démonku.

Wulf se vrátil k autu pro Kate, ale zjistil, že není po ní ani stopa. "Kate?" zavolal. "Kate?"

"Co se děje?" zeptal se Talon, když spolu s ostatními přišli za Wulfem k autu.

"Viděli jste tu ženu, která tu byla se mnou?"

Zakroutili hlavami.

"Jaká žena?" zeptal se Talon.

Wulf se zamračil. "Meter devadesát dva, blondýna. Nemohla se jen tak vypař-" zamyslel se nad tím, co chtěl právě říct. "No nic, ona je jedna z těch, co se umí přemístit."

"Je to tvoje žena?" zeptal se Kyrian.

"Ne, je to jedna ze služebných Artemis, která nám pomáhala."

Ash se zachmuřil. "Artemis nemá služku, která by byla vyšší než ona. Věřte mi. Nesnese, aby se na ni nějaká žena podívala shora. Doslovně."

Noční polibek

Wulf se na něj zadíval a zaplavily ho obavy. "Doufám, že se mylíš. Protože pokud se nemylíš, potom Kat pracuje se Strykerem celý ten čas a je pravděpodobně na cestě za ním, aby mu povídala by o našem překvápku."

Ash pohupoval hlavou jakoby něčemu naslouchal. "Nemůžu ji zachytit. Je to jakoby neexistovala."

"Co si o tom myslíš?" zeptal se Kyrian.

Ash nadzdvihl svoji dceru, když ho začala kopat do rozkroku a usadil si ji na boku. Dítě si mu hrálo s vlasy a potom ho začalo vrnět.

Wulfovi se na čele objevila zamračená rýha. Kdyby nevěděl jak to chodí, přísahal by, že to dítě má tesáky.

"Nevím, co si myslet," povídal Ash a shrnul si vlasy ze Simina dosahu, "Kat se podobá popisem na Apollitku a nebo démonku."

"Ale chodí po slunci," namítl Wulf.

Zarek zahřměl. "Neříkej mi, že vám ušel další denní zabiják."

"Ne," rozhodně vyhlásil Acheron. "Vím, že Artemis žádného nestvořila. Neodvážila by Se.. Ne v takové chvíli."

"Co je to denní zabiják?" ptal se Talon.

"To ani nechci raději nikdy vědět," varoval ho Julian.

"Přesně," shodl se s ním Zarek. "Tak jak říká, stokrát."

"Tak fajn," Wulf zamířil k domu. "Jdu si pro věci a můžeme vyrazit."

Vzdaloval se od nich a k Ashovi přistoupil Talon. "Toto je přesně ta část, kdy nám normálně povíš, že když bude každý dělat, to co má, všechno klapne tak, jako je naplánované. Že?"

Acheronova tvář byla nečitelná. "Ano, normálně by jsem to povídal."

"Ale?"

"Dnes v noci zkřížíme cestu něčemu většímu než jsou Sudičky. Jediné, co ti povím je, že to bude sakra pekelný boj."

Wulf se zasmál, když k němu dolehl jejich rozhovor. To mu vyhovuje. Bojování byla jediná věc, ve které on a jeho lidé excelovali.

Do Inferna dorazili krátce před půlnocí. Překvapivě byl bar úplně prázdný.

Dante se s nimi střetl ve dveřích, oblečený do černé kůže. Neměl nasazené své upírské zuby a vypadal nasraný až po nebe.

"Ashi," přivítal Atlanťana. "Dlouhá doba co jsi mi naposledy zavadil o práh."

"Dante," Ash mu potřásl rukou.

Dante se se zachmuřenou tváří podíval dolů na dítě. "Simi?"

Démonka se na něj usmála.

Dante potichu zapískal a ustoupil. "Krucifix, Ashi, měl jsi mě varovat, že sem přivedeš svého

Noční polibek

démona. Mám varovat chlapy, že dorazila mašina na jídlo?"

"Ne," jemně pohladil dítě. "Přišla si pochutnat na démonech."

"Kde jsou všichni?" ptal se Wulf.

Dante ukázal na stěnu po jeho pravici. "Doneslo se mi, co se dnes chystá, tak jsme podnik zavřeli."

Wulf sledoval místo, na které ukázal a uviděl kožich pantera přibitého na stěně. Rozeznal v něm červený pruh. "Tvůj bratr?"

Dantemu se v očích zapálil běs a trhl rameny. "Ten parchant pracoval s démony. Donášel jim informace o nás a o tobě."

"Člověče," udiveně se zarazil Talon. "To musíš být dost chladnokrevný, abys zabil jediného své krve."

Dante se na něj otočil se zuřivým zasípěním, které ho zradilo a ukázalo, že není člověk. "Můj bratr zradil mě a mé lidi. Kdyby jsem byl tak chladný, jak by jsem chtěl být, jeho kůži bych pohodil na zem, aby po ní každý mohl šlapat. Naneštěstí byli moji bratři tím návrhem dost pohoršení, takže jsme se shodli na stěně."

"Chápeme," řekl Ash. "Kde je zbytek skupiny?"

"Vzadu. Dávám od toho ruce pryč. Neradi zabíjíme své vlastní."

Zarek si odfrkl. "I v případě bratrů."

Dante předstoupil před Zareka a ti dva si vyměnili vzájemné vrčení. "Zákon džungle. Zrazení sežerou zrádce."

Zarek se na něj pohrdavě zadíval. "Zákon mé džungle zní: zabíjej je jednoho za druhým a ať si je Hádes roztřídí."

Dante se zasmál. "To se mi líbí, Ashi. On nám rozumí."

"Panebože, Zet," zažertoval Ash. "Myslím, že sis předci jen našel nového kamaráda. To by mělo Astrid potěšit."

Zarek mu ukázal gesto, ať si strčí...

Ash ho ignoroval. "Fajn, hra začíná, chlapci."

Dante šel hlídkovat k předním dveřím, Ash vybral dítě ze zavinovačky a podal ho Wulfovi, který váhal jak se malé démonky dotknout.

Spekulativně si ho prohlížela a potom se usmála. "Simi tě nepohryže, pokud ji nepustíš na zem."

"Tak se vynasnažím tě nepustit."

Ukázala na něj tesáčky a potom se mu v náručí uvelebila do polohy dokonale uvolněného nemluvněte.

"Máme se schovat?" ptal se Julian. "Překvapíme je?"

"Nemusíme," povídal Ash. "Stryker není normální démon."

"Víc než Desiderius?" ptal se Kyrian.

"Horší. Vlastně nejlepší rada pro vás všechny" - blýskl varovně pohledem na Zareka - "je, aby jste

Noční polibek

Strykera nechali mně. Jsem jediný z nás, kterého nemůže zabít."

"A tomu je tak proč, Acherone?" ptal se na just Zarek. "Oh, počkej. Já vím. Jezero se v lednu ohřeje dřív na sto deset stupňů, než bychom z tebe dostali nějakou odpověď."

Ash si složil ruce na hrudi. "Tak proč se potom vůbec ptáš?"

"Abych tě vytočil." Zarek začal chodit po podlaze. "Kdy sem mají vůbec přijít?"

Vzduch nad tanečním parketem se zavlnil a zapraskal.

Zarekovi se na tváři rozlil široký blažený úšklebek. "Aj, jaj, božínku. A spouštíme krvavou koupel."

Kyrian odjistil meč a vytasil ho zároveň s Talonem, který do ruky vzal svoji kruhovou zbraň. Julian vytasil svůj řecký meč.

Zarek ani Ash po svých zbraních nesáhli.

Ani Wulf. Jeho úkol byl ochraňovat Simi, Erika a Cassandru.

Otevřela se astrální díra. V sekundě skrz ní prošel Stryker. Spolu s ním vystoupila celá legie démonů, s Urianem mezi nimi.

Když se Urian zadíval na Wulfa, jeho tvář byla úplně klidná. Bylo těžko uvěřit, že to byl ten muž, který ho s Cassandrou sezdal. V jeho tváři ani očích nebylo nic, co by naznačovalo, že ho zná. Kate měla pravdu, Urian je skutečně dobrý herec.

"Jak milé," ďábelsky se zasmál Stryker. "Přinesl jsi mým mužům večeri. Kdyby byl každý tak ohleduplný."

Někteří démoni se zasmáli.

I Zarek se zasmál. "Víš, Acherone, tento týpek se mi skoro začal líbit. Škoda, že ho musíme zabít."

Stryker se koutkem oka podíval na Zareka a potom se zahleděl na Acherona. Oba na sebe hleděli beze slova, bez jakékoliv emoce.

Ale Wulf si všiml momentální zmatek v Urianově tváři, když uviděl Acherona.

"Otče?"

"To nic, Uriane. O Atlant'anovi vím vše. Že, Acherone?"

"Ne. Jen si to myslíš, Strykeriusi. Já, na druhé straně, znám všechny tvé trhliny, včetně té, co tě nutí věřit v Ničitelku, zatímco si s tebou jen hraje."

"Klameš."

"Možná. A možná ne."

No ano, nikdo neumí hrát tajemně lépe než Acheron. Je mistrem v nic neříkání a umí u lidí vyvolat pochybnosti i vůči vzduchu, který dýchají.

Nakonec se Stryker otočil na Wulfa. Očima sklouzl na dítě, které držel. Pokýval hlavou a usmál se...

"Jak sladké. Pěkně jsi to zmrvil, ne? Vy všichni jste v kaši. Měl by jsem se cítit polichocený."

Wulf měl špatný pocit. Něco není na svém místě. Věděl démon, že Simi není jeho?

Noční polibek

Stryker se pohnul a postavil se vedle Uriana. Objal ho rukou okolo zad a políbil ho na líce.

Uriana jeho reakce zaskočila a strnul.

"Děti jsou jediné, pro co žijeme, však?" ptal se Stryker. "Přinášejí nám radost. A někdy bolest."

Urian se zmařčil, když si jeho otec pohrával s koženou šňůrkou, která mu svazovala vlasy.

"Samozřejmě, že ty, Wulfe, takovou bolest nikdy nepochopíš. Tvůj syn nebude žít tak dlouho, aby tě mohl zradit."

Dřív než mohl někdo z nich zasáhnout, Stryker rozpáral Urianovi hrdlo rukou, která už nebyla víc lidská. Měla tvar dračího drápu.

Odhodil Uriana od sebe. Urian padl na zem, lapal po dechu, rukama se držel za hrdlo, aby zastavil proud krve. Stryker se postavil čelem k lovcům.

"Vážně jste si mysleli, že jsem taký blbý, aby jsem vám skočil na tenhle trik?" jeho pohled se zabořil do Wulfa a potom promluvil hlasem, který už víc nebyl jeho, ale Cassandřina otce. "Věděl jsem, že bys mi nikdy nepřinesl dítě. Jen jsem na chvíli potřeboval dostat stráž z Elýzie."

Wulf zanádal a chtěl zaútočit.

Stryker zmizel v černém dýmovém oblaku a démoni útočili.

"Ak'ritah tah!" zakřičel Acheron.

Otevřel se portál.

Jeden z démonů se zasmál. "Nemusíme projít skrz-" dřív než mohl dokončit větu, démona to prudce vtáhlo do otvoru.

Ostatní ho rychle následovali.

Ash utíkal k místu, kde ležel Urian v kaluži krve. "Šš," zašeptal a položil své ruce na Urianovi.

Očima plnýma slz se Urian zadíval na Acherona.

"Dýchej pomalu a mělce," nakazoval mu Acheron, hlas měl uklidňující a hluboký.

Wulf s ostatními v němém ohromení hleděli, jak Ash vyléčil démona.

"Proč?" zeptal se Urian.

"Vysvětlím ti to později." Acheron se postavil a nadzdvihl si tričko, pod kterým odhalil, štíhlé vypracované břicho. "Simi, vrať se ke mně."

Dítě okamžitě vyskočilo Wulfovi z rukou. Z nemluvněte se změnila v malého draka a přistála na Acheronovi a na levé straně žeber se mu vpila do kůže jako tetování.

"Vždy mě zajímalo, jak se ti to tetování přemísťuje," prohlásil Kyrian.

Ash byl ticho. Jen zdvihl ruce.

V jedné chvíli byli v Infernu a v následující sekundě stáli ve středu Elýzie.

Od té doby, co odtud Wulf s Kate odešli, vypuklo hotové peklo. Vzduchem se nesli nekončící výkřiky. Všude se povalovali doničená těla apollitských mužů, žen a dětí. Zdálo se, že se nezmění v prach

Noční polibek

jako démoni, když nenastanou jejich poslední narozeniny.

Nad Wulfem vyhráli strach a hrůza.

"Pheobe!" zavřískl Urian a běžel k jeho bytu.

Wulf nekřičel. Nikdo by ho v tom hluku neslyšel. Utíkal tak rychle, jak mohl ke své manželce a synovi.

Několik démonů se ho pokoušelo zastavit. Přes pohled zastřený zuřivostí neviděl nikoho. Wulf se skrz ně prosekával.

Nikdo se nebude stavět mezi něj a jeho rodinu.

Nikdo.

Doběhl k bytu a uviděl vykopnuté dveře. Shanusovo mrtvé tělo leželo v obýváku.

Wulfa sevřel nesnesitelný strach. Poté zaslechl z ložnice boj. A díky bohu i synův vrískot.

Proběhl skrz místnost a při pohledu do ložnice znehybněl. Chris stál v nejvzdálenějším koutě, Erika si tikl k hrudi. Chrisovy dvě kamarádky, Kyra a Arella, stály před ním, jakoby tak chtěly jeho a Erika chránit.

Stryker a další tři démoni útočili na Kate a Cassandru, které jim odráželi útoky s obdivuhodnou ladností a zručností.

"Svůj štít nemůžeš udržet navěky, Katro," zavrčel Stryker.

Kat se podívala na Wulfa ve dveřích a usmála se... "Nemusím ho držet navěky. Byl potřebný jen dokud nedorazí kavalérie."

Stryker znejistěl a podíval se přes rameno právě, když Wulf zaútočil.

Wulf zabil jednoho démona a hnál se po Strykerovi. Stryker se otočil a paprskem ho odpálil až na protější stěnu.

Wulf syčel od bolesti a zachytil nějaký pohyb.

Byl to Ash a Zarek.

Kate v momentě zmizela a Stryker zaklel.

Wulf se Zarekem šli po ostatních dvou démonech a Ash se Strykerem se postavili proti sobě.

"Jdi domů, Strykere," upozorňoval ho Ash. "Boji je konec."

"Nikdy nebude jeho konec, dokud můj otec" - to slovo pohrdlivě vyplivnul - "žije."

Ash zakroutil hlavou. "A to jsem si myslel, že v mé rodině byly neshody... nech to být. Už si prohrál. Můj bože, právě jsi zabil vlastního syna a kvůli čemu?"

Stryker zuřivě zařval a zaútočil na Ashe.

Wulf vzal Chrisovi syna současně se Zarekem, který ukryl Cassandru za sebe. Wulf je chtěl odtud vzít a dovést do bezpečí, ale nemohli se dostat ke dveřím, když před nimi bojoval Ash se Strykerem.

Stryker vypálil na Ashe astrální blesk, ale Ashem to ani nepohnulo. Vypálil na démona střelu, která ho nadzvedla do vzduchu a mrštila s ním o stěnu.

Wulf tiše zapískal. Všichni o Ashovi věděli, že je mocný, ale ještě neviděl Atlanťana udělat něco takového.

Noční polibek

Stryker znovu zaútočil, ale z neznámého důvodu ho Ash nezabil. Ti dva se bili, jakoby byli lidé a ne...

Ať už byli oba cokoliv...

Stryker měl tvář od krve a střelil novou ránu do Ashe.

Ash ji odrazil, nastavil ruku a zdvihl tak pomyslnou silou Strykera ze země.

Stryker po něm vypálil, Ashe odhodilo dozadu a tak se dostal z jeho moci.

Démon dopadl na zem a vystartoval. Ovinul okolo Ashe ruce a hodil s ním o stěnu.

Dřív než mohl Acherona znovu udeřit, odněkud se zjevil žlutý démon. Oči mu zářili, vzal Strykera do drápů a tak jak se zjevil, tak se Strykerem zmizel.

Acheron si odfrkl.

"Pokud v tom máš prsty, Apollymi," zamumlal. "Raději ho drž u sebe."

"Co jsi dopekla zač?" zeptal se Ashe Wulf, když se k nim otočil.

"Neptej se na věci, na které nechceš znát odpověď," řekl Zarek. "Věř mi. Na takovou pravdu nejsi připravený."

"Je Stryker pryč?" ptala se Cassandra.

Ash přikývl.

Cassandra objala Wulfa, potom mu vzala Erika a tišila ho na hrudi. "Já vím, zlatíčko," mluvila k němu. "Ten škaredý chlap je už pryč."

"Co to vzalo démona?" ptala se Kyra. "Kam to zmizeli?"

Ash neodpovídal. "Teď jste v bezpečí. Aspoň na chvíli."

"Vrátí se?" dotazovala se Cassandra.

Ash se neurčitě pousmál. "To nevím. On je jeden z mála tvorů, nad kterými nemám kontrolu. Ale jak povídal, není konec. Může se vrátit za několik měsíců, nebo století. Na místě kde žije, plyne čas jinak než tady."

Kyrian, Talon a Julian vběhli do pokoje.

"Všichni démoni zmizeli," hlásil Talon. "Pár jsme jich zabili, ale ostatní..."

"To je v pořádku," ubezpečil je Ash. "Děkuji za pomoc."

Přikývli a potom vyšli z ložnice, do chaosu v obývacíku.

"Bože, potrvá dny, než se to tu spraví," Chris řekl a v nevěře se rozhlížel.

Potom se všechna škoda přímo před jejich očima napravila. Zůstala jen těla.

Zarek zafrkal. "Měl by ses zastavit, dokud jsi v náladě, Acherone."

"Nejsem, Zet. Nemůžu napravit to, co bylo dnes skutečně poničené." Podíval se na Shanusovo tělo.

Wulf zakroutil hlavou, vzal na ruce Shanuse a odnesl ho do centra města.

Všude byli Apolliti, plakali a křičeli pro mrtvé.

"To si nezasloužili," povídal Wulf Acheronovi.

"A kdo si to zaslouží?" na oplátku se ho optal Ash.

Noční polibek

K Wulfovi přistoupila žena. Vystupovala vznešeně a nepotřeboval moc, aby pochopil, kdo to je.

"Shanus?" ptala se a oči se jí zalili slzami.

Wulf jí položil tělo k nohám. "Jsi jeho žena?"

Přikývla a z očí jí padaly slzy. Manželovu hlavu si tiskla v lůně k sobě a tiše plakala.

Cassandra přistoupila k ní. "Moc mě to mrzí."

Žena vzhlédla nahoru, tvář jí hyzdila nenávist. "Vypadněte. Všichni! Už tu nejste víc vítáni. My jsme vám pomáhali a vy jste nás zničili!"

Zarek si odkašlal. "To není zas až tak zlá rada," povídal Wulfovi a podíval se na všechny ty vražedné pohledy kolem.

"Ano," souhlasil Ash. "Chlapci pomozte Wulfovi a jeho rodině odtud. Já musím ještě za někým zajít."

Wulf věděl, že tím někým myslí Uriana. "Chceš, aby jsme na tebe čekali?"

"Ne. Na povrchu na vás čekají auta. Jděte k tobě, já se dostavím později."

"Auta?" zakroutil hlavou Kyrian.

"Znovu zopakuji. Neptejte se, když nechcete znát odpovědi," řekl Zarek. "Jen přijměte fakt, že Acheron je výstřelek přírody a kašlete na to."

Ash se na něj pobaveně podíval. "Možná jsem výtvor, ale aspoň po svém bratrovi nestřílím světelné blesky."

Zarek se ďábelsky zasmál. "No teda, netrefil jsem ho ani jedním... zatím."

Ash sledoval, jak Zarek vedl skupinu ven z města.

Stál v přesném středu, pohlcovala ho pohroma kolem něj. Začal dávat vše do původního stavu, tak jak to udělal s Wulfovým domovem a před chvílí s bytem. Potom se zastavil. Apolliti budou potřebovat něco, co je odpoutá od jejich bolesti.

Přestavba a oprava města jim zaměstná mysl od žalu. Alespoň na chvíli.

Hluboko ve svém vnitru plakal s nimi.

Jen proto, že to dokážeš, neznamená, že i smíš...

Přinutil se kráčet chodbou a potlačit potřebu vše napravit.

Když dorazil k Urianově bytu, byl zhnusený Strykerovým krveproléváním, které činil ve jménu Apollymi.

K tomu nebylo žádné vysvětlení. No nakonec ona byla bohyně Ničení. A právě proto se on musí ujistit, že ze svého vězení nikdy neuteče.

Ash našel Uriana uprostřed obývací místnosti na kolenou. V rukou držel malý zlatý přívěšek a v tichosti plakal.

"Uriane?" oslovil ho slabým, vyrovnaným hlasem.

"Jdi pryč!" zavrčel. "Nechej mě samotného."

Noční polibek

"Nemůžeš tu zůstat," oponoval mu Ash. "Apolliti se do tebe pustí."

"Jako kdyby mi na tom záleželo." Podíval se nahoru a bolest, kterou z něj Ash empaticky cítil, ho přinutila o krok ustoupit. Ash už dávno nepřišel do styku s tak beznadějným utrpením. "Proč jsi nenechal umřít i mě? Proč jsi mě zachránil?"

Ash se zhluboka nadechl, aby mu řekl, co musel. "Protože kdybych tě nechal umřít, zaprodal by jsi svoji duši Artemis a zabil svého otce."

"Myslíš si, že ho po tomhle všem nezabiju?" otočil se zuřivě na Ashe. "Nic mi po ní nezůstalo. Nic! Nemůžu ji ani pochovat. Já..." hlas se mu zlomil a zavzlykal.

"Vím jaké to je," Ash položil ruku Urianovi na ramena.

"Nevíš nic!"

Ash ho uchopil za bradu a nazdvihl mu tvář, dokud se jejich pohledy nespojili. "Ale ano, Uriane, vím."

Urian zadržel dech, když v Ashových stříbrných očích uviděl mihotavé záblesky. V očích měl tolik bolesti, tolik utrpení. A tolik moudrosti.

Bylo pro něj těžké do takových očí vůbec hledět.

"Nechci žít bez mé Pheobe," řekl Urian a hlas se mu třásl.

"Já vím. Právě proto ti dávám na výběr. Nemohu se napojit na tvého otce, abych ho měl pod dohledem. Potřebuju, abys to udělal ty. Protože

dříve či později se vrátí a půjde po Apollónových potomcích."

"Proč bych je měl chránit. Kvůli nim Pheobe zemřela!"

"Pheobe kvůli nim žila, Uriane. Vzpomínáš si? Ty a tvůj otec jste měli za cíl celou jejich rodinu vyvraždit. Řekls někdy Pheobe, že jsi to byl ty? Ty, kdo zabil její babičku? Její sestřenice a bratrance?"

Urian zahanbeně odvrátil tvář. "Ne. Nikdy bych ji tak neranil."

"A předci jsi to udělal. Vždy, když jsi ty, tvůj otec nebo někdo z vašich Spathů zabili člena její rodiny, cítila stejnou bolest, jakou ty cítíš teď. Smrt její matky a sester jí trhala srdce. Není to důvod, proč jsi zachránil Cassandru?"

"Ano."

Ash od něho odstoupil, Urian si stíral z tváří slzy.

"Povídal jsi, že mám na výběr."

"Druhá možnost je, že ti vymažu všechny vzpomínky. Budeš od tohohle osvobozený. Od bolesti. Minulosti i současnosti. Můžeš žít, jakoby se ti nic z tohohle nikdy nestalo."

"Zabil bys mě, pokud bych tě o to požádal?"

"Opravdu chceš, abych to udělal?"

Urian civěl na podlahu. Pro většinu lidí by jeho myšlenky byly neznáme. Ale Ash je znal. Slyšel je stejně jako své vlastní.

"Už nejsem víc démon, že?" ptal se Urian po krátké odmlce.

Noční polibek

"Ne. Nejsi přesně ani Apollit."

"Co teda jsem?"

Ash se nadechl a postavil ho před pravdu. "Na tomto světě jsi jediný svého druhu, unikátní."

Urianovi se to nelíbilo o nic víc, než se líbilo Ashovi, že je i on jedinečný. Ale některé věci se nikdy nedají změnit.

"Jak dlouho budu žít?" ptal se Urian.

"Jsi nesmrtelný, osvobozený od smrti."

"To nedává žádný smysl."

"Málo co v životě ho dává." Cítil Urianovu podrážděnost spolu s ním, ale aspoň posloužila na zmírnění žalu.

"Mohu vycházet na slunce?"

"Pokud si to přeješ, můžu to zařídit. Pokud si vybereš ztrátu paměti, mohu z tebe udělat úplného člověka."

"To můžeš?"

Ash přikývl.

Urian se trpce zasmál a chladným pohledem si Ashe přeměřil. "Víš, Acherone, já nejsem hloupý a ani slepý jako Stryker. Ví o démonovi, kterého nosíš na těle?"

"Ne, a Simi není démon, je mojí součástí."

Urianův pohled se do něj uvědoměle zavrtil.

"Chudák Stryker, je úplně v řiti a ani o tom neví." V očích se mu rozhořel oheň poznání. "Já vím, kdo a co jsi, Acheron Parthenopejský."

"Tak potom víš, že pokud někomu toto zjištění pošleš dál, budeš toho trpce litovat. Navěky."

Urian přikývl. "Ale nechápu, proč se ukrýváš."

"Já se neukrývám," opravil ho Ash prostě.

"Poznání, které ses se dozvěděl by nikomu nepomohlo. Jen by ničilo a ubližovalo."

Urian se na minutu zamyslel. "Už mám po krk, že jsem ničitel."

"Co teda jsi?"

Urian se nechal unášet myšlenkami dnešní noci. Myslel na pulzující bolest, která kvílela po ztrátě manželky. Bylo nesmírně lákavé nechat Acherona, aby to všechno smazal, ale spolu s tím by přišel i o všechny krásné vzpomínky.

Myslel na to, že s Pheobe byli jen několik společných roků, a ona ho milovala láskou, kterou ho nikdo jiný nemiloval. Dotkla se jeho srdce, o kterém si myslel, že je už dávno mrtvé.

Ne, láme ho žít bez ní, ale nesmí ztratit spojení, které měli.

Připnul si její řetízek na krk a pomalu vstal na nohy. "Jsem jeden z tvých mužů. Ale varuju tě už teď. Jestli někdy dostanu šanci Strykera zabít, nezaváhám. Do pekel s následky."

Noční polibek

Kapitola 17

Stryker sebou zuřivě metal, když se objevili v Ničitelčině trůním sále. "Mohl jsem je zabít. Byl jsem blízko. Proč jsi mě zastavila?"

Démonka Sabina ho stále držela ve svých rukou.

Poprvé v místnosti po matčině boku nestál Xedrix, ale Stryker neměl čas hloubat nad tím, kde

démon je. Jeho myšlenky plně zaměstnávala nenávisť a rozčilení.

Jeho matka nastrojeně seděla na svém lůžku a tvářila se, jako by právě nezničila jeho několikaletý starostlivě připravovaný plán.

"Nezvyšuj na mě hlas, Strykeriusi. Takovou neposlušnost tolerovat nebudu."

Snažil se svůj hlas zmírnit, ale krev mu stále od zuřivosti vřela. "Proč jsi zakročila?"

Na kolena si položila černý polštář a hrála si s jedním z jeho rohů. "Proti Elektimu zvítězit nemůžeš. To jsem ti povídala."

"Mohl jsem ho přemoci," trval na svém Stryker. Nikdo ho nemůže zastavit. Tím si byl jistý.

"Ne, nemohl," řekla jasně. Znovu sklopila pohled a její ruka elegantně spočinula na černém saténu.

"Není horší bolest než syn, který tě zradí, že Strykeriusi? Dáš jim vše a poslouchají? Ne. Mají respekt? Ne. Namísto toho ti zlomí srdce a plivou na milost, kterou jsi vůči nim měl."

Stryker přivřel oči. Svými slovy v něm všechno probudila znova. Dal Urianovi všechno a jeho syn se mu odvděčil zradou natolik důmyslnou, že mu trvalo dny, než na ni přišel.

Jedna jeho část Apollymi nenáviděla za to, že mu říkala pravdu. Druhá část jí za to byla vděčná.

On nikdy nebyl mužem, který by si choval hada na prsou.

Noční polibek

Stryker by nikdy neudělal své matce to, co bylo udělané jemu. "Poslechnu tě, matko."

Přitiskla si polštář na prsa a unaveně si povzdechla. "Dobře."

"Co teď uděláme?"

Podívala se na něj s krásným, drobným úsměvem. Vyslovila jen jedno slovo, ale bylo plné čistého zla. "Počkáme."

Wulf seděl na pohovce s Cassandrou po svém boku. Erik spokojeně spal matce v náručí, nevědomý si násilností a úmrtí, které se dnes staly.

Nevědomý si skutečnosti, že svět, do kterého se nedávno narodil, byl skoro zničený.

Od té doby, co se vrátili do domu jim Wulf nedovolil, aby se mu ztratili z dohledu.

Chris pomáhal Talonovi obvázat rameno, které mu pořezal jeden z démonů. Julian seděl s balíkem ledu na hlavě a Kyrian si naléval peroxid na krvavé ranky.

Zarek stál jako socha opřený o stěnu na chodbě vedoucí do kuchyně. On jediný vypadal bojem netknutý.

"Víte co?" Kyrian se ohlásil a zasyčel, když zacítil alkohol na rukách. "Bojování bylo mnohem lehčí, když jsem byl nesmrtelný."

Talon si odfrkl. "Já jsem nesmrtelný stále a i tak jsem pěkně poničený. To byl ale setsakramentsky tvrdý boj."

Zazvonil telefon.

Chris šel zdvihnout sluchátko.

"Hlavně ať to není Stryker," řekla se zatajeným dechem Cassandra.

Nebyl to Stryker. Volal její otec.

Chris jí podal telefon a jí se třásla ruka. "Otče? Jsi to ty?"

Wulf ji držel v náruči, když plakala a několik minut mluvila s otcem. Potom položila sluchátko.

"Je to jak jsi říkal," pověděla Wulfovi. "Nikdy ho neměli. Stryker použil ten samý trik, kterým tebe dostal z města a mě donutil otevřít dveře bytu. Do pekla s tím bastardem!"

Telefon zazvonil znovu.

"Co je to dneska?" zanádal Chris. "Úplněk?"

"Hej," odvětili všichni muži naráz.

"Aha." Chris zdvihl telefon a podal ho Kyrianovi.

"Prosím?" ozval se Kyrian. "Och, ahoj, zlato. Ne, jsem v pohodě." Potichu se zašklebil. "Ne lov byl dobrý. Budu... ehm... doma budu zítra."

Poslouchal a podíval se na Juliana. "Jaká rána?" a přihrbil se. "Ne, pověz Grace, že Julianovi je fajn. Jen malá hrča. Jsme v pořádku."

Wulf se rozesmál při pohledu na to, jako extemný lovec zbledl.

"Jasně, dáme si pozor. I já tě miluju. Čau." Kyrian zavěsil a potom se na ně podíval. "Kriste, nikdy si neberte psychicky nadanou ženu." Podíval se na Talona a Juliana. "Chlapci, máme po chlebu. Ženy vědí, že jsme nešli lovit."

Noční polibek

Zarek se nevychovaně uchechtl. "No vážně? Který idiot přišel s takto průhlednou lží?"

"Nejsem idiot," bránil se Talon. "A není to tak, že by jsem lhal. Jen jsem zatajil, co konkrétně jdeme lovit a kam to jdeme."

Zarek ze sebe vyloudil nesouhlasný zvuk jako před tím. "Jako kdyby vás neznali vaše ženy nejlépe!" Podíval se na Kyriana. "Kdy naposledy lovil Pán Armani něco, co nemá cenovku?" potom pohlédl na Juliana. "No a polobotky a tesilký jsou úžasné přestrojení."

"Sklapni Zareku," prskl na něj Talon.

Zarek už otvíral ústa, že po něm vyletí, ale se ozvalo zaklepání na dveře.

Chris reptavě šel otevřít a nazpět se vrátil s Acheronem a Urianem. Wulf vyskočil na nohy.

Urian vypadal zle. Tvář měl bílou jako křída a šaty stále od krve. Nejhorší ale byly jeho bledé oči, plné zuřivosti a utrpení.

Wulf nevěděl, co mu má říct. Ztratil úplně vše a nic nezískal.

"Měli jsme o tebe strach, Ashi," začal jako první Kyrian.

"Já jsem ho neměl," nadhodil Zarek. "Ale teď, když jsi už tady, potřebujete mě ještě na něco?"

"Ne, Zet," odpověděl mu potichu Ash. "Děkuji, že jsi přišel."

Zarek mu kývl hlavou. "Když budete zase potřebovat něco roztrhat na cucký, jen zavolejte. Ale do budoucnosti byste mohli vybrat místo, kde je

tepleji." Zarek zmizel z místnosti dřív, než někdo mohl na něj reagovat.

"Do háje, vážně mě štve, že je z něj teď bůh," stěžoval si Talon.

"Ty si jen dej pozor, abys ho nenaštval," varoval ho Ash. "Nebo tě změní v ropuchu."

"To by se neopovážil."

Kyrian si odfrkl. "Mluvíme o Zarekovi, že jo?"

"No dobře, kašlu na to." Vzdal se Talon.

Kyrian se postavil a zpoza rtů mu unikl slabý sten. "No, když jsem já jeden z mála smrtelných v místnosti, myslím, že půjdu navštívit postel."

Talon s napůl zabandážovaným ramenem odpověděl. "Spánek zní jako skvělý plán."

Chris naházel do plastové lékárničky věci na ošetření. "Pojďte chlapi, ukážu vám, kde se můžete složit."

Cassandra s Erikem na rukou se postavila.

"Myslím, že půjdu-"

"Počkej," zastavil ji Urian.

Wulf se zamračil, když viděl, že démon jde k jeho ženě a synovi. Ash ho chytil za rameno a nedovolil mu zasáhnout.

"Mohu ho podržet?" zeptal se Urian.

Cassandra i Wulf se zamračili. Urian se předtím na malého sotva podíval.

Cassandra se podívala na Ashe. Ten jí přikývl.

Neochotně mu Erika podala. Bylo vidět, že Urian předtím dítě nadržel. Cassandra dala své ruce na

Noční polibek

jeho a ukázala mu jak Erikovi podepřít hlavičku a jak ho držet tak, aby mu neublížil.

"Jsi tak křehký," Urian civěl na dítě, které na něj sladce vyvalovalo oči. "A předci jsi na živu, když moje Pheobe není."

Wulf udělal krok vpřed, Ashův stisk zesílil.

"Zůstaneš a budeš chránit svojí rodinu?" zeptal se ho tichým hlasem Acheron.

"Moje rodina je mrtvá," namítl Urian a pálivě se zadíval na Ashe.

"Není Uriane, není. Pheobina krev je v tomto dítěti. V Erikovi nikdy nezanikne."

Urian zavřel oči, ta slova nedokázal unést. "Tak tohle malé milovala," promluvil po chvíli. "Vím, jak velmi toužila po vlastním, když k němu promlouvala. Přál jsem si, abych jí mohl dát dítě."

"Dal jsi jí všechno ostatní, Uriane," promluvila Cassandra a při vzpomínce na sestru se jí zaslzely oči. "Ona to věděla a právě proto tě milovala."

Urian objal druhým ramenem Cassandru a přitiskl ji k sobě. Hlavu složil na její rameno a nehybně plakal. Cassandra plakala s ním a konečně tak vypustila ze sebe bolest, kterou doteď potlačovala.

Wulf se kvůli jejich žalu necítil moc pohodlně. Cassandra byla neuvěřitelně silná. On také pociťoval ztrátu Pheobe, ale ne tak, jako oni dva.

On však Urianův žal také zanedlouho pozná.

Po chvíli ji Urian pustil a podal jí Erika.

"Nenechám tvé dítě umřít, Cassandro. To ti

přisahám. Nikdo mu nikdy neublíží. Ne dokud jsem já naživu."

Cassandra ho políbila na tváře. "Děkuju."

Urian přikývl a odešel od ní.

"My jsme, ale aliance, co?" povídal Wulf po Cassandřině odchodu. "Temný lovec a Spathi se spojí, aby ochránili Apollita. Kdo by si to kdy představil?"

"Láska dělá zvláštní spojení," řekl Ash.

"Myslel jsem, že to dělají politici."

"I ti."

Urian se objal rukama. "Vadilo by ti, kdyby jsem se vyspal v přístavním domku?"

"Jistěže ne," Wulf věděl, že Urian chce být na místě, které se mu spojují s Pheobe. "Považuj ho za svůj na jak dlouho chceš."

Urian vyšel z domu jako tichý duch.

"Tak na toto se můžu těšit i já?" zeptal se Ashe.

"Život je tapisérie tkaná z rozhodnutí, které učiníme."

"Jen mi neříkej ty tvoje pseudo fráze a psychoblaboly, Ashi. Jsem unavený, dnes mi naložili a stále si dělám starosti o Cassandru, Erika a Chrise a fakt je mi nahovno. Jen jednou za věčnost mi odpověz normálně."

Ashovi se změnili oči na červenou na tak krátký moment, že si Wulf myslel, že se mu to jen zdálo.

"Já se nebudu plést do osudu, nebo svobodné vůle, Wulfe. Ani pro tebe, ani pro cokoliv jiného. Na

Noční polibek

tomto světě ani nikde jinde není taková síla, která by mě k tomu přinutila."

"Co to má společného s Cassandrou?"

"Všechno. Zdali bude žít nebo zemře, záleží jen na tom, co vy dva uděláte, nebo neuděláte."

"To myslíš jak?"

Na Ashovo prohlášení nebyl úplně připravený. "Pokud jí chceš zachránit život, musíš její životní sílu proplést se svojí."

To neznělo komplikovaně. Poprvé za poslední měsíce pocítil naději. "Výborně. Je nějaká šance, že mi i prozradíš, jak to mám udělat?"

"Ona se bude krmit z tebe a ty z ní."

Obavy mu stáhli žaludek. "Jak krmit?"

Ashovy pohyblivé zorničky se setkaly s jeho zrakem, a pohled do nich Wulfa zamrazil až do morku kostí. "Odpověď už znáš. Je to to první, co tě před chvílí napadlo."

Nenávidí, když tohle Acheron dělá.

"Máš vůbec ponětí jak je to pro mě nechutné pít někomu krev?"

Acheron mykl rameny. "Není to až tak hrozné, opravdu."

Wulfa jakoby udeřil. "Jak prosím?"

Acheron nereagoval. "Je to jen na tobě, Vikingu. Ani to nezkusíš?"

To, co po něm Atlanťan chtěl, bylo nemožné. "Ona nemá špičáky."

"Bude je mít, když je bude potřebovat."

"Určitě?"

Ash přikývl. "Je to jednoduché a zároveň není. Ona pije z tvého krku a ty piješ z jejího."

Antický lovec měl pravdu. Znělo to jednoduše. Ale mohli by to s Cassandrou udělat, když by tím porušili vše, v co věří?

"Nezabije ji moje krev? Myslel jsem, že krev lovců je-"

"Ty nejsi temný lovec, Wulfe. Ne doopravdy. Ty jsi nikdy nezemřel. Vždy jsi se od ostatních odlišoval."

Wulf rozhořčeně zafučel. "Zas mi oznamuješ něco, co jsi mi měl už dávno říct. Fakt díky, Ashi."

"Věci se podávají, jen když je důležité, aby byly objasněny."

"To není pravda," Wulf mu oponoval.

"Vlastně to pravda je. Jen se musíš rozhodnout, zdali jsi dost silný a dost odvážný, na to aby jsi ji přijal a vyrovnal se s ní."

Jindy s ohledem na další věci by Wulf o své síle a odvaze nepochyboval.

Ale nyní...

Tohle si vyžadovalo oba.

A vyžadovalo si to mnoho víry, o které si Wulf nebyl jistý zda-li ještě má.

Cassandra seděla v ložnici úplně omráčená a tiše poslouchala Wulfa, který uváděl možnosti, co se jim naskytly.

"Jsi si jistý, že to bude fungovat?"

Noční polibek

Wulf se zhluboka nadechl. "Nevím, čemu dalšímu mám věřit, ale pokud tu je šance, neměli by jsme ji aspoň vyzkoušet?"

"A určitě se tě tenhle Acheron nepokouší zabít?"

Wulf se pousmál a zadržel smích. "To je pravděpodobně jediná věc, o které jsem si jistý. Důvěřuju Ashovi v podstatě vždycky."

"Dobře, tak pojďme na to."

Wulf nadzdvihl obočí. "Určitě?"

Cassandra přikývla.

"Tak fajn." Wulf se postavil rovnou před ní. Cassandra naklonila hlavu na stranu a odhrnula si z krku vlasy.

Wulf složil své ruce na její pás.

Zaváhal.

"No?" pobídla ho.

Otevřel ústa a rty se dotkl horoucí kůže na jejím krku. Zavřel oči, cítil v žilách tlukot jejího srdce a poškrábal ji zuby po pokožce.

Mmm, chutnala krásně. Miloval, jak se mu její kůže otírala o ústa.

Cassandra ho zezadu na hlavě chytla rukama.

"Hmm," vzdychla, "způsobuješ mi třesavku."

Tělo mu vzplanulo a představil si ji nahou ve svém náručí.

Zakousni se...

Zuby zvýšil tlak na jemnou pokožku.

Silně ho uchopila za vlasy.

Udělej to!

"Nemůžu," odvrátil se od ní. "Nejsem démon, ani Apollit."

Podívala se na něj. "Teď už chápeš, co jsem myslela tím, když jsem ti říkala, že se nemůžu změnit na démona."

Ano, chápal.

Ale pokud ani jeden z nich na tohle nepřistoupí, je Cassandra odsouzená zemřít.

Noční polibek

Kapitola 18

Wulf byl v dětském pokoji s Erikem. Seděl v antickém hodujícím křesle se spícím synem na rameni a prázdně hleděl na stěnu před sebou. Byla pokrytá fotkami dětí, které se narodili v jeho rodině za poslední dvě století.

Zaplavily ho vzpomínky.

Sklopil zrak k dítěti, které držel. Hleděl na kštici černých vlasů a drobnou, pokojnou tvář. Erikovi se ve spánku hýbala ústa a usmíval se, jakoby se mu zdálo něco pěkného.

"Promlouváš k němu D´Aria?" ptal se tiše a přemýšlel, zdali snolovkyně stráží jeho syna tak, jak to dělá on.

Dotkl se Erikova nosánku. A i když spal, natočil se a strčil si jeho prst do pusy.

Wulf se usmál a zachytil jemnou vůni růží a pudru ze synova těla.

Cassandřinu vůni.

Snažil se představit si svět bez ní. Dny, kdy tu nebude, aby všechno rozjasnila. Jako mu už nepoloží ruku na jeho tělo, nebude mu procházet útlými prsty ve vlasech.

Hrud' mu sklíčila bolest a pohled se mu zamlžil.

Jsi putující duše, hledající pokoj, který neexistuje. Budeš ztracený, dokud nepochopíš naši podstatu.

Nikdy se nám nepodaří schovat tě před tím, čím jsme. Jedinou naději máme, jestli osud přijmeme.

Nyní věštčova slova pochopil.

"To je kravina," zahřměl potichu.

Není šance, že se vzdá toho nejlepšího, co ho v životě potkalo.

Wulf Trygvasson byl za život jen jedním.

Byl barbar.

Cassandra byla v ložnici a hleděla na svoji krabici, když zaslechla, jak se za ní otevřeli dveře.

Téměř si toho ani nevšimla, dokud ji neuchopili dvě silné ruce a neotočili ji tváří k muži, kterého takhle viděla jen jednou.

V první noc, kdy se potkali.

Tohle byl nebezpečný bojovník, který byl schopný trhat démony holýma rukama.

Wulf vzal její tvář do dlaní a vášnivě ji políbil. Tento polibek ji hluboce zasáhl a do krve jí vpustil ohnivé jiskérky.

"Jsi moje, *villkat*," vydechl. Jeho tón byl panovačný. "Navždy."

Silně ji k sobě přivinul. Myslela si, že se s ní pomiluje. Neudělal to. Namísto toho, zabořil své zuby do jejího krku.

Cassandra ztratila při krátké bolesti dech, následně ji zaplavil nejerotičtější požitek, jaký poznala.

Noční polibek

Otevřela ústa, dýchala nepravidelně, hlava se jí motala. Před očima se jí svíjeli barvy, všechno kolem se rozmazalo a cítila, jak se jejich pulz synchronizoval. Slastně v ní vybuchl orgasmus, jehož síla jí rozkřičela.

Vykřikla a zacítila, jak se jí prodloužily vlastní zuby. Cítila, že se jí vrátili špičáky...

Wulf hromově zavrčel a nepřestával pít. Nikdy se necítil s nikým takhle spojený. Bylo to jako by byli jedna osoba, s jedním srdcem.

Cítil všechno, co cítila ona. Naděj, strach. Její mysl před ním ležela jako otevřená kniha.

A potom zacítil na ramenou její zakousnutí. Wulf zalapal po dechu a zavalila ho nečekaná rozkoš. Úd se mu nalil a okamžitě chtěl být v ní.

Sáhla rukou mezi jejich těla, stále z něj pila a rozepnula mu kalhoty. Wulf zastonal, když ho zavedla přímo do svého těla.

Neměl nad sebou žádnou kontrolu, bral si ji divoce, drsně. Propojili svojí životní sílu.

Vyvrcholili společně v prudkém orgasmu, který je zasáhl ve stejné sekundě.

Slabý a vyčerpaný se Wulf odtáhl od jejího krku. Podívala se na něj, oči jí zazářily, oblízla si rty a zuby se jí zkrátily.

Wulf ji důkladně políbil a pevně jí objal.

"Wow," vzdychla. "Stále vidím hvězdy."

Wulf se zasmál. I on je viděl.

"Myslíš, že to zabralo?" ptala se.

"Pokud ne, hlasuju za Zarekův návrh, abychom odchytili Acherona a vymlátili z něho duši."

Cassandra se nervózně zasmála. "Myslím, že se to za několik týdnů to dozvíme."

Nebylo třeba týdnů. Cassandre se rozšířily oči a nemohla se nadechnout.

"Cassandro?" vyděšeně ji oslovil Wulf. Lapala po dechu a nemohla mu odpovědět. "Miláčku?" řekl znovu.

Pohled jí zastírala bolest, zdvihla ruku a položila mu ji na tváře zarostlé strniskem. Otřáslo s ní.

Za tři sekundy byla mrtvá.

"Acherone!"

Ash se prudce vzbudil pisklavým výskotem v hlavě. Ležel nahý ve své posteli a okolo štíhlého těla měl omotané černé přikrývky.

Jsem unavený, Artie a spím. Poslal myšlenku do jejího chámu na Olympu, mnohem pokojnějším tónem.

"Vstávej a přijd' sem. Hned!"

Ash si hluboce vzdychl. Ne.

"Neopovažuj se jen přetočit na druhý bok a usnout po tom, co jsi udělal!"

A co jsem udělal?

"Osvobodil jsi dalšího lovce bez toho, abys to probral se mnou!"

Acheron pochopil její nejnovější stížnost a zvedli se mu koutky úst. Wulf ochutnal Cassandru.

Noční polibek

Usmál se... Díky bohu. Wulf si vybral moudře.

"Takhle to nemělo dopadnout a ty to víš. Jak ses opovážil zasahovat?!"

Nechej mě samotného, Artie. Dej pokoj lovcům.

"Fajn," zahlásila křehce. "Porušil jsi pravidla naší dohody, tak jsem je porušila i já."

Ash okamžitě vyskočil. "Artie!"

Byla pryč.

Nadávajíc na sebe si přičaroval šaty a přemístil se ze svého domu v Katoterose k Wulfovi.

Bylo příliš pozdě.

Wulf byl s Cassandrou v obýváku a svíral ji v náručí. Její tvář byla sinavá s modrastým nádechem.

Hned jak ho Viking uviděl, usazené oči mu zastřela nenávist. "Oklamal jsi mě Ashi. Moje krev ji otrávil."

Ash vzal Cassandru z Wulfových rukou a jemně ji položil na gauč.

Erik začal naříkat, jakoby chápal, co se stalo. Jakoby věděl, že je jeho máma mrtvá.

Ashovi se zastavilo srdce.

Nikdy nebyl schopný snést pláč dítěte. "Jdi za svým synem, Wulfe."

"Cassandra-"

"Jdi za Erikem!" štekl Ash. "Hned, a vypadni z místnosti."

Nešťastný Viking poslechl.

Ash vzal Cassandřinu hlavu do dlaní a zavřel oči.

"Nemůžeš napravit smrt, Acherone." Promluvila Artemis a zjevila se v místnosti. "Sudičky ti to nedovolí."

Ash se podíval na bohyni a přimhouřil oči. "Teď si se mnou nezačínej, Artie. Tohle se tě netýká."

"Všechno, co děláš, se mě týká. Znáš naši dohodu. Za Wulfovou duši jsi mi nic nenabídl."

Ash se pomalu postavil na nohy, oči mu změnilly barvu.

Artemis uskočila, když viděla, že není v náladě na dohadování.

"Nikdy jsi jeho duši neměla, Artemis a ty to víš. Využila jsi ho, abys ochránila bratrovu linii. Co je lepší než ho uvolnit, aby ochraňoval svoji nesmrtelnou ženu, která mu porodí stejně nesmrtelné děti dostatečně silné, aby se ubránili těm, co je budou chtít zabít?"

"Wulf patří mně!"

"Ne, nepatří. Nikdy ti nepatřil." Ash zavřel oči a položil ruku Cassandre na čelo.

Oči se jí pomalu zatřepotaly.

"Ne!" zapištěla Artemis.

Ash na ni pohlédl a oči měl krvavě červené.

"Ano," zasípěl. "A pokud nechceš u Háda zaujmout její místo, pakuj se pryč."

Artemis zmizela z pokoje.

Cassandra se pomalu posadila. "Acherone?"

"Pšš," uklidňoval ji a pomalu od ní odstoupil. "Už je dobře."

Noční polibek

"Je mi divně."

"Vím. Zanedlouho to přejde."

Cassandra se zamračila, když viděla, že už není v ložnici.

Vrátil se Wulf. Zkameněl, když uviděl Cassandru sedět. Dřív než Ash mohl zamžourat, přeběhl skrz místnost a objal ji.

"Jsi v pořádku?"

Cassandra se zadívala na Wulfa, jakoby ztratil rozum. "Samozřejmě, že jsem. Proč by jsem neměla být?"

Wulf ji políbil a v nevěře se podíval na Ashe.

"Nevím, co jsi udělal, ale děkuju ti, Ashi. Děkuju."

Ash mu kývl hlavou. "Kdykoliv, Vikingu. Jediné, co od vás dvou chci je, aby jste si užili společný život a měli kopec dětí." Potom si složil ruce pod sebe. "Jinak, jako svatební dar z vás a vašich dětí snímám sluneční kletbu. Žádný váš potomek už nikdy nebude muset žít v temnotě. Pokud si to sami nezvolí."

"Promeškala jsem něco?" ptala se Cassandra.

Jeden koutek Ashových úst se zkřivil. "Nechám vysvětlování na Wulfovi. Já se vracím do postele." A odmístil se...

Wulf zdvihl Cassandru na ruce a nesl ji do své postele.

Artemis čekala na Ashe v jeho ložnici, dokud se nezjeví. Jeden pohled do její tváře a věděl, že mu zbytek dne pořádně okoření.

"Co zas, Artie?" podrážděně na ni vyhrkl.

Na prstě pohupovala medailonem. "Chceš vědět, komu toto patří?"

"Morginne."

"Wulfovi."

Ash se ďábelsky usmál. "Morginne. Loki vlastní Wulfovou duši. Zamysli se, Artie. Jaký je zákon duší?"

"Musí být dobrovolně dané."

Ash přikývl. "A ty sis jeho duši nikdy nevzala. Morginna použila démonský jed, aby nadrogovala Wulfa, takže bez toho, aby o tom věděl, odevzdal svoji duši Lokimu. Kouzlo, které Loki použil na jejich výměnu, po pár měsících vyprchalo. Morginnina duše se vrátila tobě a Wulfova do Lokiho amuletu."

"Ale-"

"Není žádné ale, Artie. Já jsem ten, kdo dal Wulfovi nesmrtelnost a jeho schopnosti. Pokud chceš vrátit někomu tuto duši, raději bys měla zajít za Lokim a uvidíš, zdali ti tu Morginnu vydá."

Zavřískla. "Oklamal jsi mě!"

"Ne. Takhle to mělo být. Ty jsi potřebovala někoho, kdo by oplodnil Apollónovu dědičku. Přes všechnu nenávist, kterou k tvému bratovi chovám chápu, jak důležité je, aby Cassandra žila a proč nesmí Apollón zemřít."

"Plánoval jsi to od samého začátku," obvinila ho.

"Ne," oponoval jí. "Jen jsem v to doufal."

Noční polibek

Zamračila se na něj. "Ty stále nerozumíš zdroji svých atlantských schopností, že?"

Ash se zadrhnutě nadechl. "Ale ano, Artemis. Rozumím. Rozumím jim způsobem, jaký si ty neumíš ani představit."

Hned na to prošel okolo ní a hodil se do postele, aby si konečně dopřál zasloužený spánek.

Artemis sebou žuchla k němu do postele, přitiskla se mu na záda. Tváří se mu otírala o ramena. "Dobře teda," řekla mírně. "Toto kolo jsi proti mně a Apollónovi vyhrál. Dávám ti bod. Ale pověz mi, Acherone...jak dlouho ještě dokážeš proti nám bojovat?"

Otočil se a zpoza zad se podíval do jejích zlovlných, perleťově zelených očí. "Tak dlouho jak to bude třeba, Artemis. Tak dlouho jak bude třeba."

EPILOG

Cassandra se probudila v den svých narozenin se strachem, že jen sní.

Ani Wulf se od ní nepohnul ani na krok, jakoby se bál, že mu ve chvíli, když ji nechá samotnou, zmizí.

Celý den za ní chodil a ujišťoval se, že je v pořádku. "Jsi stále tu?"

Přikývla a usmála se... "Ještě nic nezmizelo."

Když zapadalo slunce a ona se od rána nezměnila, Cassandra si uvědomila, jaká je pravda.

Skončilo to.

Oba byli svobodní.

Srdce jí umíralo úlevou. Wulf už víc nemusel lovit její lid a ona se už nikdy nemusí bát svých narozenin.

Už nikdy víc.

Všechno bylo perfektní.

O tři roky později...

Nic nebylo perfektní.

Cassandra si skousla spodní rty, stála uprostřed dvora s ruce založené v bok. Wulf, Chris a Urian se hádali o průlezce, kterou se pokoušeli postavit.

Montéři se raději stáhli, když se tři muži na zadním dvoře nepřestávali hádat.

Noční polibek

"Ne, ta klouzačka je moc vysoko," odporoval Wulf. "Mohl by spadnout a ztratit vědomí."

"Na to zapomeň," zakrákal Chris. "Mohl by se polámat na průlezce."

"To není nic," namítl Urian. "Houpačky jsou totální hazard. Čí nápad to vůbec byl, aby se mu tohle postavilo?"

Cassandra protočila oči, Erik ji držel za ruku a s pláčem si stěžoval, že mu zakazují houpačku.

Podívala se na svoje vystouplé břicho a vzdychla si. "Dám ti dobrou radu, maličké. Zůstaň tam, dokud můžeš. Z těchto třech zešílíš."

Cassandra vzala Erika na ruce a nesla ho otcí. Podala naříkající batole Wulfovi. "Vysvětli mu to ty, já se vrátím domů a půjdu mu přibít nějaké čalounění na stěny do pokoje."

"Má pravdu, měli by jsme mu ty stěny změkčit..." přitakal Chris.

Ti chlapi ji vůbec nepochopili.

Cassandra se zasmála. Ubohý Erik, ale aspoň ví, že ho milují.

Otevřela zašupovací prosklené dveře a vešla do domu.

Za dvě sekundy byl u ní Wulf a zdvihl ji na ruce. "Ty jsi se zbláznila."

"Já ne, ale ty."

Zasmál se... "Jen jsem trochu opatrný-"

"Je to tak na deset roků terapie, ale nevádí."

Wulf potichu zavrčel, jak ji nesl přes dom.

"Opravdu chceš, aby měl i hřiště?"

"Ano. Chci, aby měl Erik to jediné, co jsem já neměla."

"Co to bylo?"

"Normální dětství."

"Okej," povzdychl si. "Postavíme mu ho teda, když je to pro tebe důležité."

"Je. Neměj strach. Pokud je jen trochu podobný otci, na přeražení jeho tvrdé makovičky mu bude potřeba víc než průlezka."

Wulf se rozhořčeně napjal. "Och, právě jsi mě urazila?"

Cassandra ho objala rukama okolo krku a hlavou se uložila na jeho rameno. "Ne, srdíčko. Neurážím tě, já tě obdivuju."

Usmál se... "Dobře, správná odpověď. Ale pokud myslíš vážně, že mě obdivuješ, mám lepší způsob, jak by si mi to mohla dokázat."

"Oh, opravdu? A jak?"

"Nahá a v mé posteli."